கணபதிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை.

வேதாந்தசித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

புரசபாக்கம்

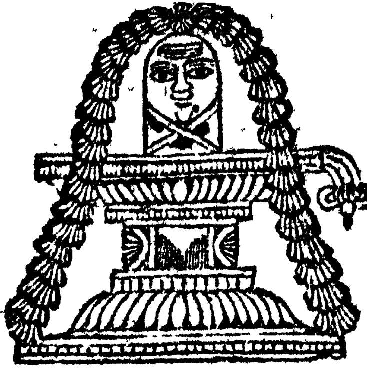
ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ ௵

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை - மூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர் குலாதியன் றூய்மலர் நந்தனம்
வெருக வார்கடற் பெய்த வயிற்றினோன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

முதலாவது

துதிகதி.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறாசுந்தேன் கைக்கீன்முடங்குபொறியிலிதன்
ஞவாயொழுகிற்றெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் தானேபுவந்தெங்காதலைத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம். (க

ஆதிபகவன்றன்றுடை மணிப்பாண்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையுமல்குற்பகையுமாந்
தீமதியுமாவும்விழுஞ் செயற்குழலைகைசெயாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமன மகிழுமுமையைவணங்குவாம். (உ)

மாறனெடுத்துவளைக்குமொரு கரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
காரியடுத்தவளிமாலை குலையத்தூக்குயர்ந்தோடி
வீரமடுத்துவினைப்பாகர் குழிப்பிலொழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்கனிகல் யானையினைத்தாளேத்துவாம். (ங)

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் மாமணியிற்பரித்தமணி
[illegible]ழுவுற்றுடல்கருண்டு கிடக்குங்குவெண்டலைப்புழையிற்
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப் பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு
தோகைமயில்வாகனப்பெருமா னிணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம்()

கலைமதிக்கும்புலவர்தமைச் சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்குமுனிவரரைத் திசைமாமுகனைநிரைவளையாச்
சிலையைமதிக்குநெடியோனை விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயைத்
தலையைமதிக்குமல்லமன்செங் கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம். (௫)

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கு யானுஞ்செய்யடிமைமெய்யா[illegible]
கள்ளவேடங்கொண்டிருந்த கள்வரெல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்பசவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (௬)

மங்கலமாற்றுவழிமாற்றி யொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமையருளாகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன பசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம். (௭)

பார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியாரறுவைமாசடித்துத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனைசெய்பிழையைத்
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்ன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாச்சன்பொன்னங்கழல்போற்றி. (௮)

பெண்ணிற்கரசுதானாக வென்புபெருநீற்றறைபிரசு
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கன்மாமழையா
நண்ணச்சிறியகரிக்கன்றுடன் குளையபரியாக்கர்பூகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்மூத் தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம். (௯)

பரவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார்பத்தியெலா
முருவமாகுஞ்சேரம னாதன்றுதியுஞ்சரண
ரரவணியானடியாரை மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
பிரவினாளுமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத் திறைபுகழல்லமதேவன் சரிதத்தின்பால், புண்ணியர்தஞ்செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்தான்முகந்துபுகட்டினுறு, லெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோவடிவெடுத்தானென்றுகூறப், பண்ணின்றமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப்பெரும்பேர் படைத்துளானே.

வேறு.

[illegible]
[illegible]

மட்டிருமூலகமென் மொழியைவந்துவர்க்
கடலினுமூழ்குவர் காலமொன்றினே. (௰௨)

நாற்கதிதருமிடர் கடந்தநச்சுனர்
மார்க்கதிமுதலிரு மத்தைத்தாங்கதி;
மேற்கதிபெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருமதோ டைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

கன்றியவயிரிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்மொழியினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே. (௰௪)

புறங்கறைபொழுகுசெம் புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர் கொள்வர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமனென்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும் பெரியர்கொள்வரே. (௰௫)

மயலளற்றூன்றுகோன் மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்;
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே. (௰௬)

நன்றிகொளடிகளுன் குறடடைந்துமோ
வென்றணிநாவினின் றெழுமிச்செய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்திமென்மயன்
கன்றலிலன்பராங் கன்றையூட்டுமால். (௰௭)

வேறு.

பரசிவப்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுலாமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னில்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மிருமைகொண்ஞானசத்தி யிவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௰௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியிவ்விருவராலுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான் சொல்லியவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றவரிருவராலும்
போற்றுமரியுதிப்பன் மொழியவன்சத்தியாமால். (௰௯)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்பவர்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமூரலுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்னோர் தாங்குருமூலமிற்றோற்ற
நித்தனங்குருதுசேச னினைவுமத்திசாயினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே பயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டில் கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும் புராந்தகற்களித்தவற்கு
நீக்குமிறைமைகல்கி நிருவின்ன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது - துதிகதிமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால்வரையினுச்சி வீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகுளூந்று மதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்பிறம் பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
உள்ளமாமையைஞாலத் துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (௧)

இயங்குவநிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றதுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர் வானவர்முதலியோர்க்கு. (௨)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தான்முகவிழிகளாற்கண் டும்பாதருவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனி சார்ந்தபெம்பிரானந்தக்
கூன்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (௩)

கொள்ளைவண்டிழித்துதாதுக் குடைந்துழக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற் கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவுந்தத்தியாக மாகவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

வண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கழுதிருந்தனைக்கொடிப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியனல்ல
வண்பிசைந்திறைவனுக்கே காமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்ட பரிசினின்றிமக்குன்றம். (௫)

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொலியினைகுவெண்டிங்கள்
மழுகுறமூடற்களங்காற் பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
பழகுறுநடையாலன்றி யறிதாப்படாதக்குன்றில். (௬)

விளங்கொளிதுளும்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சித்
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்று
வளைதருபுரங்கடந்தய்ய கருப்புரங்குவாலின்மீது
பளிங்கொளிபுடைபொன் றுற்று வயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

இனையதிக்கைலவெற்பி லிறையாசிருக்கையொன்றன்
டனையதையணியமாட்டா தப்புறம்போயினுனென்
றெனையிசழ்பவர்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனைத்தனுஞ் சாற்றிடற்கரிதுமாதோ. (அ)

வேறு.

அன்னமண்டபத் தங்கணோர்பகன்
மின்னுசெம்மணி வேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர் மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங் கிருந்தனனென்பவே. (௯)

குழவியா[illegible] கூனிரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதி வேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக் கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக ளாயிடைவாழ்வுற. (௰)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்கணொன்று திருநுதலசோரத்
திங்களென்றுந் தினகரனென்றுமவா
முங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றுற. (௰௧)

என்னுமன்ப ரிதயமென்புட்பமு
கண்ணிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடுற
நன்னுமாதுமை நன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீல மணியிடற்றொன்றுற. (௰௨)

நகந்தருங்கொடி கண்களொளிரிய
முகந்திரும்பு முறைபிறழி நமபுமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகு மெனவாதுதயங்குற. (௰௩)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்க வொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தம தாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றனாபொற்புற. (௰௪)

புரத்தைவென்ற கரைக்குமென்போதினேன்
சிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு மின்றெனக்கூற்றதேத்
தரித்தவீரக் கழலொடுதோன்றுற. (௰௫)

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனன்
பரந்தவூனும் படியுமுயிர்களுந்

மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாத மணிவயிற்றன்னையே. (௰௬)

இறைவனங்க ணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம் மண்ணைஸ்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்த நறுமலர்தாழ்ந்திட. (௰௭)

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற் றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றமோர்மணிச் சுட்டிகலந்தர. (௰௮)

நசனார்முக மென்னுமுளரியி
னசைகூரு மளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாய்க்கிளமவண்ணைக்
தேசுலாமணி யாகச்சிறந்தற. (௰௯)

மாணப்பூண்புனை மற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொன் னிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும் வள்ளைகவின்பெற. (௨௰)

ஓங்குவாவுடை யும்பனயனரி
தாங்குமாவி தணங்தொழிகாளினும்
வாங்குமுவெழின் மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணார சென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற் பாடவின்யாறரும்
பொருவில்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

மறந்திடாமணி வண்டுபடுமலர்
சிறந்தலை மலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்தபைங்கிளி முன்கையமர்ந்திட. (௨௩)

தோலுடைப்பரன் றொன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெய் வாறெனும்பட்டனை
மேலுடுத்து விளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறு நோய்புரியாதுற. (௨௪)

புத்தளிச்சம் படியும்பொருமையை
பெய்த்தமற்றை யிருமனைத்தம்பியி

னத்தன்னவத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுயுந்துற. (உ௫)
இருந்தவாரரு ளெம்பெருமாட்டியாற்
குரும்மைகாணுமென் கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநாற்முக வன்னமருங்குலா
ராம்பைமாத ரளப்பிலரெய்தினர். (உ௬)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனுங் குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதி செய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)
அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகி னங்களின்றெருகுதி
யென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)
அரவுசெளவிய கதிரெனப்பட்டசாந்தாற்றி
யரவையல்குல்வெண் முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க் குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உ௯)
எடுத்துவீணைக ளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராம் பிரமரு[illegible]ரிதாகப்
படத்தயாம்பணி பரன்புடைமதுசீர்யாட்டிற்
றொடுத்துவாலிய கலைமடங்கைதயர்பலர்துதித்தார். (௩௰)
செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண் சுதிசதிச்சுவையலகாயு
முப்பமைந்தவின் கதியெனநடித்தனருமையோ
டொப்பமைந்தக ளுருத்திரகணிகையருவந்து. (௩௧)
எந்தைமாலுமை புக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்க ளருகுநின்றனர்பணிமகிழ
வந்தமாதருட் டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையென் பெயர்கொடுதருக்கினின்றனளால். (௩௨)
தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள கவ்வியுகவ்வியுக்தொடர்பு
கொள்ளுமாறவ ணெருங்கினவுருத்திரகுமாரர்கள். (௩௩)
சங்கமொன்றுட னொன்றுதாக்குறவொளிதழைக்குங்
கங்கவேயியு மன்னவாறுறவலைசுருட்டும்

பொங்குவேலையுந் தெனவரிக்கணைக்களற்புறத்த
வெங்கணுயகன் பேரவையிடத்துவந்திறுத்த. (௩௪)

முகங்களைந்திலு நான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிரு நான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகங்களுஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைபுகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனு மெனிலுயார்க்கவொன்பதன்றிக்
கயிலைநாயக னமர்திருவோலக்கங்காண்டா
னயனமாயிர மிலானையினதிகநானென்று
வயிரவாட்படை யிந்திரனெண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் விஞ்சையாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
கிருதர்மற்றுளர் விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமு முனையிறைற்செயும்வலி யடைந்தார்
மொழியுமாக்கையு மனமுநல்லறங்களின் முயன்று
கழியுமாறுமுக் காலமுமுணர்தலை கழன்றார்
பழியிலாவசிட் டாதிமாமுனிவரர் பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பது குழவி
யழுதுமாறுணன் மணனொடித்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனு முரண்கொள்
வழுவிலாவருட் சணங்களெண்ணிகந்தன வந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கிலென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிக் கலைசெயாமறிமுசமியைத்துத்
தருக்கின்றவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪௰)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனியோம்
கோதுவீசினுங் கடலகவிழ்ந்தனையசெங்குருதி
யாதியாயினு நிரம்புறுக்கபாலமாணியனாய்
மாதுபாதிய னவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென் விளங்க
வீரமாதென வறிகிலரோவென விளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொர விரும்பும்
வீரகாளியும் புகுந்தனளவையிடை விரைந்து. (௪௨)

ஒன்றுமூன்றுமோ பேர்வுயிராகல் லொழுக்க
நன்றுகாலெனக் கொண்டரன்முகத்தினை முறுவ

றென்றுமாறுமின் றுடினன்கதிரு டொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென் புனிதன்.

படிகொளிண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம் படுமொண்
முடிகளியாவையும் படுகழனந்தியெம் முதல்வ
னடிகளேந்துகை புறவடித்தொதுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன் களித்து. (௬௪)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய் முழவந்
துய்யமாமதி யனையவெண்சுரிமுகச் சங்க
மெய்வாணனும் பானுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங் கவிழ்ப்ப. (௬௫)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளாற்றேளினைக் கொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினரவையிடை மிடைந்தோர். (௬௬)

படைக்கலங்களி னொளியிமையவரொளி பரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்பணைத் தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிறை யிட்டி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபாந்தயே ரவையில். (௬௭)

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரா
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கனனுமமிர்தமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறந் தறைதன்மேயினுள். (௬௮)

தலைவநின்னவையிடை சார்ந்தவிப்பெரு
கலனுடையவரெலா நனுகிவெம்பவத்
தலைகிலராகியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றாள். (௬௯)

விளங்கிழைநன்றுநின் வினுவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முத லாயினேருமின்
புளங்கொளுமொருமத்தொடொன்றுறத்
தளைந்துளகிரியையாற் சார்கில்ரொன்றான். (௫௰)

அனையதேனுமொரு கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
வினைவுறுசூட்சியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்னப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணி நம்பன்மற்றிதனைச்சொன்னான். ( )

போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்யசித்தி யியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றி யாதலான்ஞாலத்தெய்தி,
யோகமாநெறியினின்றே ருண்மைசார்ந்திதுகொள்வர். (ருஉ)

என்றிதுகொழுநன்கூற விளங்கொடியனையதாயி
னொன்றோருமக்கண்ஞாலத் துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன்கூறலுற்றான், (ருங)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானி துரிராங்காரனென்போ
னெல்லையிறவங்கள்செய்ய வெமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமனுமனுமந்த னுயினனையன்றன்னை
யில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (ருச)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்பதென்கொ
லுனறனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வறிவையாளன்சொல்வான். (ருரு)

முனிவுறேல்றியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பரன்றால் வேண்டியவடிவனாகி
பனையவர்விழியிற்றோன்றி யருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (ருசு)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறுளர்க்கியான்செய்மாயை
யொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்னு
மம்மலைமகடருக்கி யறைதலுநின்றனற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்கு மென்றிதுவள்ளல்கூறும். (ருஎ)

இன்னணஞ்சூளியம்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றண்ண னிகழ்த்தலுமிமயவல்லி
யென்னுரைதவறாதென்ன நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ()

ஆயிடையருகுநின்ற தமகுணவடிவமாகு
மாலையைவிளித்துநீபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து நணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (ருகூ)

அல்லமனியல்பறிந்திங் கணைதுவனாழுவுமாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றி யீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருஞூன்வேலை சுவறவுண்டிடுவலென்று
நல்லியவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே. (சு௰)

தன்னையறியாண்மாழ்கித் தன்மதிதவழும்வேணி
முன்னவன்வையுணின்று மொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்த பார்மிசைச்செல்லநெஞ்சத்
துன்னினனெய்தினான் வொளியிழைமாயைமாதோ. (௬௧)

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - உ - க்கு - திருவிருத்தம்- அஉ.

மூன்றாவது

மாயையுற்பத்திகதி.

வேறு.

பூதலத்திற்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (உ)

வாவியாவுமதன்பெருந்தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளச்சாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

மொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவாசொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைவல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொங்குமே. (௪)

வறியனவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனவன்சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலத்தெய்தினே. (௫)

இணையிலாதவிளையவளம்பல
வணுகிவாழும்விளவலநாட்டிடை
யணியிணைப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வளவசைமாநகர். (௬)

வடிக்குளிரப்பலசப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயிலனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தவிர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (எ)

நறவிழுந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருளுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகத்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (அ)

வாவிச்செங்கமலங்களின்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டுண்ணுமால். (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலவெளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௰)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைத்துவிளைவயற்
காலிறேடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௰௧)

வரிக்கயற்செங் கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மல ரம்பினையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறை மென்னடைப்புள்வயல்
செருகருவின்மதன் செங்கைநிகர்க்குமால். (௰௨)

களிகடற்றுயி லாரணன்றன்றுருக்
கொளவளித்தவர் கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்கு மிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங் குடவளைமொய்க்குமால். (௰௩)

வேறு,

தாழ்க்தோருபர்வமொன்றுமிக வுயர்க்தோர்தாழ்வொன் றுமறஞ்
சூழ்க்தோருளைக்குழுமைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி
தாழ்க்தோரனக்தன்மணிமுடிமே னின்றன் றுயர்ந்துதடவரையைச்
சூழ்க்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட் கிழ்நின்றதுபோய்ச்சூழுமெயிலே. ()

சேர்ம்போர்புரிவார்களன்மறையா றங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்தோர்
நேர்ந்தோர்புரிவார்கெடியசிலை யிராமனையவிறல்வேந்தர்

பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந் தமுபோற்பேணிப்புரிவணிகர்
நெற்போர்புரிவரங்கரில வேளாண்குலத்தினெறியினரோ. (௰௫)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களா லுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களா
லுடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணிவோரகணியுஞ்சூட்டிழையாற்
லடுப்போர்க்கடுக்குமலைகளாற் குறைபாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்போரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (௰௬)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட் டியானையெம்மைமானுமெனு
மாசவுரற்காலியானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரிசுடெருவகலா. (௰௭)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவு மூழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினூடுமணித் தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும் பமராசெவியினடைகதியமால். (௰௮)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மாதுமையையிடைகொண்டு
பேயுமகன்றுவாற்கரிய கைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித்
தூயமனமுங்கலங்கவருந் தவர்வேள்குலவுகதோள்வீங்க
மாயைபிறந்தவனவுசைமுர நாரின்வளநகையாசொல்வார். (௰௯)

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாத்திரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளிலவைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். (௨௰)

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கீரடிக்குறுகிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான். (௨௧)

இரப்பார்வரிலோரடிஞாலமெளியதன்றிக்
காப்பார்காக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமளையாவும்புகழில்வைத்தான்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (௨௨)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழல்வேற்கண்
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொலகிமெலியகிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின்னாமிர்தமொழியோகினியென்னும்பேராள். (௨௩)

னென்முனகம்பன் மருக்காயிழையுற்றவாயை
னைமுதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்முதமொற்பிக்கிவள்பூங்கருப்பம்பெற்று
னென்முலிகலுக்கிணையாயினியாரைச்சொல்வாம். (உச)

வேறு.

இம்மமகாரனு மோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல் வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையி னுலனுசெய்தி
மெய்ம்மலிகோன்பு விளைத்தனரன்றே. (உரு)

முன்னியகோன்புசெய் மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமை தன்னருளாலே
மன்னியமாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயை கருப்பமடைந்தாள். (உசு)

மூத்தணிகொங்கை முகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனி விளாத்துநரம்பு
மைத்தனமீது பாப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயல்கொண்டு புளிக்குமுவந்தாள். (உஎ)

றின்னணமையிரு திங்களிருந்து
பின்னருமோகினி பெண்மகவீன்று
டன்னிகாகின்ற சலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினை யீன்றதையொத்தே. (உஅ)

சங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கை மீகப்பெறுகாளி
னங்கசவேண்முரசென்னவதிர்ந்த. (உகூ)

தூண்டொளிபோன்மக டோன்றவுவப்புற்
றுண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான். (கூ0)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுலகைகெஞசம் பொறுக்கிலனுகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுக்துவு மென்மலர்மழையுமொன்று
சிங்கனுமதனவேணின திடையறசசொரிந்தனம்மா. (கூக)

மன்னகனிலத்தகன்கைக் கனாயினுமுழையிடத்தும்
மன்னியவனததுமெய்திப் புற்றுமாய்மரமாயுற்றுக்

தண்ணியபுன்மிற்றீயிற் சார்ந்துழன்றுபிறந்தும்
நண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௰௨)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமின்மதுநெஞ்சங் கலங்கியதெனைகொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்று
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலை
தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி தானெனத்துருவாசப்பேர்
கொளுங்கனி முனிவர்கோமான் குறுகலு முனிவரெல்லா
முளங்கனிவாய்நின்றேத்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூய வர்ச்சனைசெய்துசொல்வார். (௰௪)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா மெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோ நிலைதடுமாறுநிறை
தென்றன்முன்னிருந்தசெய்ய சிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்கென்றார். (௰௫)

சங்கரியொருகூறாற்றன் றமகுணவடிவமாகு
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள் வனவகைசநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௰௬)

அருந்தவமுனிகேட்டீற் றுண்மைபயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தற்கேதுவில்லை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்முடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினாலென்று. (௰௭)

முனிவரர்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமலைவலவியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறுநீவிரித்துயாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான். (௰௮)

கயிலையோலக்கத்துற்ற கண்ணுதலல்லமன்றன்
னியல்பினையறிதறேற்று மென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவலென்று மாயையைவிளக்கைக்காண்பான்
யயிலிருளினைவிடுக்க பரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (௰௯)

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வாற்குத் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்த மயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிக்கலுழன்றன்னை நினைத்திடப்பெயருமன்றே. (௨௰)

பிணிதவவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்

பணிதரவேண்டின்முதகிப் பயனைப்பெறவேண்டிலென்று
பிணையறுமடைப்பே ரெதுவதையைநினைப்பனொன்றும். (௪௧)

புகலறவருளத்திறறுன்பம் போக்குபுநருவாசன்று
னகனறுதனனிடத்தடைந்தானனறுகொட்டருகைவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளலமனறன் மலரடிமனத்திற்றங்கி
புகாதவனபுகழ்வாய்வந்த வாறெலாமுணாககலுற்றார். (௪௨)

நெஞ்செனுமகலினன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞசுறுதிரியினுசசிப் பற்றிடவலலமப்பே
ரஞசுடரிலகவெற்றி யருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞசிருளகனறிருந்தா தொலலைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
சிநதனைகலங்கிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவனறே மாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (௪௪)

வேறு.

காந்தம்வலியுமிரும்புபோற் கண்கடம்மோடுறப்பிணித்து
சேர்ந்தமனமோரணுவென்னு நியாயமன்றென்றம்மனததிற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான் (௪௫)

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறு மஞ்சடிமிர்ந்துகனைக்காலி
னேயக்கிடத்திசீராட்டி யிணைகணுந்திநீருகி
நேயத்துகிலினைமெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழீஇ
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. (௪௬)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
கண்ணைப்புனைந்துபொன்னரைஞா ணடிவிற்பூட்டிப்புலிபுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொன்னணிமார்பின் வளைந்துசிறுமென்றொடிசாத்திப்
பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற் பிறைமேற்சுட்டியொன்றணிந்து. ()

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சிற் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்குமபவளக்காற்பசுமபொற் றொட்டின்மலியவளர்த்திபே
பார்ககுஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேந்தணியேயென்றுயரக்
தீர்க்குங்கருடபேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி. (௪௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினோன் பாடம்போற்றுமதுபோல
வொடிவிலசெங்கோன்மனுவேந்த னுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியகோனபுசெய்யோற கொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே. (௪௯)

ள்ளமாயைதன்னெழிற்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
புள்ளம்வியந்து கலையசைத்த லொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றினைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ்சதங்கைத் தாளுதைந்து
வின்னுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துக்கிடக்குமால. (௫௰)

மாயைகவிழமுகங்கவிழ்ந்த மதனனிருந்தானவணிருப்பப்
நோயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தா னொருஞானியன்றயானையெழு
மெய்வணங்கவேண்டநான் மேவதன்பயநமசணைடப்பாத்
தூயதவஞ்செய்தைத்தவித்த துறவினோர்பாலோடினன். (௫௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக் கூறுவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடங்கின்ப மருவமேவாடிமேலவிழுந்தும்
விழையுமழகின்மிகவினிமை விளையாநாதஞ்சுவையடியில்
செழியசிறுகையாலலைந்துஞ் செய்தான்மோகமினமேறனை. (௫௨)

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தயதிபாற்றன்
னுருவமிழலைப்பற்றனினைக் தோடியோடக்குழந்திவான்
மொருவின்மதியமேன்றனிந்து மொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாள்போல வாவாவெனவழைத்திடுவாள். (௫௩).

மாகிப்பரிசுகந்தைதாய் மகிழவளர்வுற்றாகிருந்த
நீதிக்கிழவனிடப்பலவ னெறிசெயிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்த வெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமெல்லப் பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்(௫௪)

செய்யவல்லசும்மியன்செய் சிங்கஞ்சமந்தமணியணையிற்
றையவந்துமணிமவுலிப் பார்வேந்திருக்குமபரிசுபோல
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகல விழுநீளவள்ளைககாதினிடைத்
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையதோன்றினள். ()

மட்டுக்கணைவேளரசுக வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுகம்பான்களத்துக் கடுவுமவிழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்துறவாம்பறவைமயன் முடியிற்படுதன்மெல்லமறைச்
தெட்டிப்பார்ப்பதெனமுகங்கொண் டெழுநதமாபிணிளமுலைகள். ()

அன்னநடையுமன்னமிலா வையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிரடக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்விழ்சுரும்பனைய மைந்தர்யார்வைக்குறிப்பறிந்தா
டன்னையரியவனவயிர்த்து தானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (௫௭)

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக் கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவாவின்வலிசேர்ந்து

முக்கைக்கொடிமீனத்தலைவன் முனிவாரதும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫௮)

மாகமாகப்பொங்கியெழும் பதுமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவ முன்னிருடுவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்வியற்பலவும்
யோகுமாதர்பலர்சூழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநண்ணுபு
யாத்தொடைபற்பல பயின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழுமா னுக்கனென்றுகான்
யோர்த்துள்விரல்களாற் பேசுவிதருமே. (௬௰)

அங்கொருமடவர லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்பலரிசை மரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளி குழுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (௬௧)

வருபுலையிறைக்கிணை யாகவந்திடக்
காமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன் முயிறிரைந்திடப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந் தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவையல வகையுமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற்பஞ்சரக்
தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள் பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

தென்னவன்செம்பியன் சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன் மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவாகண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மம காரனையிடைப்
போந்தனனவன்குரு வாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனுந் தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇ விதியிற்சூழ்ந்தனன். (௬௬)

மன்னவன்வந்தனை மாபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங் காணப்போயினு
னன்னவளொடிராடன் றாரியன்றனைச்
சென்னியின்வகைக்குபு சிறப்புச்செய்தனன். (௬௭)

மாந்தளிராமிலை வயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழினமைமல ரொய்தியற்புதப்
பூந்தனைவல்லிசேர் பொன்னைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரண மாதென் றுன்னியே. (௬௮)

மாதுருவுறுகுழி மதிக்கயிந்தவ
ளாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோ தோளிறகொள்பவ
ரோதுகவென்றலு முணர்த்தனமேயினுன். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனே னொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவ ணியம்புகென்றனன். (௭௰)

கொங்கவிழ்தொடையினுய் கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளாணைமே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லநு
சங்கரனேயிவ டலைவனென்றனன. (௭௧)

மாலுநான்முகனுநா டரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினுட் கெளியனேவென
வாலமார்மிடற்றின னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீ துண்மைக்கூற்றென்றுன். (௭௨)

இன்னணமரசனே டியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள் கருத்திணங்குறச்
செங்கிலைதனையுப தேசித்தேகினுன்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தரோ. (௭௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர் மதுரைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ. (௭௪)

மூன்றாவது-மாயையுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௩-க்கு-விருத்தம்-௭௪.

உ

நான்காவது

மாயைபூசணகதி.

வேறு.

பதியைமேவுறுங்காதலனெஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய் நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுமன் குவிமனத் தவாகொளவிரித்து. (௧)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலியு
முதிராவிராப்பூணின்முலையெழின் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சார்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைதேரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றின். (௨)

அனையகாலையிலனமென்றூவியெய்யணைமேற்
றனியண்மாடயிலபோற்றுயின்றகடுயிறணர்ந்து
வினையினுன்மலிமருஞ்சனசாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினள்சேடியரேந்த. (௩)

வில்வரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்புக்
கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
டலையொடுந்துகில்கண்டநான்முதறொடர்ந்தன்றே
விலகுறுங்கலைவல்லவாகட்டமென்றல. (௪)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதந்தொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணையிசையமர்ந்தாள்
பணிபுனைந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரே. (௫)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழலசடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேலெனெடுங்கண்ணணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெலனுங்கரியபோரவு
பூன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவானுகன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (௭)

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குய்

போதுமோர்சிறுயாம்பெனமயிர்வகிர்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால். (அ)

வேனிலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேள்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவராலாற்
றூனதன்பகைதனைத்துணைக்கொண்டிருந்ததைபோற்
றானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுதறுமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுதவோலையைக்கண்கடமீமற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதம்முருவத்திநக்கற்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொனோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறத்திடுவேனெனநான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்தியின்னிட்டாள். (௰க)

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்மிலகுபூண்பிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (௰உ)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளையலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (௰௩)

ஆயுமின்சுவைதாசசெலுங்கையுடனடுத்து
வாயிலெண்கலின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வளைந்தா
பேசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௰௪)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனங்கடக்கிற்குக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைகுறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. (௰௫)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாள்
மாயைமங்கைதனல்குலிலொருதிருமடந்தை. (௰௬)

குறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதாமணிமருங்கிடல்போ

ஊறுதலதகவாறிந்தனாரோடவொண்ணுதற்கு
கூறுமுலாப்பதகணிந்தனள்சிலம்பொருமைகை. (௰௭)

கூடைமென்மலாமணதகினலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்கலபோவினைஞாகிணமாப்புத்
தேடரும்பொருளனையவடகுறநாறுந்தேய்வைப்
பீடுறுவருவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௰௮)

நின்றனவிம்பமேனினக்கெதிரன்றிவேறிலலை
யென்றுகணகொளதெளிந்தபொடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசெனறபாயரிமதர்மழைககணோதெரிவை. (௰௯)

வீரவேள்கலையூர்தசெங்கரும்பவண்விலவி
மூரிமேவொடாமலர்மறுவிலாகைமதியங்
காருருமின்கடற்பிறவாதவிணைமுதம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிராகிணணமாயை. (௨௰)

மாதரிவ்வகையணியலுமனைகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினியிகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
ளியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்தழணி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னமவெண்பணிலம்மணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழுகடன்முழங்குவபோல். (௨௩)

மூன்றிரட்டுறுவகண்ணன்வாய்க்குழலைத்தணிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினாமலர்விற்
கோன்றிரட்டியவழகனையாண்முனக்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றாழ்ந்தவாமாவி
னுயர்ந்தமாதராருற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
யயர்த்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவின்றி. (௨௫)

வேளளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்

காளமொத்தசண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும். (௨௬)

காமவெந்தழல்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைத்தனபொய்க்கணைசொரிந்தவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுள்மறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையைவென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
போகெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துமேயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயல்செழுங்குமுத
மங்கையம்புயமாக்கிப்பஞ்சுழியிலைவைத்துப்
பொங்குறுங்கலிநீர்ப்பெருக்காற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமருது. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செழுஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களின்சிறப்பொலிச்சாறுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைச்சுருங்கூடிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுகலையொன்று. (௩௰)

துன்றுவெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினால்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றான். (௩௧)

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
வருமடவரசியர் வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரி யேறுபோல்பவர்
கரிதுகர்வெள்ளிலங் கனியையொத்தனர். (௩௨)

இனத்தியல்பாமறி வெஃகலுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன் மாற்றுநீறுதா
னணிச்சமெல்லடியினார் றுதலடுத்தலும்
பணித்துடல்வெதும்புமால படுத்தலாலென்பார். (௩௩)

தொல்லைநஞ்சடர் துயர்சொல்லக்காத்தவன
வல்லியங்குடையருண் மதுரைநாயகன
செல்லுமங்கையர்விழி நஞ்சுசெய்வதுந்
சொல்லுதுமவனொடு தொழுதுநாமென்பார். (௩௪)

இக்குழுமங்களிருள் பார்வனப்பினுன்
மிக்கவொன்றதனை வினவினுமெதிர்
முக்கனிக்குட்சுவை முதிர்ச்சிபெற்றன
தெக்கனியதனை நீரியம்புவீரென்பார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய சொற்கயற்கணாரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் [illegible] தன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன் விண்மினொன்றாகம்
வருந்துதனகைதரு மடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழி யிளாத்தண்பூங்குழ
லுடங்குநாலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனார்
முடங்கொணுறமிளங் குவவுக்கொங்கையோ
ருடமபெலாமுடிநா துய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்துழிந் திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மவ்வலங்குழலெழில் மாயையென்பவு
ளவ்வரன்கோயிலி னருகுபோயினுள். (௩௯)

சிவிகையினிழிந்துதன் சென்னிதாழ்ந்திய
குவிகையினொடுபுகாக் கோபுரத்துவெண்
கவிகையனெனுமமா காரன்கணைனிக்கட்
செவிகையினொளிபவ னெதிர்சென்றனளோ. (௪௰)

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவலைத் தவிப்பமாயைதான்
காண்டகுநுதல்விழிக் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனை புரிதனமேயினுள். (௪௧)

ஆதியவாரன்முறை செயக்குத்திய
மாதியகொடிபா னணிக்திருந்தபூ
வாதியகளெந்துமங் கிரமலறந்துக்கம்
மாதிலைமஞ்சன மாட்டன்மேயினுள். (௪௨)

வேறு.

தயிலமுடனுண்டைக்கைந்தையமுத முறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயலினெழுகரும்புடைத்துக்கொண்சாறுமுடம்பிழிந்தயத்துக்கசாறு
[illegible]வீரைநீகறுஞ்சக் தனக்குழம்புபோற்றுநாவி
வியவினமைதபனமிலையயொன்றனசபிமெனுன் றுமுறையிறைவற்காட்டி
க்குளவுமென்னைகெகென்றுகடரீலவேல் விழிமாயைசம்பார்க்கு
மங்கையையியமேனிமுழுவதுஞ்சக் தனதிரவியமலியச்சாத்தி

திக்களெனுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியின்றவெனச்சினவெள்ளேற்றா ன், கங்கைமுடி மீதினில்வெண் ணிலவெறிக்கு நித்திலவக்கைதையுமி ட்டாள். (௪௭)

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பப்பிராந்திமே வ, நறைமலர்மென்றொடைமாலைபலவணைந்துகூர்ங்கோட்டுகொல்வாய்ச் சீற்றக், கறையடியீருரிசுமந்ததிருமேனியழகுறதுண்கலைபுனைந்திட்[டன். டிறைவனெனும்பணிநாண வயிரமணிப்பூண்பற்பலவு மெடுத்தணிந்தா

கற்றாமங்கமழ்நித்தியகலியாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடிதவிலாக்கலிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றொன்றுமில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளித்தாள்.

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமொடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்றன்னைப்,
பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெருகுமன்பான்
மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமுனம்வணங்கிப்பின்னர்

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீரொழுகியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர்பொடிப்பவியர்வாணுதலின்பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ளமூழ்கி
பின்பினங்கொடிப்பவளென்னவந்துநடவிலரங்கத்தெய்தினாளால். (௪௮)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும்பைவெ ன்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புதொண்டணிந்துதவங்களெலலாங்கொ ள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கைபுனையக் கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமென்போதனையுசிறுசதங்கைதுள ங்கவார்த்தார். (௪௯)

மாணையமுலைக்கிணையெனவென்முன்றுனும்வந்ததெனவலக்கைத்தாளம் மோயிடக்கைத்தாளமகைப் பொருமையினற்றுக்குதல்யோற் புடைத் தொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலத்தண்ணுமைசெங்கைகளால்வார் க்கைசொல்ல,மேயகலைப்யெண்விளர்ப்பவெழின்மாதரிசைபாடவீணை கொண்டு. (௫௦)

என்றொருகையோடுமற்றோர் புரிகவெனநிற்பவள்போ லிடையிற்றோர் கை, மன்னியுறவைத்தொருகைநீட்டியானெதிர்நின்றுமாயைவல்லி கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழங்கக்காற்சதங்கை மொன்னினியலொருயாவைநடிக்கின்றதென்னநடம்புரியலுற்றாள். (௫

வேறு.

தண்ணுமைவிளக்குறு தாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சதியினிற்பக்

கண்ணிணைகள்பல்வளைய கைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் பெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுறைசெய்சொற்பொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசும்பினெழு மென்புனொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுறு பதத்துறமிதித்துப்
பேயொடுநடித்தவிறை பித்துறநடித்தாள். (௫௩)

அந்தணனிருங்கலை யணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறை சீயெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பமரர் பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)

பொன்னெயிலினின்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்நின்றவர்க டோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர். (௫௫)

மற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களை மறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதிலுறப்பி
னுற்றபொறிபோலசை வொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனு வந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான். (௫௭)

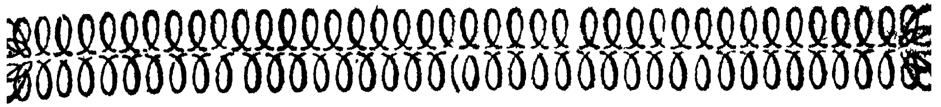
வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருட னரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிடைமருங்குன்மிக நோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையமு பிள்ளையினடக்க. (௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணு நிறைந்தவனநாதி
முத்தனருளல்லமமு தற்பெயரினனே. (௫௯)

நான்காவது-மாயைபூசனைகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௱௰௫.

உ

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியர்வேண்டு நினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்க்கொருமணிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுமவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுணாய்பாம் (க)

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம் மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமிபவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (உ)

கதந்தருதிருநுதற்றீக் கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னோன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோடழகுவாய்ப்ப (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவ்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப் பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுக்கும் வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநிரனுமுண்டே லேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துடுத்தனாயிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பிறந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றாட் டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (௬)

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றுளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிகுழற்சிகழியார்தநிட்
டளித்தொடர்மாலைவேய்ந்தல் வலங்கனோக்குறுவோர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுணைப்பொருள்போற்றோன்ற மென்றலைச்சாத்தணிந்து. ()

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குநரொன்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலகந்தோட்டி

யொளித்தனிமதிநன்மார்க்க ருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துநிலைவத்ததென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டரளக்கோவை விரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவிளங்குருகுகேசன் வயங்குறப்பெலாமணிந்து. (௯)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமாரற்கிவ்வா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் றெண்ணிமாளிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுங்கழுத்தாங்கி. (௰)

சென்றருண்மதுகைகரதன் றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழிலகைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். (௰௧)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுரியினையெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைநதாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (௰௨)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானனந்த சூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடித்திடுமயில்கேட்டம்மா
வித்தைமனிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம வியந்திதுபுகலுமன்றே. (௰௩)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். ()

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தளமுழக்காநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய் தொலலைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திதுகூறலுற்றார். (௰௫)

கற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுமாங்கண்டதிலலை
விற்றொழிலநங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனன்ன வொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்து மாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (௰௬)

அங்கிலையலமனுமத் தண்ணலைக்கண்டபோதே
செங்கலமகளிர்போலச் செல்விமான்மயமேயாகிப்

பொன்னலிசொருபூம்பாவை போன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையிளைத்தருகுகின்முன் (௰௭)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குகின்றேயம்யாது வீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குகின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைகுவைசொல்லென்று
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (௰அ)

செல்லுறழ்குழலீதேய மோபரதேயஞ்சூளால்
வலலவொன்னவந்தோர் வலிகிலையலலவென்று
மலலமனென்பேரொன்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புலனுவன்றொடர்பிலாம லென்றனனபொய்ம்மையில்லான். (௰௯)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணாந்தவெம்பிராட்டிதன்பால்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தமமொடுபருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருந்தி செல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்று ரியமபினரிணங்குமவண்ணம். (௨0)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லர
மின்குழலனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனெனறெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனளுரையாடாமல. (௨௧)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்ற முகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பயிந்தருகுறுமடப்பைப்
போகியெுன்பவள்சிறந்த போகிபோனடிக்குநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித் தரியனபலவுஞ்செய்தாள். (௨௨)

அடிக்கமலங்கள்போற்று மடியவாவேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
கடிப்பவனுதலாலே நாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்ததவுறுவதங்கை யேற்றன்னிழிந்தோர்போல. (௨௩)

விடைக்கொடியமுன்றன்னை விடைகொடுபுரம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளி மருமம்பாய்ந்தருவனைந்து
நடக்கரிதாகியம்பொ னகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிழைமருங்குற் றோழியாசூழச்சென்றாள். (௨௪)

நஞ்ணிவெண்குடைவேந்தன்மா னடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையல்லமன்றன் சதிருணாத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்கும் காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

வலம்புரிவளையனந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத் தமனியமணிமாடத்திற்

பொலங்கொடிமகளிர்சூழப் பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
கலந்தெழுபவள்போலெங்க ணம்பனோடிணைவிழைந்தாள். (௨௬)

இணைவலன் புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கணோக்கமின்னு
னனிமிகுமழகினமேற்று காவெறுங்கூறறினமேற்றுப்
புனைமலர்வணாவார்கூந்தற் பொற்றொடிசுகிதனலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையரரியவென்பார். (௨௭)

இதழுசுவைமுக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங் கொள்கைபோலுவியின்கட்
போதுறுமதமவிடுத்துப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுனைமுதந்தி பெறுதுபுன்போகம்வேட்டாள். (௨௮)

ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றளாகி
மின்றிரண்டனையமேனி விமலனமேற்சாய்ந்துவிழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலாணிறினாறுள். (௨௯)

தனிரியல்காமத்தீயிற் சருகுபட்டாற்றளாகி
புவங்கர்மகளிர்சிலலோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யவிமலராளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீது வாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள். (௩௰)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ளுமம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்து விடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீ ரென்றாள்பிறைாவெனறே. (௩௧)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறக்கபொழுதேயுயிராளவாய் நின்றஓதன்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நிலைகருத்தை யறியவுணர்த்திலல்லமற்குச்
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்

காமமுளைதோன்றிற்றனக்கென் றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யழகினதுநெஞ்சகமும் வேறலேசின்னிதயத்திற்
சேமமதனொணுமற் செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௩)

கன்னித்தன்மையழிபுமெனு நாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னும் பெருமைதானுமத்தவிசன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுலருந் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயை யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால். ()

இறைவியொன் றுமுறையாமல வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகளைபெனு மாதுபிராட்டி புறையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டா ளென்னோபெண்ணேயறியேயென்
றறிவுகலங்கியொருகிலாவி லாசியணங்கைவினவினள். (௧௬)

இனிபான்மறைப்பதென்கொலுமக் கின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறவையுண்டுதரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தா ளென்றுவிலாசிகட்டுரைப்ப
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்ந்து.

மாயையிடையையுளண்முலையான் மற்றைமாதாபோலென்று
தூயமதிநூதுமதிசதுச் சொலலுமருங்குற்றுறைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டுமய
லாயினுடையளெனமாத ரறிந்தாருத்தாபத்தியால். (௧௭)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம் மாயைதன்னைமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தாந்
சொல்லவொல்லைமதமானி யென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெலலவுள்ளமறிவலெனச் சென்றுள்விநோதவிமலன்பால். (௧௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந் தவனோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்களுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்ததிருவேசெப்புகவென்
றெங்கடலைவனியம்பமத மானியியம்பன்மேயினள். (௧௯)

விடுபுறநீவேண்டற்க வையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநிலவேயிவணுறைக வரசாகோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய ளென்றுள்குறிப்புவெளிப்படவே. ()

ஒன்றுமில்லேனுனிவிர் மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதிப்பறியாவிநிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான் மைந்தனென்றுலட்டாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவன்றென்தைநகைகொண்டியம்பினன். ()

கள்ளாதொழியினன்றியவ னட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவுனை
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வெண்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றுண் மாற்றமறிந்தமதமானி. (௨௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்தகேறுகிலேன் பணியென்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்று
ரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௨௩)

மன்னர்மன்னன்மகுடநூலோ லக்கங்காணுமைங்கரோ
டுன்னையுன்றுமகுலல்ல டலைவனுசவு வனினளா
லென்னவன்னமலையாய்நுங் கலைவிகசியற்கையுயர்த்திதேன்
ஞன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குறுநறையென்றான். ()

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி யென்றுமியாங்கடொழுமிறையாய்
நிற்போய்நினைனையெதிர்ந்தளவே சரியுண்விளவினிறையழிந்தாள்
கற்போனிவறவருங்கவருங் காணு முன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுகடுமாற நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (சரு)

என்றுமங்கைகூறுதலுங் கலைவிபிகயநீபறிவை
யன்றியின்றுபுதியநா னறிவனோவிங்கர்த்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேடகு மதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெவமையாட்கொள்ளுவோன்.

நலவுசகுனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நமபிநீ
வல்லவரீசுரர்முனிவ ரொல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்ல நின்றுயெனப்புகழுறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான் மீண்டனளசசுடர்தொடியே.

அங்குமாயைமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுகுமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்றுபிணைச் சீறிபகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனென வறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். (சஅ)

என்றேவறிந்துபோயினுள் சந்தபொருந்தாதெய்துமோ
வன்றேவரசன்மகளென வஞ்சியழகனகலுமோ
வின்றோன்னநினைவின்றி யெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்றோடுறழ்வாண்மலர்முகங்கண் டலதுதுயரம்போகாதே. ()

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடனுடைக் குறிகணவிலவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவளைகைகூடு மென்னவிருக்குங்காலையினி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமத மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். ()

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்து வந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங் காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் பழமேயென்றுசாற்றினுள்
கொண்டாருவகையவர்மாயை யுவகையாரேகூறுவார். (ருக)

மன்னனறியினென்றுமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
புன்னிமகளிருளத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடுணைத்தவம்மொழியே
யன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாய்க்களிப்புற்றான். ()

புனலின்விளையாடிருமைந்தர் தம்முளெழுந்துயோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்த தொளிர்ஞாயிறுபோய்ப்புணரியிடை
புனலின்விழுந்தமூழ்குபுவந் தெழுவான்போலக்குணதுகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே (௫௪)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சுரும்பினங்கண்
மொய்க்குநறுமெனகுவளைவாய் திறந்துமூசிறுஞ்சிளம்பொழிலிற்
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர் குருகுவின்மீனபூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெறித்தவெரிரியோல. ()

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாமயிலைவா
ளையகோம்பிகண்டுசினந் துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கலபோன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ் செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

காலைபரும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மேலையிருந்தபுறமபோந்து விரிவெண்ணிலாமென்மூற்றத்திற்
பிலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்து மதனேய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தா ளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெனழுந்துவந்தழிப்பா யென்றுலந்தோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னேடியையில்லா வென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்று தாளிற்படுந்தலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ ரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பளவாய்ப்படுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றேவொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிறுத்தினே னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின் கொடுமைகருதித்தானன்றே
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புகறலவெண்டிங்கா
ளிங்குமனிதர்காராட்டை வெள்ளரடென்பதேய்க்குமால். (௫௯)

உருப்பமிதுவன்றழல்சிவப்புற் றுலகர்காணவொளிகரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன் னியாயநின்னைக்கருதித்தன்றே
பொருப்புகறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬0)

இன்றேருலகிலெனக்கொன்ற பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றேவுனக்குமதிய மேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
றூன்றேகையர்களியாவரையு மொய்யக்காணுமுயற்சியிலை
லன்றேதேய்ந்துபோகின்று யக்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
யொல்லுமந்தமாருதமே யென்னோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௬௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கே ளாமுனோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட் டலுமேநடுங்கத்துறந்ததாற்
ஐயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி னிருந்துபலகாற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. ()

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னதிண்ணிரின்மெய்யரணை யடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. (௬௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்மெய்மெல்லணைப்பூம் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியலலமனை முன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போ லவனைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௬௫)

வேறு.

வண்ணனயகலன வையயபாலையுணீர் வேட்டவனர்கிலத்துறுநீர்
தாமெதிர்கண்டு யருகவோடுதல்போற் றண்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மிப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால்.

வாடியவாடி நிழலெனவனைமே னண்ணுறத்தோன்றியவிறையை
யோடினள்விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுறாமையாலணைமிசைவிழுந்தே
யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்றழுது
வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினண்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான்மீளவுமெழுந்து,புல்லினண்மலர்மென் கைகளாலவெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்கைப்படாமையினு, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையேயன்றே. (௬௭)

அருந்தவநெடுநாண்முயன்றுதான்பெற்ற வமுதைவாய்வைத்திடும்போதிற், கரந்தவறுதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத்துற்றுமென்றோளிற் பொருந்துறவெளிபோல் வாராமையாற்றீயிற் புழுவெனப்பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமனன்றி வடிவுளார்யார்கடந்திடுவார். ()

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடாதவாவிளைந்திட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத்தணைமிசைப்புணை

ர்வுற், றின்னலினின்பக் கடலிடைமூழ்க லின்றனாற்பெற்றிலேனென்று, தன்னகநைந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தா டவததனையலைத்தவம்மடந்தை. (௭௰)

மொழிந்திழிமழையால் வளிகளைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரியில்லாண்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பே ராழியக்கலய முனியனையமிழ்த்துமேனஞ்ச, யெழுமாதரன்றன்னை வருத்துமேன்மயக்க மெய்துவனல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவறமயக்கு மொருத்தியுமவன்றனைமயக்கும். (௭௧)

விண்ணினைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணியங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்றனைமிசையுறங்கி, யெண்ணுறுவினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்புலனும் கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுணைசெய்வளல்லமன்றன்கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலெனகைப்படானதனாற், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய் துன்னைநானென்றும் விடுகிலேனென்றனனென்றாள். (௭௩)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன்யாரோ புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரென்னப் பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற்பராபரனென்று திருந்திழைமகளிர் மனத்துளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தனமேயினரால். (௭௪)

ஆசையின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா வல்லமனிவ்வகைகடித்தான் பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுறவணைவன் வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமற்றிடவுரைத்துணைத்தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளித்தாள். (௭௫)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினைமோகினிசிலர்போய் பன்னுறவறிந்து மானமீக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித் தனையையைப்பாங்கிமாரொடுகூ, யென்னிதுசெய்தா யையகோமேதா யென்றுநொந்தின்னணபுகன்றாள். (௭௬)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத் தானுமொருளாய் மானமேகொளுமென் றந்தைதன்செவிப்படிலென்

ஞமூரானுவுமதியு மியங்குறுமளவும் மழியிதுவழிவழிவராதோ, யானு
னைவருக்கு யீன்றதுமிதறகோ வென்செய்தாய்பாவியென்றிசைத்தாள்.

குரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமாரவேளனையவ ரானினு
மருவாரகிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையினெழுதுகன்னியர்தா
முருவிலாரொனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர்தம்மைப்
மரவுவான்கடவு ளாகவேயினைந்து பண்பொடும்பயிலுவரன்றே. ()

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன
ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பாதம்வயமிலவொன்று
மணங்களையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயவினைச்செய்தா
ய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பேதைநீயென்றதாய்மு
னிந்தாள். (௭௬)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனந்தனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென் றிருமிலநோக்கி நாணிநீர்விழியுகவிருந்தா
டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிர்ந்தகங்கரைந்
துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழையிலையென்று மனங்கரைவ
ன்னைபோலுண்டோ. (அய

மங்கைமீர்நீவிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் வினைதருவேழியிற்பயிர்போ
லெங்கடம்மடந்தை நிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளென்று
ளங்குறமடவார் சொல்வரொபிராட்டி யருளொடுகேண்மதிமதனு
லுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றன ருரைத்தார்.

பாங்கியர்பகரச் சினஞ்சிறிதவிர்ந்து பாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்
றோங்கியசகனை தன்முகநோக்கி யுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதவே ளனையவல்லமனைப் புறக்குநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்ங்கதிர்முகமெல் லியன்முனம்விடுத்தா யென்கொலோவெனவவளு
ரைப்பாள். (ஆஉ

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி
னூனுறுப்பமைத லரிததிலரிதா லுணாவொடுயோகங்கணுகர்த
முனெனப்பெரியர் கூறலாலன்னாய் தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற[த்தாள்.
மீனெனப்பிறழுங் கண்ணியையெகுண்டு வெறுப்பதுதகாதெனவுரை

மோகினிசகனை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
மாதெனுமொழிபா டவறிலன்யாழோர் பயின்மணமாசர்மேற்றென்ப
ர்சுவிலிவளுக்கல்லமன்றனேயருமணத்தலைவனுக்கவன்பாற்[மாற்றம்.
போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள்பின்னுமோர்

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவளறியாமற்
றிலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர்மறையின் றேமொழியிரிவடை

நலமெலாநுமதே யாதலாலுமக்கு நான்சொல்வதென்னுமசனுக
கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன னசத்திலுண்மு னிவுறவந்தாள்

என்பிழைபொறும லன்னேயோடென்பா பெருந்தவரோசொலினதனு
லன்புடையனனேமுனியுமோவென்னவறைந்தனன் மாயைகேட்டறை
வாள், பொன்புனைசகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியேதலைவனென்றிரு
ப்பப், பின்பிதுநீசெய் தனையெனின் னனைய பிழைசொல்வாமேற்பி
ழையுண்டோ. (௮௭)

மானனையாய்நந் தாயறிந்தமையான் மலைந்ததுநொய்துபட்டன்றிக்
கோனிதையறிவ னெனினெனிதாமோ கோபமாவல்லிநீகேண்மோ
போனதுபோக வினியவன்றனைப் புறத்தினில்விடுவதேயறிவு[தான்,
தானெனவுரைத்தான் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயரமோடிருக்

அல்லமனறிந்து நந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனைநிறைந்த
தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேங்கை யுருவனும்யாமுய்யவேண்டி
ச், சொல்லுவதொன்றுண் டையநீபுறத்தோர் குழலியிருந்தனன்றெனி
ருள். (௮௮)

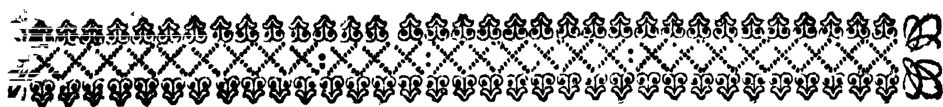
மாயையையகன்றுனடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொன்றுண்
டோ,போயொருவிடய முணமனமவருமோபொருந்துறும்பகலிரவுள
வோ,காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனையொ
ருவா,நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ சேரிழையென்றனனன்னைல் ()

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளேயெகாண்டு
விரைத்துணர்மலாமெனகுழலினுட்புண நம்விதிபுளகென்னிலெனவே
டியைத, தரித்தவனொருநீயிருப்பினுமுனக்குத் தருமிதிலையமவேண்
டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்றுசெய்குவனென் றுழன்றவள
ண்ணலைநோக்கி. (௯௦)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமனுைக நாயகன்திருமுனருசென்று
முகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுகன்செயல்செய் முயற்சியினின்றனன்று
னக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினுற்றன்னை தானலாதறிதரப்பட
தான். (௯௧)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-ரு-க்கு-விருத்தம்-௯௧.

ஆறுவது

விமலசத்தி.

அமலையேவ்வகனிலத்தெய்துப்
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பிறால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (௧)

மதுகைகாதலனாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மலம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலததினே. (௨)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்க்கெடுநாளினும்வந்திலள்
யோயிராதவட்கொண்டிவண்யோதென
வேயினுணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமலைப்
மொறையினுல்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதியோல்பவள்வந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவளவசை
நந்துபொன்மணிமாடனுகியே
சந்தமாயைதனெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (௫)

நின்றவோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமில்வாயிலைழவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினுள். (௬)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமண்ணியென
வுருவமைந்திவனைதனவொன்றுசூழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்தவெங்குன்பெயர்யாதுநீ

மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புகன்மேயினாள். (௮)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினாள்
வியனிலந்தனில்வந்தனைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
யன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௰)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிட நன்றென்றெங்கைநீ
வல்லமைபேசியிம மண்ணில்வந்தபின்
சொலவியநின பெருஞ் சூண்மறந்தனை. (௰௧)

நினைவுமறிந்திலை நீயென்றுவிவ
ணுன்னுறுமனமொழி யுறுதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந் தன்மையுண்டுகொல
கன்னிமாதுமைதம கலையையல்லையோ. (௰௨)

ஓடுறமருந்தயின் று றங்கல்போலுமா
யாடியசூண்மறந் தயர்ந்திருந்தலா
ளுடிநினறனைத்தரற் கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழ லேவினாளென்றாள். (௰௩)

கதிரொழுபகலெனக் கண்டிடாததன்
மதியெழுமிரவென மனந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுநினைவுமோர் சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகள் விமலைசொல்லினால். (௰௪)

மூலகாரணனெனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப் பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற் சிறியயேழைநான்
ஞாலமேன்மயங்குத னவிறல்வேண்டுமோ. (௰௫)

அல்லமனியல்பெலா மறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய் மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடி தொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்சிறுநுதல் விமலைகூறுவாள். (௰௬)

கயிலையி னுமையொடு கணையுறுதம்பிரான்
செயலுறுமல்லமன் செயதிகூறலு
மயலுற்விருந்துநா னறிந்துளோனதை
மயிலியலகேளென் வருந்தன்மேயினள். (௰௭)

வேறு

வடியில்வள்ளிகாவைவெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னொடிவிலகருணைநிராங்காரனெனு முண்மைப்பெயரினன
மடிவிலகற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுறறறியவொழுகுவார். (௰௮)

மெய்ம்மைச்சிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னவிகழ்ந்தகருததினார்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்சமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்துவீடுவப்பார்.

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (உ௰)

இக்கவுலகிற்குதவியாயிபன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்றோன்மக்கட்மதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காயினைப்போனறங்கூர்மசனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமாவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (உ௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துதன்னையறிந்தபேதபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பராமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினன் ()

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. ()

வேறுமொருவனுடனிருப்புவேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுமனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறுநீர்புனல்போற்றெளிக்கமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (உ௪)

தறிபோலுடலசேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருகாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநெடிகாடியிற்செலுத்தி

யதிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக்
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டிருந்தனரால். ()

வாயுநிற்பமன்னிறுமனந்தானிற்பப்பொறியின்று
பாயும்பொறிகணிற்பவிட்டுப்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளததே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உசு)

ஓருக்குமனமேோடிலையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ணிரமபவிருந்தகாலத்து தெற்றிமிசையிறபரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் செனறபுறமுற்றிடவதனை
விருமபுமிருவாதாமுமுடனை விழிகடிறந்துகண்டனரால். (உஎ)

வெம்மையொழிந்துமிலக்கிழிந்து விளங்குநிரோபணிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோ விடுமிந்கனங் ஞுகராத
செம்மையொளிவான்போழலோ தெரியாதென்னவொளிர்ந்தவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந் தனழப்பச்சோதிமதலையே, (உஅ)

அலைந்துபிறப்பிலாங்கார வஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவரு மற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயையிராங்கார சுஞ்ஞானிகளபோன்மலவிருளை
கலிக்துவளாசச்சிதானந்த நந்தாவிளக்காமதலையையே. (உகூ)

பேரானந்தம்பிள்ளையர்ப் பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனே யொழியுமுலகாதமமைமா
நேராவியம்பலாகுமோ நிகர்தாந்தழுமிற்றுமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைகள் மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௰)

மண்டுபாசந்தபுசிலரும பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறுகாலமற் கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபடுமிணிராங்கார சுஞ்ஞானிகட்கும்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக் குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

சங்குக்தெய்வதுந்துமியுந் தழ்ங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெகுந்திசைகள்விளங்கினகள நின்றமலடுகதிதவிர்த்த
பஙகைகலந்தபுனறெளிந்த பதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுனாள. ()

கையாமனத்துவிராங்காரன் ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுவககணன்றியுமிவ் விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கி யேறுன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறை கன்வான்கனவாறெய்தாகி. (௩௨),

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுகழ்
மிவ்வாய்மகனதியல்புரீ யியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து

[illegible]வாகமரு மாரணமுஞ் சாற்றற்கரியவம்மகனை
யெவ்வாறுரைப்பனியானமடவா யென்றுவியந்துகூறுவான். (௩௪)

நாம்பாற்குழவியாகாம னம்பாற்குழவியாயினன்
றீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ் செந்தாமரைமேலுறைபவனும்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோ னானேயையமிதற்கில்லை
காம்பார்ம்புரிந்தனையதோட் கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான் (௩௫)

ஆன்றவியல்செய்கையோகத் தன்றித்தவபோதத்து
வீன்றபொழுதிற்றன்மகனை யிருந்தசானறோமொழிகேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள் சுஞானிதாய்ச்சுமபொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குனிடி போக்கவறியாவிளமுலையாளே ()

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம் மதியினென்னையறிந்து
மெய்த்துறுபொருளென்றதை வேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெய்தெதி ரொன்றைநீந்தைசெய்சமையர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப் பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினாலொருவன்றரு மேனியாளனலாதொரு
மனிதனுநெடிதநிடும் வடிவனுமல்லலம
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின் னளமுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகை மறுகினுடல்பயினறனன். (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியே வருககண்ணுகரூபமே
வருகவெங்குலதீபமே வருககேடறுசெல்வமே
வருகயாசவினாசனே வருகஞானவினோதனே
வருகவென்றனை [illegible]மகிழ்ந்திட வந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

மாசையயாலுளவாகிய வடிவுநாமமழித்துள
தூயவோபிரமந்தனை யறியுமாறறிவித்தலபோன்
மேயபேதையர்மனலமை வீடுநாள்கொட்டழித்தனன்
மோயுலாவுவன்மானிடன் மோலவேவிளையாடுவோன். (௪௦)

காணியக்கிளியங்குறு ஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
றூனருட்டுகல்வியிற் றமனியச்சிறுதேரினை
யானதிக்கருநெஞ்சக மிதனையொக்குறுமென்பது
மோனமக்குயிராயினேன் புதியமம்பரமாடுமால். (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுகம் மானனந்தெரிவார்கள்போற்
கூடியொன்றுருவெதிர்கொடு கொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளாடியோன்கலைகற்றல்போ னாடகம்பலசெய்தனன்
[illegible]மைகளும் பேசாம்பகானவே. (௪௨)

தந்தைதாயுளயின்புறத் தனதுபோருளாவின
மைந்தனாகியிருந்தொரு வாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணு மெய்திமக்களுவல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திது செப்பன்மேயினனென்பவே. (௪௩)

உங்கள்பாவனையொருமையா லுருவமாமகனாகினா
னிங்குமேவியிருந்தன னினிநடந்தலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணாகனியமையவவ் விருவருமபுகலுகின்றனர். (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் பிசமயோமுறுபுணையனாய்
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரை துன்னுறுந்தமிழ்வேமெனு
மறப்பிலாவிருநூலரு மனுவுரைந்துரைசெய்திடச்
சிறப்பஞானசிகாமணி தெளியுமாறுரையாடினான். (௪௫)

சற்றுநும்மையகன்றிடேன் றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையுமக்கெனிற் றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுணோரையினாய்ந்திரங் காருஞானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகலவே லுணாமினென்றுணர்மின்களே. (௪௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலி யாவும்வேறெனநீக்குபு
நின்றதமயில்வேறலனெனு நிலையைநினைந்துதானழிய
மொன்றுறும்பரிசுணைசெயூ வுணருமவண்ணமுணர்த்தினான்
பின்றவின்றியவல்லமாப் பிரபுவெனுங்குருநாயனே. (௪௭)

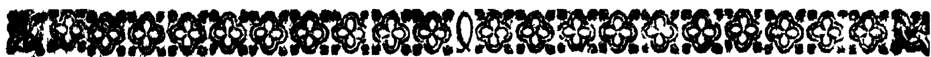
தந்தைதாயிலனாகிய தாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவிலலெனு மனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனாகின் முதநிலைசவுமெய்திறே
ரிந்தமாதவரலதிலை யென்றுமக்கடுதிதனர் (௪௮)

ஆதலாலெழிலலலம னருவிறைலுறுகினறது
வாதமாறுநன்முக்கிதான் மலைக்குங்கொடியறிதியென்
றோதினானதுபொழு துட்னிநுங்கனனென்றவண்
மேதைமானையறிந்திட விமலகதியினையென்பவே. (௪௯)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்பட ரிங்கனக்தெரிபெண்ணவாய்
விளாருமென்மலர்மணமென விரவிபெங்கணுநிற்பினும்
வளளலல்லமனன்பர்தம் மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிமறுபா றிரண்மூலைக்கனிநொழுகல்போல். ()

விமலகதி - முற்றிற்று.

ஆக-சுதி-௬-க்கு - விருத்தம்-௩௫௫.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின் னணைவின்றிட
முலைலவெண்ணைக்கவரு முயற்சியெண்ணியே
புலனுவனவனையென் றெழுந்தபோதினி
லலைமனகன்றமை யறியக்கூறுவாம். (௧)

மூசிழமதியணிபவன் முதல்வியுஞ்சோதிய
மைசபொறவியலைதான் வருப்பமாயைகேட்
டசசெகிழ்வுறுநா மலையபெருந்
தகைதனையடைலதேவ் வாறுசாற்றென்றாள். (௨)

மழுவலமுயரிய வள்ளலைங்கனை
யழகுறவியற்றினை யாயினலமண்
விழவெயதோன்றிநீ மனக்குவேண்டிய
தொழிலறநல்குவ னுனக்கெனக்கூறினான். (௩)

மூகலவிழேபுனைசெய மூனமேயருண்
மங்கைகாயக மறனைவழிபடடேதகினே
னழகருமபா ணினை யறிந்துளேனெனப்
புதுமயனமூழ்கினுள் புலாந்துகூறினுள். (௪)

வெருவுறவிளைக்கவிழியிலாமையாற்
றாசிவபூசனைப் பயனிலெலன்றன
ளாகவென்றுகூர தங்கைகளைவத்திம்
துன்றாசெயும்விமலைதன் றுளங்கலங்கியே. (௫)

பயனிலையருச்சனை பாயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலிய வமரர்க்காயினு
மயமொடுசெதாசிவ னாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோ ரெண்ணமுற்றுமோ. (௬)

வாசகளரியயன் வானகாட்டுமேளா
பாசமின்முனிவார் பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறை புரிந்தவாலயங்
காசணியல்குலாய் காணைகிலாய்கொலோ. (௭)

மலைமகள்கூர மகளிர்பாற்கட்
லைமண்முனிவரில் லறக்கிம்த்தியர்

கலைமகள்விழிநுதற் கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடைந்தமை நினைந்திலாய்கொலோ. (௮)
சித்தியுமாயுளுஞ் சிறப்புங்காழிய
புத்தியரடைவரப் புத்திபோக்கினோர்
முத்தியையடைவரா முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியச் சனர்மருங்குலாய். (௯)
பிறருமானிடப் பிறப்புவாய்த்தநல்
லேடவிழ்மலரின விறைவைப்பூசியார்
பாடமைகாளெலாம் பாழ்க்கின்றபாவர்
மூடரையெண்ணுங்கான் மூர்க்கிகற்பரே. (௰)
காம்படுதோளிமுக் கண்ணனன்றுண்மலர்
தேம்படுமலர்கொடு பூசைசெய்பவர்
பாம்பொடுமுழிலாப் பாமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம்போற்றுமே. (௰௧)
நோய்ப்பிறப்பிலாதகண் ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறந்தலைக்கொரு மதிபெறாநர
ருய்ப்பிறப்புற்றதி னயினுமென்னுறு
நாய்ப்பிறப்பாற்றவு நன்றுநன்றரோ. (௰௨)
பொருவிலியாகமம் புகன்றமந்திர
கிரியைகள்வழுவறக் கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினுங் கொண்டுசெய்குநர்
பரசிவபூசனைப் பயனைநண்ணுவார். (௰௩)
அன்னவாகமங்களை யறிந்துமாகம
நன்னியவிதிமுறை நன்குசெய்திடு
மெண்ணருமசபுளத் திலலையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைப் பயனறாதரோ. (௰௪)
பூசைசெய்தன்னையும் பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையு மிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையு மறிந்தறிந்தயார்
தேசிகனருளினாற் றெளியவேண்டுமால். (௰௫)
மந்திரதந்திர வழுங்கள்வந்தபோ
திந்தனைபுறவிட யத்திற்சென்றபோ
தைங்கொடுபூசனைப் பயனிலெனுநீ
திந்தனைசெய்கதென் னிசைத்துவாயென்றான். (௰௬)
என்றுநலவிடலைமா தியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொள்ளமன் விழியிறந்தோன்றிய

நன்றியையறிக்கில ளுழுவிரீற்றலால
வுன்றுயர்மன்புற மாயைகூறுவாள். (௰௭)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனு னெங்குருவுரைத்தவாற்று
லின்றளவிலிங்கபூசை யியற்றியுமயனெனறிலலே
யென்றனள்பருவமுற்றோக கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றியவ்வீமனிதர்க்கோதி னதுபயனபடுவதுண்டோ. (௰௮)

நெறிபலமுறையுரைத்து நினைக்கிலளசனையர்கோ
மறுகுறுமனைத்தளாகி மாயைமாலைகொண்டிருந்தா
ளறிவிலாக்கழிவிப்பார்தா மறிவிலாரவரைமாறு
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல் விமலைதனமனந்தளர்ந்து (௰௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்த திதனைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாளகோற் றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்ட காயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னை நமகளானையென்றாள். (௨௰)

ஆணையைவெருவிமாயை யம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளர்விரும்புந் தண்டுறைமேதாழில ன்கண்கட்
கூணுமபூகிலமிக்கோ னொருவன்வந்தனனனனைக்
காணுமெனனகானகாணே னென்றனளகற்றோபோல. (௨௧)

அல்லமனைனையனுமமவன்றனக்கலநெஞ்சக்
கல்லுருஞ்சுறுதாறுக்கட் சடவுருககனிமேரு
விலலுருவாவதுண்டோ விளநகிழாய்நினைக்காணு
நல்வினைபொன்றிருப்ப னாணுயிரதரிக்கேனென்றாள். (௨௨)

நீவிலலலமன்வே னெடுங்கண்வாளுறுதனமடந்தாய்
நானவிலலமன்று னச்சுறுத்தனைகருந்தக்க
மாளிடவடிவங்கொண்டு வந்தனனபோலுமன்றுன்
குானநலவிழிபிணவழி நயந்துமனனுணமைகாட்டான் (௨௩)

என்னகல்விமலைகூற விலங்கிலைநெடுவேறகண்ணி
தன்னிகரல்லயூமசச சதாதக்கசமபுவெனறு
மன்னவனலவிவனறுன மத்தனைவலலமனகாண்
றூன்றெருடுபின்மயக்க மொழிந்தமையனைக்கொன்றாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டு வேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருனல்லமாகி தாமெல்றுமாகாதெனறுன்
கொண்டருநின்றநெஞ்சாற் குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிழினமென்கொங்கைப் பொற்றொடியென்றுசொன்னுள். ()

தருக்கமின்னுடனுரைத்த றகாதினிவரக்கிலென்றன்
சுருதத்துறுமனையன்றன்னைக் காட்டுவல்கண்டுநீபின்
புராததருளினையனென்ன வுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரிந்தவனுயினன்ஞான் றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (உ௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மை காட்டுதற்கறிந்துளோரைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைசெய்தும் பரிசுபோன்மகளிர்சூழப்
பொன்னுடையங்கனிவாய்மாயை சுடாமணிக்கோயில்புக்காள். (உ௭)

அர்ச்சனைமுன்புபோனன் றூற்றுபுமதுகைநாதன்
றிருச்சரணங்கட்போற்றிச் சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல் விமலைமாதோடுமவந்து
திருத்தமண்டபம்புகுந்தா ணினைவிலாத்தனிக்கைமாயை. (உ௮)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென றறிதரவறிதிராமற்
செல்லுகவெனவடிகளுந் தோற்றமபோன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடு மாயைநெஞ்சூசலாடச்
சிலலரிமணிச்சிலம்பு சிலம்புறவாடுகின்றாள். (உ௯)

முன்னுறவிருந்தஞான மூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்தி மாமைமிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவிருத்திநின்று மாயைதானடித்தாள்கணமோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சுந் தனமிசைவந்துவிழ. (௩௰)

ஆர்த்தமதுறுபளிங்கா யரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற் காணுறத்தோன்றிநின்றாள்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயை மருவியகுணமடுத்துப்
பரத்தினிற்றோன்றுமென்று பகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பி கொட்டுக்குநானூறுமற்
சீர்த்தப்புகடவின்று சிந்தைதோன்றுகின்றாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞான வாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணணி: (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்ற கடைக்கணுன்மாயைகாட்ட
வையனவிமலைகண்ணுற் றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்க மணிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான்றன்னை வேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. (௩௩)

மாறருமலமனையில் வடிவுகொண்டிவள்செய்பூசைப்
பேறருளுதற்குற்றானோ பெருங்கவத்தாழ்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்று விமலையையத்தாளாகித்
தேறிலணிற்பமாயந் செய்துநின்றனளெனக்கோமான். (௩௪)

நீடுயிர்க்கேலியினிற்செய்கைத் தடத்தொருவனைக்கண்டன்று
மைமைவுறழ்நாகலபோதலையுற்றறியாரபோல
மேலனைவிகாரிவென்று கேழ்கிருவிகாரியென்றும்
விமலையபங்குமென்னை மாயையைவெறுப்பதென்னே. (௧௫)

நீங்கிலகோலாற்காணு நீர்மைபோலிங்குநின்றேன்
சேர்கின்மாலையதன்றுற தெளிவுறவறிவலென்று
வேர்கிலைவடிவமாலைக் கிளையனேயலமனைறு
வாக்கிலேநுலைமடந்தை வடிக்கணுற்காட்டினாளால். (௧௬)

கண்ணிறுற்சேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்றன்னைக்
கண்ணிறுக்குமாநெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தாளவாட்குக்
கண்ணிகுற்கூறவந்த சயிலமாதறிந்தாளென்றாள்
கண்ணிருறகனைநோனைக் கணிரூறகாண்பான்றன்னை. (௧௭)

வல்லிதன்பவத்திற்காம மாய்ந்தலங்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியதுநெஞ்சத்திற் றோனைறலுஞ்சுழற்றடிப்போ
புல்லமன்மீதுவிழ்வா ளாகமேலவிழ்ந்தபறவிப்
புல்லியவிலைந்துசென்றாள் புல்லியசெறிபினின்றாள். (௧௮)

கண்டவளவள்காருகதைக் காரிகைமனத்திற்காம
மண்டவறுணாக்காட்டி வழிகொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவிழ்ந்த குடமெனமத்தனைக்கான்
விண்டுகெறிக்குபோயிட் டோடினன்விரைந்துவீரன். (௧௯)

இத்தலையாட்டமெல்லா மிவட்கிதனுலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவிசிப் போகல்போல்வள்ளல்போக
பித்தடைக்தனனகொலென்று பித்துறீழாதவொல்லாங்
கைத்தவிர்விரன்றுடக்கிக் கவுளடிவைத்துநின்றார். (௨௰)

பறையடித்தின்றகாறு மறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துக்காலை பாலெலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்கவிகல்யானைக் கருங்கழற்சிற்றத்துப்பவி
விறமகட்குயிரிலாதென் றிருவையர்மனமுலைந்தார். (௨௧)

இலமகவின்றுசெய்யுஞ் செருவினுக்கன்றிவென்றி
மலைதவிவிம்புமாற்றம் வழுவிற்றென்றுளமழிந்தான்
கலவிசெய்தலைவனிகக் கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலவிலைமகளிர்போல முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௨௨)

கலைவாய்மனையேபோனு மாலைவலான்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய் விமலைமாதவனுரைத்திற்
[illegible]துமாறோசிந்த நடக்கணுப்தவமேனிமின்
[illegible]கொண்டேபதேக் தேடிநுங்காண்பேமென்றாள். (௨௩)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற் றெளிந்துளமிறைமைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயை காட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்தொடரளிகள்போல மாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமெயிலழித்துக் குழைபொருந்தடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுமற்று வேந்தர்க்குங்கொடாமன்றுக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளா வரசன்வைத்திருக்கபாவை
மக்களிகன்பின்போனான் மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல் பாவமென்றறைந்தார்கண்டோர். ( )

பாவமும்பழியுநல்கும் பல்வகைப்புகழுறங்க
ளிபாவையுமழிக்குமெய்து மின்பமுமதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யு நோன்புநல்லொழுக்குமேன்மைச்
சாவுமெண்ணுறுமனிற்குங் கயுங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறுள்பரன மிதிப்பதைநீருணவலாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிரவெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சுபோகிமேலிருத்தியங்கிளைவளைசென்றாள். (௪௭)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருங்குளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தென்னத்தளரும். (௪அ)

மானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகுந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராகிப்
மாலையன்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணெ
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. (௫௰)

காயினுவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயமாதுபின்றொடர்ந்துசென் மலர்முகமாதர்
வாயினீரின்றிக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைநாவினால்வருடித்

தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலோகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
மாததாமரைவருந்தினமாலையுண்டந்த
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மேல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும். (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிற்றக்கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகோங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடரவருங்காவெனக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
மங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
யொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துமாயினரால். (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுங்
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவாருறுதுயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬)

மாயையோகவோர்கணத்தினிற்றாப்பனீர்மனத்தி
னேயுறீமோனொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைகல்லுருவாய்த்
தேயுறுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

மொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார். (௫௮)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுமவன்பிடித்த
கரநெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணையட்டுளையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

மற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீபோமற்றி
பிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனினையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுகருளோ
குற்றநாடியேதிலரிடைக்கூறுகரல்லால். (௬௰)

என்னவோதலுமல்லமனைத்திழைமடவார்
முன்னன்றுமண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு

முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார் (௬௧

தொல்லையின்றிருமேனியோடுள்ளமுந்தூய்தாய்
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லினின்றனண்மாயையெம்பிரானிதுசொலலும். (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையுட்படிறி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொலவிக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

நெஞ்சம்யாதினுமெலனையகன்றிடவரிதினைக்கும்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வாணிறையென்னையெம்மெய்யினால்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழுங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (௬௬)

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியாணிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

காலுவார்க்குநீபார்ப்பிதுகானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றான்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுவிப்பனிவ்வுலகெலாமென்றனைநின்னை
யாட்டுவிப்பவரெனவறிந்திலையேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகினர்ப்பர்
காட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

ஆனையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியோ
மாரவேள்செய்யுமேய்மறித்தின்பினென்வாதம்

றாரொருவியம்பினளயலகனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவாசிபோல. (௭௰)

காமிபாகிரீயருச்சனைகடைபிடித்தமையா
ருமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைநெஞ்சினாற்சூணினேந்தனைவினைத்திண்டேன்
போமினாருடனெனறனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௭௧)

வேறு.

மண்ணுலகினிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிதுமீண்ட
ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போயங்கைகொட்டி
விண்ணுலககைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறுவி லன்பங்கிற்
பெண்ணாசிதன்முகத்திலவிழிப்பலெனமாயையுளமபிலறபுற்றாள். ()

அன்பினாலன்பர்பெறற்கெளியனைமெனச்சூளொன்றறைந்துவந்து
வன்பினாற்பெறவேண்டினையழிந்தாயிதுதகுமோமாயைமாதே
முன்பினக்கடுவிதைத்துககருமபாகவேண்டிமிகமுயான்றுநெஞ்சிற்
றுன்பாய்த்திரியுமவாபோலென்றான்மாயைதனைததறகககவலலான் ()

களைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாயகன்போலக்கலங்கிநிறற
வளைபுளைமெனமுலைமாயைதனைககண்டுவிமலையுமமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனைகசுறவியலபுபோல [ள்.
வருள்புரிதியையவிவளகுணநோக்காதெனறு தொழுதருசிசசொனரு

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமலர்விழிவிமலாய்வறியவோடிரதந்தன்று
னலங்கிளாமொன்னுருவாயிலெனருலிமமாயையினபனுகுமென்று
புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை
கலங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேலபட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்,

னவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலிருறனுமவெனறி
யெனதெனவின்றுளஞ்செருககிமடமாயைகூறுமவுமெயகள்கோமான்
கனவினுகர்வுறுமுணவுதுறையுமோபசியகனறவனவதுண்டோ
வினைவிலவருகனவொனறுகண்டிறுமாநதனைபேதாய்நீதானெனறான். ()

எவ்வண்ணமுனைவன்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்றுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பசுழிமதனனையாய்நினைததழுவிககட்டிககொணடு
செவ்வண்ணமமர்கைலைக்கேகியெருசூண் முடிப்பலெனச்செருககிச
சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வானெறிரடடிவிழுங்குவலென
மாற்றமபோல. (௭௭)

முழுக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண் முடிப்பலெனுமொழிக்குமுறுவ
ல்செய்து, பிடிககவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெனறுயிரானம
றைத்தான், மடக்கொடிதன்விழியிறைக்காண்ம அமபோய்மறிமயங்கியவ

துபின்முன், சுடரத்தொடிமென்றோண்மடவாரின்றிழந்தோமிவளோவெ
னத்துயருழந்தார். (எ௮)

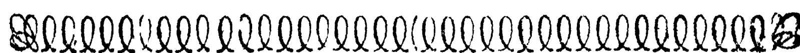
வெண்டிக்கவிலவுவாயிடைப்புகுறுந்சகோரமெனுமென்புளறி
யுண்டிந்துவாழுமுயிருளதோமலைலமனுமொருவனுமுனும
பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படுவதுண்ணான்
ருெண்டன்பினவழிநின்றுமுணமாசுதீர்நதபெருந்தூயோராககலலா. ()

மாயைதனைவாதித்துத்தன்ளுபுதன்னிலைமுடிபாயாவாதி
யாயினனலவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினுமென
ரேயுமனசிறவியிறப்பெதிரவுநீசழ்வெனுமகாலமுணருமாற்ற
றாபமுனிவரிலலாமலலமனதமொழுதுதவநதொடங்கிவாழ்ந்தார்()

மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௭ - க்கு - விருத்தம் - சகரு.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

ஆசைவிலல்லமற் காயுமைமறகலை
வசவதேவன் வலியகணங்கடாங
கசியுமன்பிற் கயிலையினின்றகண
திசையில்வந்த திறமுரைசெய்துவாம். (க)

திங்குகாணுஞ் சிறுவிலைகாட்டிடன
வாகுமோர்பொருள் போக்கும்வழியர்யே
னீங்கஞான நெடுந்தகைமாயையின
றேங்குமாவி யியகதமினறியே. (௨)

மத்தளங்கொடு வந்தவன்றன்னெறி
பொய்த்தநுண்ணிடை போயினளென்னவே
சித்தநாணுந் துயரமுந்தன்றிடப்
பித்தர்போற்பின் றொடர்ந்தனர்பெற்றவர், (௩)

தக்கதந்தைதாய் சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றி மலடாதாமாகலு
மிக்கவன்பிணி மேவலுகலலவென
றுக்கநெஞ்சுடனேடினன்மன்னவுஞ். (௪)

காய்பசிக்குங் கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்கு மறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக் கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பது தன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக் கானவர்யார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிணை சோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின் மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதித்திட்ட தர்யடப்பூம்பணை
மரமுறித்து மழைமதக்கைமுக
வுரலடிப்பிறை யொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநட்டப்பக் கலங்கியிரியுமோ. (௭)

நரற்கண்மென்மதம் வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனி துவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமக ளென்செயுமோவெனத்
தரிககருந்துயர் தாயடைந்தேகினள். (௮)

பொன்னையன்ன புதல்விமொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன் மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவு மூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ் வூரர்பின்போயினர். (௯)

அயர்ந்துநிற்கு மரிவையைக்கண்டுதான்
முயன்றுமெய்த்தவ முற்றும்பயின்றனைப்
பயந்ததற்குப் பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத் தந்தைநவின்றனன். (௰)

என்னைநீங்கி யிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித் தலைமையிழந்தனை
கன்னிநீகொடுங் காட்டிலவந்தாயென
வன்னையோவென் றரற்றியழுதனள். (௰௧)

மகனுமல்லனவ் வல்லமன்மாயையும்
மகளுமல்லள் வளைபுனைதோளினை
யிசனும்வாட்க ணரசிபுநீயுமிங்
ககலுமென்று விமலையறைகுவாள். (௰௨)

வினைப்பயன்கொள வேண்டுநரோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச் சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கிறைவ வொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தி யழிவரறிவிலார். (௰௩)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு
மனையுறுந வுயிரிலையாதலா
லினையாதேனி னினையாயலென
நினைவுறேன்மீளிர் கெட்டிலேவேலினாய். (௰௪)

வேனெடுங்கண் விமலையினவசொலப்
யானலங்கட் பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற் பொற்றொடிமாயைமுன்
றனடைந்தமை தந்தைக்குணர்த்தியே. (௰௫)

காவியங்கட் கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவெண் ணெண்ணமுடித்திலேன்
போவனங்கிப் புரிகுழலோடுநா
னீவிரோவனமி னென்னநினைந்தனு· (௰௬)

விரைந்தெழுந்து விமலையணைந்துகொடு
வருந்துநெஞ்சக மாயையைக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுதகுரல் பினைதொடாந்தெய்தவே
பொருந்தருநகயி லேத்தடையபோயினள். (௰௭)

அழுதுவாய்விட டாற்றிலன்றன்னுடற்
புழுதியாடப் புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாதந்த பாவைதாறுமையா
லெழுதுமோவிய மென்னநின்றனனே. (௰௮)

விழுவண்மீள வெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனி யசைந்தநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண் டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைநெரித் தேங்குவளன்னையே (௰௯)

பாடுமாதரும் பந்துசழுங்குநின்
றாடுமாதரு மாகுமரியைய
ரோடுமேவியொ ருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநாணினிக் கண்டுயிர்வாழ்வனே. (௨௰)

துளிக்கும்வார்மதுச் சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும் பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமானிருங் காட்டினுளென்னைவிட்
டொளிக்குமாறொரு சற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைநீவிட் டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட் டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட் டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருஞ் சதநினாவேலைபோல். (௨௨)

வத்தோங்கன் வழிமரபாரிய
னுத்தமமாமக னேனைமறு மக்குநான்
ராந்துகூறில னேதுயர்சூழ்திநீர்
சிந்தைகோதற காதெனச்செப்புவான். (உ௩)

அருந்தவம்பயல் வாற்றும்பிறரும்
பொருந்தருங்காபி லேக்குமி னயோன்மை
தெரிந்துநெஞ்சந் தெளிர்வறிந்துநீர்
வருந்தருந்தன்மை மடமைமடமையே. (உ௪)

சிலேறுதற்பசுந் தேன்மொழிமாதுமை
கலேறுமக்குக் கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிற ரொப்பவரில்லையே. (உ௫)

என்றுகூறக் குர்வணிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கை மனையொடுதன்மொரீஇச்
சென்றுமாடத திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற் கோயிலினண்ணினான். (உ௬)

வேறு.

கயிலையில்வியலைபோடு கவரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னை விடுத்தனான்றென்னவானோர்
பயிலன்னைதனனிற்புக்குப் பானையுமிமையமீனற
மயிலியறனையுமவாழ்த்தி வணங்கியுங்கருகினின்றாள். (உ௭)

பொலிவழிவதனங்கண்ட போதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னை வின்வலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றுன்முன் மயங்கியவாறனைத்து
கலியுணாணடவருந்தி கவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உ௮)

கன்னகமகள்கேட்டுள்ள நாணுபுமூகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதி பண்ணவாநெருங்கவைககண்
முன்னகைசெய்துதிய முப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற் புரிகுழல்செருக்குமாள. (உ௯)

அளியனென்றனக்குநான்சொ லல்லமனரியனேமற்
றெளியனேவுரைத்திநீயென் றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதியங்கண்டு
களிமென்மலர்போலென்றுய் நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

போக்கரும்வலிபுகன்று பேய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்தலேனை வள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீகளின்நிமையமின்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

கடம்பயிலெந்தைமங்கை நாணினல்வருந்தினளென்
றடைந்தருள்சொலவன்னால மலைக்குமம்மாயைகுளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையெனன்றுமுகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெலவேனென்று வருதலையாற்றலன்றே. (௩௨)

அல்லமனபெருமையெல்லா மனைவருமயிந்துகொள்ள
கலெழினமலைமடந்தாய் நன்குணர்தனைநீயென்று
சொலலுநரன்றினினை நிந்தனைசொல்லவல்லா
திலலையெனறியமயாவு மினறவளியமபுகின்றாள். (௩௩)

பொறியிலியென்செய்தீமை பொறுக்கருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனுத மலலமன்றனைக்கானு
நெறியருள்புரிதியென்ன நிறைவளைவணங்கிகூற
மறிமழுவமாந்திருக்கு மலாக்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயையைவிடுத்தவாற்று
ளிதியகுரவனறன்னை யேயுரக்கிலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைததலநெல்லிபோலக காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

மிடியடவிறப்பவென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்நாண்டுறந்துவந்த
துடியிடையுமையெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படியிசையலமற்காண்பான் செலகெனப்பணிததாளன்றே. (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவன்னனே
யொப்பருமபதநியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானந்த வல்லமதேவனென்னும்
வைப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

அழிவருநிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞான மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றெமமை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சததியால்யான்பிணித்த தளைதனைத்தனதுதூய
பததியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கிலக்ந்தியேதா
னித்தினல்விலங்குபூட்டு மிறைவனேவிடுவிப்பானே
மெய்த்தவாருளினேன்யார் விளம்புகவென்றுசொல்வான். (௩௯)

அல்லமனென்னுஞான வானையையகப்படுக்க
வல்லவொண்பார்வைநீயே யாதலாஞ்மண்ணிற்போகி

மெல்லியலன்னார்கெஞ்சத் தின்மருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றேன்றாக் துணையெனவிருக்குமெம்மான். ()

அந்தியவண்ணத்தெங்கோமா னருளினுலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்றன்னைக்காண
நந்திவல்லவனேவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைமங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றனையுணர்ந்தா னுனவன்றனையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
றெந்தையெம்பெருமான்கூற விசழ்ந்துரைசெய்கோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரொன்று பெருந்தகைநந்திதன்னே
டீசனென்கணங்கடம்மை யேவினனருளினுனே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமையெற்றோர்
மண்ணுலகதனிலவேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரவடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணூர்()

நந்தியன்கின்றஞான ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
மூந்துறுமமணரொன்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமலாமலருமென்னு
விந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

வசவண்ணர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௮ - க்கு-திருவிருத்தம்- ௪௯.

ஒன்பதாவது

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

யெடையொடுசுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் காலினேடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்மெய்சோலைசூ
முடுதலைபெறுநக ரொன்றுண்டாயிடை. (௨)

நன்மையென்றனவெலா முடையனுன்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம் பொருந்துறுனெனும்
தன்மைதன்பெயரினு லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவ ளாடகத்தினைச்
சுவணமெனகுதலெனச் சுமதியென்பவ
டவனிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலிலலறத் தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுக்கச் சுமதிதன்னிடைத்
தாவொருமகளெனச் சார்ந்துதோன்றினு
ளானுயர்கொடியினு ணங்கைதாங்குறு
மானுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே. (௫)

மதிபெறுகடலென மகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றநற்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினர். (௬)

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்மவே. (௭)

இந்துவார்சடையினு னிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமா தேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானழைத்தனன்
றந்தையாலதற்குநற் றவம்புரிந்தவன். (௮)

அறிவருளாதர வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன் மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பதே
யோடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனுய் வீழ்ந்துமாழ்கினன். (௰)

விழுந்தனகொடிய தீவினைப்பாப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுந்திங்களங்

கொழுந்தேனவிருமலன் குழவியோங்குதான்
முழங்கினசிவாகம முற்றுமெங்குமே. (௰௧)

வேறு

சங்குமாதேவி யின்னணமிருப்ப வெம்பிரானேவிபகணங்க
ளாங்கள்வேண்டியவொன்பதின்றொறுமுன்செய் தவத்தர்பானன்மதவுரு
கித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா
யொங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்நற்றவமுயன்று (௰௨)

மயக்குறுமினிப்சங்கரபூசைநல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக்கயிலையோற்சிறக்
க, மயக்குறுமமணவல்விருண்மெலியவரிணவமெனுமுறுமழுங்க
வியக்குறுசைவமலரநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம. (௰௩)

வாயின்முன்னணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலின் மண்ணி
டாமற், பாயுமவெண்டிரையிறுயிலபவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித
தருண்முக்க, ளுபகன்றனேயேகருதிவெண்ணீற்று னன்னுதல்விதியை
யணியுந்,தூயநனமறையோர்தமக்கிடமாகுந னுரிசிலாவிகுளாபுரியே.

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்ககலியந்கதுசூழ்
புதுநறும்மாளைக்கமுகதுசூழ்மும்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ
ழுதிர்கனிததேமாங்கண்பொழிலபார்ப்யாக்குயர்வுறுதுயர்மிடிபுகாம
லதிர்முரசியம்பும்வீதியங்நகரிற்கனிகள்வைத்திடுபடைகாட்டும. (௰௫)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமங்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம்
மொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள்
வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதாகைம்மலர்க்குவண்டினைக்கொடுப்பர்பே
ரின்பர், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிறகுத்தாண்மலாகொடுத்திடு
மன்றே. (௰௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகநூமம்படிந்தன்றே [யோ
யொன்னகாவாழ்நர் நிறைந்தவாயுளாரய்ப் பொருந்துதலிந்நகர் மறை
ருன்னருமனுவாவெருப்பினைவளாதகிட்டொழுநீகாட்டுறின்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலிபுகத்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. ()

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளவொருமறையோ
னினைவெலாமன்றுளினுழையெல்லாநிருமலன்றுகியினுஞ்செய்யும்
வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன்வேதமுமொழுக்கமும்வல
லான், மனையுளானெனினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான் மற்றவனுமமாதக
ரன். (௰௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ருந்தி முதலாங்கற்பினரியாருமருவிலையூமின்றி முற்ற

திரக்கரமவளைக்கைதுவிதகிறைந்திருவினைந்துபின்பாயவிற்பாடுய் யார்
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௨௰)

பூங்கொடியன்னமாதாம்பிகைபெருமையுனைந்துணையன்றமட்டாத்தே
யோங்கியவுபாசிவனென்வேதமுறைதகுமெருணங்கிவந்தாண
ருங்குறவுடன்வயிற்றிடையுதனுற்றக்கவர்தகவிலரென்ப
தாங்கவர்பயக்தபுதலவனுற்றெளிபவழிமின்னை றைதுவர்பெரியோர்.

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன்
பைங்கொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாளபரிந்துநிவளர்ப்புவன்று
றையோன், செங்கிருவனையாளவிருந்திரோவயிற்றிற் றியவிப்பவனிவர்
பெருமை, நற்றெழின்மலரோன்சொன்மகளிருகரு நாவினும்புகனறிட
யபடாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுரு கொலாஞ்செய்புண்ணியத்தன
ன, மன்னுமாரளிகள்விருந்துணககாமாவலவியின்மலர்மலர்வதுபோல
லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றனெய்திவந்துதித்தனனன்று
சென்னிபாலமரர்தொழுதபூமாரிசிந்தினர்துந்துமி முழங்க. (௨௨)

ஏங்குருநந்திதோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாங்கண்டொறாட்டென்
னும், வெயநுணவமணருளத்தெரிமழுவோன் வோடங்கண்டஞ்சவிசெ
ய்ய, வங்கொருநேயமபிறந்ததுநிருமாலடியவருளசதினிலெங்கள்
சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைகளவழுக்காறுவாவொடுவெகுளிகொடுஞ் சொல்பொய்பயனில
கூற, னிலையழியொருவன்செய்நன்றி மறந்தனிக்கனைவஞ்சனைபிறர்தஞ்
சிலைநு தன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவுமபோயினவா
னலமலிதருமூர்த்தியாகியநன்னந்திவான்வன்புவிவருநாள். (௨௪)

தாடலைதங்கிக்கெம்மையாளுந்திதாயகட்டிலுமின்றுதனாமே
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முணங்குநவா
ய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளித்ததகுறுநெறுகவிளறனிக்கு
விடருள்பாமசிற்கனவிக்கமெய்புறத்தரித்தனனமா. (௨௫)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றமற்றுமொகிங்கின்றிடவப்போர்
திரித்துநலவசவனென்றுபேரிடடுச்சென்றனன்சிவனறனைக்குருகார
யொருக்கர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருரைசெடக்கக
னே, யருட்குருவடிவாய்வக்கருள்புரிக்கவாலமார்குலபாணிபனே. ( )

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைதன்னுகலிற்பெருகொளிநீறுமென்னசைந்
திட, சிறந்துளவமலவிங்கமுக்கண்ணிசெழிக்கவானைவருங்கிர்ந்து
மறைக்கரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவசவனென்றிருநேமு
நறைந்தனவென்னாவதறிந்தனமலனறிவுணின்றறிவிக்கவனமே. (௨௭)

குறணைழிலகாக்கனிகிலையாயுங்கூடியதகாமுன்னெழுந்தென்
றறி தறிவடிவந்திரிதலபோனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்தறிவு -
கருமலாவிழியிறகண்டவரெல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
வெறுதலமுயன்றவன்னையுமபிதாவும்பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்
என்றநாட்டொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதாசன்முன்
றென்றமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறங்கா
லை, யான்றமாமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாம
றிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவுவந்திறுப்பத் தனகிர்தானடைகுதல்
போல. (௨௯)

பாமனைவிசழ்ந்துசெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க
வாமுறுகூர்மையங்குசமென்னவாணடியாரொனுமாவிற்
கொருமழவிளங்கனறெனவருள்வசவனெழுந்து நாள்வனங்கொள்கல்லி
யாண,புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான்.()
படியில்கல்லியாணபுரமெனுந்துசயாசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவிலயதிருந்திடுமங்கா
ணடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வைவந்தவிச்சலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை [மோ
வெந்தழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டுதலென வெதிர்
புய்ந்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். ()
மொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுப்புறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி
லருந்திறற்றுனைகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர் [ம்.
நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பா

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்றுசோர்தெனச்சுருண்முடங்க
லந்தரமீகட்டினின்றுமாசன்பேரவையிடத்து
வந்தெதிர்விழுந்ததொன்றுமானிடர்மருண்டுநோக்க. (௩௪)

நின்றவரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்மடங்கலன்னான் விரித்ததையெடுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
வுன்றிறமணகாலன் மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்கனோக்கி வசவனாயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்கீழோர் தமனியவலைப்புண்டென்ற

தோங்கியதுஞ்செய்தோளா யுனக்குநான்காட்டுவேனென்
றுங்கதையகழ்வித்தானவ் வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௧௬)

அகழ்ந்திடவிதியவைப்பொன் றுடகயிலையிலத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனனரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௧௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவுளேயென்றுசொல்லி.
யியலுமைமடந்தைபொய்யா ளென்பதைப்புதுக்கினைச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார். (௧௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மாபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப்புரக்கியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டா னுந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௧௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
றிருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றால். (௨௰)

இவ்வகைகலியாணத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்னா
லெவ்வுயின்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந் தனையனையீன்றுளம்மா. (௨௧)

மைந்தனையீன்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
னிந்தையில்கற்புநங்கை நிகழ்திருமுகங்களாறு
மந்தமிலறங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவன்னு நாம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௨௨)

விரழுமேசனொன்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரியோனிகரிலசென்ன வசவதேசிகனிருப்ப
சேரிலாவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (௨௩)

மொழியினுனினைவானேக்கான் முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப் பண்ணினன்வசவதேவன். (௨௪)

அரனடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்ப வெள்ளிவெற்பினையகன்று

தரையிலைச்வந்திருந்த் தவமாலாமுணர்ந்துசென்றார்
பெரிருவில்கலவியாணத்திற்குப் போதல்போறகலியாணத்தில் (௪௫)

பலகோடிவரினுமென்றும் படிதனிவரினுமிக்க
கலமொடுவரினுமேனி நலமறவரினுமீசான்
மலையகளகணவனென்றுணடார் வரவுகளைனுமினைதிர்ந்து
நிலைபெறகனைகியருசி நின்றுரைறுந்தகதி. (௪௬)

சாதியுங்குறியுநீதுச் சாணாச்சியனேயென்று
பாசபங்கயமிகுறஞ்சிப் பதிசெய்குவணங்கதி
நீதலகவைதநீகண்டாற் செய்தசெகைரமபும்வேம்பும்
பேதமொன் முருமற்சாதி பெயர்விடுததறிதலபோல. (௪௭)

மாதாகடமையகளற மலிதுறவினவெண்ணிலலார்
கோதையருடனிருந்துங் கொடுமையலிலவெண்ணில்லார்
மேவதவொமாருச்சனைகரு வேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
போதுகளவமாயவீசன பூசைசெய்பவவெண்ணிலலார். (௪௮)

விரதங்களம்வேறுவேறு மேவியிருப்பவவெண்ணில்லார்
பாதஞ்செய்யதாரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
காதனுஞ்செய்பவவெண்ணிலலார் தூயநன்னைத்திரம
வர்தனிறனைப்பினவாழும வழுவினமாகேசரம்மா. (௪௯)

தீதுசெய்சமணாமுன்னர்ச் செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவாசெருக்கு மாய்வுசெய்திமையமீன்ற
சூதுசெய்மலைமடந்தை துணைவனார்தொண்டாக்கெல்லாம்
யாதுசெயருயமன்னன்றேவ வியற்றுவன்வசவதேவன். (௫௰)

உளங்தெளிசரணர்தம்மோ டிம்முறையொழுகிநாளு
மளகதறிவரியசோதி யலலமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளககாதனிலவாறேக்கு
மிளமப்பிரம்பாவிருந்தா னெம்மையாளுடையநந்தி. (௫௧)

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௧.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேள்கணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காவிற்றேடியடைந்தமைகூறுற்றும். (௧)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுமாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி. (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்யோன்றலைவந்துற்றுப்
யேதைப்பெண்யோற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிநிலைடையீடறநூக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினனென்றார்மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறுகிப்
பண்டரனோ ˉˉர்செய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களுளோர்நாளில் (௫)

வீரங்குறைவின்றும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ருருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (௬)

இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னாணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்கன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தானெண்கவுளின்றானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர்மாலாலிவ்வகைகோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகாதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௰)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்மன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமற்றே. (௰க)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாலோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
லுங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰உ)

வஞ்சிகடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றலையாளேலனல்காணும்
யஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௰௩)

என்னநினைந்தே மன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றுபுறம்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுற்றே. (௰௪)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையயினான்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெங்கெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௰௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வசிந்துறிலின்புசெயாதொன்று
வாயிலினாலணைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (௰௬)

வேறு.

தூங்குவல்லகன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
தீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான். (௰௭)

ஐயவன்னதேசெய்குதுமெனப்புகன்றகத்திற்
பையவந்துகன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரெமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன்காமனைநும்மகளாயினவ்வேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமதெனவறிகிலிர்தானே

பேர்ந்தவோர்திருமகள்வரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (௧௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைசேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்தித்
தம்மைநோக்கினரொருவருமின்றியேதளர்வார். (௨௰)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமக்கெடாததமைவிடுத்தலேநன்றெனச்சொல்வி
ரெமக்கடாததுபுகன்றனர்மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார். (௨௧)

உறையில்வாளொடுமாவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்வொருட்டுருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையன்றோ. (௨௨)

என்றுமாதரார்கூறலுந்திருமலனெங்கண்
மன்றலவார்குழற்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துனாசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனுருயிர்நிறுத்திலையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (௨௪)

என்னவோதலுந்திருமலனின்றருளென்றாய்
மன்னனென்மனைதுறக்குமோர்சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருசூளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (௨௫)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனளென்றுளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுநின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத்தக்கவனென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோடேகியம்மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனமனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமிர்தனையவளிருந்துழிச்சென்று
ளென்றுகாமநோய்கொண்டவனென்செயவிசையான். (௨௭

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை

வில்லெலும்படிநினைத்தனன்வெண்பிறையென்றான்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்த்துணிந்து. (௨௮)

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளிறையென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனளொருபுடையொதுங்கி.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையான்வலியே
னென்பதற்கொருசூளுரைக்குவன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௰)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
மந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணாத சழக்கனுமுச்சியோதி
னொந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்ந்திடுங்கொடியன்றானும் (௩௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுந்திருமூலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானு மறுத்தவூணுகர்விப்பானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினுண்மகிழ்வானன்றானும். (௩௨)

கன்றுணவிடாமலான்பாற்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குறுமவனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங் கயவனும்புதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்()

கற்பழிமனைவியோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினோனைத் தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்று மெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௫௭)

நலமலிவயலிலாற்றி னங்கனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்பானுந் தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்யத்துவிற்கும் வெய்யவாணிபனுந்தாழ்ந்து
குலமிலிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும். (௫௮)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக்கூறுவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப் பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுங்கொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவிசொல்லின் வழிநிற்குமறிவிலானும். (௫௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருநூலினிலலாப் பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ்ந்திற்போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவானும். (௬௰)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப் புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மடமைசெய்தொழிலவிடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந் தவத்தையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயிலகின்றானும். (௬௧)

ஆவதுண்மையீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேனுயிரென்று வேள்விருமபழகன்கூறக்
காவிநேர்விழிமாதேவி கருத்திசைந்தறேயாயிற்
போவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (௬௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ருருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்சேரமான் புக்குழிபுக்காள்வாளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி. (௬௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கி மருவியவரகசேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றா வுள்ளமோடிளமபூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்சொல்கைக்
குடந்தாரத்திருவுளத்திற் கோடியென்றரசிறைஞ்ச. (௬௪)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெணுந்தொட்டால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருநகரிறையையான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன ரொன்றெடுப்பேகுகென்றாள். (௬௫)

ஏதுநான்செய்வதென்ன இயற்றுவனறைதியென்ன
வோதினானரசனோத வொண்டொடியயன்மாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கதனைத் தூயையாய்க்கரபீடத்திற
போதினாலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னென்றாள். ()

எல்லையில்காமம்பொங்க விளமுலைநெருங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்துச்
சொலவியதன்னமனையாள் சூரத்துணிராமுகந்துவாயிற்
சேலலுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முகையிடைமுருகுண்டாயின் முளையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிநின்ற பார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுகைவிடையமலறபோற்று மொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். ()

செப்புறுங்குணிலைந்து திண்டிலனரசனின்று
முப்புரஞ்சீறுமுக்கண் முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தன்றெனவினையிலானின்
றுப்புறுதோளுமயாங்க டொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

மட்டவிழ்குழன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காமமிக்கனமிறீபமோற்
கெட்டிடவறிருந்தான் கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயிலவேற்கண்ணா ணீத்தனள்மோகவெண்ணி. (௫௰)

துறவெனுமாசுநெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவ
மிறைவனதாளையெல்லா மிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மதுலையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தனள்கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுபினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி யொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைத்தொழுகுகண்ணா ளணிமறுகூடுசென்றாள். (௫௨)

அன்னையுமபிதாவுங்கேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீ விரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னைநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குரவனைச்சார்கிற்பேன். (௫௩)

என்றவளவரைநோக்கா தேகிலாபோலகன்று
சென்றனளிருமலப்போர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைக்கதென்று நம்புடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கணெஞ்சம். (௫௪)

கண்டவரெல்லா நெஞ்சங் கலைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந்தலர்ப்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போறசென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண்போகநின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார் ()

மங்கையையிவணங்கண்டேம் வயிறெரிதவழுகின்றேம்
மிங்கிவடன்னையீன்று ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (௬௬)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பமல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசன் றனையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்சுடச்செல்வார்போல (௬௭)

அடவிகடொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமனைவென்றவலவி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணைபாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௬௮)

மாதேவியம்மைதுறவுகதி முற்றும்.

ஆக-கதி-௰-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௮.

பதினோராவது

கொங்கிதேவர்வந்தகதி.

அருள்செயுமல்லம னத்துமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பலத்துறத்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

சீர்நிலையல்லம தேவன்கூலகொளுங்
கார்நினைமயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தாதம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந் துலாவுநாளிலே. (௨)

ஒன்றொருநாளொரு திசையினோக்கருட்
குன்றனையானொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றுயிடை. (௩)

சிறுபொழுதைக்கினுந் திருவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமித ழவிழ்ந்துதேன்சொரி

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம பெறவுவந்திடார். (ச)

படிமிசைதவம்பல பயின்றுநொந்தவர்
வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (ரு)

கண்ணுறுமலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுக் கொளவுழன்றிடு
மெண்ணுறுமளியின மிணையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே. (சு)

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றுறைதருபெயரின னனையனவ்விடைத்
திறமுறுசெயலினைச் செய்துநின்றனன். (எ)

நின்றவன்றனையரு ளினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லம தேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தைய சரணமென்றனன். (அ)

தாளெதிர்நிமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தினின் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரொது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனா னவ்விறன்மேயினான். (கூ)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுமின் றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன் பெயரறைந்தவன். (௰)

அருங்குருலிங்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச் செப்பன்மேயினான். (௰க)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக் கெய்திற்றென்றுளதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்புபொற்கலத்திற
பெய்தற்குரியபாஸ்கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (௰உ)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல் வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

றன்மோடறஞ்செய்கிளையாம லருந்திவாளாவிருக்குமவன்
றன்போன்மருளரிலையென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்கின்றான்
உரைத்தமொழியைபல்லமப்போ ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்துச்
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறுமும்மலங்களினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுற்றுபேரின்பமாம் புணராலாமென்றியம்பியே. (௰௪)
தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செய்புடலமொழியவுட னொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்யதத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாகுங்
கான்செய்மலர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பவெண்ணுவோய்(
இன்மைநனிசெய்நல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்மமதுசெய்தீயவினை தோன்றுமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம் முறையாவிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல். (௰௫)
புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தாங்
கிறும்பச்சிறியவிண்ணின்ப மெய்துமவனோகோவாமன்
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையும் வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனேமருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (௰௬)
பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்
செறியக்கரணம்பாநந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பரந்தவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றுமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சார்குவவொன்று. (௰௭)
கண்ணாற்காணக்காட்டியிவன் கருத்தைத்திருத்துவோமென்ன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலனையா னிவணியகழ்தியென்றுரைப்ப
கண்ணாப்பெருமகன்றென்று நவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணாற்சிறந்தபொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான். (௰௮)
தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்புட்பொருட்போ
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையசழ்ந்திட்டு [லக்
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமற்றிருக்கும்யோகியையே. (௨௰)
கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்
மெய்யிற்றசையொன்றினறியே மேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயரல்லமதேவன். (௨௧)
கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக் கிடைத்ததாலாவற்புதமென்

முடலமயிர்ப்பக்கண்ணீ ரொழுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மாபிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

கார்தங்கண்டவிரும்புமோற் கண்டபொழுதேயனுமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க மெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
யோந்தங்கிருக்கததுபொழுதிற் புனிதன்சிவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருக்கசிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற்சார்ந்ததால். (௨௩)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவிலிங்கமூட னடைந்தஞானக்குரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வன் மூடையான் கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (௨௪)

நின்னாற்கண்டேன்சிவலிங்க நிட்டைஞான்யோகிதனை
முன்னாட்கருமமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளவோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (௨௫)

ஐயநினையுநின்காத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதலலமநாம
மெய்யனேதிர்நின்றன்பினால் விளம்புமவனங்காவலனன்றே. (௨௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமூ
மன்னியிருக்குநெறியினைநின் மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
புன்னியுணர்த்திசசரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னிலத்தினரசொல்லாந் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (௨௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியலபு தீர்ம்பெற்றுள்ளபேறெலலா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (௨௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமூந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தானேவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன் மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப்
பொங்கப்புரந்ததவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண்ணுற்றான். ()

அடியர்வேண்டிற்றேபுரிய மல்லமப்பேரெம்பெருமா
னடியவிழிகளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங்காத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங்களிகூர
வடிவவிளமாத்தழைப்பவரு மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௰)

கொக்கிதேவர்வந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰க-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௱௯௬.

உ

பன்னிரண்டாவது

மூத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணனையென்றனார்
கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடுயர்
விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்
மண்டுகூறும் பரிசுவிளம்புவாம். (௧)

பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்த வொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்து களைந்தருள்செய்யுநாள். (௨)

மறைத்திருந்த மலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்த யொழுகேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்று வெளியுருவாயினா
னறுத்தபந்த வசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவ னங்கவுபாதியோய்
நிறைந்தசீர்மை நினைந்திலள்போலுயி
ரிறந்துபோயின னென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாது யெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

புலம்பிநைந்திருக் கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கர முந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லம னண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக் காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதச கண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழை குறைபவழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருக வாய்விட்டரற்றினாள். (௬)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமச கண்ணனாதன்றுசெய்
கோவெலாமிதூக்கவருளினன்
மேவினாயென மீண்டும்வணங்கினாள். (௭)

வணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்ல சகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாம லுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குருதவென் றெந்தையியம்புவான். (௮)

அழிவிலானை யழிந்தனனென்றுநீ
விழியினூன்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்த சங்கரனாகவே
யச்சமீங்குபு தன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர் தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதை யானெனவெண்ணியே. (௰)

ஒண்டலைக்க ணொடிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன
மூண்டகெட்டிலை யொப்பவிடுப்பனால். (௰௧)

படியில்வந்து பரமகுரவனாற்
றடையுறும்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயநிகர்ப்பனால். (௰௨)

பந்தபாச முழுதும்பரிந்திட்
டந்துமோர்சிவ ஞானிகார்வினை
சிந்துமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததாசின் விழியெதிர்தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞான விழியுடையான்றனக்
கோவுமாறி லுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறியாவையே. (௰௪)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவழி வாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவ ருண்மையைநோக்குறார் (௰௫)

கூத்தனாடகக் கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்பாருளா
ரோத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறார். (௰௬)

அறிந்திடாமு லசகனன்றன்மையை
யிறந்துளானென் றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம் மதியென்றனைச்சொல
நிறைந்தஞானமுத் தாயிகழ்த்துவாள், (௰௭)

ஆரவின்கால ரவன்றியறியவர்
தனையினிலலை பசகனென்றன்னைநீ
தெரியினன்றிச் சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று. (௰௮)

வேறு.

பங்கனிருந்த பதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா
லிங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று. (௰௯)

வந்தனைசெய்து வழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறுவண்ணை
மெந்தையியம்பி யெனக்கருளசெய்யெஞ்
றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே. (௨௰)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு
கேசமடைந்தனை பின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசை கணடிலமென்று. (௨௧)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்மோய்
மறப்புறுமாணவ வல்விருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவரோ. (௨௨)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குதமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (௨௩)

மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பி னுரைத்தலமப்போர்ச்
சிட்டனவட்கருள் செய்தனனன்றே. (௨௪)

தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
மொய்த்துறுகுப்பை கினைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென மூத்தைதனக்கு. (௨௫)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தூடருமொண்குர வன்றனையெங்கு

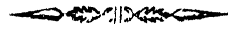

நாடியுழன்றில னுனையவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்கவென்று. (உகூ)

அல்லமனென்று மருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்று சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனளம்மா. (உஎ)

முத்தாயியம்மைகதி-முற்றிற்று.

ஆக- கதி - ௰உ - க்கு - திருவிருத்தம் - கூசகூ.

பதின்மூன்றாவது

சித்தராமதேவர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
யோமனல்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (க)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்று-மல்லமனென்பான். (உ)

வேறு.

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினான். (ங)

வாவியாலயங்-காவிராமனு
மேவலாளசெய்-தோவிலாமையை. (ச)

பார்த்தருளண்ணல்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (ரு)

யோகிலின்றான்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-றாவிசழ்ந்தே. (கூ)

இலலமகன்றில்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசுப்பொன்-வல்லியுவந்தான். (எ)

என்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றசழ்வார்வாற்-சென்றிதுசொல்வான். (அ)

வேறு.

ஒட்டிராமனுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிலமென்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிகுந்தில்போல். (கூ)

விழுக்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்தறுதொழினுமை
யினழுக்கவிட்டடுதென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனோதினான். (௰)

சாந்தனேறியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றுபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினர். (௰௧)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருலிங்கனை
பெறவுணாத்தனைபித்தவென்-றுறவுருத்தனரொட்டலர். (௰௨)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசளிதனா-வெட்டிருந்தடமேவினோர். (௰௩)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்
மத்தருவகுரவனை மண்ணினும்பினு
முத்தமவொட்டனென் றுணாத்துமென்றனன். (௰௪)

நிகழ்ந்துலகிடையிலை நிற்குநலமு
முகந்துசெய்பவன்றனை யும்பனேயெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர் பொறுமையாளிழித்
திகழ்ந்தவர்நரகொன் றிசைப்பாநல்லவர். (௰௫)

மறவினையுடையரை மாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையரா யறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலை யொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளோவென வொட்டர்சொல்லினர். (௰௬)

ஓங்கிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொரு தமிறபேணுவ
ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ
னீசனென்றனையுணா நெறியிலீரென்றான். (௰௭)

எனக்கறவினையுமி லென்றுகூறிடு
யுனக்கொருசதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நிலனகழ் சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந் தம்பிரானையே. (௰௮)

முற்றியகல்வியின் மூடர்நீவிராங்
கற்றறிமூடனுக் கறைமினனனவ
னுற்றனனெனலிலவ னுணர்வுசொல்லினு
விற்றெனவுணர்வமென் றெந்தைகூறினன். (௰௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ் சித்தராமனை
மூடனென்றுணாந்தவம் மொழிகயர்தொடாத்
தோடருக்கொட்டினோர் சீற்றத்துப்பெறு
நீடுவெந்தழல்சொரி நெய்ங்கர்ததால. (௨௰)

இறுக்கினாரழுக்குண்டை யெயிறுமென்றனர்
ருறுக்கினாரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப் பெருஞ்சினத்தராய். (௨௧)

நங்குரவனையிகழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினு லெறிந்துகொல்லுதல்
யோங்குறுமறமொடு புகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவ ரெதிர்த்துச்சூழ்ந்தனர். (௨௨)

கட்டுமினடிமினுங் கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிந்தைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றலைகுமைந்திடக்
குட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினர். (௨௩)

என்மனவிருளற வெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிரு மேனிமீதிழி
சொன்மலிபொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (௨௪)

பாக்கியனெறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலாதாமொரு நூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன் மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவை தாக்குறுவரோ. (௨௫)

கொடியவரெறிந்தகல் குவியக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன் முத்தனலலமன்
படிவியினுடனிழல் புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசை) காணுந்தன்மைபோல். (௨௬)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பகன்னெறிநின்று செப்புவாரரோ. (௨௭)

தீங்கினையெதிர்நின்று செய்யும்போதினே
தாங்கிலன்முனிவினை மறந்ததாமரைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புறீஇ
யீங்குநின்றிடுமிவன் யாண்டுளான்கொலோ. (௨௮)

மலர்மிசைவேதனோ மலர்க்கண்மாயனோ
வலர்புகழ்மழுவிடைப் பாகனோவெனி
னலனிவன்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நல்லனென்றுகண் டவர்நவின்றனர். (௨௯)

கல்லெழிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொலலுறினியவொரு சூட்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனை வலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரோ. (௫௰)

குறுகலுமுவன்பல கோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்குடந்தொறு நிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனசழ் மனிதர்பற்றுசற்
கறிகிலரினையனென் றமலன்றன்னையே. (௫௧)

மருண்டனாசித்தரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடியிசைச் சென்றுவிழ்ந்தொழுந்
தந்தையோடினையன வறைதனமேயினார்.(௫௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுமின்றியே
போந்தனனொருவன் புதியனிவ்வுக
மோர்ந்திலனுனைக்கொண்டு மொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாவகையே. (௫௩)

என்றவரறைதலு மிராமனசிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதமபெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மொனவொருசிற்றமவந் துதித்தெழுந்ததே. (௫௪)

யாவனென்றன்னைநின் றிசழ்ந்துளானவ
னவரிந்திடுவனு னெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தாத்ததன னொருவரானுமே. (௫௫)

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவ னெனமுனிந்தெரியோன்
முனனெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மலல்ம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும். ()

அசழ்கின்றார்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விசழ்கின்றார்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலின
னிசழ்கின்றாருண்மா தவமுடையோகியேயென்று
புகழ்கின்றனொன விசழ்ந்தனன்மின்னரும்புகல்வான். (௫௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் வலம்பினையொழித்திடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பில்லை யென்றுஎன்றறிந்தனையோதும். (௫௮)

காலனின் பூணம் பொறையுளனொருவன் கடல்சே
ராலகல்லமுதாகுமென் றவன்றவமபுகழ்வான
போலிவைதனன் கொடியவ னெனும்பொருடோன்றச்
சீலைகல்குமோர்தொழில்செயு மலலமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சிபிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிருந்தன னெருப்பெனக்கொதித்தே
யறையுறுந்திரள்பற்களைச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானெனுமிகழ்ந்தும். (௪௰)

குறிப்பில்லைதனைவெளிப்படை யிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புறுஞ்செயாவென்னை நீயினைடிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றனனிகழ்வினுக்காருளமழுங்கார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்வினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணாப்பழையோர்
நின்னைச்சொல்லியவறந்தினை நீந்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனேயென்று. (௪௨)

காதனங்களுணீறு மூழ்ந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகா மையுமற்றுமதிப்பிற்
மாதகக்களிறகொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையாக்கனே யென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிசுடுதீச்சொ
லுரைத்துநினைமனை யுனைவிடுகிலனெனவுருத்து
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி ரென்றிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைய் யடுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென முபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

மணிந்துமீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண்டுளம்வலிந்தாலைந்து
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைக்கிராமன்வாழ் நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

கன்னைவார்சடைக்கறைமிடற் றிறைகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்களையகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியக்கரினைச் சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரந்
துணியெரிந்தன கலனைகளெரிந்தனசுவையின்
பணியெரிந்தன பலகலனெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவாவயிறு. (சஅ)
சேயெடுப்பவர் விருத்தரையெடுப்பவர்சேரும்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வழுகிரங்கினர்பதைந்து. (சகூ)
உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகசெங்கமலீததுவான்கங்கை
கொதித்ததாமிடைகளொடுபொருதன்னங்கள்குழைய. (ருய)
அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத் தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னிபோவிழி யழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலயனொ டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (ருக)
எந்தையல்லம னருளினானுதலவிழியெரியால்
வெந்தவங்ககர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந்ததுநாமகிழ
வுந்துவெவ்வழ லிடைவெந்தவாடகமொத்து. (ருஉ)
ஒருத்தன்வந்தவா றுசெயபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைசசிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன்புரிசலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதாவிமாக்கடலே. (ருங)
ஒருசனாற்றல்போ யொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருசனாலுங்கண் டுளசெருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாணொடும் புனல்கொளப்போமழலவிழுந்து
கருகுநாண்மல ரெனமுகங்கரிந்திருகருதும. (ருச)

வேறு.

எல்லொருநுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனாலென்னைத்தடுத்துவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னிவாசுணக்குப்புக்க புணர்புலைமடந்தைபாக
னின்னிலவரைப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று. (ருரு)
தீயனேனறிவிலாமற் செய்பிழையொறுத்தாட்கோடி
பேயனொருவன்செய்த பிழைபொறுத்தவனையீன்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர் தானுமேயென்றிராமன்
போயெழுந்தின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (ருசா)

தன்னினமாமிராமன் சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெங்கோமா னுடன்றவக்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (௫௭)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்த சித்தனையருளாறேக்கி
யையநீயெழுகநெஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறிக்
கையினாலெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை விட்டிடென்றெந்தைசொல்வான் (௫௮)

வலியவனிடத்துமொத்தான் மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துறுதனையர்தமபா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (௫௯)

வைதவன்றன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநல்ல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
மைதவிமகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (௬௰)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப் புலம்புவனொக்தாற்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
மொருவர்தம்மிடத்துஞ்சீற்ற முறுமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமெய்ப்பநன்று மென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணல்
மேவற்குவடிவுகொண்டு மேவியவிமலன்சொன்னான். (௬௨)

அல்லமனைத்தமாற்ற மயிர்ந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களெல்லா
மிலையெனவிடத்திலேனு மெனைநீவிர்நாடகொள்ள
நல்லவனுகசெய்த நன்மையேநனைமையென்று. (௬௩)

கருத்தழிகடமிறங்கு கவுட்கரிவலித்துபற்றித்
திருத்துபுதனகாலேவுஞ் செயலசெயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தழிந்துதானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடவடியனேனின் றிருவடிக்கத்திறந்தேன். (௬௪)

அடன்மலிவீரன்வீர மலனெதிர்மலைக்குநின்றான்
படையிழைசோண்டுகாணப் பமெதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல் கண்டிடப்படுமின்சென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்று குடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி. (௬௫)

என்குறைவினையாதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளோர்ந்து தனிநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான் முதல்வனைவணங்கினானால். (௬௬)

வணங்கியவவனைஞான வாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணு மிவனறனக்கின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியிதென்ன வறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். (௬௭)

யருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துணைப்பிலன்றான்
குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவனாக மவனொருவிறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைக்குமிக்கக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. (௬௯)

கருமமும்யோகந்தானுங் கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொருமிடர்வாயிற்றூறும் புகைமுலகறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிறுத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தானு
னிருமலனாகுமீச னிதனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௰)

நித்தியனமலனென்று நினைவுறினநித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடைமைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றன்னை விநயமினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதநின்ற தனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங் கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியிலவைத்த வெறுங்குடந்தன்னின்மேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல. (௭௨)

இந்தியமொன்றொன்றாய்விட் டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்ப முற்றும்போமணியபாமபி
னைந்தலைகளினுளொன்றை யரிந்திடின்மற்றொன்றுலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென் றழிவுறுபித்தநீங்குந்
தீதிலாயென்றியப்பிச் சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்வினுண்மை யுணர்த்தினன்குருகுகேசன். (௭௪)

புனிதருளார்சித்தர் மனையர்கணைக் கடம்மூன்
றெனிய நளை னபேரின்மன் றூழருளபெற்றிலலை
யின்பெயனேசர்வாரியால ரென்றநட்டாரானர்தம
பனிமலரடியில்வீழ்ந்து பணிந்தனன்சித்திராமன். (௭௰)

இப்பரிசருளினாலே பிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவனாற்றேவலை செய்வித்துவளமிகுந்து
ஒப்பருமயிர்கமென்னக் கருணைவாரிதியிருந்தான்
றுப்புரவிமைந்தசீர்சால் சொன்னலாபுரத்துமாதேவ (௭௧)

சித்திராமதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰அ-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௨௧.

பதினான்காவது

வசவண்ணர் கதி.

சித்திராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிரசெய்கல்யாணமாம்பழனத்
தித்தநீரொணும்வசவனையுழவனிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமகிழ்ந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிசமுழவூக்கொண்டமையாமற்
செகமேலார்வயிரீபபசிபாறறப்பிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்தசேதுமாறுவான்றுறிப்ப
வென்னையாளுடையவலமனிநற்கருணையில் (உ)

சங்கமேவுகல்யாணமாநக்கனங்கன்னி
னந்திரண்மலர்ப்புசழ்ச்சனைபந்தசோலவளியால்
வந்துகோதெனுகோசிபிறப்புசமிகமகிழ்ந்த
துன்றுவார்திலாக்கருங்கடலுயதேபருலகம். (௩)

மக்கறுபகன்புகழெனுமாலுன்பகற்தக்
தக்கநிருசுவைக்கறியெனச் சமைந்தவசவன்
மிக்கவான்புகழுவற்றினை மாதவாவிரவித
துய்க்குளவினிற்றய்ந்தனர் பயப்பசிதொலைப. (௪)

விலக்குமூற்பவச் சித்திராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக் கருணைந்தியனுமிலகஙபத்தைக்
நலக்கமற்றறிந்திவதற் குதாரணங்காட்ட
மிக்கமுற்றம் நல்லமன்றிருவுளமிவித்தான். (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
கெடிவடுத்தகன் னிரையெனவங்ககர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கவி யாணைமாநகர்வழிக்கொண்டான். (௬)

கறும்பழஞ்செறி தனியிடமொய்த்திடகண்ணு
மெறும்பொழுக்கென வாளடியவாகிரளெழுந்து
பறந்தும்வெளுசமண் குண்டரையிணங்குருவசவ
னுறம்புரம்புக திருவருங்கண்டுளமுவக்கார். (௭)

தமபிரானருள் வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர் முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர் வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்ந்
தெமபிரானடி யவாகிரளெகுதலகண்டார். (௮)

பாணடின்மாவளஞ் சிவிகைபூந்தேருநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடதகர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனு மங்கலபுரநதிலைக்கண்டார். (௯)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலங்கசர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல்விராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங் காட்டுவன்றனித்தனிவகுத்து (௰)

தலைவிரும்பிவந் தடைந்தவர்தம்மொடு[illegible]
தினகரன்கதிர் விருமபுறச்செய்தளிக்கிளக-
ணனிவிருந்துணுங் கடிமலர்சுமந்து[illegible]காரா
சனிவிரும்புதண் பொழினிசழ்வதைபொ[illegible]கணாய். (௰௧)

பூவினோடுசெந் தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவள் ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல் லிசைமயிலஞ்சிறைவண்டு
யாவினோடுவண் குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (௰௨)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன் றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ் வளவெலாங்கொண்டுவெண்டிருகு
மடியடுத்தவ னெனவிருந்திளங்கயல்வாலு
கொடியினிற்கவர் தண்பணைமருதமுநோக்காய். (௰௩)

குதிரையங்கதிர் மணிக்குடநீர்குடிப்ப[illegible]
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந் தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
துதிபொருந்திய வழகையுமையநோக்காய். (௰௪)

இங்குத்தன்னுன்வாழ் பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்றுமிப் பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர் பானடிகளன்பர்கேளாய். (௰௫)

திறந்தழுடுகின் றுதவிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக் கவிருப்புடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுர வாய்தலுமலாயிசைத்தெய்வம்
பறந்துசூழ முடியிறைக்கணைபர்போராய். (௰௬)

இலங்குநீற்றனுங் கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீரராம் பத்தர்தமறுகமேணைணார்
கலங்குபாசறை போன்றெதிர்கிழ்வதுகாணாய் (௰௭)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர் நீப்பயிற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங் கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாலிகை பற்பலநிகழ்வனபாராய். (௰௮)

பொறித்தவானமூரின் கனிபிளைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறிக்கிடாதுணை வெனக்குறித்தலகுகைக்கொண்டு
நியதத்வாழையின் கனியையும் செவ்வையாய்நினைந்து
கறிக்கிடாதமா செழுங்கப்பசுங்கிளிகாணாய். (௰௯)

வள்ளலல்லசவன் புகழ்வாயினாலெழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம்பிறடபினுமிழிப்பித்
புள்ளுநல்லன வெனவிளம்பூவையோடிருந்து
இன்னையவ்வசை வன்புசழ்சொலவதுகேளாய். (௨௰)

என்றுகூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய்தின்ப,
முன்றல்வீதியில வசவகாயகனதிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (௨௧)

தொடர்த்துளைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றே
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொய்ய
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதலகண்டார். (௨௨)

வேறு.

அருச்சனையடிசிலும்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மருகிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்களொடிக்
குறிபோமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
முனிவர்சமந்தண்டவாதன்பூசனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிகல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கிள்கொண்
டெஞ்சியமிதைகயெண்ணெண்ணிட்டவண்கனறுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கலசாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பதருகெனவாங்கிச்செலவார் (உச)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்ந்தீ நெறியில்புன்சமணர்கங்கண்
டெந்திவையறிபுச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெலவார
நந்தியைவணங்கவேறு நடப்பாறின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உரு)

யாகெழுவசவற்பாடத் திவ்வியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவிமதனைவெனறே னடியவர்சூழநெருங்கு
யோகெழுமணிப்பசும்பொன் னிருங்கடைசோகிநின்று
ரோகையோடலமனுமத தொருவனுமிராயன்றனும். (உசு)

ஆயிடைவினறோதம்மை யப்பணப்பெயரின்மிகக
தூயவனெதிர்கண்டோகை சொல்லுவலையறகென்று
கோயிலுளமலபூசை புரிதலொடுசெய்புயபோதிய
போயினன்வசவனோடு புகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான. (உஎ)

மாதவரிருவராய மழைமதாகெடுங்கண்மங்கை
பாதியனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையென்னச்
சோதியதாளக்கோலத் தோரணவாயதன்முன்னம்
வீதியினின்றொன்று விளம்பினன்றவத்தின்மிக்கான். (உஅ)

எனறவளியமபசுங்கி யெனும்பெயாக்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தணையுந்தாய்கணிக்
கொன்றெருந்தடையுமுண்டோ வொல்லைநீதருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடு சித்தராமனைவணங்கி. (உகூ)

பரசிவலிங்கபூசை பண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பலெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (௩௰)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீபோதியென்று
வுரைதெயவமலனப்ப னுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவராயகற்குச்சொன்னான். (௩௧)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் சோற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதும்மறுத்திட்டோடு
கல்வினங்கன்றுபோன்முன் றுன்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

ந்துகுயனபூளேந்து கவலைகொண்டழுங்கரந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசாயா
மருந்துதன்னைகொடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசுவான்போ லாயினைநீயுமென்றான். (௩௩)

பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசுசொல்விளக்குத்துண்டுந்
திருமெனவுதவச்செமபொற் றாளிணைதூகோளான்மாழ்கி
யிருந்தவுப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட் டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்றிரிதலில்லை
நின்குணமருளேயென்று னியதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றீமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுத்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௩௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரியோருடகண்
பார்த்தெனைக்குறையகற்றிப் பணிசெயக்கோடியென்று
வாய்த்தகற்குரவன்சேர்ந்த மலரடியிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பதநினைந்த மெனப்படும்வசவதேவன். (௩௬)

நிலமகள்பொறுதகள்ளி னிறுத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரளுமாயினை மறிப்பவருளரோவெங்க
டலைவரீமுனிவையாயிற் றடுப்பவருலகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செய்யெந்தா யெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான். ()

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறந்தெரிதல்போலச்
சிற்றிளங்குமரனன்பு செய்வடியிற்றழுதேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவன்மாச்சிதேவ னக்குரவனைப்பணிந்தான். (௩௮)

டரைமனமெய்பொருங்கி னுன்பணிசெய்பவல்லோன்
றரையிலைசயிவனலாது தானொருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
றிருமகள்கொழுநற்கன்பனி கின்னரப்பிரமனம்மா. (௩௯)

னமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
மமையுலாம்பணைமென்றோட்சே யரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணாளனையுவந்த வெண்டவரெலாம்பணிந்தார்
ளமையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சழமலுற்றான். (௪0)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவக்கெறியினிற்கு
நல்லியபில்லைதம்பா னவிறகுமாற்றமொன்று
மல்லியுசெயலென்றுகப் பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
நல்லிபமெடுக்கும் மாதரேயெரியராவார். (௪௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டு மறந்தினிற்பொருளோர்செம்பொற
பூதரமளவழித்தும் பொருளணுவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்குஞ் பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௨)
துறவறமனையறஞ்சேர் தூயநற்கல்விகல்லோ
ருறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவினையனைத்துமில்லை யாதரவில்லையாயிற
பெறுவினைமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)
ஆதரவுடையான்செய்பு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்பு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனலாவிக் கருந்துணையிவைபழக்கி
யாதரவலாதுவேறொன் றளிக்கிடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)
ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெய்யாவென்
றோதினனடியார்மை யொழித்தருடொழிலினின்றான்
காதலாலவணங்கினோர்கள் கருணையாலன்பியாங்க
ளோதினவலலாவே யென்றடிதொழுதுநின்றார். (௪௫)
காஞ்சிரங்கனிதின்றுங்குக் கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமிர்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறிதலபோலிவ் வன்மனைச்சிறவென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்திராமன். (௪௬)
அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலேயென்றுநந்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்ற கானமிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர் துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௪௭)
அல்லமனெனுமெங்கோமா னருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொலலுவனெழுநீயென்று துணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்சூழ வினிதெழுந்தருளினனால். (௪௮)

வசவண்ணர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௪-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௬௯.

பதினைந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயாபிர சாதருண்டத்திற்
காணருமருளசங் கரனைக்கண்டருள்
பூணனிடல்லமன் போதகல்கிய
மாணுறுசெயியினை வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

மாதவரெண்ணிலர் மருங்குசூழ்தர
வாதுலவாதிபொரு ளாகவல்லம
நாதனையறிவறி கந்திகொண்டுதன்
னேதமின்மனையிடை யெய்தன்மேயினு (௨)

அவத்தைகள்பலபல வகன்றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையண்டையவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தன னொப்பிலல்லமன். (௩)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினுண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிறவத்தின்னுறீஇப் பரமயோகிதன்
னியவினையுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (௪)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்பேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடியிசை மருளசங்கரன். (௫)

வணங்கியவவனை யங்கெடுத்துமெய்
பிணைந்தெழுமுளைகையோ டருள்செய்தல்லம
னிணங்குறுவருணிலை பிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திது கூறன்மேயினன். (௬)

குண்டமேவுறுபிர சாதக்கோளகை கொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்மைதன்மையைத்
தண்டாரயன்முதற் சுரர்யாவருங்
கண்டிலரியாரினிக் காணவல்லவர். (௭)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிலை
புரியவர்தமமையப் புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர் செயலுமின்றிவாழ்
புரிடநன்ஞானியை யறியலாகுமோ. (௮)

கலாமுமோர்சில ஞானியிலிவ்வாழ்
நிலையுறாநின்று நீத்தவர்க்குமோர்
தலையுறயாதினுந் தரித்தலாலமே
விலைபறைதகாடோ விருகருமென்பவே. (௯)

வல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்வன்மைபொன்
றில்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமெளனரப்
புல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமபுண்ணிய
னல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குஞானியே. (௰)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதக
னெறிகதிராவிலக் கெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சித்தராமனே. (௰௧)

சங்கரமுனிவனை தன்னைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருபரன்சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவனமருளரி லிருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினன். (௰௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றநூர்வமெனிற் றுயரோன்றயிர்க்குவனையுமனை
வொழியாவடிலசாரூபதி யுண்டமிசசினுசர்வமெனிற்
பழியாதுமிலையகன்றுபோம பவமேயெனனப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டங்கிருந்தான்குணமிக்கோன்.

நந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியின்
வந்துபிறந்தூழ்கியதின் வைகும்புழுவின்பெருமையாறு
மூந்துகங்கைமுதலவா மூற்றுமபடிநதுதீவினைகள
சிந்துமந்தணுளருமே சோரொன்றுமறைசாற்றும. (௰௪)

தாய்க்குவழூவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமகிடர்செய் தீர்வில்கொடியபாதகமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ. (௰௫)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடு பயக்கும்வண்மைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாத வூதியந்தானுணர்ந்திலை து
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதனறிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றுமைபெருமான்)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேயாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவலமன் றுட்டாமரையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாயுடைய விராமனென்னுமிணையிலலான். (௰௭)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பியன்மருளசங்கரனை நானேயறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமலரடியினை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (௰௮)

இணங்குமிக்ககாமிதனக் கின்பமுடல்சாலிங்கம்
பிணங்கன்முத்திக்காமிக்குப் பேறின்பென்பதுணர்த்தற்குக்

குணங்களுமிக்காய்வினைச்சினக்காக் குறைபொன்றுளதோ - நினைக்கரவி
னீ; பணக்கொளிலத்திற்பரமசிவ பத்திகருவானியென்றக்கால். ()

இகழுமருளசங்கரன்போ லெண்ணிலாதின் மனைவாயிற்
கைகுலவகதுமகலாமற் காப்பனெனவினிமை மூன்றில்
பஞ்சவினையின் வலிகடந்து யலருந்தாஞ்செய்தலப்பயனுற்
றங்குகயிலைமலையன்சேர் தண்டகாதவென்றலன். (உ0)

வெம்மையெதன்கணிசழுந்திடினும் வெந்திறுணமென்பதுபோல
மும்மையுலகின்றுாண்டேனு புலைகதிப்பதுதியதைவினைதென்
றிம்மையுலகமிபம்புமெனி லெங்கள்வசவதின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தை கூறனன்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றே மாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்காசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்தி தேவேநினைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கழுதேயாவர்நினைப் போல்வாரவனையறியேமால். (உஉ)

என்றுகூறவெமையுடையா னெனக்குப்புகன்றதவமெல்லாஞ்
சென்றநாளிலினிது செக்காமனாதகாடொழுப்பெற்ற
நின்றுதிரட்கியுளதாமென் றெந்தைதிருவணங்கியெழு
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (உ௩)

அருளாளன்மருளசங்கரனுக் கமார்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவது பூதினைக்கமருள்செய்தா
னுளையானினைவாலருணைக்கா லுலகாணர்வைப்பிணித்தமல
இருளானதைத்தானறமாற்ற வெழுந்தஞானசூரியனே. (உ௪)

மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி-ரு0-க்கு-திருவிருத்தம் - எகரு.

பதினாறாவது

இட்டலிங்ககதி.

இட்டனல்ல மதிவலாருளாற்று
நட்டகண்மொடு கந்தியுணாவுற
விட்டலிங்கத் தியல்புபுகனறமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம். (க)

சக்கரற்குத் தன்விகரின்பவி
டங்கவித்தரு வல்லமனத்திதன்

மங்கலத்திரு மாளிகைக்கட்செவிக் (6457)
கங்கணைற்கிளி யாரொடுகண்டனன். (௨)

கண்டுபேரொளி மாடத்துகாப்பணைத்
தண்டநாதன் றவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயக னல்லமனுமிடைக்
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன். (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்னொடு பன்மலர்தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக் களித்துளகந்திதான். (௪)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலுமன் கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருள்ளென்றுபொற்
றொடியுலாவகை தொழுதுவிளம்பினன். (௫)

கேட்டவாரியன் கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவிய கொள்கையினுய்வினைக்
காட்டுவாருள ரோசெங்கதிர்கதிரு
ளோட்டுசோதியு ளுண்டுகொலோவென்றான். (௬)

வள்ளலின்றனை வாழ்த்துபுகழ்ந்தனன்
றௌளுதண்புன றேக்குழுவொத்தலைக்
கிள்ளிநின்றறி கின்றவர்போலவென்
றுள்ளுடைந்திட் டுரைக்கும்வசவனை. (௭)

வேறு.

இசழ்ந்தேன்றுளச் செருக்கினையகறலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிங் கழிபிட்டாறுகோய்
மிகுந்தெழுவளர்த்தல்போ லெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன். (௮)

அருளினானனதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்மனு
மருளனுமெனுமொரு மதினுற்கிக்கருள்
மொருளினுனினையன புகறன்மேயினான். (௯)

புன்மாநெறிபுழப் புன்விலங்கெனும்
பன்மையறுயிர்செயும் பவக்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலா வரிதுக்கியே. (௰)

நீர்வந்தாயினு நன்மையாற்றுரு
வாயினிலுலகினில் வருதறப்புக
ல்கிநிலைசெறப்புரி வழிபடுப்பினு
மிருவுநலகிதறம் விளக்குமங்கமே. (௰௧)

அறத்துறப்பெய்தினு மன்பிறலறந்
திறப்புறச்சேய்தலிற் கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களை யறிதுசேர்தலே. (௰௨)

ஆகமம்புகன்றி யடைவதாயினுஞ்
சோகமிலசைவத் துறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிது சேர்வதாயினு
மோகமிலசிக்கணு குதலன்றென்மையே. (௰௩)

புண்ணியமுதிர்விணற் பொருந்துமங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறு மிலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனெசாறுமவந்தனை
பண்ணியமுபலபவன பத்தனெம்பவே. (௰௪)

ஆவுறற்பிணிகெட வாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போ லாணவங்கெட
மாவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுற வாக்குமாரியன். (௰௫)

கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதலின்றிய
பொருந்துறமகமொடு புறபுகந்தாவுற
விருந்திலகுறமரு விட்டலிங்கமே. (௰௬)

குறிபலபலவுற தொண்டுபலவகைப்
பொறிதொடுமருவியோன் புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவா தாரமேவிய
நிறைவுறுமங்கையி னிகழுமிட்டமே. (௰௭)

அடைந்துளவுருக்களை யமைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பரு விட்டலிங்கமே. (௰௮)

என்றறிவுறவுறீ இட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலை யுறவிழித்தவன்
பொன்றுறசகமெனப் புணர்த்தமாயையை
வென்றவனவனென விளம்பும்வேதமே. (௰௯)

பொருவில்சற்றத்தியாக் தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம் வத்திரம்புனைக்
தொருவலியுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றுறப்
யாம்னையிருத்துவோன் பத்தனுகுவரன். (௨0)

ஒன்றிரென்றுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றநலவத்திர மடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமய மாகுமென்பவே. (௨௧)

அருளொனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவியிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துமிற்
யாமனையவன்சிவ பத்தனுகுவான். (௨௨)

ஆசறுமனத்தெழு மன்மையன்றியே
பூசனையுவக்கிலன் புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுநிரையினு மிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடை யொருவனுட்டுநீர். (௨௩)

பூப்புனைகையுமே புகிதன்றன்புகழ்
யாப்புனைநாவுமே யடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடு நாகரோத்துவார். (௨௪)

பூசனைசெயாதகை புராந்தகன்புகழ
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றிழன்றிடு
நீசானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றரோ. (௨௫)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூரெயிற்றினற்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேலவரும் வினைகள்யாவுமே. (௨௬)

தானுறமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவ சரங்கட்டீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ. (௨௭)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்ம்மனம்
பொருளிவைநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன்
சானனில்லன்மெய் தவறிலாமையால். (௨௮)

விடுவனகாமம்வெவ் வெகுளிமாவிலை
தொடனைகுருசிவ சரங்கடொல்லைவங்
கடுவெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புல னட்டவாற்றலாய். (௨௯)

அங்கையினமர்தரு மானைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்நமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுயர்க் கழியின்மூழ்குநர்
துங்களின்வேறலார் தருமமூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில்குருசர மூனியுன்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டுறைந்
யோகியமடியெனப் புனிதனுருமேற்
மாகெனுமொழியுமை பாகற்கன்பனும். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவ வேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங் குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும் பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலில்லெனி லீசற்கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந்தனக்கொரு சாதியுன்னினு
னிங்கையினமர்தரு மாற்குமுன்னினன்
சங்கரனொடுசரந் தம்மில்வேறெனு
மங்கவனதிவறு மளற்றழுங்குவான். (௩௩)

தலைமைகொள்குருசிவ சரங்கட்காகவே
யுலைவிடுமரிசியன் றேங்கன்மத்தெறி
வலையமுதாந்தமக் காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங் கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர் தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவுமா வனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுநே மமுமிலையந்தவன்
பினையுளவளவுநோய் பிறக்ககற்றுமே, (௩௫)

ஈசனையிருத்துற விதயத்தோர்பொரு
ளாசையையிருத்துத லந்தணாளர்தம்
வாசமுற்றிடுமொரு மனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துத லிகர்க்குமென்பரால். (௩௬)

சினமுதலியமய றீரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையா மொழுகையன்றெனும்
புனலொடுவிரவியே பூசினல்லது
புனமெனுமனையிடை வராதிலிங்கமே. (௩௭)

காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
ஞாலுறும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துகச்சுகர்
சீலமும்விரதமுந் தீயவென்றரால். (௩௮)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇ யிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லியே யலவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயனசேயனே. (௩௯)

மத்தனைப்புகழ்வுறப் பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியுமபொருளென முன்னுரூர்களால். (௪௰)

இன்னனகன்னெறி யாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னெறிபுகன்றனன் றலைவனெல்லமன். (௪௧)

பாடினன்வாவினன் பணிந்துசொல்லுனை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருத
தாட்லைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினனரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடு மருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாகிய
விருந்தனன்மலிகலி யாணத்தென்பவே. (௪௩)

இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௬-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௯௬.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வலாயிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுகதியின்
கலாயிற்பன்னெடு காளருட்குரவனைக்காண்டான்
றிரிதற்குற்றுலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிறகண்டுவக் தேகியமுறையினிப்புகல்வாம். (௧)

காட்டினும்வெருங் குன்றினுங்தேடினனகாணுன்
வாட்டுறும்பிறப் பெனும்பிணிமாய்வுறவிட்டிற்

கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியங்ஙகரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலை யொன்றுறவெற்றனைசமைந்து
மலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்புழிச்ச
வலம்வரும்பரற் றினியவள்வெற்றனையாய்க்கட்
புலன்விருந்துறுங் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுஞ் சூதற்குணமாகியகாணைத்
தீர்க்குமிம்மட முடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வர் துற்றனளுலகியனோக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவதொன்றோ
வுலகுளார்தமை நாணிலணீங்கியவுடையா
ளுலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

வேறு.

தண்டநாயக னெடியலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயக னலமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
மண்டுதாமறி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழ லரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதகங்கனையகாணு
ளஞ்சினேனென்பவப் பிணியினின்றுள்செயெனமுழுதாள். (௭)

விடுவப்பவ ராணுனப்பெண்ணெனவேறோ
வேடலர்க்குழ லுமைகலையேயிவளிவள்போ
லுடுதிற்பரு வஞ்செறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாவொரு பொருளிலைச்சகமெனவெண்ணு
ஞானமேவலாற் காமவின்பத்தினைக்கண்ணு
டூனலாதர வாற்றலைத்தழுவியின்புறுக
[illegible]மாக்கருளுளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவள்ளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேன்றிய லூகியகண்ணுதலொருவன்
[illegible]ன்றுள்ளாரினை வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
[illegible]போதுமின் றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமற் றிவளெனவனைத்தையு மொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
கடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறுப்புல்லியகார்க்குத்
தொட்டருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர் சொன்னார். ()

சென்றுதேடிநாந் தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமா தேவிபோலிலையெனவெமமா
னின்றஞானமூ லந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௰௨)

பூதநீயலையொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலைவிலற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையுமபோக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (௰௩)

ஞேயஞானஞா துருவெனுமிவைபலவிற்கு
மாயினவேறறு முத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்மை
மாயைமாறிய தேவியாலருளினன்வள்ளல. (௰௪)

தேறுநீயென வெனதுளந்தெளிந்ததேசிகநைகம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோயின வாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன் றுடொழுதுரைந்தாள். (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினீதெளிந்துறுதிகொ ணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினு னறக்கொடைவள்ளல. (௰௬)

வள்ளனன்மலர்த்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றுயிர்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாமுதனையவள் மருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (௰௭)

வசவன்மாலருளல்லம னுற்றெனவானோர்
மசுவின்மானிறைசுனையிடை நழுவிவீழ்மழத்தை
மிசையும்பூங்கிளி மிழற்றுளிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடிலிலங்கும். (௰௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவின்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிற நிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களி கூர்தரத்தோன்றும். (௰௯)

இனையவாழையங்காடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவரு முறைமுறைபோற்றத்
தனியனாயொருபுறம்பசுந் துளசுவைதருசெந்
தனியவாவியவுள்ளமோ டிருந்தனன்களித்து. (௨௰)

ஐந்தாவது - கதலிவனகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-டுள-க்கு-விருத்தம்-டு-அரு.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்க்கதி.

வினையடுத்த விழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மனனடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
லினையெடுத்தினிச் சாற்றுதுமமரோர். (௧)

காவினீடு கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவன்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைகுவான். (௨)

மத்தவாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொரீஇந்தரு
ளத்தனீயென் றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தி யதனதுகாரண
மரணெறித்த வமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்க மருவிலையேலுட
றனிலிலிங்கந் தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்பு மினையிலியாகம
நினைவர்ச்சூழ னிற்கநிறுத்திநேய், (௫)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமென்
பூவுமொடொறும் போக்குறுபூசனை
யேவிபோகிய வாகநீர்க்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியனீசனை
யறிந்தருளி யகம்புறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணறி வின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்னவனென்பவே. (௭)

காங்கணல்ல கருமஞ்செயாதிற்பத்
திரிந்துசெல்லுந் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுத வொருமனந்தன்னினும்
பாங்கவல்லற் படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச மிலாமையினாலன்றே
பயிலுநெஞ்சம் பாங்குதிரிகருந்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பிணிவருத்தும் பிறப்பையடைகிடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
லனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே. (௰)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொடு
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல் வீரந்தருக்குமொண்
டிறலினுக்குந் துணைமனமென்பவே. (௰௧)

நல்லசெய்து நரையுயர்க்கவு
மல்லசெய்தங்க ளற்றிடைத்தாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெலாம். (௰௨)

நெஞ்சமாதூய நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுமாதகங் கோடிவினைப்பினு
மஞ்சுறானவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே. (௰௩)

மக்கண்மானிட ரொன்றுமனத்தினன்
மிக்கமேன்மை விளங்கினதிலலெனிற்
பொக்கமேவும் பொறிகளோராங்கிரு
லொக்குமாவினை யொத்துயர்வுற்றிடார். (௰௪)

கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவ னையமவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னுவன்கடிதரோ. (௰௫)

ஆயுளைமிககோரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைத்திருத்தல்காண்
வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறி னிற்குந்துரும்புமே, (௧௬)

ஓடுமாவை நிறுத்துதி னுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கீக வினைத்தினைகொள்ளுவார்
நீடுமாமனை நிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால், (௧௭)

அடுத்தநாடிகளங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்தும்வாங்கியு மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துவாயுவைத் தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (௧௮)

ஓடும்பொன்னு முறவும்மனைகயுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (௧௯)

மன்னுகாம வெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
வொன்னவாடு மியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (௨௰)

மறிந்திடாது மனப்பவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவை யஃகுனமெய்தினோ
னிறந்திடாதவி லிங்கப்பிராணியாம். (௨௧)

இன்னவாறு பலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுகம் மல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தரு சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னருக்கும் வசவனைநோக்கியே. (௨௨)

நின்னைநோக்கவு நின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவு மெய்தினவோவெனப்
பன்னிகாதற் யணிந்தனனத்தியே. (௨௩)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
முத்தனுமருண் மாத்தன்முதலிய
பத்தராகும் பலருமென்புன்றலை
வைத்தநாதன் மலரடிவாழ்த்தினர். (௨௪)

ஆனகாலேயி லல்லமனுகிய
ஞானவாரி கடந்துலகெங்கணு
மேனைமாதவர்க் கின்மையளிக்குவ
யானெனுவுளத் தெண்ணினனென்பவே. (உ௫)

சாதகாங்ககதி - முற்றும்.

ஆக-கதி-௰அ-க்கு-விருத்தம்-அஅக.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனை முதலாயுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்ந்துவட்டுப் பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசூடுமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தை யியம்பியவாறுசொல்வாம் (க)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைப்புகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிங் கடைதுமென்றுண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதி நிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். (௩)

காணுதலெழுதிகல்லார்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
ணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளக்குலைந்தார். (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றெண்டனுகியவிராமன் சொன்னலாபுரத்துநெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனேடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மகந்தொடுபிறநுந்தாஞ்செய்
கல்லனபுரிந்துதந்த மிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைவல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியார்தம்பாற்
செல்லுவலென்றுசென்றேன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (

ளரிபுரைதளிர்தளிர்ப்ப விளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பாரைப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (எ)

துல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலரியாராகிச் சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவனெனவிருக்கு மறிஞருமயங்கிற்றை
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

காடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திசைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குறைமதிதலைசேர்ந்தின்றுந்
தாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

பொன்னிற்குன்றெழுவாயாகப் பொருப்புளவிறந்துநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட் சிலாதரன்குழவிவெற்பு
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர் தலைமிசையேற்றுமென்றேன்
றின்னற்கட்டடித்தன்றோவள் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௰)

மாசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௰க)

பொருப்பிறைமகனுனெற்குப் பொருந்துறுதீசனும
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்றுநாணுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. ()

தன்னையோர்கையால்வீழப் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ் சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ விணையிறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப் பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும்.()

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கி முருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தை யகர்ந்தவோராணைகாத்து
நெகிழ்மனத்தன்மனைபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே.' (௰௪)

சினைமலர்புதன்மென்போது செழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூ நண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத் தோன்றுமம்பாரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும் புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰௫)

தூங்கிசையருவிபாயத் துளக்கைவெண்கோட்டிறங்கா
லோங்கவுநெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்கா தென்பதுதிரச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள் போன்மெனத்திவலைசெய்யும்.

விஞ்சையருளர்நரம்பின் வீணையாழ்மின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவாபுரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்யா தனிநிலையோகமுற்று
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளே யரியயாழோசைகேட்பர். (௧௭)

பீடுறுகருவினோடு பெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொன்னாற்செய் தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதநன்றனெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவித்தபொன்முடியையொக்கும். (௧அ)

செங்கதிரவனெழுந்த திவாவிடைக்குடம்மைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக் கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்று மீமிசைச்சுழன்றிரங்கும்.

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவி[..]நாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்ப வொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குன்றின்மிக்க வேய்களுளொன்றிற்பெற்றாள்.

நெடியவன்குறுகியப்பா னின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர் மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும் பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (௨௧)

கொண்டல்வண்முழவினார்க்குங் கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபாண்முரன்றுமூசி மலர்திளைத்துறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்ப ருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
னண்டுகண்டஞ்சிமந்தி னேரோவெனவிழியுமன்றே. (௨௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செ
பளிக்கறைபதனுட்கண்டு பரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் [ய்கை
களித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம் (௨௩)

நண்ணுறுமதியின்மானைப் பிடித்துநீதருகென்று
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வொருகுறமகன்கேட்டன்று
மெண்ணுவாகொண்டிராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வே னென்றுளமைந்துநிற்பான்(

மேருமந்தரமேயாதி வெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலரையஞ்சிச் சிலம்பழுமாறுபோல
வீரவெள்ளருவிபாயு மழகினையுடைத்தனுமாதோ. (உ௫)

இனையனவளமிகுந்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யனையினிமிழ்ப்பினைங்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத் தருக்குமக்கோரக்கன்கு
ன்னியுளமகிழ்ந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான். (உ௬)

அத்தனோர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழா நின்றுகைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிசிடைச்சேர்த்துச்சொல்வான. ()

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனத்தோன்று
தெரிவிலாயினகண்களுமின்றெனச்சிறந்த
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம் புரிந்திடாக்கெளியதோபுகலில். (உ௮)

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமுதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உ௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனேடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினைகடறனைவிளுய்மினறனனென்றே. (௩௰)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
டிறந்திடாத்தற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுனைப்பதென்மதித்தென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவுயிபவனறைந்தான். (௩௧)

ஆதிநாதனதருளினற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடலசித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னுத்லாலதுபெறுதலனழியுமென்றறைந்தான
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (௩௨)

உடம்புவாழ்தருள்வாழ்தலுமூன்போதிந்தியற்று
மூடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புகாணுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனைத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடலென்பதிங்கென்னை
போகருமாடைபொன் முதலியபொருளுமொவ்வறெனதென்
றுக்குவார்தமிலதனையானெனப்படுமையலாப்
பார்க்கிலயாருளாபதாதியெனுமலலமனபகர. (௯௪)

யானினைத்தனனேடினனென்றியம்புகலாற்
றுனெனப்படுகின்றதேதெனக்கூறுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனிழியமய
ஞானகற்குருபரனிதுநவின்றனனயந்து. (௯௫)

நானினைத்தனனெனக்காணதினினனறு
மானதன்மையானுடல்பொறிகரணங்களெத்துந்
தானெனும்படிவரும்வர்த்தான்பலவதரு
னீகவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனவிழ்த்த. (௯௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதாவதைமொழிதி
பழியிலலருட்குன்றமேயெனமுலவனபகாச
செழியமென்மலாப்பததெதையாளயவனசெப்பும். (௯௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குமாறகியற்பெயருணாப்பி
னயலுழுந்தனக்கபபெயராகுமேபோராயென
றியலுணர்ந்தவரியமபுவரொவொற கஙிறைவன்
மயலறும்படியுணாததிறநுனாதனனமனனே. (௯௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோனமேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகிபவுடம்பினையானென
றுணனிகெட்டனையெனகோனியெனவிறுமாக்கும. (௯௯)

வெருவுறப்பிடும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிமலவடிவைத
தெருவினிற்புனிதம்பட்டவொன்றினைதீண்டி
ருவருப்பவன்போலருவருத்தவையகற்றும (௱)

மருந்துகொண்டுநோய்தீரப்பவர்போறசிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவாவிடவெண்ணா
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிபபவனபோல
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே. (௱௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவானசிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கிலலை
செறிந்தகாரியமென்பதுன்றுமிலுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௱௨)

மருந்தினுலுடலினித்தமாமென்றுநீவகுத்த
திருந்துவாழ்நாட்பயன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவிடுவேண்டென்றனனையன். (௬௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
றுதிநாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (௬௪)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனையவனென்றன்னை
நின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனவிகழ்ந்தி. (௬௫)

அந்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமெனினுஞ்
சித்தனானவேலென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
வித்தன்யானிவன்கருதியதேசெய்துகொடுசின
மைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (௬௬)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்கிவாழுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றுங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோசைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (௬௭)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தலக்கணுற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளாள்புயங்கள்புல்லினளால். (௬௮)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரசுணம்போ
லெஞ்சுமாழ்கினபுள்ளினமெழுந்தசானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (௬௯)

இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேகனிவியந்தனமயறிந்தனன்றலைவன். (௭௰)

ஒலியெழுந்திடவின்னணைந்தனதுபேருடம்பு
வலியடைந்ததின்றெனப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைக்குலைத்திவனைகையுரிக்கொருகைம்
மலர்ப்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவுரைத்தான். (௭௧)

வாங்குவாளினுனின்வலியொடுமார்வமியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னுங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனாகி
யோங்கிவாளினலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (௫௨)

அனுமயங்குமின்னுழைகதிரெறிந்தவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதியேல்வாள்படவற்றோ. (௫௩)

வேறு.

வாளெறிந்துகைவிளைத்த கோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து, நாவிறைஞ்சும்பரனுசுடரேயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கித், தானடைந்தசெருக்கொழிந்து தலையன்பினெறிநடப்பத் தலைப்பட்டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்துசெப்புகின்றான்.

நின்னையறியாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்த பாவம், பின்னரெதிர்நின்றுநின துரைமறுத்துப்பிதற்றெனப் பிதற்று தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவரு மறவன்போற்செய்தபிழைநீ யெலலாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற் றீர்த்தெனையாட்கோடியென மறுத்துந்தாழ்ந்தான. (௫௫)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெமக்குநீ யினியமனனப்பெருங்கருணை வெள்ளங்கூற, வுய்தவிலென்பினழப்பொறுத்திட் டடிதரியவான்முதமூட்டுகின்றாய், கைதருசெம்மணியனையாய்யான்செய்வதேதுரைநுகைம்மாறென்று.()

முற்றுமருள்செய்துநீ யானறியவேண்டுபொருண் மொழிதியென்று, பற்றுடலத்தசைதுறந்கோரக்கனிப்பவவன் பருவங்கண்டு, கற்றறிபுமறிவினு லறிவரியபரஞ்சோதி கருணைகொள்ளவ், பெற்றதிருவுளமகிழ்வும் றன்பொடுகேண்மதியென்னப் பேசலுற்றான். (௫௭)

இருந்தபடிகுகேசனைநீ யறிவையெனினின்பிறவி யெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்ப மெனவமலனகூறவலன் போற்றியெந்தாய், பரிந்கருள்செய்குகேசனெனு மொழிப்பொருளேதுகூறப் படுவன்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வா யென்றுதொழவெமபெருமான் செப்புகின்றான். (௫௮)

குகையிதயமதன்கணம ரிறையீசனென்றபொருள் குறித்துக்கேண்மோ, நிகழனையகுகேசமொழி யுடையனியான்றானெனவே நிமலன்கூற, வகமகிழமுகமலர்ந்து சித்தனறைகுவனீயே யாகினுநின், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற் சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன் மொழிதியென்றான். (௫௯)

பிறந்தவியன் பெறவுலக னெனக்கண்டு கொண்டுமனம் பிறழ்கலின்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு பூசனைதாஞ் செய்யவேண்டி, நிறைந்தவினை துருவாரு மிக்குறிகைக்கொண்டனன்யா னிங்காதென்று, மகிழ்ந்துதெளிகுதிமனமென் றருள்செய்தெங்குருதேவ னறையலுற்றான். (௯௰)

போககனாகியகுரவ னெஞ்ஞான்று நற்கருமம் புரிகவென்று, வேதிமுதலாகியநூன் முழுதுமொருமகொருவக்கம் விதித்ததாலே, சாதகனாகியசிருவ மாணாக்கனபாசவலி தணிக்கவல்லான், மேதினிமேலுடலோடுநற் செயல்விடுவதன்றியிடை விடலாகாதால். (௯௧)

என்றுதனதியலுணர்த்தி யுட்புநானென்றிருங்க வியல்புபோல, நின்றவெல்லையுணர்ந்துநீ சோகமபாவனைகொண்டு நிற்பையாயிற், பொன்றலுறவிடங்களுழன் றனினைப்பப்போதல்போற் போமவ்விச்சை, கன்றறிதியெனவறிவித் தனனெங்கோன்கோரக்க நாதன்றன்னை. (௯௨)

ஞானகுருபரனருளாற் றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளை நன்றறிந்திட், டூனவடிவென்பதுவிட் டுண்மையலாவனைத்தையுநீத் துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதா னதுவென்னுமருளகன்று தானேயாகி. வானவருமறிவரிய பெரும்புகழ்கோ ரக்கனவண் மன்னினானால். (௯௩

கோரக்கர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௧௯-க்கு-திருவிருத்தம்-௯௪௬.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

மணிவரைமகளொடு பவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச் சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (௧)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரித்தறிவுறுவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலுமுத்தரம்
பொருந்துநர்தமக்கருள் புரியப்போயினான். (௨)

நல்லனதிபல நாடுறுதுகொள்
வல்லமுதெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்க்கவ ரமருளாற
மில்லவரொருதறி வியற்றினனரோ. (௩)

ரர்வருந்தனதருட் கேற்றுளானெனப்
பாவவென்றிறப் யரிந்தநன்னெறி
மேவுவந்தருள்புரி விமலனுமிடை
மாவழுங்குறுமொரு வனத்திற்போயினான். (௪

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொரு புளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனுய்க்கண்ணிடங் தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்
வன்பனுய்த்திரிபுமிவ் மறவற்காப்பலென்
றெனபொலாமணிமன மிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

நல்லறிவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொலலையின்விதையிடக் கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரிவுறவழும் யோகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகை பகாதியென்றனன்
மாவலால்வழுங்குறு வனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலினு லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புறு
தெறிதுவையெனினுனக் கில்லைத்துன்பெனு
நெறியினைவழுவற நிமலன்கூறினான். (௯)

அறிவெனும்மனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற் குமாரின்றனைப்
பொறிமதிவிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
யறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே. (௰)

இப்பரிசெறழ்வலி பெயினனுய்வகை
செப்பினன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே. (௰௧)

கோட்டமைகரிகளுங் கொடுமடங்கலும்
பாட்டமைநகைதவிர் நரிசினாதற்
காட்டுவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காட்டதுவமையாங் கண்டதில்லையே. (௰௨

பெயர்க்குறுகாலகன்கை யாசப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மயிக்கறுதீயினை வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவார் பணிகள்செய்யுமால். (யரு)

மறைபல்வோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையாங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர் முச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார். (யசு)

வேறு.

ஆயிருக்கும ருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பயே
நோயகற்றுவ லென்றுநவன்றனன்
ருயெனக்கொரு தாளெனுமல்லமன். (யடு)

கோற்றுநோன்புட னொருந்துவருந்துவி
ராற்றினீர்மக மாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ் சேறுமிகர்க்குமால். (யசு)

ஞானங்கொண்டு நணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகைமது (?)
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால் (யஎ)

குடுமியங்கிரி யொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெல்லுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (யஅ)

போதமாகும் புனிதத்தழலினுட்
பேதகாவனை யேரவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மாசியவனென
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே. (யகூ)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
யறியர்கொள்ளுதல் போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உய)

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவா வெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமென வாழ்த்திவணங்கினர். (உக)

மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூயமோக முடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினூற்றுரு வாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவ னென்றுதுதித்தனர். (௨௨)

இன்னவாறிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான மறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
னென்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே. (௨௩)

முனிவர்கதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௰-க்கு-திருவிருத்தம் - ௯௯௯.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லனுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம். (௧)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (௨)

நில்லாதுயோகனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனைப்புணர்ந்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவுறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானைந்தைவாவினைநோக்கி. (௪)

எவ்வுருவினெடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுன்னிப்
இவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருளாநதி. (௫)

வேறு.

ஆதியாதாரமாதி யடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
மோதினே னுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிரான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான் (௬)

காரணவுமாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப் போதகனிருப்புக்காண்யா
னேரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக் கண்டவூர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கு

திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (௮)

நினைவினொருவன்செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாத வில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலானிகரிலாத தவிசினைவியந்துநின்றார். (௯)

அம்பராசனமியன்ற வதிசயஞ்சேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியாராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ னிணையடிதொழுதிருந்தார். (௰)

கலையிதுகல்விக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தலைமிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ
லுலைமனமிறந்ததாமிவ் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ. (௰௧)

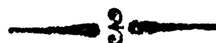
இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைக்கெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானைச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (௰௨)

கலையொன்றுகங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வொருதலைநோக்கிநிற்கும் யாறுபோலிருள்விழுங்கிப்

மெருகொளிவிரிக்குஞான பீடமொன்றனுமய்வாக்கிக்
குருபான்வாவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். ( )
ஏட்டிலைப்புதுநோற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டிடைத்தலைவனன்பர் பலருநம்வசனன்றன்னை
காட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றசோதி விருந்திற்குமுதவுறுதோ. (௰௩)

சூனியசிங்காதனகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உக-க்கு-திருவிருத்தம- ௬௮௬.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

துள்ளம்புகுபுனல்போனெறியடருஞசிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யனைமேலொருகருனை
வெள்ளந்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)
சிரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ாரனுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமுறைபோம்
பாரனுடுறுமடியார்வினைபரிபதகிரிதாவன்
வானுடுறுமுருகும்பா வசவன்புறவசவன். (௨)
பொன்னனமைகதிர்வீசனைபுரிந்திறுபருவம்
பின்றுயினயான்செய்தொழிலபிளளைதகொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறிபென்ன
றுன்னுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)
இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெம்மையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவனவாறுன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனோர்வந்தனையொருநா
னெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)
வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிநாரந்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுரக்குஞ்செனவசவற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றை நாணிகழ்கின்றவென்பால்
வுறகலேமுனிவர்போற்றும் வசவலக்கிழச்சியானும்

பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். (௫)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னா லல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுரைபிதுகாணென்று விடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனுன்றன் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுமகிழ்வுபூத்துச் செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான் ()

உடம்பெனும்வனத்திநின்ற வுயிரொணுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணியினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார் நகரியோர்க்குணர்த்தினால. (அ)

அலர்கதிர்ஞாயிறாரு மணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுக்காமன் மேலவளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைச்செறுழியபசும்பூந் தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

போதககதருநம்மூறுட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றுதரவொடுமசைத்தா ரயிர்கொடிமாடத்துமபா
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ் சுழலமேனகுதலபோல
வீதியுளாடியோடு விளங்குறுங்கிலைத்தோசெய்தார். (௰)

குங்குமகுயசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழ்சழ்நறும்பூங் கோதைகட்டுக்கினரால். (௰௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழைபுங்கரும்பும்பாளை
யுயரினங்கமுகுமொன்றே டொன்றுநின்றுசாலித்தாமெல்
லியாருந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்புழிக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச் செழுங்கடைத்தலைமுனார்த்தார்.

இலையினுற்பொலிந்தவாழை தொடையினுலெய்துமேறு
முலையினுற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருந்தல்போலக்
கலையினுற்சிறந்தவல்குற் கயற்கணார்நிறைகுடங்கள்
விலையினுற்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (௰௩)

மனத்திருளகற்றுநின்று மணிச்சுடர்வாரிபோர்ப்ப
வினைத்துவந்திருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச் சுரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். ()

அல்லமகுரவன்றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சிரகெழுவிமானத்தோடு

மொல்லைமிக்கிலத்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத ரிருந்தனர்நிலைத்தேமேழி. (௰௫)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநனலுள்ளனகழித்து நீத்தவையமார்கோமா
னொருநகாலங்கரித்தற் குரியனவெண்ணினந்தி
பெருநகாணியின்மிக்க பெருமையார்கூறவல்லார். (௰௬)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னொருதூரவன்றன்னைத் தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிர்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான். (௰௭)

பதியுமப்பதியோர்களும் பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியுமைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய் வேறறவீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமாருகுசென்றான். (௰௮)

எம்மடிமாசுழுக்க ணிறைபவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந் தன்மொழிநெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்சி தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்தி முதல்வனோடருகுசென்றான். (௰௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவிழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செகமைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக் கானமுன்பாடியீச
னிங்கான்றனதுவாங்காக் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (௨௰)

தண்டினர்காரகக்கையர் சடையருத்தூளணத்தார்
புண்டரநுதலர்கற்றோய் பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (௨௧)

தோள்வலத்துடித்தநின்று சுடரிலைவேற்புனைன்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்பவ
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதியோற்சூழ்ந்தார். (௨௨)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தி யெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மகிழ்தரநடந்தவம்மா. (௨௩)

ஆர்வொடுமண்சுமக்கு மடிகளிறெட்டொடும்போர்
மொரவொருகளிகல்யானை யோதுமென்றெண்ணிலாத

வீரரொடுபுணர்கிடந்த விர்ங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக் கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்ற குச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணிலலார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (௨௫)

கலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போர்கியமறுகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே (௨௬)

மாயைதன்றேல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்ததின்றே
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வோமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கநுகெடுங்கூட்
டேயுறுண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடலயோன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வனதுளியெங்கும். (௨௯)

கரிகலமசையாநின்ற கவரிசண்கொகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வாளுகண்மீன்பாயும்
மரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றாளைச்
சென்னியாலவணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனென்கொலோ வறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய
னெத்திறஞ்செயானெனச்சிவ சரணமாயிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்ஞாலடைந் தருக்கொம்மன்று
நின்னவர்க்கொருபுதுமையொன் றுற்றதுநீகே
ளன்னிமித்தமொன்றெய்திய தேகொடுகத்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலர் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்களவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன் றன்னைநீயார்த்துப்
பொருவின்மந்திரிக்கிழமைநல் கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டது முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினன்மிகுதண்டநா யகனுமவ்விளைவு
கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகனன்மனந் தங்கியதலைவ
றண்டநாயகன்றனையிசழ் சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்றனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுகிரி குஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநா யகனெதிர்போனான். (௩௮)

வேறு.

மருவிநின்றவரிவன் மருளனேயென
விளாவிலிங்கக லகலெனவிலக்கினு
ரொருவருங்கண் டிறையுருவுணர்ந்திலு
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனுயிடை யாடலுஞ்சரியே
பல்லெழுவாயுடைப் பாலனொருவன்
கொல்விளவேறெனக் குமரனொருவன்
வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனொருவன். (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு கானம்பாடுவ

னஞ்சனவிழிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (சக)

இந்திரனிவனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருபுறுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
[illegible]யெயர்தரு பாணிபோலவே
நந்திமுன்மூட்டங்குளைப் பரிநடத்துவன். (சஉ)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கழகக வெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநமபனே. (சங)

ஆடுநர்தம்முட னாடுநல்லிசை
யாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகர்ப் பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலின் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோமலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன் விநோதநோக்கியே. (சரு)

மண்ணிடைமறையுறு விதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னெண்ணிடுமுணர்வுடை நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தன னையமின்றியே. (சகா)

உடம்பெலாமுள்ளமா யுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந் தொண்டுகொண்டரு
ணெடுந்தகாயருளென நிலந்திறைஞ்சினான். (சஎ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றாழ்ந்தெழத்
தொண்டராயவனொடு துன்னினாரெலாங்
கண்ணீர்விழியுகக்க சிந்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார். (சஅ)

நந்திதனன்மையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்யாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (சகூ)

மயலிலாநல்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லம னெண்ணிவந்தருள்

செபமேறலடியவர் திரள்களித்தலாற்
கயிலையேயவணங் கெழுகலியாணமே. (௫௰)

தெரியலற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
மெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றறிதழுக் காறுவெல்வதே. (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள் வணங்கினோரொடு
செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திர நணுகினனரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சூழ்தராகிய
யாவருமிதனிய லின்னதெனறுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனோக்கினன். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச் சென்னிமீமிசை
யசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னிசையமருலகிடை பேறவேறினன். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் குதிரைத்தேரினன்
வேறொருமணிமய வெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுமெல்லிய முழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன் றோடிற்றென்பவே. (௫௬)

வேறு.

முதனிலைமுதலா மூவிருநிலைபின் மூலமாமுதலவாதா
ரிதழவிழ்கமலப் பொகுட்டினுணின்ற விலிங்கமோராறெனநின்று
நுதன்மிசைவிலகு நிட்களமபோல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மிசையமல னல்லமதேவ னமர்ந்தனனமாரும்வியப்ப. (௫௭

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிகளை
க், கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல[டவ
கெடுக்கவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன் னிலைகளோரேழையு
மிடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்யாவருங்கண்டார்,

ஆடினர்சிலவர்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. (௫௯)

இந்தியம்விட்டயங் கரணமெய்யென்னும் யாவையுங்காண்கிலனெங்கு
மந்தரவனையே யிவர்ந்திருந்தருளு மண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
மூந்தியபரமா னந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனமூழ்கினனம்மா
தந்திரமெவற்றுஞ் சிறந்ததுசைவ தந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௦)

மண்டலமவத்தை குணமயிமாக மலமிலைவயனைத்தையுங்கடந்துட்
கண்டிடுவண்ணம் புறத்துநீயெம்மைக் காணியவுமைத்தவிச்செய்கை
வேண்டிடைசுருட்டுங் கருங்கடலுலகில் வேறுளர்செய்வதன்றென்று
தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரரொலாந்துதிக்குமெய்
பெருமான். (௬௧)

உன்னருளுளதேற் கமலன்மாலொருழிலு மொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னகலவசவன் புகன்றுகைகூப்பி யிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்விலனாய் வசமறநிற்பத் தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற
பொன்னரியணைமேல் விசும்புறவிருந்தான் புலவருமல்லமதேவன். ()

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௨-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௪௬.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி.

ஒருவருண்ணு மொருவர்பசிகெடார்
தரையிலென்னுந் தருமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம னரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தன்னைத்திங்களிற் றண்ணெனத்தண்கதிர்
வன்னங்குன்றுற ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணைக்குன்றுற பாங்மையினுதனைத்
தென்னைத்தேவ னிருந்தருள்காலையின். (௨)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
முசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
னிசையுமேவிய மென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவி சென்றுங்கலத்திடை
யழிவறத்திக ழல்லமனுகிய

செழியனற்சதை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (௪)

ஞானவினைக்கொளு மோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகியே
மன்னிருந்த மணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனர்தொண்டரே. (௬)

புண்டரந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியென்னுங் கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

நக்கனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர் தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்க ளெலாமடக்குளமோ
டந்திவண்ணனை யர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (௮)

தாவில்பூசனை தாம்புரிதற்பதிற்
மாவெலாஞ்செலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினென்மடங்
கீசனைத்துதித் தேதுதனன்றென
வூசலொத்த வுளமிலராய்ப்புலந்
தூசிநிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (௰)

அங்கலிங்க மயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (௰௧)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையொருயிர்க்
காசுதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (௰௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றென
திறந்தகஞ்செய்தி யானமருவிமெய்ம்

மறந்திருக்க மனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திருந்திற மெய்தினரோசிலர். (௯௩)

றுடிமீளு முயிர்வினையிடாதெனி
னிடுமோமன நிற்பதன்றுதலால
வீடுமேவரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நலிசெய்வரோசிலர். (௯௪)

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
லனையனாகிய வல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுற நின்றுதமதிடை
மனமிலாத வசலனைக்கண்டனர். (௯௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரொன்றும்பெற்றிமை
யரவணிகடவு ளடியார்தம்முளே
தெரியவனெவனவன் சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமென்பவே. (௯௬)

ஆவுரித்திடினுமீ றணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறை நான்குமோதுமால். (௯௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற் றிருந்துநந்தியே. (௯௮)

பத்தியிற்றவறினான் யாவிருந்துகாந்
துய்த்துடக்குமப்பதிற் றுறத்தன்னனென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெருண்டுபோயின
வத்தனைறுறண்டநா யகனைவிட்டரோ. (௯௯)

துன்றியசெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
முன்றல்செய்மற்றைநாண் மனையையொத்தொரு
தன்றனிநூபுரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றிற்செய்கைய நந்திதேவனே. (௱)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க் குவித்துச்செய்தவில்
வொழிவறமடிசிலுண் டொழிந்திடாதுநீர்ந்
தழிவுறுமேயென வகந்தளர்ந்தனன். (௱௧)

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனை
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டோன்
சங்கமபத்தியிற் றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையென்னையே. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிபறினுமுடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்பவ
னொழிபபதுபிறவியென் றுலகமோதுமே. (௨௩)

இமமுறைசங்கம பத்திமெய்திய
வெமமுடைநந்தித னெண்ணமுற்றுற
வமையடியிறுத் தலமன்மாதவர்
தமமுறுப்பசியெலாந் தணிப்பவுன்னினன். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிறந்தரு
விழைவுறவிடுதிநீ வேண்டியாதுமென
பரிவுளவடியவர் பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனை நோக்கிபோதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுறு தருளும்வண்ணமியான்
செய்யும்நலவினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப் பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமெனமலர்மணி பீடதேற்றினான். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காறதுணைமலர்களைக கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடு பூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதமபடைத்துமேல்
போசனைகைகயழ் கறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே, (௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிழுந்தசேடியார்
கருந்தினனொரிமைப் போதினல்லமண்
பொருந்தியவவரிறும் பூதராகவே, (௨௯)

பின்னருமம்முறை மெய்யவையனவ்
வன்னமுமம்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறை பெய்யவுண்டனன்
மன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறச்சிறிதனையிடுஞ் செய்கையாலரு
விறைக்கெழிலுதர்வெவ் நெருப்பெழுந்ததால்
பிறற்தனலம்முறை விறகிடக்கனன்
றுழப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கலபோலவே, (௯௧)

எண்ணியவெண்ணியாங் கியற்றமேவல
ரெண்ணலும்வருகென வழைத்தருகம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படையினென்றலுந்
துண்ணெனவனையிடந் தொழிற்றொடங்கினர். (௯௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடு கூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத்
தளவுறமுடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார், (௯௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனர்சிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபலிதம்யாகு புளிக்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல, (௯௪)

வடைமுடிகிரியாக மாங்கனிகலங்கலாக
வுடையடுகழைக்கரும்புங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்திளைஞர்போல. ()

குளங்கரையாகவத்தக் குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டாசிலரோ
ருளங்கனிமூவாசெய்யு ளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றையபழமுந்தூர்த்தார். ()

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவின்றுவென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குழனைங் கடிதாயின்றுதவுறமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடு மள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (௯௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிடுகவென்று தம்பிரானுண்ணாநின்றான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநக்கி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௯௮)

உண்விளையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்

விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற் பேரனைக்கிடுதற்கெண்ணி. (௩௯)

மாண்டிடின்மேலேற்றிவந்தும் பானையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறுயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலாசொரிந்துயர்ந்தா
ருண்டமூல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவென்மார்போல. (௪௰)

மலையெனவமனுஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
வ பலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்தமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பவர்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்ப
பெய்கவிழ்சொரியென்றுன்யால் பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இடடவர்மறியவன்ன மிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
மூட்டுவெதிர்நடந்து மூரல்நைவாங்கிவாங்கிக்,
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியாரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெலலா மிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீ வளர்த்தினீர்நீயெல்லா
மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவரையும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமுவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமூமெலலும்புலலுங்
குவரையுங்கயிலையும்பொற் குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங்குவிப்பித்தானல்.

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங் கொள்ளெனக்கொண்டுநம்ப
மென்றனைக்கணத்துளின்னு மேலவனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்திறலையையபற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினலைவையயின்றுன். (௪௬

நோக்கினலளித்தவெல்லா நோக்கினற்றுலைத்தானந்தி
வாக்கினலளித்தவெல்லாம் வாக்கினல்வள்ளலுண்டு
போக்கினனிடுதலுண்ணை லென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தாக்கினரிருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரிலலை. (௪௭

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற தூயவனியலுநோக்கி

யடுத்தகற்பத்திலெல்லா மிவையவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துள்ம்வியப்புற் றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ()

இடுதற்குவல்லோனந்தி யிடும்பொருளவற்றையங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச் சொலலவுங்கேளோமென்பார்.()

கண்ணப்பனன்பினுனே கறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்புனூனின்வேறு றுயிருணின்றமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி,
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்க விடைமுகங்கரந்தானோடு. (௫௰)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானும்மொழியே யெனதுமனத்தைத்தேற்றுவது
பின்னையுளதோஞ்சகமலாற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (௫௧)

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பலவகைய
கறிகளாகவாருயிரோ கலந்துண்மதமாநீயுண்ணப்
பெறுவதிலையாவனென்றுநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருந்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடியணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ஞான வள்ளலல்லமப்பெயரான்
பசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் படர்காமக்குவந்திலன்யான்
கசியுமினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலியுமரனடியார் யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போனயானுளூட்டுமுனக் கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லெண்போதெண்போற்பேதைமையா ரிலையில்லையென்றனன்பின்
பண்போடமலனெதிர்நின்றான் பத்திவடிவமாயினான். (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்தி தேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்துநந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரொன்றுநீதளரப்
பிரிந்தவர்தவடியார்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்கூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்பு வெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.()

சென்றவசவனருட்குரவன் றிருமேனியிற்றுனகணாத
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்றிகழமடியிலூர்ந்து
நின்றன்மூதலகறிமணக்கத் தேக்குவிடுத்து மகமலர்ந்து
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால். (௫௭)

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
மூண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த
தொண்டர்வசவனின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிராப்
பண்டுபோலவாய்க்கதொழிற் படாமலயின்றேமின்றென்று. (௫௮)

தேவருண்ணவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னாவின்மருவவிடுமினையோர் நாவோபுகழுங்காத்ததென
வாவியனையநந்திசி ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (௫௯)

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்டதம்மாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுண்மையைக்காட்சியா னின்றிங்குணரவுணர்த்தினான்
கலகவினைகடீர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். ௬௰

ஆகலாலவ்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
யாதமவனைப்பணிதலெம்மைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப் பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (௬௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனார் மென்பூங்கழலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளென்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்யோ லெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீ புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (௬௨

மாறனடித்தவடிபட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லம்ன்பூரணனென்னக
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால். (௬௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற திறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். (௬௪)

ஆரோகணகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௩-க்கு-திருவிருத்தம்-௲௰

———ஃ———

௨

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி.

மயங்குதலின்றி மனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புதுமன்றே. (௧)

மத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன்பொ டகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்தி விளம்புவனன்றே. (௨)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுனை செய்துதுதித்தான். (௩)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தளை மாறபுஞானக்
கண்ணுறுமாறு கடாவினனென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான். (௪)

யானெனதென்ப திருந்திடுகாறு
ஞானமுறானது நண்ணிலனாகிற்
றானிலையாதச லத்திகழ்கிற்குந்
தீனமிலாத சிவத்திசமாதே. (௫)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடில்யானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி மறைந்திடுமோதான். (௬)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்தி விரும்பலிருட்டாற்
பானுவைமேவுற மற்றைநிகர்க்கும். (௭)

இருவினைதாம்வரும் யானெனலாலவ்
விருவினையாலவரு மின்பொடுதுன்ப
மிருவினையானென வின்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனி லிலைபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்க மனந்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிச்சிவமேயொரு தானெனவாழ்வு
னினைத்துமறந்து நிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளாவன். (௰)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரிபரம
மொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணாக
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணாகவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பயான்றே. (௰௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலல்லதில்லைப் பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோனசிவஞானியென்னெனநான்றையுநிறுந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியோமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரா நினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால. (௰௪)

வானமல்லேன்வளியல்லே, னழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே ஞானேசிவமென்றெண்ணினோ
னூனமில்லாவொருசிவமே யாவனிவ்வாறன்றனாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்துசுழலுமெஞ்ஞான்றும், (௰௫)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றனையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமெனறியாதான் றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோனஞானிநானொருவ,

னென்னக்கருதிமறையதுநீ யானுமென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுவகணைடதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (யஎ)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகவினறி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயை மயக்கமயங்குமதியினர் (யஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவுதுறந்த யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (யக)

என்றகருணைமொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்பி
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான் சென்னபசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (உ0)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனலல்மனித தனாயிறபருவகதலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன்றவடிவொடுசென றருள்செய்செயல்செய்துலாவினன்

மநோலயகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உச-க்கு-திருவிருத்தம்-கூாஅக.

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகதி.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமலலமன் செய்தகன்றியைக்
கயிலையினுதலவிழிக கடவுடனபுடை
மயிலியலொடுசொலு மாறகூறுவாம். (க)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவங்
கேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ. (உ)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கத்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர் புராரிதன்னொடு
மின்னனுளிழலையுமை விள்ம்பன்மேயினள். (௩)

அல்லமனருள்பெற்ற் கண்டக்தகந்தியூர்
டெல்லையினின்கண மெனாதாகற்கலே
மெலவியனிலமிசை மேவிச்செய்லுதென்
சொல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லுவான். (௭)

ந்திலவசவனு நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவனையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியவிலமிசை சிறப்புற்றனனோ. (௮)

அறஞ்செயுமின்கலே யாருமங்கைபோய்ச்
சிறகுளவுலகின்மா தேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதனவலி மாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத் தருவிப்போயினள். (௯)

கன்னியங்கண நாதர்தாமுமக்
கன்னகன்ஞாலமுற் றமைக்காணிய
வன்னகல்வினைகள்பல் வகைபுரிந்தவ
ரொன்னியபலகக ...த்துவைகினர். (௧௦)

அளக்கரும்விரதரா யவரிருந்திடத்
துளககமினிலையுடைத் தூயனல்லமன்
கொளகருறையாதபே ரின்பங்கூட்டின
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (௧௧)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு மிறைவனேயெனினு மேயஞ்
சைவநற்சமையத்தற்றன சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிக்கு மல்லமன்விருப்புள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவராலென்றான்வள்ளல். (௧௨)

சமையமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநலவீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவாபரவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செயென்ன
வுமையவள்வினவவேழ் முரித்தவன்விளம்புமன்றே. (௧௩).

உரைக்குமெச்சமையத்திற்கு மூத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதி சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௧௪)

புறந்தருசமயம்புக்குப் புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யிறந்துசூழ்சைவமுற்றுஞ் சரிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்தவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுகண்ணு
நிறந்தளிரகவற்றுமேனி நன்மலாவலவியன்றாய். (௰௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமற்றிலாமனமுற்றும பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனாலவீர சைவமேதலைமைத்தாமில்
விருமறுவிறன்னாலு மிதிற்பிராமாணமாகும். (௰௩)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னையிருச்சுவைநிறைவென்றுக்கி
யொன்றுமெம்முகத்தளிதகிட டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத் தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றியேவெருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. ()

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனாதி மெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனெனனும் மொருவிலுலமனவேற்கண்ணாய்.

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர் சித்தர்கணமுதலானோர்கும்
பொருவிலாவலமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தா யெனறனகுன்றவிலவி. (௰௬)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வல்லமன்பெருமைகேளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மையினைபவளவாயால் விளம்பானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்த முக்கணாயகனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
லிங்கருண்மேகமென்னு மிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௰௮)

மூத்தவரினோர்நோயர் முகிழ்முலைமாதாகல்ல
தீத்தொழிலாளர்யொல்லாத் தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினானேயிவருறவிவர்வேறென்னா
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லா மாருளொருங்குசெய்தே

யென்னையாளெனக்கொண்டரு ளிணையடிக்குருகுநேசன்
மனனுமாதவர்கணெஞ்ச மலர்தொறும்வாழரினாரே. (உ0)

எல்லொளியிரவிபோல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோ திலறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லவண்பயனேர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (உக)

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதியடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர் பழுதிலிவ்விருபதைந்து
கதியினானிரம்புகாதை கற்றவர்கூறகேட்பின். (உஉ)

மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்ன விசைப்பரோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா. (உ௩)

மார்கெழுசகாத்தமூவைஞ் ஞூற்றெழுபானன்காவ
தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பி[illegible]

புண்ணியருலகில்வாழ்க புலஞ்செறுகோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசை பேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்த கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்கு மாதரவாளர்வாழ்க. (உ௫)

பொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (உ௬)

அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருந்தமோத வில்லவர்வாயவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரெல்லவரும்பூமிதி லென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (உ௭)

மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உ௫-க்கு-திருவிருத்தம்-கூ௱௫௭.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதியினட்டவணை.

ஆக-கதி-௨௫-க்கு-திருவிருத்தம்-தூா௫௭.

வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா - ✻
யாமுநினதுநெஞ்சகமுமவேறலைநின்னிதயத்திற் - - ✻
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௫௩)

(இ-ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகிய மேகலையாற்சூழப்பட்ட இடையையும — வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியாய் -வடிக்கப்பட்ட வேலெனக்கண்டோரைமருள்விக்கின்ற களிப்புப் பொருந்திய கண்களையுமுடையவளே — காமமுளை-காமத்தின் அங்குரமானது — உனக்குத்தோன்றிற்றென்று — எங்கள் கருத்திற்றோன்றிற்று — யாமும் — நினது நெஞ்சகமும்-உனதுமனமும் — வேறலேம - ஒருபொருளேயாவேம — நின்னிதயத்திற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலே காவல் செய்யப்பட்டிருப்பதை — நாணுமல் — செப்புகென்றார் - சொல்வாயாகவென்றார் — திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தையுடையவர். எ-று. - - - - - - - - (௫௩)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு - ✻
மன்னர்க்குரியமகளென்னும்பெருமைதானுமத்தளிகன் - ✻
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி ✻
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுனாயாதிருந்தனளால்௫௪-

(இ-ள்,) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநாணும் - தனதுகன்னிமைகெடுமென்றுண்டாகியநாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொரு மன்னர்க்குரிய மகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தையளிக்கின்ற அரசனுக்குமகளென்றுசொல்லப்பட்டுவருகின்றபெருமையையும்— மத்தளிகன்றன்னைப்புணர்ந்தாளென்னுமொருதகாத மொழியும்- மத்தளக்காரனைக்கூடினளென்று பின்வரக்கடவதாகியபழிச்சொல்லையும்— தன்னுளத்தில்— உன்னி - ஆலோசித்துக் கொண்டு— கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்களையுமடப்பத்தையுமுடையமாயையானவள்— ஒன்றுமுனாயாதிருந்தனளால்- எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ-று. - - - (௫௪)

இறைவியொன்றுமுனாயாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந் - ✻
துறவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுனாயொடுதான் ✻
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேயெண்ணேயறியேனென் ✻
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியெனுங்கைவிளையினள் - - (௫௫)

(இ-ள்.) இறைவி - மாயையானவள் — ஒன்றும் - ஓர்சொல்லு ம் — உரையாமல் - சொல்லாமல் — வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க — ஏவல்புரிந்து - ஏவற்பணிசெய்து — உறவினின்ற - உறவினைக்கொ ண்டுநின்ற — சகளையெனுமாது — பிராட்டி - தம்பெருமாட்டி — உரையொடு - வாய்ச்சொல்லோடு — பிறவும் - மற்றைச்செய்கைக ளும் — இன்று - தன்னிடத்தில்லையாக — வேறுபட்டாள் - வேற்று மைபடைந்தாள் — பெண்ணே — என்? - இதற்குக்காரணம்யாது — அறியேனென்று — அறிவுகலங்கி - உணர்வுமயங்கி — ஒருவுகலா விலாசியணங்கை - அவளைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற விலாசி யென்ன ப்பட்ட அணங்குபோல்வாளை — வினவினாள். எ - று. - (௰௫)

இனியாம்மறைப்பதென்கொலுமக்கின்றுவந்தவல்லமனுந் *
தனிநாயகன்பேரழகென்றுநறவையுண்டுதரியாமற் - - *
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிசாட்டுரைக்க [ந்து.
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்

(இ-ள்.) உமக்கு - உங்களுக்கு — இனியாம்மறைப்பது — என் - யாது — இன்றுவந்த — அல்லமனுந்தனிநாயகன் - அல்லமனாகிய ஒப்பற்ற ஆடவனது — பேரழகென்னும் — நறவையுண்டு - மது வைக்குடித்து — தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனிவாய் மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போலுள்ளவாயையுடையமாயை — உளமழிந்தாளென்றுவிலாசிசாட்டுரைக்க - காமத்தழிந்தாளென்று விலாசியென்பவள்சொல்ல — மாயை — இயைந்து - (அதற்கு) சம்ம தித்து — முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கவிழ்ந்து — புன்னகைகொண்டிருந்தாள். எ - று. - - - - - - (௰௬)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று *
தூயமதிஞரனுமிதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான் - *
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமய - *
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௰௭)

(இ-ள்.) மாயை — இடையையுளள் - மருங்குலையுடையள் — முலை யால் — மற்றைமாதர்போலென்று — தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரா ல் — அனுமிதித்து - அனுமானத்தாலறிந்து — சொல்லும் - சொல் லப்படுகின்ற — மருங்குல் - இடையையுடைய — தோகை - மயில் போல்பவள் — வாயினிளவெண்ணகை — தோன்ற - தோன்றுநிற்க

—வாளர்விருப்ப - சும்மாவிருக்க — கண்டு - அதுநோக்கி — ஆயின்- ஆராயுமிடத்து — மயலுடையளென - காமவேட்கையை யுடைய ளென்று — அருத்தாபத்தியினால் — மாதர்-தோழியர் — அறிந்தார்.

வல்லியுள்ள மறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல *
வல்லமன்ற மகருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ் *
சொல்லவொல்லைமதமானியென்பாள்யானத்தோன்றனை *
மெல்லவுள்ளமறியவெனச்சென்றாள்விளைதவிமலன்பால (௩அ)

(இ-ள்) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினதுகருத்தையறிந் தேம் — இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல — அல்லமன்றனகருத்தையி னியறியவேண்டுமென்று — அவர்தாஞ்சொல்ல - அந்ததம்தாழியர் சொல்ல — ஒல்லை-விரைவில் — மதமானியென்பாள் — யான் — அந் தோன்றனை - அந்த அல்லமனை — மெல்லவுள்ளமறியவென - மெள் ளக்கருத்தையறிந்துவருவேனென்று — விளைதவிமலன்பால் - அச் செலவுக்கேற்ற திருவிளையாட்டையுடைய அல்லமனிடத்தில் — செ ன்றாள் - போயினாள். எ-று. - - - - (௩அ)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன் *
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற் [வென்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவே செப்புக
றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினாள். (௩௯)

(இ-ள்) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் — மங்கைவருமவ்வர வையறிந்து - மதமானிதன்னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின்காரண த்தையறிந்து — அவளோர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன் - அவளொரு சொல்சொல்வதற்குமுன் — தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானி றங்கியிருக்குமிடத்துக்குப் போயிருப்பேன் — நுங்கடலைவியெ னைத்தேடில் — திங்கணுதல் - பிறைபோலுள்ள நெற்றியையு ம் — வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — கருங்கண் - கரியகண் களையும் — செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய — திருவே - திரும கள்போல்பவளே — செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று — இயம்ப-சொல்ல — மதமானி — இயம்பன்மேயினாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள்- எ-று. - - - - (௩௯)

விட்டறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி *
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய -*

பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ *
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே. ௪௧

(இ-ள்.) ஐய — வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீ விரும்பாதொழிக — எமது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காநின்ற மணிகளாலாகிய மாடமானது — நினதே - உன்னுடையதே — இவணுறைக - இவ்விடத்திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி — இதயபீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிய பீடத்தின்கண்ணே — உனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற - பிரிவில்லாமல் — நீ — கூட - தன்னோடுகூட — உறையும்விருப்புடையளென்றாள் - இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையவளாளென்றுசொல்லினாள் — குறிப்பு - அவள்குறிப்பு — வெளிப்பட.

ஒன்றுமில்லேனுனீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி *
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியறியாவிகிர்தன்யா *
னன்றிமகளிர்நீயிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா *
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினான்

(இ-ள்.) நானொன்றுமிலலேன் - நானொருபொருளுமுடையேனல்லேன் — நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரெல்லாப்பொருளுமிகவுமுடையீர் — உம்மிறைவி - உங்கள்தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையுடைய வேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண் — சாதியறியாவிகிர்தன்யான் - யான்இன்னசாதியென்று அறியப்படாதவேறுபாட்டையுடையவன் — அன்றிநீயிர்மகளிர் - அல்லாமலுநீங்கள் பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனென்றால் - நானாடவனென்றால் — என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுடனேயிருத்தல் — அடாதென்று - தகாதென்று — எந்தை - அல்லமதேவன் — நகைகொண்டியம்பினான் புன்சிரிப்புக்கொண்டு சொல்லினான். எ-று.

நள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைட்பேதங் *
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனினுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவு
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி [னை
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

(இ-ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்லமதமானியென்பாள் — வள்ளால் - அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையானவள் — நள்ளாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணுவிட்டாலல்லா

மல் — தட்டாளாயின் - சினேகம்பண்ணுளேயானுல் — ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்தும் — பிணைப்பேதங்கொள்ளாள் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளாள் — எனில் - என்றால் — உயிர்போல் — சிறப்பித்கொண்டவுனை - சிறந்தபொருளாகக் கொள்ளப்பட்டவுன்னை — என்னாளெல்லவேண்டுமோ - இகழ்ச்சிசெய்யா ளென்றுசொல்லவேண்டுமோ — என்சொலெல்லாம் — இருந்தறிதியெனா - சிலகாலமிருந்தறிவாயாகவென்று — இம்மொழிபுகன்றான் - இச்சொல்சொல்லினுன். எ - று. - - - - - (௪௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளாய் *
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற் புரிவோர் *
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்று - *
நாரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

(இ-ள்) நாரிக்கிணங்குமவன்போல-மாயைக்குஉடன்படுவோன்போல — நடித்து- ஆடி — விடுத்து நழுவுவோன் - விட்டுப்போகுமல்லமதேவன் — காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிறந்த மலர்களைமுடித்த கூந்தலையுடையவளே — நின்சொலெல்லாம் — கவர்பொருளை - உபயார்த்தங்களை — பாரித்திருந்த-பரப்பியிருந்தன — தேறுகிலேன் - அவற்றினுண்மையைத்தெரிகிலேன் — ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து — பணியொன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர் — தூரத்திருந்து - தூரமான விடத்தேகுடியிருந்து — வருங்காலந்துணிந்து - தாம்தொழில் செய்தற்குவருங்காலத்தைத் துணிந்து — வருதல்- வருவது — துணிவென்றுன்.

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ - *
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனுகவுன்னினளா - - *
லென்னவன்னமனையாய்நந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன் - *
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றுன். *

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன்மகள் — அரசர்க்கரசன்மகள் — திருவோலக்கங்காணுமைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும்ஆடவரோடு — உன்னையுன்னுமவளல்லள் - உன்னையொருவனுக நினைப்பவளல்லள் — தலைவனுகவுன்னினளென்ன - முதல்வனுக நினைத்தாளென்றுசொல்ல — அன்னமனையாய் - அன்னம்போலுநடை யையுடையவளே — நந்தலைவிக்கியற்கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சுபா

வருணம்— உயர்த்திடுதல் - உயர்த்திச்சொல்லுதல் — முன்னமெ ன்னவடங்கி யொழுகுறுதல் - முன்போலவேயடங்கி நடத்தல் — எனக்குமுறையென்றான். எ-று. - - - (௪௬)

சொற்போர்செய் தாமறைப்பதினி யென்றும்யாங்க டொழுமிறை யாய்- நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி ந்தாள்- கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட ✳ தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்த தலைவியே- (௪௭)

(இ-ள்-) நாம் - இருவரும் — சொற்போர்செய்தமறைப்ப து - சொற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது—இனிஎன்- இனியாது —யாங்கடொழுமிறையாய் நிற்போய் - எங்களால்வண ங்கப்படுந்தலைவனாய் நிற்பவனே — கற்போனின்றவருந்தவரும்- மலைபோற்சலியாது நின்றஅரியதவத்தினரும் — காணுமுன்னம்- தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு—உனைக்கண்டதற்போனின்று-உன்னை க்கண்டதான் போலேநின்று — தடுமாற- மயங்க — நினைப்போ லிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதிருந்த — தலைவி - மாயை— நின்னையெதிர்ந்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில் — கரியுண்ட விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்டவிளாம்பழம்போல — நிறை யழிந்தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ-று. - - (௪௭)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை - - ✳

யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காப்தமாய் ✳

நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான் ✳

குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெமையாட் கொள்ளுவோன்

(இ-ள்.) என்றுமங்கைகூறுதலும் - என்றுமதமானி சொல் லுதலும்— தலைவியிதயம் - மாயையினதுகருத்தை — நீயறி வை - நீயறிவாய்— அன்றி - அல்லாமல்— இன்றுபுதியன்யான்-இன் றைக்குப்புதியவனாய் வந்தநான்—அறிவனோ- அறியமாட்டுவனோ —இங்கு—ஆப்தமாய்நின்றவுன்றன்- உண்மைகூறுபவளாயிருந்த வுனது—மொழி-சொல்லை—கேட்குமதுவே-பிரமாணமாககே ட்டுநடத்தலே — எனக்குநெறியென்றான் -எனக்குவழியென்று சொல்லினான்—குன்றைவென்ற-மலையைவெற்றிகொண்ட—குவி முலையாள்- குவிந்ததனத்தையுடைய மாயையானவள் — களிப் ப - மகிழும்படி— எமையாட்கொள்ளுவோன். எ-று- (௪௮)

நல்சகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ - *
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாமயங்குமாயையையோர் - *
புல்லினெளியனெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு [யே-
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவியாண்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடி
(இ-ள்.) நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்தோனே — நீ — நல்லசகுன மென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய் — வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாம்- வல்லவராகிய அசுரரும் சுரரும் முனிவரு மாகிய யாவரும் — மயங்குமாயையை - மயங்குதற்கிடனாகிய மாயையை — ஓர்புல்லினெளியனென - ஒருதிரணம்போலெளிய னெனும்படி — புல்ல- தாவியவந்துதழுவ — நின்றாயென — புன்முறுவலொடு- சிறுநகையோடு—சொல்லி — மகிழ்வுகொண்டு — அச்சுடர்த்தொடி- அக்காந்திபொருந்திய வளைகளையுடையவள் — இறைவியாள்- தலைவியிடத்து — மீண்டனள்- திரும்பிவந்தாள். எ-று. (௪௭)
அங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினகந்தளர்ந்து - - *
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப் *
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ - *
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். *
(இ-ள்.) அங்கு —மாயை — மதமானிசென்றதற்பின்- மதமானியென்பவ ளெல்லமரிடத்திற்குப் போனபின்பு — அகந்தளர்ந்து- மனஞ்சோர்ந்து — மங்கை - அத்தோழி — வாய்மைகூறி- உண்மையைச்சொல்லி— உடம்படுக்குமோ- சம்மதிக்கச்செய்வாளோ— மன்மகடனக்குப்பங்கமாமென்று- அரசன்மகளுக்குப்பழுதாமென்று—என்னுயிரை-என்னுயிர்போற்சிறந்தவனை—சீறி- கோபித்து — அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ — இங்கு — நான் - என்செய்வனென — இவ்விரண்டினிது செய்வனென்று— அறியேனென்ன—இருந்தயர்வாள் - இருந்துசோர்வாள்-
என்னைவறிந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ . *
வன்னேவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ - - *
வின்றொன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ *
பொன்றொடுறழும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே.(௪௮)
(இ-ள்.) என்னைவறிந்துபோயினாள் - எனதுகாமநோயைய றிந்துசென்றவள் — சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொ

ருந்தாமல்வந்துவிடுவாளோ — அன்றே - ஐயோ — அரசன்மகளெ ன்ன - ராஜபுத்ரியென்று — அஞ்சி — அழகன் - அழகையுடைய அவ்வ ல்லமன் — அகலுமோ - நீங்குவானோ — இன்றோர்ன நினைவின்றி - இப்படிப்பட்ட நினைப்பில்லாமல் — என்னையே நினைத்திட்டிருக்குமோ - என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ — பொன்னேற்றழும்வா ண்முகங்கண்டலது - பொன்போன்றகாந்திபொருந்திய (அவனது) முகத்தைக்கண்டாலல்லது — துயரம்போகாது. எ - று. (௫௰)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளைமார் - ✻
மின்னற்கருங்கணிடனுடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற் - - ✻
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி - - ✻
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்.

(இ-ள்.) என்னப்பலவுநினைந்து - என்று பலவகையுநினைந்து — மடமாயையிருப்ப - இளமைபொருந்திய மாயையானவளிருக்க — இகுளைமார் - தோழிகள் — மின்னற்கருங்கணிடனுட - பிரகாசிக்கின்றகரிய விடதுகண் துடிப்பதினாலும் — குறிகணல்லவிளங்குதலால் - நல்லசகுனங்கள்காணப்படுதலாலும் — கன்னிக்கு - மாயைக்கு — உவகை மகிழ்ச்சி — கைகூடுமென்ன — இருக்குங்காலைதனில் - இருக்கும்போது — மதமானி — அன்னப்பெடைபோனடந்து - பெட்டையன்னம் போனடந்து — களிப்புற்றடைந்தனள் - மகிழ்ச்சிகொண்டுசேர்ந்தாள்.

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமானி - ✻
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார் - ✻
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினள் - ✻
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரேகூறுவார். - (௫௧)

(இ-ள்.) சென்றமதமானி - தூதாகப்போன மதமானியென்பவள் — வண்டாமரைபோல் - வளம்பொருந்தியதாமரைமலர்போல — முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து — வந்தாள் — கண்டார்மகளிர் - அவள்வரவைக்கண்டவராகிய மகளிர் — அவனுள்ளம் - அவ்வல்லமன்கருத்து — காயோபழமோ — கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள் — தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் - குளிர்ந்தமலர்மாலையையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடையதோழிகளே — பழமேயென்று — சாற்றினள் - சொல்லினள் — அவர் - அத்தோழிகள் — உவகைகொண்டார் - ம

கிழ்ச்சிகொண்டார்கள்— மாயையுவகை - மாயைகொண்ட மகிழ்ச்சி யை—யாரோகூறுவார் - யார்சொல்லுவார்கள். எ - று. - (௬க)

மன்னனறியினென்றுமோவறியோமிதனைமறைமினெனப் - *
பன்னிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா - - *
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே - *
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள். ௬உ

(இ-ள்.) இதனை - இச்செய்தியை—மன்னனறியின்—என்றுமோ- யாதாய்முடியுமோ — அறியோம்— மறைமினென - மறையுங்களென் று— பன்னி- சொல்லி— மகளிர் — உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி —கங்குல்வரவு - இரவினதுவருதலை — பார்த்திருந்தார் — அன்னமனையாள்- அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை — அல்லமன்றன் - அல்லமனுடைய—உடம்பாடுரைத்த - சம்மதியைச்சொல்லிய — அம்மொழியே— கன்னன்மதவேள் - கருப்புவில்லையுடையமன்மத னால்— எய்த - எய்யப்பட்ட அம்பினாலுண்டாகிய — பசும்புண்ணி ன் - பசியபுண்ணிற்கு—மருந்தா- ஔஷதமாகவெண்ணி — களிப்பு ற்றாள். எ - று. - - - - - - - - (௬உ)

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தம்முளெழுந்துபோயோடிப் * *
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தவொளிஞாயிறு போய்ப்புணரியி டைப்,புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்குணதுகடற் *
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்டிங்களே. (௬௩)

(இ-ள்.) புனலின்விளையாடிருமைந்தர் - நீர்விளையாடுதற்றொழி லையுடையஇரண்டுபிள்ளைகள்— தம்முளெழுந்து - தமக்குள்ளேஒரு வஞ்சபதத்தாலெழுந்து — போயோடி - ஓடிப்போய்— புனலின் விழுவான்போல்- நீரிலேவிழுகிறவன்போல— ஒளிஞாயிறு- பிரகா சத்தையுடையசூரியன்— புணரியிடை- மேலைக்கடலில் —போய்— விழுந்தது— புனலின்விழுந்து- நீரிலேவிழுந்து— மூழ்குபுவந்து- முழுகிவந்து — எழுவான்போல — எழுகின்றமற்றொருவன்போல — இருள்பருகி- இருளையுண்டு— புதுவெண்டிங்கள் - புதிய வெண் மைபொருந்தியசந்திரன் —குணதுகடற்புனலின்மிசை - கீழ்க்கடனீ ரின்மேல்— வந்தெழுந்தது- வந்துதயமாயிற்று. எ - று. (௬௩)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டடறுஞ்சுரும்பினங்கள் - *
மொய்க்குதறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுங்கிறுஞ்சிவம்பொழிலிற் *

புக்கமணிநீர்க்கயத்திளைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற் - *
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல.

(இ-ள்.) தொக்க-நெருங்கிய — கமலம்-தாமரைமலர்கள் — வாய்மூட-குவிந்தவளவில் — கள்ளுண்டு-மதுபானஞ்செய்து — இடறும்-மயங்குகின்ற — சுரும்பினங்கள் - வண்டின்கூட்டங்கள் — மொய்க்கும்-மொய்க்கின்ற — நறுமென்குவளை - நறியமிருதுவாகிய உற்பலமலர்கள் — வாய்திறந்த-மலர்ந்தன — முகிறுஞ்சிளம்பொழிவில்-மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்றஇளஞ்சோலையினிடத்தில் — மணிநீர்க்கயத்து - அழகியநீருடையதடாகத்தில் — இரைதேர் - உணவைநாடாநின்ற — குருகு-நாரைகள் — புக்க-அடைந்தன — செக்கரொனும்-செவ்வானமாகிய — செந்தீயினிடை-சிவந்தநெருப்பினிடத்தில் — பொரிந்து — தெறித்தபொரிபோல — விண்மீன்பூத்தன - ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்திரங்களீதோன்றின. எ-று. ஆல-அசை.

தூயசோதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு *
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைவா - *
ருயகோம்பிகண்டுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன் - *
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

(இ-ள்.) தூய-பரிசுத்தமாகிய — சோதி -பிரகாசத்தையுடைய - பகலவன்-சூரியன் — போய் — மேலைப்புணரி-மேற்குச்சமுத்திரத்தில் — தோய்ந்திடலும் - முழுகியவளவில் — மாயைநாமங்கொண்டிருந்த-மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த — மணிமென்கலாபம்-ரத்நங்களிழைத்த சிறந்த மேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமாகிய தோகையையுடைய — மயிலை — வாருயகோம்பி-ஆகாசமாகிய பச்சோந்தி — கண்டு — சினந்து-கோபித்து — உடலம்-சரீரம் — சிவப்புற்று-சிவந்து — அடங்கல்போல் — மேய-பொருந்திய — மாலைப்பொழுதில் — இரும்-பாந்த — செக்கர்-செவ்வானம் — தோன்றி — வீந்தது-அடங்கியது. எ-று. - - (௫௫)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாமபோதாயிருந்தகாமமலர் *
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி - *
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற் *
மூவிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

(இ-ள்.) காலையரும்பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி — பகலெல்லாம்

— போதாயிருந்த - மலரும்பருவத்தரும்பாயிருந்த — காமமலர் - காமமாகியபூ — மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில்மலர்ந்ததினால — பொருமல் - சகிக்காமல் — ஒரு - ஒப்பற்ற — மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயரையுடைய — மணிவல்லி - அழகிய கொடியானது — மூலையிருந்து — புறம்போந்து - வெளியேவந்து — விரிவெண்ணிலா மென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மையாகிய நிலாமுற்றத்தில் — பீலி மஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல் — வீழ்ந்து — மதநோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட — வாய்விதற்றும். எ - று. (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக் *
காய்வாய்திலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை *
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித் - *
தேய்வாய்நின்னோடியையில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

(இ-ள்.) நிலவே — நீ — தாய்வாயடைந்து - தாயினிடத்தினின்று — மிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்காய்வாய் - அவள் மிகவும் தலையைமோதிமோதி வெறுத்து அலறும்படிகோபிப்பாய், [பெருகி அலையை வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பது கருத்து] — (அன்றியும்) — உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவளாகிய திருமகள் — இருந்து — வாழும் - வாசஞ்செய்கின்ற — கடிமனையை - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலராகிய, காவலைகொண்ட வீட்டை — வான் - ஆகாசத்தில் — எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால் — அந்தோ - ஐயோ — நிலையின்றித்தேய்வாய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயிராதுதேய்பவனே — நின்னோடு - உன்னுடனே — இயையில்லா - யாதொருசம்பந்தமில்லாத — என்னை — என்னசெய்யாய். எ - று. (௫௭)

·தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி - *
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய் - - *
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை - *
யொக்குமென்பதறியாமையன்றேவொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

(இ-ள்.) ஒளிர்வெண்மதியமே - பிரகாசியாநின்றவெள்ளியசந்திரனே — தக்கன்மகத்தில் - தக்கனுடையயாகத்தில் — ஒருஞான்று - ஒருநாள் — நக்கன் - கடவுளுடைய — தாளிற்படுநீ - பாதத்திற்பட்டநீ — தலையேறி — மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர் — மந்திரநீரிறைப்ப - மந்திர சலத்தையிறைக்கவும் — இன்னும் — மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை —

பவளவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவளம்போற் சிவந்த வாயிற்பட்டு—களத்தே - கண்டத்திலே— இறங்கும் - இறங்குகின்ற— நஞ்சு - விஷம்—நினை - உன்னை — ஒக்குமென்பது— அறியாமை. எ-று. (ருஅ)

அங்கமதினஞ்சிருத்திநேனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற் *
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றே *
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா *
ளிங்குமனிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமால். (ருகூ)

(இ-ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகிய சந்திரனே — அங்கமதில் - கண்டத்தினிடத்தில் — நஞ்சிருத்திநேனன் - விஷத்தைதைத பரமசிவன்— அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய— அவிர் - பிரகாசியாநின்ற சடைமேல்— தங்க - பொருந்த— நினைவைத்திட்டது - உன்னை வைத்தது — நின்கொடுமைகருதித்தானன்றே - உனது தீமையை நினைத்தேயல்லவா — பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற — அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையுடையவனென்று — நின்னை - உன்னை — புகறல் - சொல்லுதல்— இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — மனிதர்—கார் - கருமையாகிய—ஆட்டை— வெள்ளாடென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ-று. ஆல்-அசை. (ருகூ)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு *
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ *
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும் *
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (சூ0)

(இ-ள்.) பொருப்பு-பொதியமலையிற்பிறந்த— நறுஞ்சந்தனச்சேறு - நல்ல சந்தனக்கட்டையாலரைத்தகுழம்பு—புலர்ந்து - உலர்ந்து—பொரிய - பொரியும்படியாகவும்— பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்— விருப்பமலரும் - விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும்— கொளுந்த - எரியும்படியாகவும்— அழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள் - அக்கினியைச்சொரிந்து உதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே —உருப்பமிகுவன்றழல் - வெப்பமிகுந்தஅக்கினி—சிவப்புற்று - சிவந்து— உலகர்காண - உலகத்தார் (பிரத்யக்ஷமாகக்) காணும்படி — ஒளிதரவும் - பிரகாசிக்கவும்—நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கிகர் — நெருப்பு— வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடையதென்றுசொல்வது— நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ-று. (சூ0)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் *
நன்றோவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன் - *
மூன்றோகைபர்களியாவரையுமொப்பக்காணுமுயற்சியா - *
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

(இ-ள்.) மதியமே- சந்திரனே—இன்று இப்பொழுது— ஓருலகில் -ஓருலகத்தினிடத்தே— எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றாய்— நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்கு நன்மையா— முன்- முற்காலத்தில்—தோகையர்களியாவரையும்-மனைவியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்— ஒப்பக்காணுமுயற்சியால் - சமமாகநோக்காத செய்கையால்— அன்றோ— ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல— வாழாமல்— தேய்ந்துபோகின்றாய்— அந்தோ - ஐயோ— அதனை- அக்காரியத்தை— அறியாயோ.• எ-று. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய் *
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்றோகருணைபூண்டிலாய் - *
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைதோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே *
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௬௨)

(இ-ள்) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடிதாகியஇளந்தென்றலே—கொல்லாநோன்புமுனிமலையில்- கொல்லா விரதத்தையுடைய அகஸ்தியமுனிவாசஞ்செய்கின்ற பொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்தும்— என்னைக்கொல்கின்றாய் — என்றோ - யாதுகாரணமோ — கருணைபூண்டிலாய் - அருளையுடையவில்லை— சொல்லாய்— திருப்பாற்கடலினிடை— தோன்றுங்கடுவில்-பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்— தன்குணமேயல்லால் - அதனதுதீயகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னைவெறுப்பதறிவன்று - உன்னைவெறுதததுச் சொல்வதறிவல்ல. எ-று. - - - - (௬௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்றேடிற்றீன்றதாய் *
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற் *
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவிறைற் - *
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ.௬௩

(இ-ள்.) குயிலே — உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே —

ஈன்றதாய் - பெற்றதாய் — நின்குரல்கேளாமுன் உன்னோசைகே
ளாமுன்னமே — ஓடிற்று - ஓடிவிட்டது — நயத்தின் - இன்பத்தின்
— வளர்த்ததாய் - செவிலித்தாய் — குரல்கேட்டலுமே - உன்னோ
சையைக்கேட்ட வளவில் — நடுங்க — அஞ்ச — தூர்ந்தது - உன்
னைத்தூரத்திவிட்டது — பயத்த - பிறையோசனத்தைச்செய்யாநி
ன்ற — மலர் - புஷ்பத்தையுடைய — பூங்காவகத்தில் - பூஞ்சோலை
யினிடத்தில் — இருந்து — பல்காற்கூவினால் - பலதரங்கூவினால் —
செயிர்த்து - கோபித்து — நின்னை - உன்னை — நான்வெறுத்தல் -
நான் வெறுத்துச் சொல்லுதல் — செப்பவேண்டுமோ - சொல்
லல்வேண்டுமோ - எ - று. - - - - (௫௩)

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளை கவின்கண்டு *
முன்னிற்பதற்குநாணியோயிங்கேநின்று முனிகின்றாய் - *
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம - *
னன்னர்த்தளிரின் மெலியாரையடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. (௫௪

(இ - ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனே —
என்மனத்தை — கலக்கும் - கலக்குகின்ற — காளை - ஆடவனது —
கவின்கண்டு - அழகைப்பார்த்து — முன்னிற்பதற்கு — நாணியோ -
இலச்சைப்பட்டோ — இங்கேநின்று — முனிகின்றாய் - கோபிக்கி
ன்றாய் — தன்னிற் - தன்னைக்காட்டிலும் — பெரியரில்லையெனும் -
அழகிலுயர்ந்தவரில்லையென்றெண்ணும் — அவனை - அவ்வல்லம
னை — சமரில் - போரில் — தாக்காமல் - தோற்கச்செய்யாமல் — நன்
னர் - நல்ல — தளிரின் - துளிரைவிட — மெலியாரை - மெல்லியரா
கியமாதரை — அடர்த்தாய் - பொருதாய் — ஆண்மை - ஆண்பி
ள்ளைத்தன்மை — நன்றரோ - நன்றாயிருந்தது. எ - று. (௫௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயர - *
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி *
சென்றுநப்பியல்லமனைமுன்றற்றிருத்திதேனையூண் - *
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௫௫)

(இ-ள்) என்றுபுலம்பி - இப்படிசொல்லிப்பிரலாபித்து — மாயை —
மயல்முதிர்ந்து - மயக்கமதிகரித்து — இரங்கி - அழுது — இருந்து —
அயர - மனஞ்சோர — மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — மலர்பெய் -
புஷ்பங்களால்நிறைத்த — மெல் - மிருதுவாகிய — அணை - சயனத்தை

யுடைய — பூம் - பொலிவுபொருந்திய — பள்ளியறையில் — மது மானி — சென்று - போய் — நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்த — அல்லமனை — முன்றந்திருத்தி - முன்னே அழைத்துக்கொண்டுவந்தாயிருக்கச் செய்து — தேனாயூண் - தவளையாகியவுணவை — வென்றிமடங்கற்கு - வெற்றியைக்கொண்ட சிங்கத்திற்கு — இடுதல்போல் - உண்ணவைத்தல்போல் — அவளை - அம்மாயையை — விடுத்தாள் - அனுப்பினாள் — அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையினிடத்தே. எ - று. (௬௫)

(வேறு.)

வேனினண்பகலின் வெய்யபாலையுணீர் வேட்டவனந்நிலத்துறு நீர், தானெதிர்கண்டு பருகவோடுதல்போற் றண்மலரணை மிசையமர்ந்த, ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுக மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலைவிம்மப் பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால். - - - - - - - (௬௬)

(இ-ள்.) வேனில் - கோடைக்காலத்தில் — நண்பகலில் - உச்சிப்பொழுதில் — வெய்ய - வெப்பத்தையுடைய — பாலையுள் — நீர்வேட்டவன் - தாகங்கொண்டவன் — அந்நிலத்துறுநீர் - அப்பாலைநிலத்திலுள்ளநீராகியகானலை — தான் — எதிர்கண்டு — பருக - குடிக்க — ஓடுதல்போல் — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மலரணைமிசை - புஷ்பசயனத்தின்மீது — அமர்ந்த - இருந்த — ஞானநல்விளக்கை - நல்லஞானதீபமாகிய அல்லமனை — விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்பக்கண்டு — நகையொடு - புன்சிரிப்போடு — திருமுகமலர்ந்து - அழகிய முகமலர்ச்சியை யுடையவளாய் — பானலங் கண்ணி - நீலோற்பலத்தை யொத்த கண்ணையுடையவளாகியமாயை — புணர்முலைவிம்ம - நெருங்கியஸ்தனங்கள்பூரிக்க — பரிந்து - விரும்பி — மேல்விழுந்து — புல்லினள் - அணைத்துக்கொண்டாள் - எ - று.

நாடியவாடி நிழலெனவணைமே னண்ணுறத்தோன்றிய விறையை, யோடினள் விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுருமையாலணைமிசையிருந்தே, யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்றதுபோ, 'வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினண் மதர்விழிமாயை - - - - - - - (௬௭)

(இ-ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடையமாயை — நாடிய - பார்த்த — ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற

பிரதிபிம்பத்தைப் போல் — அணைமேல் - சயனத்தின் மேல் — நன்னுற-பொருந்த — தோன்றிய - காணப்பட்ட — இறையை - அல்லமனை — ஓடினள் - ஓடி — விழுந்து — கழுவுறத்தழுவ — உருமையால் • கையிலகப்படாமையால் — அணைமிசை • சயனத்தின் மேல் — விழுந்து — ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின் பிரதிபிம்பத்தை — பற்ற - பிடிக்க — நீட்டியகை — ஆடியிற்றாக்க - கண்ணாடியிற்பட — நின்றழுது - அழுது நின்று — வாடுறும் - வாடுகின்ற — மழலை - மழலைச் சொல்லையுடைய — பேதையேபோல - இளங்குழந்தை போல — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள். எ - று. - - (சுஎ)

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான் மீளவுமெழுந்து, புல்லினன் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன் கைப்படாமையினு, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையையன்றே. - - - (சுஅ)

(இ - ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடைய அல்லமனது — திருவுரு-வடிவம் — விழியிற்றோன்றலால்-கண்ணிற் காணப்படலால் — மீளவும் -மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென் கைகளால்-மலர்போன்ற மெல்லியகைகளால் — வெளியைப்புல்லல் போல்-வெளியையணைத்தல்போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் — சுவைத்தனள்வெறுவாய் -வெறுவாயைச் சுவைத்தாள் — வல்லி-மாயை — இவ்வாறு - இப்படியாக — வெளிமயக்குற்று - வெளியைக்கண்டுமயங்கி — வள்ளல்-அல்லமன் — தன்கைப்படாமையினால்-தன் கையிலகப்படாமையினால் — அல்லமனலன் — ஈதுருவெளியென்ன-இது உருவெளித்தோற்றமென்று — உண்மையை-அவனதுமெய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள்-சந்தேகித்தாள். எ-று. (சுஅ)

அருந்தவநெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்றவமுதைவாய் வைத்திடுமளவிற், கரந்தவாறுதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத் தூற்றமென் றோளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையாற் றீயிற் புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமன்னன்றி வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார். - - - (சுசு)

(இ-ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள் — முயன்று - செய்து — பெற்ற - தான்பெற்ற — அமுதைவா

ய்வைத்திடுமளவில்—கரம்-கை—தவறுதல்போல்—அல்லமதேவ
ன்—கட்புலத்துற்றும்-கண்ணினிடத்திற்றோன்றியும்—மென்றோ
ளில்-மெல்லியதோளிடத்தில்—பொருந்துற-அணைக்க—வெளி
போல்-வாராமையால்-அகப்படாமையால்—தீயில்-நெருப்பினிட
த்தில்—புழுவென-புழுப்போல—பதைபதைத்து—அரிவை-மா
யை—வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள்—காமம்-காமத்தை—அல்ல
மனன்றி—வடிவுளார்-உருவமுடையவர்கள்:—யார்கடந்திடுவார்-
யார்நீங்குவார்கள். எ-று. - - - -(௬௬)

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடாதவாவிளைத்தி
ட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத் தணைமி
சைப் புணர்வுற், றின்னலிலின்பக் கடலிடைமூழ்க வியன்றனுற்
பெற்றிலேனென்று, தன்னகலைநந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவ
த்தனையலைத்தவம் மடந்தை - - - - (௬௭)

(இ-ள்.) தவத்தனையலைத்தவம்மடந்தை - துறவினனைவருத்தி
யவம்மாயை — கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவளென்றும்
—இறைமகளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும்—கருதிடாது-
ஆலோசியாது — அவாவிளைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் —
என் - என்னுடைய — இணைமுலை - இரண்டாகியதனங்கள்—மா
ர்புறத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொருந்த வணைத்து — இதழ்சு
வைத்து - அதரபானஞ்செய்து — அணைமிசை - சயனத்தின்மீ
து— புணர்வுற்று- புணர்ந்து— இன்னலில் - துன்பமில்லாத —
இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் — மூழ்க — இவன்ற
னுல் - இவ்வல்லமனால்— பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள்
ளவில்லையென்று — தன்னகநைந்து-தன்மனதுநொந்து—வெய்
துயிர்ப்பெறிந்தாள் - வெவ்வியபெருமூச்சுவிட்டாள். எ - று.

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி
யில்வான் வேமேன், மூழங்குவெண் டிரைப்பே ராழியக்கலய மு
னிவனை யழுத்துமே னன்றே, மெழுந் தரன்றன்னை வருத்துமேன்
மயக்கமெய்துவ னல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவற
மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்கும். - - (௬௮)

(இ-ள்) பொழிந்து - மேகத்தாற்பெய்யப்பட்டு— இழி - விழா
நின்ற — மழையால் - சலதாரைகளால் — வளி - காற்று —நனை

ந்திடுமேல் - நினையுமாகில் — புகைந்தெழும் — எரியில் - நெருப்பி
னும் — வானின்மேல் - ஆகாயமேவகுமாகில் — முழங்கு - சத்தி
யாநின்ற — வெண்டிரை - வெண்மையாகிய அலையையுடைய —
வேலாழி - பெரியகடல் — அகத்தியமுனிவனை - அவ்வகத்தியனை —
அழுத்துமேல் - அழுந்தப்பண்ணுமாகில் — நஞ்சம் - விஷம் — எழு
ந்து — அரன்றனை - பரமசிவனை — வருத்துமேல் - துன்பப்படுத்
துமாகில் — அல்லமதேவன் — மயக்கமெய்துவன் - மயக்கமடை
வான் — ஒழிந்தவர்தம்மை - அவ்வல்லமனல்லாதவரை — ஒழிவற -
எப்பொழுதும் — மயக்கும் - மயக்காநின்ற — ஒருத்தியும் - மாயை
யும் — அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனைமயக்குவாள் எ - று.

விண்ணினைக்குத்திக் கையிளைப்பவர்போல் வேனெடுங் கண்ணி
னங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்ற
ணைமிசை யுறங்கி, யெண்ணுறு நினைவா லவன்புணர்ந் ததுபோ லி
ன்கனவொன்றுகண் டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்
பவனுங் கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான். - - (௭௨)

(இ - ள்) விண்ணினை - ஆகாயத்தை — குத்திக்கையிளைப்பவர்
போல் — வேனெடுங்கண்ணி - வேலையொத்த நெடிய கண்களையு
டையமாயை — அங்கிருந்த — அண்ணலை - அல்லமனை — தழுவித்த
ழுவி — மெய் - சரீரம் — வருந்தி — அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு —
அணைமிசை - சயனத்தின்மீது — உறங்கி — எண்ணுறு நினைவால் -
முன்னெண்ணிய நினைப்பினால் — அவன் - அவ்வல்லமதேவன் —
புணர்ந்ததுபோல் - கூடியதுபோல — இன் - இனிய — கனவொன்
று கண்டெழுந்தாள் — கண்ணகனிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில்
— இருள்குடிப்பவனும் - சூரியனும் — கருங்கடன்முகட்டினில் - கரி
யகடலின்மேல் — எழுந்தான் - உதித்தான். எ - று. - (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுனைசெய்வளல்லமன்ற
ன், கோலமென்சொல் வேன்விழியெதிர் தோன்றிக்குறுகிலெங் கை
ப்படா னதனாற், சாலவுநைந்து துயின்றனன் கனவிற் றடமுலைகு
ழைந்திடப் புல்லி, மேலுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும்
விடுகிலே னென்றன னென்றாள். - - - -(௭௩)

(இ - ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் — மாலைவார்குழல் - பூமா
லையணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய — மாதர்க்கண்டு - தோழிகளைக்க

ண்டு — உரைசெய்வள் - சொல்லுவாள் — அல்லமன்றன் — கோலமென்சொல்வேன் - விளையாட்டை யென்சொல்வேன் — விழியெதிர்தோன்றி - கண்ணெதிரேதோன்றி — குறுகில் - கிட்டினால் — என் கைப்படான் - என்கைகளுக்ககப்படான் — அதனால் — சாலவும்-மிகவும் —நைந்து-வாடி—துயின்றனன் - நித்திரைசெய்தேன் — கனவில் — தடம் - பருத்த — முலை —குழைந்திடப்புல்லி - குழையவணைத்து — மேலும் - மறுபடியும் — நல்லருள்செய்து - நல்லிருதயஞ்செய்து — உன்னை — நான - யான் — என்றும் - எப்பொழுதும் — விடுகிலேனெனன்றனனென்றாள். எ - று. (எரு)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன் யாரோ, புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரென்னப், பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற் பராபரனென்று, திருந்திழைமகளிர் மனததுளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தன்மேயினரால். - - - - - - - (எச)

(இ-ள்.) அருந்தவம்- துறவினரரியதவத்தை — அழிக்கும்-அழிக்கா நின்ற — அழகுடை-அழகையுடைய — அணங்கிற்கு - இம்மாயைக்கு — அகட்படா - உட்படாத — விறலினன் - வெற்றியையுடையவன் — யாரோ — புரந்தரன் - இந்திரன் — அயன் - பிரமன் — மால் - விஷ்ணு — சுரர் - தேவர்கள் — முநிவரர் — கிம்புருடர் — வித்தியாதரர் —என்ன-என்றுசொல்ல — பரந்தவர்தம்முளன் - விரிந்தவிவருள்சேர்ந்தவனல்லன் — இவனொருவன் - இவன் தனியானவன் —பார்த்திடிற் —பராபரனென்று - மேலானகடவுளென்று — திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளையுடைய தோழிகள் — மனத்துளே — வியந்து- அதிசயித்து — தெரிவையோடு- மாயையுடனே — உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினர். எ - று. (எச)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா யல்லமனிவ்வகை நடித்தான், பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுறவணைவன், வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமகற்றிடவறிந் துரைத்தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலைதீர்ந்துள்ளுளே களித்தாள். - - - (எரு)

(இ-ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை — மிகவளர்ப்பதற்காய் - அதிகப்படுத்துவ தற்காக — அல்லமன் — இவ்

வகைநடித்தான் - இவ்விதமாகவிளையாடினான் — பேசுறு - சொல்லிய — கனவின்பயன் - கனவின்பிறையோசனத்தை — உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் — பின்பு - மறுபடியும் — உனை - உன்னை — மெய்யுறவணைவன் - சரீரத்திற்பொருந்தக்கூடுவான்; — வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொருந்திய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையேயென்று — அவள்மனத்தில் - மாயையினது உள்ளத்தில் — வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க — அறிந்து - ஆலோசித்து — காசணி - மேகலையணிந்த — மருங்குல் - இடையையுடைய — மடந்தையர் - தோழிகள் — உரைத்தார் - சொன்னார்கள் — மாயை — கவலைதீர்ந்து - துக்கம்நீங்கி — உள்ளுவகைகளித்தாள் - மனதினுள்ளே சந்தோஷித்தாள். எ-று. - - - (எ௩)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப், பன்னுறவறிந்து மானமீக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து, தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித்தனயையைப் பாங்கிமாரொடுகூ,யென்னிதுசெய்தா யையகோபேதா யென்றுநைந்தின்னனபுகன்றாள். - - - - - - (எ௪)

(இ-ள்.) இன்னணம் - இப்படியாக — மாயைமாதிடை - மாயையென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து — நிகழ்ந்த - நடந்த — இயல்பினை - செய்கையை — சிலர்போய் - சிலதோழிகள்போய் — பன்னுற - சொல்ல — மோகினி - மோகினியென்பவள் — அறிந்து — மானமீக்கூர - அபிமானமதிகரிக்க — பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்மூழ்கி — தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்ற தன்மகள்வாழா நின்ற — மாளிகையெய்தி - உபரிகையையடைந்து — தனயையைப் பாங்கிமாரொடுகூய் - தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து — என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஐயகோ — பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளே யென்று — நைந்து - மனம்வாடி — இன்னனபுகன்றாள் - இவைகளைச் சொன்னாள். எ-று. - - - - - - (எ௪)

மானமுமுயிருமொருங்குதில்லாத வழியுயிர் தன்னையேவிடுத்துத், தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுன் றந்தைதன்செவிப்படி லென்னாம், பானுவுமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழி வராதோ, யானுனைவருந்தி யீன்றதுமிதற்கோ வெல்வெச

ய்தாய் பாவியென் றிசைப்பாள். - - - (எஎ)

(இ-ள்) மானமுமுயிரும்—ஒருங்குறில்லாதவழி - ஒன்றுகநில்லாதவிடத்து—உயிர்தன்னையேவிடுத்து-உயிரைவிட்டு—தானுறு பொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக — மானமேகொளும்-மானத்தையேகாக்கும் — உன்றந்தைதன் - உன்பிதாவின்து —செவிப்படுலென்றும-காதில்வீழ்ந்தால்யாதாகும்—பானுவும மதியுமியங்குறுமளவும - சூரியசந்திரர்களுள்ளவளாக்கும் — பழியிது - இப்பழியானது — வழிவழிவராதோ - சந்ததிதோறும வழங்காதோ— யானுனை - உன்னைநான் — வருந்தி- வருத்தப்பட்டு — ஈன்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ— என்செய்தாய் பாவியென்று - பாவியென்னகாரியஞ் செய்தாயென்று"— இசைப்பாள் - சொல்லுவாள். எ-று. - - (எஎ)

குரவர்தாமிசைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையவ் ரோனும், மருவராநிற்பர் தந்தைதாய்தங்களாணையிலொழுகுகன்னியர் தா, முருவிலாரொனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர் நம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்து பண்பொடும் பயிலுவரன்றே. - - - - - - (எஅ)

(இ-ள்) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது — ஆணையிலொழுகு - ஆக்கினைவழியினடக்கும் — கன்னியர்தாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள்—குரவர்தாமிசைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து—கொடுத்திலராயில்- கொடுக்காவிட்டால்—குமரவேளனையவரோனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும்— அருவராநிற்பர் - அருவருப்பார்கள் — உருவிலாரெனினும் -குரூபிகளாயினும் — குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து— உதவுறின்-கொடுக்கில் — அனையவர்தம்மை- அவ்வாடவரை —பரவு- துதிக்கப்படும்— வான்கடவுளாகவேநினைந்து - மேலாகியதேவனுகவே ஆலோசித்து— பண்பொடும் - இனிமையோடும் —பயிலுவர்- கூடிவாழ்வார். எ-று. - - - (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்னர், றிணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பர்தம் வயமிலொன்று, மணங்கனையவர்தா மெமைபதையறிந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பே

தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். - - - (௭௯)

(இ-ள்.) அணங்கனையவர்தாம்-தெய்வமகளிரையொத்தஸ்திரீகளும்—மணம்புரிவதன்முன்-கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவராணையினும் - "தாய்தந்தையரதுஆஞ்ஞையினும் — மணவினைமுற்றியபின்னர் - கல்யாணஞ்செய்தபின்பு — இணங்குறவருள்செய் - தன்வசப்படஇதஞ்செய்யாநின்ற— கொழுநனாணையினும்- கணவனது ஆஞ்ஞையிலும்— இருப்பர் - நிற்பார்கள்— தம்வயமிலரொன்றும்-எப்போதும்தன்வசத்தினரல்லர்— என்பதை - என்றுசொல்லப்படுவதை—அறிந்தும் - தெரிந்திருந்தும் — பேதை - அறிவில்லாதவளே—நீ— அடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய் - உனக்குத்தகாத இக்காரியத்தைச்செய்தாய் — பிணங்குவாரிலையென்று - உன்னைக்கோபிப்பாரில்லையென்று—இருந்தனைபோலும்— என்று—தாய் - தாயாகியமோகினி—முனிந்தாள் - கோபித்தாள். எ-று. - - (௭௯)

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த *
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுகவிருந்தா *
டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்தகங்கரை
ந்துன்மேன், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்றாண்மனங்கரை
வன்னைபோலுண்டோ. - - - - - (௮௰)

(இ-ள்) தேன்செய்மென்மொழியாள்-தேன்போலுமதுரமாகியசொல்லையுடையமாயை — தான்செயுந்தவறும் - தான் செய்தகுற்றமும் — தாய்செயுமுனிவும்- தாய்செய்கின்றகோபமும்—தன்மனந்தனை- தன்மனதை— நனிவருத்த-மிகவும்வருத்த — நான்செய்வதென்— (இதற்கு) நானென்னசெய்வேன்— என்று—நாணி-வெட்கமுற்று — இருநிலநோக்கி - (தலைவணங்கி) பெருமைபொருந்தியபூமியைப்பார்த்து— நீர்விழியுக - கண்ணீர்சிந்த— இருந்தாள்— மோகினி—கண்டு - அதைப்பார்த்து—சினந்தவிர்ந்து - கோபநீங்கி—அகங்கரைந்து-மனமுருகி—மான்செயும்விழியாய் - மானினதுகண்போன்றகண்ணையுடையமாயையே— உன்மேல்—பிழையிலையென்றாள்-குற்றமில்லையென்றுசொன்னாள்— மனங்கரைவு-மனதுகரைதலில் — அன்னைபோலுண்டோ-தாய்போலொருவருண்டோ. எ-று. (௮௰)

மங்கைமீர்நீயிர்சூழ்ந்தனிரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ *
லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளெ

ன்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வரெம்பிராட்டியருளொடுகேண்மதிமத
ணு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்றுரைந்துரை
த்தார். - - - - - - - - - (௮௧)

(இ-ள்.) மங்கையீர்-தோழிகளே— நீயிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்- நீங்
கள்சூழ்ந்திருந்தும்—வளைதரு- வளைந்த—வேலியில்-வேலியில்லாத
—பயிர்போல்—எங்கடம்மடந்தை - எங்கள்பெண்ணாகியமாயையி
னது—நிறையழிந்தொழிய-கற்பழிந்துநீங்க—என்செய்தீர் -என்ன
காரியஞ்செய்தீர்கள்—பாவிகாள்—என்றாள்- என்றுசொன்னாள்—அ
ங்குறுமடவார்- அவ்விடத்திருந்ததோழிகள்— சொல்வர்—எம்பிரா
ட்டி- எங்கள்தலைவியே— அருளொடுகேள் — மதனால் - மன்மதன்
செய்யுந்துன்பத்தால் — உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப்பெண்ணா
கியமாயை — உயிர்விடாதிருந்தது—உன்றவமென்று—ரைந்துரை
த்தார்-மனம்வருந்திச்சொன்னார்கள். எ-று. மதி-முன்னிலை அசை.

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்,றோ
ங்கியசகலைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி, பூங்க
ணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க,ளீர்ங்கதிர்
முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவவளுரைப்பாள்

(இ-ள்) பாங்கியர்பகர- (இப்படித்) தோழிகள்சொல்லியவளவி
ல் — மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்று சொல்லப்பட்டரா
சஸ்திரீ— சினஞ்சிறிதவிந்து -கோபஞ்சிறிதுநீங்கி — பாங்கியர்கு
ழுவினுள்- தோழியர்கூட்டத்துள்—சிறப்புற்றோங்கிய - மிகவுஞ்சிற
ந்த—சகலைதன்முகநோக்கி - சகலையின்முகத்தைப்பார்த்து — உ
ரைப்பள் -சொல்லுவாள் — பூங்கணைமதவேளனைய - புஷ்பபாணத்
தையுடையமன்மதனையொத்த—அல்லமனை — புறத்துநின்றகற்றி
டாது -வெளியேநின்றுதூரத்திவிடாமல்—எங்கள்- எங்களுடைய—
ஈர்ங்கதிர்முகம்-சீதளகிரணத்தையுடையமதிபோன்றமுகத்தையுடை
ய—மெல்லியன்முனம் -மாயையின்முன்னே—விடுத்தாய்-அனுப்பி
னாய்—என்கொலோவென - இது என்னகாரணமோவென்று சொல்ல
—அவளுரைப்பாள்- சகலைசொல்லுவாள். எ-று. - (௮௨)

மானிடப்பிறவி யரிதரிதிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி, லூனுறு
ப்பமைத லரிதரிதா லுணர்வொடு போகங்களுகர்த, லானவை
ப்பெரியர் கூறலாலன்றுய் தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற, மீனெ

னப்பிறழுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பது தகாதெனவுரைத்தாள். - - - - - - (௮௩)

(இ-ள்.) மானிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிது — அதில் - அப்படிப்பிறத்தலிலும் — அரசர்மக்களாகுகை - அரசர்பிள்ளைகளாய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிது — ஆகலில் - அப்படிப்பிறத்தலிலும் — ஊனமுறுப் பமைதலரிது - அவயவங்கள் குறைவின்றிப் பிறத்தல் கிடைத்தற்கரிது — அதில - அப்படிகிடைத்தாலும் — உணர்வொடுபோகங்களுகர்தல் - அறிவுடனேயிருந்துபோகத்தையனுபவித்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிதாகும் — எனப்பெரியர்கூறலால் - இப்படியென்றுபெரியோர்சொல்லுதலால் — அன்னாய் — தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற - நீ அனேகந் தவங்களைச்செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியை - மீன்போலப்புரளாநின்றகண்களையுடையமாயையை — வெகுண்டு - கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள் - உனக்குத்தகுவதன்றென்றுசொன்னாள். எ-று. ஆல் - தான் - அசைகள். (௮௩)

மோகினிசகளை புகல்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப் பயனும், பாகெனுமொழியா டவறிலள் யாமோர் பயின்மணமரசர் மேற்றென்ப, ராகலிவனுக் கல்லமன்றுனே யருமணத்தலைவனங்கவன்பாற், போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள் பின்னுமோர் மாற்றம். - - - (௮௪)

(இ-ள்) மோகினி — சகளைபுகன்மொழிகேட்டு - சகளைசொலலியசொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து — என்றவப்பயனும் - என்றவதந்தனது பிறைபோசனமாகிய — பாகெனுமொழியாள் - பாகையொத்தசொல்லினையுடைய மாயை — தவறிலள் - குற்றமுடையவளலலள் — யாமோர்பயின்மணம் - காந்தருவவிவாகம — அரசர்மேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்று சொல்லுவார்கள் — ஆகலில் — இவனுக்கல்லமன்றுனே — அருமணத்தலைவன் - அரியவிவாகத்திற் குரிய நாயகன் — அங்கவன்பால் - அவனிடத்தில் — போகம வேண்டியவா கொள்கென - வேண்டியவாறுபோகத்தையனுபவிக்கவென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும் — ஓர்மாற்றம - ஓர்சொல் — புகன்றனள் - உரைத்தாள். எ-று. (௮௪)

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவனறியாமற்,

திலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர் மறைமின் றேமொழியீரிவடீமை,
நலமெலாநுமதே யாதலானுமக்கு நான்சொல்வ தென்னென்று ம
களுக், கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன் னகத்தினுண் முனி
வுறவந்தாள். - - - - - , (அரு)

(இ-ள்.) தேமொழியீர்- மதுரமாகிய சொல்லையுடைய தோழி
களே—உலகெலாமறிய - உலகமுழுவதுமறியும்படி—வதுவைசெ
ய்காலும்- கலியாணஞ்செய்யுங் காலும்—உலகமன்னவனறியாமல்-
உலகத்தாரும் அரசனும் அறியாமல் — திலகவாணுதலாள்- திலக
த்தை யணிந்த வொள்ளிய நெற்றியையுடைய மாயையினது —
ஒழுக்கம்- செய்கையை— நீர்— மறைமின்- மறையுங்கள்—இவ
ள் - இவளது — தீமைநலமெலாநுமதே - நன்மையுந்தீமையும்
உமதாகும்— ஆதலால —நுமக்கு - உங்களுக்கு—நான்சொல்வது
—என்னென்று - என்னவென்று— மகளுக்கு—அலகிலா - அளவில்
லாத — உவகைசெய்து -மகிழ்ச்சியைசெய்து— போயினள்—
தன்னகத்தினுள்-தன்மனதில் — முனிவுறவந்தாள் - கோபம்பொ
ருந்தவந்தவளாகியமோகினி எ-று. - - (அரு)

என்பிழைபொறுமலன்னையோடென்பாலிருந்தவோசொலின
தனுல், அன்புடையன்னை முனியுமோவென்ன வறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள், பொன்புரைசகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியே
தலைவனென் றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய் தனையெனினின்னைப் பி
ழைசொல்வார் மேற்பிழையுண்டோ. - - (அசா)

(இ-ள்.) மாயை— என்பிழைபொறுமல் - என்குற்றத்தைப்
பொறுக்காமல்— அன்னையோடு -தாயுடனே— என்பாலிருந்தவ
ரோ - என்னிடத்திலிருந்ததோழிகளே— சொலின்- சொன்னால்—
அதனுல்— அன்புடையன்னை- என்னிடத்தில் ஆசையை யுடையதா
ய்— முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளோவென்று— அறைந்
தனள் -சொலலினுள் — பொன்புரை- இலக்குமியை யொத்த—ச
கீர—கேட்டறைவாள் -(மாயைசொல்லியவைகளை)கேட்டுச்சொ
ல்லுவாள்— நங்குரு- (சாந்தவாங்காரனென்னும் பெயரையுடை
ய)நம்முடையகுருவானவர்—உனக்கு— புராரியே - பரமசிவனே
—தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லி யிருக்கவும்—பி
ன்பு — இதுநீ செய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தா

யாகில் — நின்னை - உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார்மேல் - குற்றஞ்சொல்லு மவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்றமுண்டோ. எ-று. - - - - - - (அசு)

மானனையாய்நந்தா யறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்துபட்டன்றிக், கோனிதையறிவ னெனினெளிதாமோ கோமளவல்லிநீ கேண்மோ, போனதுபோக வினியவன்றன்னைப் புறத்தினில்விடுவதேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயரமோடிருந்தாள். - - - - - (அஎ)

(இ-ள்.) மானனையாய்- மானைபொத்தமாயையே — நந்தாயறிந்தமையால் - நம்முடையதாயறிந்தபடியால் — நொய்துபட்டு - அற்பமாய் — மறைந்தது — அன்றி - அல்லாமல் — கோனிதையறிவனெனில் - இதை அரசன் அறிவானாயின் — எளிதாமோ — கோமளவல்லி - அழகிய கொடியையொத்த மாயையே — நீகேண்மோ - நீ கேட்பாயாக — போனதுபோக — இனியவன்றன்னை - இனிமேலாகினும் அவ்வல்லமனை — புறத்தினில்விடுவதே - அப்புறப்படுத்துவதே — அறிவுதானெனவுரைத்தாள் - விவேகமென்று சொன்னாள் — மாயைகேட்டு — அயர்ந்து - சோர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோடு - சுமத்தற்கரிய துன்பத்துடனே — இருந்தாள். எ-று. (அஎ)

அல்லமனறிந்து நந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென் புகலெனச் சகளை, வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறைபலாமிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேந்த னொருவனும் யாமுய்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன் றுண்டையநீ புறத்தோர் சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள். - - - (அஅ)

(இ-ள்) (பின்பு) அல்லமனறிந்து — நந்திருமடந்தைக்கு - உங்கள்திருமகளையொத்தமாயைக்கு — அடுத்ததென்புகலென - நேரிட்டகாரியமென்சொல்வாயென்று கேட்க — சகளை - சகளையென்னுந்தோழியானவள் — வல்லி - கொடியையொத்தமாயை — நின் - உன்னுடைய — மாயைவலையிடைப்பட்ட — மறையெலாம் - இரகசியங்களெல்லாம் — இறைமனைநிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின — தொல்லைநல்வினையால் - பழையபுண்ணியத்தால் — வேந்தனொருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் — அறிந்திலன் — யாமுய்யவேண்டி - நாமெல்லாம் பிழைக்கவேண்டி — சொல்லுவதொ

ன்றுண்டு—ஐயநீ—புறத்தோர்சூழலில் - வெளியிலோரிடத்தில்—இருத்தனலென்றுள் - இருப்பது நல்லகாரியமென்று சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௮௮)

மாயையையகன்றா னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொன்றுண்டோ, போயொருவிடய முணமனம்வருமோ பொருந்துறும் பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனை யொருவர், நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ நேரிழாயென்றன னண்ணல் - - - (௮௯)

(இ-ள்.) மாயையயகன்றால் - மாயையைவிட்டுநீங்கினால்—நடக்கக்காலெழுமோ — வாயிடை - வாயினிடத்தில்—மாற்றமொன்றுண்டோ - ஓர்சொல்வருமோ —போயொருவிடயம் - ஒருவிஷயத்திலேகத் தேலேபோய்—உணமனம் வருமோ - மனம்உணருதற்குச் செல்லுமோ—பொருந்துறும்பகலிரவுளவோ - பொருந்திய இராப்பகலுள்ளனவாகுமோ —காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ - உடலும் உயிருஞ்சேர்ந்திருப்பமனுபவிக்குமோ—கண்டனமெனவெனையொருவர் - என்னையொருவர் கண்டோமென்று—நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ - இவ்விடத்தில்நீயறியச்சொல்லுவாருண்டோ — நேரிழாயென்றனனண்ணல் - பெண்ணேயென்றுசொன்னான் அல்லமன் எ-று. மாயையையென்றது - பிரகிருதியை.

கருத்தினையறியா தவன்மொழிதனக்குக காட்டியபொருளையே கொண்டு, விரைத்துணர் மலர்மென் குழலினாள்புணரும் விதியுள தென்னிலெங் கொடியைத், தரித்தெவனொருநீ யிருப்பினுமுனக் குத் தருமதிலையய்வேண் டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென் றுசெய்குவனென் றுழன்றவளண்ணலை நோக்கி. - (௯0)

(இ-ள்.) கருத்தினையறியாது - அவன் நினைப்பின் பொருளையறியாமல் —அவன்மொழி - அவ்வல்லமன்சொல் —தனக்குக்காட்டிய பொருளையே கொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையே மனதிற்கொண்டு — விரைத்துணர்மலர் மென்குழலினாள் - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையை — புணரும் - கூடும் — விதியுளதென்னில் - ஊழுள்ளதாகில் — எங்கொடியை - எங்கள்பெண்ணை — தரித்தெவனொருநீயிருப்பினும் - ஒருவனாகியநீஎவ்விடத்தில் நிலைபெற் றிருப்பாயாயினும்—

உனக்குத்தரும் - கொண்டுவந்துனக்குக்கொடுக்கும் — இதிலே யம்வேண்டாவென்று - இந்தக்காரியத்தில் சந்தேகம் வேண்டுவதி ல்லையென்று — உரைத்தனள் - சொல்லினாள் — கருணையென்று செய்குவனென்று - எப்போதுகிருபை செய்குவானென்று — உழ ன்றவள் - திரிந்தவளாகிய சகளை — அண்ணலைம்நாக்கி. அல்லமனை ப்பார்த்து. எ - று. - - - - - - (௬௰)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன் றென்று, நகைமதி தவழுஞ் செஞ்சடைமதுகை நாயகன் திருமுனஞ் சென் று, முகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுதன் செயல் செய் முயற்சியினி ன்றனன் றனக்குத், தகுமெனவளர்பே ரறிவினாற்றன்னைத் தான லாதறிதரப்படாதான். - - - - (௬௧)

(இ-ள்.) சகளையிவ்வாறுமொழிதர - இப்படியாகச்சகளைசொல் ல — நங்காய் - பெண்ணே — சாலவுநன்றுநன்றென்று - மிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி — நகைமதி - வெள்ளிய சந்திரன் — தவழும் — செஞ்சடை - சிவந்தசடையை யுடைய — மதுகைநாயகன் - மதுகேசனது — திருமுனஞ்சென்று - சந்நிதியில் வந்து — முகிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலைகளையுடையமாயை — நடிக்கும்பொழுது - ஆடும்பொழுது — தன்செயல்செய்முயற்சி யினின்றனன் - தன்தொழிலைச் செய்யுஞ் செய்கையிலிருந்தான் — தனக்குத்தகுமென - இதுதனக்குத்தக்கதென்று — வளர்பேரறிவி னால் - வளராநின்றபெரிய அறிவினால் — தன்னைத்தானலாது — அறி தரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகிய அல்லமன். எ - று. (௬௧)

பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௫ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௱௬௰.

ஆறுவது

விமலைகதி.

(வேறு)

அமலை யேவ வகனிலத் தெய்துபு - - *
சமல மாயைதனக் கருண் மூர்த்தியா - *
நிமல னல்லம னீதியை யன்பிருல் - *
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம். (க)

(இ-ள்.) அமலையேவ - பார்வதி அனுப்ப — அகனிலத்தெய்துபு - அகன்றபூமியினிடத்தில்வந்து — விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையானவள் — சமலமாயைதனக்கு-மலத்தோடுகூடியவளாகியமாயைக்கு—அருண்மூர்த்தியாம்-அருள்வடிவினளுகிய—நிமலனல்லமன் - நின்மலனாகிய அல்லமனது — நீதியை-ஒழுக்கத்தை — அன்பிருல்-பத்தியோடு — கூறியவண்ணம்-சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம்-சொல்லுவாம். எ-று. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா - *
னதிக வந்தனை யாற்றிந மல்லம - - - *
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன - *
டிதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்திலே. (உ)

(இ-ள்.) மதுகைநாதனை - மதுகேசுவரனை — நாடொறும்-தினந்தோறும்—மாயை— அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்தபூசனையைச்செய்து—நம்மல்லமன்-நம்முடைய அல்லமதேவன் — உதவு-கொடுத்த—மால் மயக்கம்—மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள்—திதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்திலே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத நாள்கள்போக. எ-று. - (உ)

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன் - - *
மாயை போய் நெடுநா ளினும்வந்திலள் - *
போயிரா தவட்கொண் டிவண் போதென *
வேயினு னல் விமலையை யென்பவே. - (ங)

(இ-ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில் — அம்பிகை-உமாதேவி—ஞாலமேல்-பூமியினிடத்து — மாயைபோய் — நெடுநாள்-அனேகநாளாயிற்று—இனும்வந்திலள் - இன்னமும்வரவில்லை—போய்-நீஅவ்விடத்திற்குச்சென்று—இராது-தாமசப்படாது—அவட்கொண்டு - அவளையழைத்துக்கொண்டு — இவண்போதென-இவ்விடத்தில்வாவென்று—நல்விமலையை—ஏயினள்-அனுப்பினாள். எ-று. - - - - - (௩)

கறையில் சோதிக் கயிலையி னின்று நம் - - ✻
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப் - - ✻
பொறையி னால்விழுந் தாளெனப் பூமிசை ✻
மறுவிலா மதிபோல் பவள் வந்தனள். - (௪)

(இ-ள்.) கறையில்சோதிக் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாத பிரகாசத்தை யுடைய கயிலாசத்தி லிருந்து — நம்மிறைவியேவ-நம்பிராட்டியாகிய பார்வதியனுப்ப— இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை)வணங்கி—வருமுலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது — பொறையினால் - பாரத்தினால் — விழுந்தாளென - விழுந்தாளென்று சொல்லும்படி—பூமிசை - பூமியின்மீது — மறுவிலாமதிபோல்பவள்-களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள்—வந்தனள். எ-று. (௪)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை - ✻
நந்து பொன்மணி மாட நணுகியே - ✻
சந்த மாயைதன தெதிர் நின்றனள் - ✻
கந்தமென் மலர்க் கற்பக வல்லிபோல். -(௫)

(இ-ள்.) வந்து — பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னாற்செய்த மதில்சூழ்ந்த — வனவசை - வனவசை என்னும் நகரினிடத்தில் — நந்து- செல்வமிகுந்த — பொன்மணி-பொன்னாலும் மணியினாலுஞ் செய்யப்பட்ட— மாடம் - உபரிகையினிடத்து — நணுகி- சேர்ந்து — சந்தம் - அழகையுடைய — மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரே— கந்தம்-வாசனைபொருந்திய— மென்மலர்-மெல்லியமலரையுடைய —கற்பகவல்லிபோல்- கற்பகக்கொடிபோல— நின்றனள். எ-று. - - - - - (௫)

நின்றபோ தெதிர் கண்டு நிலவுல - - ✻
கன்றுபோ லுமிவ் வாயிழை வாழிட ✻

மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதணை - ✻
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள். - (௬)

(இ-ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது — எதிர்கண்டு - எதிரேபார்த்து — இவ்வாயிழை - இம்மாது — வாழிடம் — நிலவுலகன்றபோதும் - பூலோகமல்லாதுபோதும் — என்று - இப்படியென்றுலோசித்து — மாயையெழுந்து — தொழுது - வணங்கி — அணையொன்று - ஓராசனம் — மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க — உதவினாள் - கொடுத்தாள்., எ-று. - - - (௬)

அருகி ருந்த வனைய ரிருவரு - ✻
மிருகரங் களு மேந்து மணியென - ✻
வுருவமைந் திவ ணுத்தன ரொன்றுசூழ் - ✻
புரமடந் தையர் புந்தி வியந்தனர். - (எ)

(இ-ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த — அனையரிருவரும் - அத்தன்மையராகியவிரண்டுமாதரும் — இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும் — ஏந்துமணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல — உருவமைந்து - அழகமைந்து — இவணுத்தனரொன்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாரொன்று — சூழ் - சூழ்ந்த — புரமடந்தையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள் — புந்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிசயித்தார்கள். எ-று. (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே - ✻
நீயிருந்த தெங்குன் பெயர் யாது நீ - ✻
மேய தன்மை யென்னென்று வினவலுந் ✻
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினாள். (அ)

(இ-ள்.) மாயை — வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை — நோக்கி - பார்த்து — நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம் — உன் பெயர்யாது - உன்பெயரேது — நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்று — வினவலும் - கேட்டவளவில் — தேயுநுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்ணிய விடையையுடைய விமலை — செப்புதன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று. (அ)

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென் - ✻
பெய ரியாட்பின் விமலை பெருங்குல - ✻
சயில மங்கை நின்றன்புடை மேவினாள் - ✻
வியனிலந் தனில் வந்துனை மேவினேன். (௯)

(இ-ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்த மாயையே — என்னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம் — கயிலை — என்பெயரியம்பின் - என்பெயரைச் சொல்லில் — விமலை — பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமைபொருந்திய இமயமலையின்புதல்வியாகிய பார்வதி — நின்றன்படை - உன்னிடத்தில் — ஏவினாள் - அனுப்பினாள் — (ஆதலால்) — வியனிலந்தனில் - விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் — வந்து — உனை மேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ - று. (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௰)

(இ-ள்) என்ன - என்றுசொல்ல — மன்மகள் - இராசபுத்திரியாகிய மாயையானவள் — எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வதி — மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய — மக்கட்பிறப்பினேன்றன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை — உன்னி - நினைத்து — நின்றன்னை - உன்னை — விடுத்ததென் - அனுப்பியதுயாதுகாரணம் — பன்னுகென்ன - சொல்வாயென்றுகேட்க — பகர்தரன்மேயினாள் - (விமலை) சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று.

(விமலை)
அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெங்கைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௰௧)

(இ-ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனதுவலியினிலைமையை — அறிந்துவாவென — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்த உமாதேவி — நினைவிட - உன்னையனுப்ப — நன்றென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - என்தங்கையாகிய நீ — வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இப்பூவுலகத்தில் — வந்தபின் — சொல்லிய - அக்கயிலையிற்சொல்லிய — நின்பெருஞ்சூள் - உனதுபெரியசபதத்தை — மறந்தனை - மறந்தாய்.

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றுலிவ
னுன்றுறுமனமொழியுறுதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல்
கன்னியாதுமைதமகலையையல்லையோ. (௰௨)

(இ-ள்.) கன்னி - மாயையே — நீ — நின்னையும் - உன்னையே — அறிந்திலையென்றால் — இவண் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினையாநின்ற — மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத — அல்லமன்றலினை - அல்லமனை — நீ — அறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்தன்மையுண்டோ — மாதுமை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்லையோ - தமோகுணம்சமல்லவாநீ. எ-று. - - (௰௨)

ஓடுறமருந்தயின்றுறங்கல்போலுரை - *
யாடியவருண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா - *
னாடிநின்றனைத்தரற்கென்னைநல்லுமை - *
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினாளென்றாள். (௰௩)

(இ-ள்.) ஏடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள்விரிந்தபூவையணிந்தகூந்தலையுடையமாயையே — ஓடுறமருந்தயின்று - (ஒருவன்) ஓடுதற்குமருந்தையுண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரையாடிய - சொல்லிய — அருள் — சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத்தலால் - சோர்ந்திருத்தலினால் — நாடிநின்றனைத்தரற்கு - உன்னைத்தேடியழைத்துவருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்தஉமாதேவி — ஏவினாளென்றாள் - அனுப்பினாளென்றுசொன்னாள். எ-று.

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாததண் - *
மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்துதன் - *
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள் - *
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினாள். (௰௪)

(இ-ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாயநூல்களையறிந்தஅரசன்மகளாகியமாயை — விமலைசொல்லினால் — கதிரொழுபகலென - சூரியனுதயமாகியபகலிற்கண்டபொருள்போல — கண்டிடாது - அறியாது — தண்மதியெழுமிரவென - குளிர்ந்தசந்திரனுதயமாகிய இரவினிற்கண்டபொருள்போல — மனந்தெளிந்து — தன்றிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வஸ்திதியுடனே தான்செய்துவந்தசபதத்தையும் — ஓர்சிறிது — அறிந்தனள். - - - - - - - (௰௪)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு - *
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்ததன் - *
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான் *
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ. (௰௫)

(இ-ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்குமூலகாரணனென்று — சிலர்மொழிந்திடும் - சிலசமயத்தோராற் சொல்லப்படும் — மாலும் - திருமாலும் — ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து - இராமனாக அவதரித்து — தன்சீலமோர்ந்திலனெனில் - தனது பூர்வநிலையையறிந்திலனென்றால் — சிறியபேதைநான் - மிகவுமறியாமையையுடையவளாகியநான் — ஞாலமேல்மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில்மயங்குதலை — தவிறல்வேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ. எ-று. (௰௫)

அல்லம னியல்பெலா மறியப் பூந்துணர் • *
வல்லிநின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறெனச் - *
சொல்லிநின் றிணையடி தொழுத மாதொடு - *
வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள். (௰௬)

(இ-ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனது ஸ்வபாவகுணங்களையெல்லாம் — அறிய — பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடையகொடியையொத்த விமலையே — நின்குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்தவுன்றிருவாய்மலர்ந்து — கூறென - சொலலென்று — சொல்லிநின்று — இணையடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபாதங்களைத்தொழுதமாயையுடன் — வில்லுறழ்நறுநுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய — விமலைகூறுவாள். எ-று. (௰௬)

கயிலையி னுமையொடு கண்ணு தற்பிரான் *
செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு - *
மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை - *
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினாள். (௰௭)

(இ-ள்.) கயிலையில் — உமையொடு - உமாதேவியுடன் — கண்ணுதற்பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் — செயலுறு மல்லமன் - எச்செயலையுமுடைய அல்லமனது — செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்லலும் — அயலுறவிருந்துநான் - நான்பக்கத்திலிருந்து — அறிந்துளேன் - அறிந்திருக்கின்றேன் — அதை - அச்சரித்திரத்தை — மயிலியல்கேளென - மயிலினது சாயலையுடையமாயையேகேளென்று — வகுத்தன்மேயினாள் - விரித்துச் சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று. - - - - (௰௭)

(வேறு.)

படியில்வள்ளி காலையெனும் பதியிற்றனக்கு நிகரில்லா - *

ஞெடிவில்கருணை நிராங்கார னென்னுமுண்மைப் பெயரினுன் *
மடிவில்கற்பி னவன்றேவி மாசுதீர்ந்த சுஞ்ஞானி - - *
கடிவின்மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற்றறிய வொழுகுவார் (௰௮)

(இ-ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில் — வள்ளிகாவையெனும்பதியில் - வள்ளிகாவையென்னுமூரில் — தனக்குநிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவனுகிய — ஒடிவில்கருணை - இடையறாத கிருபையையுடைய — நிராங்காரனென்னு முண்மைப்பெயரினுன் - மடிவில்கற்பின் - கெடாதகற்பையுடைய — அவன்றேவி - அந்நிராங்காரன்மனையாள் — மாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி - குற்றநீங்கியசுஞ்ஞானியென்பாள் — கடிவில் - நீக்கப்படாத — மறையாகமவிதிகள் - வேதாகமவிதிகளை — கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து — அறிய - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள — ஒழுகுவார் - நடப்பார்கள். எ-று. (௰௮)

மெய்ம்மைச் சிவமே யல்லாத விரியுமுலகம் பொய்யென்பா *
ரிம்மைமறுமை நிலையல்ல வென்னநிகழ்ந்த கருத்தினோர் - *
செம்மைநெறியிற் புறமொடகந் திரியுங்கரணங் காமாதி [பார்.
பொய்மைவினையி லவர்குருநூல் பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்

(இ-ள்.) மெய்ம்மைச்சிவமே - சிவமே உண்மை — அல்லாத - அஃதல்லாததாயிருக்கிற — விரியும் - விரிந்த — உலகம்பொய்யென்பார் — இம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படுவதென்று — நிகழ்ந்தகருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள் — செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத — புறமொடகம் - அகத்தும்புறத்தும் — திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனமுதிகளும் — காமாதி - காமமுதலானதுகளும் — பொய்மைவினை - பொய்யாகியசெய்கையும் — இலவர் - இல்லாதவர்கள் — குரு - ஞானசாரியனுலுபதேசிக்கப்பட்ட — நூல் - சாஸ்திரத்தையே — பொருளாய்த் துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து — வீடுவப்பார் - மோக்ஷத்தையிச்சிப்பார்கள். எ-று. - - - - - (௰௯)

இனையசாலி யிருக்குநா ளில்வாழ்க்கையினின் றிடுதலாற் - *
றனையரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வான்போன்று நிராங்கார *
னினையுந்தியான மில்லாத நெஞ்சுஞான மில்லாத - - *
வினையும்போலு மக்களிலா மிக்கவாழ்வென் றியம்பியே. (௨௰)

(இ-ள்.) இனையராகி - இத்தன்மையராகி — இருக்குநாள் - இருக்குங்காலத்தில் — இல்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால் - இல்லறத்திலிருத்தலால் — தனையரின்மையால் - புத்திரரில்லாமையால் — நெஞ்சந்தளர்வான்போன்று - மனந்தளர்பவனையொத்து — நிராங்காரன — மக்களில்லா - பிள்ளைகளில்லாத — வாழ்வு — நினையும் - நினையாநின்ற — ஞானமில்லாத — நெஞ்சும் - மனத்தையும் — ஞானமில்லாத — வினையும் - கர்மத்தையும் — போலும் - ஒக்கும் — என்றியம்பி - என்றுசொல்லி. எ-று.

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு - *
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா - *
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா - *
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (௨௧)

(இ-ள்.) இந்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள்பலசெய்யும் - தகுந்தபலதொழில்களைச்செய்கின்ற — மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன் - புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன் — மக்கட்பதடியாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் — அந்தவுலகிற்காநினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன் — அறங்கூர்மகனும் - தருமமிகுந்த ஆண்மகனுவான் — அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும் — மகவிருப்போன் - புத்திராபேக்ஷையுடையவன் — ஞானியாகும் — என்றெண்ணி - என்றுநினைத்து எ-று. (௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம *
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல் - *
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென *
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான்.

(இ-ள்.) இடும்பை - துன்பத்தைச்செய்யும் — பிறவிநோய்தணிப்ப - பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க — எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்றமனதையுடையநிராங்காரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறியை - ஐம்பொறிகளை — கரணத்தை - மனாதிகளை — உயிரை - பிராணவாயுவை — தானென்றுழலாமல் - தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல் — அடங்கத்துறந்து - அவைமுழுதுமொழித்து — தனை - தன்னை — அறிந்து — பேதாபேதமென்னும் — மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கம்நீங்கியிராநின்ற — பரமுத்திகாட்டும் - மேலானமோக்ஷத்தையறிவி

க்கும்—புதல்வன்வேண்டுமென - புத்திரன்வேண்டுமென்று — எண்ணினான். எ - று. - - - - - - (உஉ)

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண் *
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த விதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை - *
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெமெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து.

(இ-ள்.) இரண்டோடிரண்டு-நான்கும்—மூவிரண்டு-ஆறும்—ஐயிரண்டு- பத்தும்— ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டும்—மீமிசை-இவற்றின்மீது—எண்ணிரண்டு- பதினாறும்— இரண்டு-இரண்டும்—கொண்டிருந்த-ஆகியவிவ்வெண்களைக்கொண்டிருந்த— இதழ்ப்பங்கயங்கள் -இதழ்களையுடையஆறுதாரகமலங்களையும் — கடந்துபோய்-தரிசித்துச்சென்று— இருந்தகுளத்தின்மேல-நெற்றியின்மீதிருந்த—ஓராயிரந்தோட்டு-ஒப்பற்ற ஆயிரமிதழ்களை யுடைய— அமலகமலமிசை-நிர்மலமாகியகமலத்தில மேல் — இருந்தசோதிதனைக்கண்டு-வீற்றிருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து—எம்மெண்ணமுடிப்பேமென - எம்முடையஎண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று — எழுந்து. எ-று. [ஆறுதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன — மூலாதாரத்திற்கு - ச, சுவாதிட்டானத்திற்கு - ரு, மணிபூரகத்திற்கு - ய, அநாகதத்திற்கு-யஉ, விசுத்திக்கு-யசு, ஆஞ்ஞைக்கு-உ.] ஓடு-அசை.

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு *
மாறாய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து *
தேறார்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம் *
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. - (உச)

(இ-ள்.) தவத்திற்கு— வேறுமொருவனுடன்-அந்நியமாகியவொருவனுடனே— இருப்பும்- இருத்தலும்— வேண்டா-கூடாது—என்பதொடுமாறாய்-என்றுசொல்வதற்குமாறாய்—வனத்தில்—மனையுங்கொழுநனும்போய்-ஸ்திரீயும்புருஷனுமாகச்சென்று—கமலாசனத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து— தேறார்புனல்போல்-தேற்றாங்கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல - தெளிந்த-பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றுதெளிந்த—மனம்-மனதை—திறந்துந்திறவாவிழியொடு-சம

நோக்கத்தோடு — தம்பேறும் - தமது தவப்பயனாகிய — இட்ட
லிங்கத்தில் — பிறழாது - தப்பாது — அமையும்படி வைத்து - பொ
ருந்தும்படி வைத்து. எ-று. - - - (௨௪)

தறிபோலுடலநேரிருந்து தயங்கும் மருங்கினிருநாடி - *
நெறிபோய் மீளும் வளியதனை நிறுவி நடுநாடியிற் செலுத்தி, யறி
வோர் சிறிதுஞ் சலியாமலன்னப் பெயர் மந்திரமாறிக, குறிபோயி
ருந்த வொருகுறியைக் குறித்துக்கொண்டங் கிருந்தனரால் (௨௫)

(இ-ள்) தறிபோல் - ஸ்தம்பத்தைப்போல் — உடலம் - சரீரம் — நேரிருந்து - நேராகவிருந்து — தயங்கும் - பிரகாசிக்கும் — மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னுமிருநாடியின் — நெறிபோய்மீளும் வளியதனை - வழியேபோய்த் திரும்புங்காற்றை — நிறுவி - கும்பித்து — நடுநாடியிற்செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி — அறிவு — ஓர்சிறிதுஞ்சலியாமல் - எவ்வளவுமசையாமல் — அன்னப்பெயர்மந்திரமாறி - அம்சமந்திரத்தைமாறிகொண்டு — குறிபோயிருந்த - குறிகடந்திருந்த — ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை — குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு — அங்கிருந்தனரால் - அவ்வனத்திலிருந்தார்கள். எ-று. - - - (௨௫)

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - - *
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா - *
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே - *
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார் - (௨௬)

(இ-ள்.) வாயுநிற்பமனநின்றும் - பிராணவாயுவானது நிற்க அதன்பின்பு மனநின்று — மனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - மனது நிற்க ஐம்பொறிகள்நின்று — பாயபொறிகள் நிற்ப - பரவியபொறிகள்நிற்க — இடர்படு - துன்பப்படாநின்ற — புன்புலன்கள் - அற்பமாகிய விஷயங்கள் — நின்றன - தோன்றாதிருந்தன — ஆயபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள் தோன்றாதிருந்தமையால் — அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந்தோன்றாமல் — உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பரமானந்தபரஞ்சோதி - பரமானந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவம் — தோன்றக்கண்டிருந்தார் - தரிசனமாகப்பார்த்திருந்தார்கள். எ-று.

ஒருங்குமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவநிங்க - - *

னிரம்பவிருந்தகாலத் துநெற்றிமிசைமிற்பரஞ்சோதி - *
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் சென்றுபுறமுற்றிடவதனை - *
விரும்புமிருவர் தாமுமுடன் விழிகடிறந்துகண்டனரால். - (உஎ)

(இ-ள்.) ஒருக்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு — இனைய - இத்தன்மையவாகிய — சிவயோகசமாதி — நவதிங்கள் - ஒன்பதுமாதம் — நிரம்ப - பூர்ணமாக — இருந்தகாலத்து — நெற்றிமிசையில் - நெற்றியின்மேல் — பரஞ்சோதி - பரசிவம் — திரண்டுகுழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி — சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க — அதனை - அக்குழந்தையை — விரும்புமிருவர் தாமும் - இச்சித்திருந்தயிருவர்களும் — உடன் - அப்பொழுதே — விழிகடிறந்துகண்டனரால் - கண்களைவிழித்துக்கண்டார்கள். எ-று.

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி *
யெம்மையாளவருமதியோவிடநீந்தனங்களுகராத - *
செம்மையொளிவான் பேரழலோ தெரியாதென்னவொளிர்ந்தவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. - (உஅ)

(இ-ள்.) அவர்தம்மை - அந்தாய்தந்தையரிருவரை — அறியா - ஒருபோதுமறியாத — உவகை - சந்தோஷமானது — உளந்தழைப்ப - உள்ளத்திலதிகரிக்க — சோதிமதலை - பரசிவமாகியகுழந்தை — வெம்மையொழிந்து - வெப்பநீங்கி — நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து — விளங்குகதிரோ - பிரகாசியாநின்றசூரியனோ — பனிநீங்கி - பனியின்றி — எம்மையாள - எங்களையாளவேண்டி — வருமதியோ - வந்தசந்திரனோ — இடநீந்தனங்களுகராத - இடமாநின்றவிறகுகளைத்தகியாத — செம்மையொளிவான் பேரழலோ - செய்யகாந்தியை யுடைய பெரிதாகிய அக்கினியோ — தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாய் — ஒளிர்ந்தது - பிரகாசித்தது. எ-று. - - - - - (உஅ)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு - *
மலிந்தசுரருமுனிவருமறையோருமபெறுவரோ - *
தொலைந்தமாயநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை *
நலிந்துவளர்சச்சிதாநந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (உகூ)

(இ-ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய — நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போல் — மலவிருளை — நலிந்து - கெடுத்து — வளர் - வளராநின்ற —

சச்சிதாநந்த-சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும்—நந்தா-கெடாத—விளக்காம்-தீபரூபமாகிய — மதலையை-குழந்தையை — அலைந்துபிறப்பில் - பிறப்பிலலைந்து — ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்— மானிடரும்- மனிதரும் — மலிந்தசுரரும்- நிறைந்ததேவர்களும் — முனிவரரும் - முனிவர்களும் — மற்றையோரும் — பெறுவரோ- பெறுவார்களோ. எ-று. - (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து - *
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா *
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று - *
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௰)

(இ-ள்.) வாரார்-கச்சணிந்த — இளமென்முகிழ் இளமைபொருந்தியமிருதுவாகிய அரும்பையொத்த—முலைநன்மடவாய்-தனங்களையுடையமாயையே — பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை — பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனைப்பெற்ற அந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகளுக்கு — நிகர்தாந்தமமிற்றுமென்று - ஒப்புமை தங்களுக்குள்தாங்களென்று—உரைப்பதன்றி-சொல்லுவதல்லாமல்— விடயத்துள் - விஷயங்களுக்குள் — ஓரானந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து— உடனேயொழியும்-அப்பொழுதே நீங்கும்— உலகர்தம்மை- உலகத்தாரை— நாம்— நேராவியம்பலாகுமோ- ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ எ-று. - (௩௰)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே -*
கண்டுவாழ்வுபெறுநராலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லைத் - *
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு - *
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

(இ-ள்.) பண்டு-பூர்வத்தில்—பாசந்தபு- பாசநீங்கிய— சிலரும்- சிலபெரியோர்களும்—பரஞ்சோதியை- பரமசிவத்தை—தாம்-தாங்கள்—தம்முளே-தமக்குள்ளே—கண்டு- தரிசித்து—வாழ்வுபெறுநராலால்- வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல்— கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை-கண்ணிற்காண்பித்தவர்களில்லை—தொண்டுபடும்-அடிமைப்படும்—இந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்—தம்முட்கண்டுகொண்ட-தம்முள்ளேகண்ட— ஒளியை- சோதியை— உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க— குழவியாக்கி- குழந்தையாக்கி — காட்டி-

னர் - காட்டினார்கள். எ - று. - - - (௬௧)

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த *
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த - *
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள் *
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

(இ-ள்.) புனிதன் - பரமசிவன் — மகவாய் - குழந்தையாய் — தோன்றுநாள் - உதித்தநாளில் — சங்குந்தெய்வதுந்துமியும் — தழங்க - ஒலிக்க — மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமைபொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷித்தன — எங்குந்திசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும்பிரகாசித்தன — கன்றீன்றமலடு - மலடுகள்கன்றையீன்றன — தறிதளிர்த்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்த்தன — பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள்தெளிந்தன — பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனமுந்தெளிந்தன — அருள்பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ்சந்தோஷித்தன எ-று. - - - - - (௬௨)

நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - *
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென் *
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறான்மார்போடுறத்தழுவிக் *
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவானொய்தாகி. (௬௩)

(இ-ள்.) நையா - வாடாத — மனத்து - மனதையுடைய — நிராங்காரன் — ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை — மெய்யாமுளக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய அகக்கண்ணல்லாமலும் — இவ்விழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும் — காணப்பெற்றனமென்று - பார்க்கப்பெற்றோமென்று — எய்யா - தமமையறியாத — உவகைக்கடல் - சந்தோஷசமுத்திரத்தில் — மூழ்கி — ஏறான் - கரையேறாதவனாய் — மார்போடுறத்தழுவி - மார்புடனேபொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு — கையாலெடுப்ப — எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான் — கனவான் - கனவாயிருந்தான் — நொய்தாகி - இலேசாகி எ - று. - - (௬௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுநு
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து - *
சைவாகமமுமபுராணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை - *

யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். (௫௪)

(இ-ள்.) செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுடைய — ஞானமயில் - மயிலை
யொத்தசுஞ்ஞானி — கொழுநன்- தன்புருஷனாகிய நிராங்காரனது —
செந்தாமரைத்தாள் -சிவந்ததாமரைமலரையொத்த பாதங்களை — வ
ணங்குபு- வணங்கி — நம் - நம்முடைய — இவ்வாய்மகனது -இந்தச்சி
றந்தபிள்ளையினது — இயல்பு-தன்மைகளை — நீபிடம்பாயென்ன - நீ
சொல்வாயென்றுகேட்க — அவன்றெரிந்து-அந்நிராங்காரனாராய்ந்து
— சைவாகமமும் - சிவாகமங்களாலும் — ஆரணமும் - வேதங்களாலும்
— சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய — நம்மகவை - நம்மு
டைய குழந்தையினது தன்மையை — எவ்வாறுரைப்பன் யான் - யா
னெப்படிசொல்லுவேன் — மடவாயென்று - மாதேயென்று — விய
ந்துகூறுவான்- அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ - று. (௫௪)

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினான் - *
தீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந் *
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானேயையமிதற்கில்லைக் - *
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான். (௫௫)

(இ-ள்.) காம்பாற்புரிந்ததனையதோள் - மூங்கிலினாற் செய்ததை
யொத்ததோளையும் — கனிவாய் -கோவைக்கனியையொத்தவாயையும்
— தடங்கணாய் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே —
நாம் — பார்க்குழவியாகாமல்- பூமியிற்குழந்தையாகப்பிறவாமல் —
நம்பாற்குழவியாயினான் - நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப் பிறந்தவன்
— தீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனும் - மதுரமாகியபாற்கடலில் நித்தி
ரைசெய்யுந்திருமாலும் — செந்தாமரைமேல் — உறைவோனும் - வா
சஞ்செய்யும்பிரமனும் — பார்க்கரிய-காணக்கூடாத — அடிமுடியோ
ன்றானே - அடியையுமுடியையுமுடையபரமசிவனே (இவன்) — ஐயமி
தற்கில்லை-இதற்குச்சந்தேகமில்லை — என்றான். எ - று. தாம் - அசை.

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினா - *
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத் *
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௫௬)

(இ-ள்.) பசும்பொன்மலைபோன்று - பசியபொன்மலையையொத்

து — வளர்ந்தும் — மருங்குன்மிடி இடையின்வறுமையை — போக்க வறியா - நீக்கவறியாத — இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையையுடைய மாதே — சுஞ்ஞானித்தாய் — ஆன்றயயல்செய் - மிகுந்த மபக்குவத்தைச்செய்யும் — சைவயோகத்தன்றி - புணர்ச்சியிருலல்லாமல் — தவயோகத்தினுல் — ஈன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் — தன்மகனை — சான்றோனெனக்கேட்டு பெரியோனென்றுசொலக்கேட்டதனுல் — தோன்றும் - உண்டாகிய — உவகைக்கடற்படிந்தாள்-சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினள் எ-று. இருந்து-அசை. (௫௬)

(வேறு.)

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியிலொன்றையறைந்தி து - *
மெய்த்துறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென் - *
றுத்திகொண்டுசெய்தெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம் - *
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௫௭)

(இ-ள்) மத்தநெஞ்சகமோடு - மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே — தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினுல் — ஒன்றையறைந்து - ஒருபொருளைச்சொல்லி — இது - இதுவே — மெய்த்துறும்பொருளென்று - உண்மைப்பொருளென்று — அதை அப்பொருளை — வேதமாகமமோதுமென்று - வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்று — உத்திகொண்டுசெய்து - யுக்தியினுற்சொல்லி — எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை — நிந்தைசெய்சமயர்தம் - தூஷிக்கின்றசமயவாதிகளின் — பித்தையல்லெனும் - மயக்கத்தையல்லவென்றுசொல்லும் — அல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். எ-று (௫௭)

வினையிலொருவன்றருமேனியானலாதொரு - - *
மனிதனுகிநடித்திடும்வடிவனுதலியல்லம - - - *
வினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய் - *
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினுடல்பயின்றனன். - (௫௮)

(இ-ள்) வினையிலொருவன்றரும் - கடவுள் இருவினைகளைக்கொண்டுகொடுக்கப்பட்ட — மேனியானலாது - உருவமுடையவனல்லாமல் — ஒருமனிதனுகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனுகியாடிக்காட்டும் — வடிவனுதலில் - திருவுருவையுடையவனுதலினுல் — அல்லமன் — தினையுமாறு - தினைத்தபடி — தவழ்ந்து — பின்னின்று - பின்

புதின்று—மெல்லநடந்துபோய்—வளையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற் செய்தபெரிய உபரிகைகளையுடைய — மறுகில் - வீதியில்—ஆடல்பயின்றனன் - திருவிளையாடற்செய்தான். எ-று.

வருகவெங்கடமாவியேவருககண்ணுகரமுதமே - - *
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே - *
வருகபாசவிநாசனேவருகஞானவிநோதனே - - *
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

(இ-ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயெங்களுடைய வுயிரே— வருககண்ணுகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணாலுண்ணுமமிர்தமே — வருக-வரக்கடவாய்— எங்குலதீபமே —வருக-வரக்கடவாய் — கேடறுசெல்வமே - கெடாதஐசுவரியமே— வருக-வரக்கடவாய்— பாசவிநாசனே-பாசத்தைகெடுப்பவனே— வருக-வரக்கடவாய்— ஞானவிநோதனே - ஞானவிளையாட்டையுடையவனே— வருகவென்று- வரக்கடவாயென்றுசொல்லி — அனைசுஞ்ஞானித்தாய்— உளமகிழ்ந்திட- உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க— வந்துமேல்விழும்-மேலேவந்துவிழுவான் —அல்லமன். எ-று. (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள - - *
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன் - - *
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன் - *
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவிளையாடுவோன். -(௪௰)

(இ-ள்) மானிடன்போலவே- மனிதனைப்போலவே—விளையாடுவோன் - திருவிளையாடல்செய்யுமல்லமன்— மாயையாலுளவாகிய -மாயையினாலுண்டாகிய—வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து —உளதாயவோர்பிரமந்தனை-உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை—அறியுமாறறிவித்தல்போல் - அறியும்வழியறிவித்தல்போல — மேயபேதையர்- கூடியபேதைப்பருவப்பெண்கள்— மணல்மை-மணலினாற்செய்த— வீடு-சிறுவீடுகளை — தாள்கொடழித்தனன் - தனதுதிருவடிகளாலழித்து—போயுலாவுவன். எ-று.(௪௰)

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தல்போற் - *
றூனுருட்டுநல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரினை - *
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குமென்பது - *
போனமக்குயிராயினோன்புதியபம்பரமாடுமால். - (௪௧)

(இ-ள்.) நானியக்கினியங்குறும்-நானகைக்தாலகையும்—ஞாலமென்றறிவித்தல்போல்-இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல—நல்வீதியில்—தமனியச்சிறுதேரினை-பொன்னினாற்செய்யப்பட்டசிறுதேரை—தானுருட்டும்-தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம்-யான்சேராதஉள்ளம்—இதனையொக்குமென்பதுபோல்-இதையொக்குமென்றுசொல்பவனைப்போல—நமக்குயிராயினோன்-நமக்குயிராயிருக்குமல்லமன்—புதிய-புதிதாகிய—பம்பரமாடும்-பம்பரமாடுவான். எ-று. - (௬௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போற் *
கூடியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக *
ளூடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன் - *
பீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே. - (௬௨)

(இ-ள்) பீடுறும்பழமறைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங்களும்—பேசரும்புகழாளன்-சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லமன்—ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு-எதிரேயொருகண்ணாடியைக்கொண்டு—தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்-தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல—கூடியொண்குரு-ஞானத்தையுடைய குருவைச்சேர்ந்து—எதிர்கொடுகொண்டு-அக்குருவை யெதிரேகொண்டு—தன்பெருவிஞ்சைகள்-தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை—நாடி-ஆராய்ந்து—ஒண்கலைகற்றல்போல்-ஒள்ளியநூல்களைக்கற்றுக்கொள்ளுதல்போல—நாடகம்பலசெய்தனன்-பலகூத்துகள்செய்தான். எ-று. - (௬௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள - - *
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு - *
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை - *
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. - (௬௩)

(இ-ள்) தந்தைதாயுளமின்புற-தாய்தகப்பன் மனஞ்சந்தோஷிக்க—தனதுபேரருளால்-தனதுபெரிதாகியவருளினால்—இளமைந்தனாகியிருந்து-இளம்பிள்ளையாகி யிருந்து—ஒருவாலலீலைநடித்தருள்-ஒருபாலியவிளையாட்டைவிளையாடிய—எந்தைதான்-எமது கடவுளாகிய பிரபுதேவன்—உலகெங்கணுமெய்தி-உலகமுழுமையும்போய்—மக்கடம்வல்வினை-மனிதருடையவலியபா

வங்களை— சிந்துமாறு-கெடுக்கும்படி —நினைந்து — இதுசெப் பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோடிதுசொல்லத்தொடங்கினான்.

உங்கள்பாவனையொருமையாலுருவமாமகனாகிநா - - *
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்தலகெங்கணுந் - - *
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென் - *
றெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகலகின்றனர். - (௪௪)

(இ-ள்.) உங்கள்பாவனையொருமையால-உங்களுடையவொருங் குபட்டநினைப்பினால்— உருவமாமகனாகிநான் - நான்புத்திரனாகவ டிவங்கொண்டு—இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற்பொருந் தியிருந்தேன்—இனிநடந்தலகெங்கணும் -இனியுலகமுழுமையும் போய் — தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கள் - அங்கங்குர்வசியாநி ன்றமுனிவர்முதலினோரது—எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பைப நிறைவேற்றுவேனென்று — எங்களுதனியம்ப - எங்கள்கடவுளாகி யபிரபுதேவன்சொல்ல—அவ்விருவரும்புகல்கின்றனர் - அந்தத்தாய் தந்தையரிருவருஞ்சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. - (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படுமழைமையேமுறுபுணையனாய் - *
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரை துன்றுறுதமிழ்வேமெனா *
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச் - *
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினான் - (௪௫)

(இ-ள்) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்-பிறவியென்னுங்கடலிலு ண்டாகிய— மழைமையேம் - குற்றத்தையுடையஎங்களுக்கு—உறு புணையனாய் - கிடைத்ததெப்பத்தை யொத்தவனே — துறப் பின் - எம்மைநீங்குவையாயின்— வீடெனுமொண்கரை- மோக்ஷ மென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தில் — துன்றுறுதமிழ்வேமெ னா - சேராதழுந்தி விடுவோமென்று — மறப்பிலா விருகுரவரு ம்-மறவாததாய்தந்தையரிருவரும் —மனமுளைந்துரைசெய்திட- மனம்நைந்துசொல்ல— சிறப்ப-விளங்க— ஞானசிகாமணி- ஞா ன சிரோரத்தினமாகிய அல்லமன் — தெளியுமாறுரையாடினான்- அவர்தெளியும்படிசொன்னான். எ-று. - - (௪௫)

சற்றுநம்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான் - *
சொற்றதையமுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல் - *
சுற்றுளோரைவிணுய்திராங்காரஞானிகடமையிவ - *

னுற்றவல்லமனகல்வனேனுரைமினென்றுணர்மின்களே. (௬௬)
(இ - ள்.) சற்றுநும்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதாமுங்களைவிட்டுநீங்கமாட்டேன் — தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போதுமனந் தளர வேண்டாம் — நான்சொற்றதையமுமகெனில் - நான்சொல்லிய துங்களுக்குச்சந்தேகமாகவிருந்தால் — துணியுமாகமவேதநூல் - நிச்சயிக்கும்வேதாகமசாஸ்திரங்களை — கற்றுளோரைவினவி - கற்றவர்களைக்கேட்டு — நிராங்காரஞானிகடமை - நிராங்காரஞ்ஞானிகளை — இவனுற்ற - இவ்விடத்திற்பொருந்திய — அல்லமன் — அகல்வனேல் - நீங்குவானாகில் — உரைமினென்று - சொல்லுங்களென்று — உணர்மின்கள் - அறியுங்கள். எ - று. (௬௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குபு - *
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய - *
மொன்றுறும்பரிசுசெப்பியுணரும்வண்ணமுணர்த்தினன் *
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. - (௬௭)

(இ - ள்.) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத — அல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயன் — என்று - இப்படியென்றுசொல்லி — பொன்றுமிவ்வுடன்முதல் - இறக்குமிந்தச்சரீரமுதலாகிய — யாவும்வேறெனநீக்குபு - எவைகளையும்வேறாகத்தள்ளி — நின்றதம்மில்வேறலனெனும் - சேவித்துநின்றதம்முள் வேறல்லனென்கிற — நிலையைநின்று - நிலையிலேயிருந்து — தாதான்மியம் - ததாத்மத்வம் — ஒன்றுறும்பரிசுசெப்பி - ஒன்றுந்தன்மையைச்சொல்லி — உணரும்வண்ணமுணர்த்தினன் - அவரறியும்படியறிவித்தான். எ - று. ௬௭.

தந்தைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன் - - *
மைந்தனாய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு - - *
முந்துதேசிகனாகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினோ - - *
ரிந்தமாதவரலநிலையென்றுமக்கடுத்தனர். - - - (௬௮)

(இ - ள்.) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய — தாணுவாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகியபரமசிவன் — மைந்தனாய் - பிள்ளையாகி — மகவில்லெனும் - குழந்தையில்லையென்றெண்ணும் — மனவருத்தமகற்றவும் - மனோதுக்கத்தைப்போக்கவும் — முந்துதேசிகனாகி - தேசிகோத்தமனாய் — நன்முத்திநல்கவும் - மேலானமுத்தியைக்கொடுக்கவும் — எய்தினோர் - இவ்விடத்

ப்பெற்றவர்கள்— இந்தமாதவரலது - இந்தமகத்தாகிய தவத்தை யுடைய நிராங்கார சஞ்ஞானிகளல்லாது— இலையென்று-வேறொருவருமில்லையென்று— மக்கபேரிட்டனர் - உலகத்தார் துதித்தார்கள்.

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது - - - - *
வாதமாறுநன்முத்திதானமலைதருங்கொடியறிதியென் - *
றோதினனரனதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவனை - - *
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே. - (சக)

(இ-ள்.) ஆதலால்— எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளினால் - அல்லமனதுகிருபையினால்— உறுகின்றது - வருகிறது— வாதமாறுநன்முத்திதான் - வாதித்தலில்லாதநல்லமோக்ஷம் — மலைதருங்கொடி - பார்வதியே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று —ஓதினனரன் - பரமசிவன்சொல்லினான்— அதுபொழுது - அப்பொழுது —அவன் - அவ்விடத்து— உடனிருந்தனனென்று - நானுங்கூடவிருந்தேனென்று — மேதை - பேரறிவையுடையவளாகிய —மாயையறிந்திட— விமலை —கூறினள் - சொன்னாள் எ-று.

எள்ளினெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய் *
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும் - *
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன் - *
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாதிரண்முலைக்கணிழுகல்போல். (சஉ)

(இ-ள்) எள்ளினெண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில்நெய்போலவும்— படரிந்தனத்தெரியென்ன - மிகுந்தகட்டைகளிடத்திலக்கினிபோலவும்—வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமென - மெல்லியமலரினிடத்துவாசனைபோலவும்—விரவி - கலந்து — எங்கணுநிற்பினும் - எவ்விடத்துமிருந்தாலும்— வள்ளலல்லமன் - கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன்— தெள்ளுமின்சுவைவிம்மு-தெள்ளியவினியசுவைமிகுந்த—பால்-பாலானது—திரண்முலைக்கணில் - திரண்டமுலையினிடத்தில் — ஒழுகல்போல் — அன்பர்தம்- அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலிருந்து— விளங்குவன்-காணப்படுவன். எ-று. - - - (சஉ)

விமலைகதி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆகதி - ௬௩ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௫௬.

ஏழாவது -

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையின் னண நவின்றிட - - *
முல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே *
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி - *
லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம். - - (௧)

(இ-ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை — யின்னணம்-இப்படியாக — நவின்றிட - சொல்ல — முல்லைவெண்ணகை - முல்லையரும்பையொத்தவெள்ளியதந்தங்களையுடையமாயை — வருமுயற்சியெண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவனவனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென்று — எழுந்தபோதினில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமன்னீங்கின தன்மையை — அறியக்கூறுவாம் - யாவருமறியச்சொல்லுவாம். எ-று. - - - - - - (௧)

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய - *
வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட் - *
டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்லமப் பெருந் *
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள். (௨)

(இ-ள்.)முகிழ்மதியணிபவன்- பாலசந்திரனைச்சூடியபரமசிவன் — முதல்விக்கோதிய- பார்வதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை — வகைபெற - விரிவுதோன்ற — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல — மாயைகேட்டு — அகநெகிழ்வுற்று - மனநெகிழ்ந்து — நாம் — அல்லமப்பெருந்தகைதனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவதெவ்வாறு - சேர்வதெப்படி — சாற்றென்றாள் - சொல்லென்று சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௨)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை - - *
யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன் - *

விழியெதிர் தோன்றி நீமனத்து வேண்டிய - *
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினாள். - (௩)

(இ-ள்.) மழுவலமுயரிய - வலது பான்மழுவையணிந்த — வள்ளல் - பரமசிவனை — அழகுற - அழகுபெற — வந்தனையியற்றினையாயின் - பூசைசெய்வாயாகில் — அல்லமன் — விழியெதிர்தோன்றி - கண்முன்னேவந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனதினிடத்தில்விரும்பியதை — ஒழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினாள் - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். எ-று. (௩)

முதல்வி நீயுரைசெயுமுன்னமேயருண் - - *
மதுரைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே - - *
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப் - *
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள் -(௪)

(இ-ள்-) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே — நீயுரைசெயுமுன்னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுரைநாயகன்றனை - அருளையுடையமதுரேசுரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதுதித்தேன் — அதுதரும்பயனில்லை - அப்பூசைகொடுக்கும்பிரயோசனமில்லை — அறிந்துளேனென - அறிந்திருக்கின்றேனென்று — புதுமயன்மூழ்கினாள் - புதியமயக்கங் கொண்டவளாகியமாயை — புலர்ந்துகூறினாள் - மனம்வாடிச்சொன்னாள். எ-று. (௪)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற் - *
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றன - - *
ளரகரவென்றுகாதங்கைவைத்திவ் - - *
துரைசெயும்விமலைதன் னுளங்கலங்கியே. (௫)

(இ-ள்-) இவள் - இம்மாயை — வெருவற - அச்சமின்றி — அகவிழியிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் — பரசிவபூசனை — பயனிலென்றனள் - பிரயோசனமில்லையென்றுசொன்னாள் — அரகரவென்று — காதங்கைவைத்து - காதைஉள்ளங்கையால்மூடிக்கொண்டு — விமலை — உளங்கலங்கி - மனங்கலங்கி — இவ்வுரை செயும் - இதுசொல்லுவாள். எ-று. - - - (௫)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை - *
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு - - *
நயமொடிசதாசிவநாதன்பூசனை - - *

மூயவுதலன்றியோவொன்னைமுற்றுபேட்டா. - (சா)
(இ-ள்.) அருச்சனையின்றும் - சிவபூசைசெய்துழ்—பயனில்லை-பிரயோசனமில்லை — என்றனை - என்றுசொன்னும் — அயனரிமுதலிய - பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய — அமரர்க்காயினும்-தேவர்களுக்காகுனும்— நயமொழி - விருப்பத்தோழி — சதாசிவனுதன் பூசனை — மூயவுதலன்றி - செய்தலன்றி — ஒரென்னைமுற்றுமோ - ஓர் என்னமாவதுநிறைவேறுமோ. எ-று. - - (சா)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர் - ✳
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப் - ✳
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங் - ✳
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ - (எ)

(இ-ள்) காசணியல்குலாய் - மேகலையையணிந்தஅல்குலையுடையமாயையே—வாசவன் - தேவேந்திரனும்— அயன் - பிரமனும் — அரி - விஷ்ணுவும் — வானநாட்டுளோர் - மற்றைத்தேவர்களும் — பாசமில் - பந்தமில்லாத — முனிவரர்பலரும் - பலமுனிவர்களும் — மண்ணிடை - பூமியினிடத்தில் — பூசனை - சிவபூசை — விதிமுறை - ஆகமப்படி — புரிந்த - செய்த — ஆலயம் - சிவாலயங்களை — காண்கிலாய்கொல் - பார்த்ததில்லையா. எ-று. - - - (எ)

மலைமகள்சுரமகளிர்பாற்கட - ✳
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - ✳
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா - ✳
னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (அ)

(இ-ள்.) மலைமகள் - உமாதேவியும் — சுரமகளிர் - தெய்வப்பெண்களும் — பாற்கடலலைமகள் - திருப்பாற்கடலினின்றுதித்ததிருமகளும் — முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - மாதவர்மனைவியரும் — கலைமகள் - சரஸ்வதியும் — விழிநுதற்கடவுட்பூசையால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்பூசையினால் — நிலைமைகளடைந்தமை - பதங்கள்பெற்றதன்மையை — நினைந்திலாய் - சிந்திக்கவில்லை. எ-று.

சிறதியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய - ✳
புத்திரயரடைவரப்புத்திநீக்கினோர் - ✳
முத்தியையடைவரொம்முதல்வன்பூசையாற் - ✳
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். - (க)

(இ-ள்) தளர்மருங்குலாய் - தளர்கின்றஇடையையுடைய மாதே — எமதுநல்வன்பூசையால் - எமதுநல்லவனாகிய பரமசிவனது பூசையினால் — சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும் — ஆயுளும் - வாழ்நாளையும் — சிறப்பும் - மேன்மையையும் — காமியபுத்தியர் - காமியங்களில்விருப்பமுடையவர் — அடைவர் - பெறுவார்கள் — அப்புதநீக்கினோர் - அக்காமியத்தைவிரும்பாதவர்கள் — முத்தியையடைவர் - மோக்ஷத்தைப்பெறுவார்கள் — சத்தியஞ்சத்தியம். எ-று.
காமியமாவன - இம்மையிற் செல்வம் மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம். - - (௯)

பேறுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்தநல் - - *
லேடவிழ் மலரினு லிறையைப் பூசியார் - *
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க் கிறைப்பவர் *
மூடரா யெண்ணுங்கால் முந்தி நிற்பரே - (௰)

(இ-ள்.) பேறுறும் - கிடைத்தற்கரிய — மானிடப்பிறப்புவாய்த்தும் - மனிதப்பிறவி கிடைத்தும் — நல்லேடவிழ்மலரினால் - இதழ்கள்விரியாநின்ற நல்லபுஷ்பங்களினால் — இறையைப்பூசியார் - சிவனைப்பூசைசெய்யாராகி — பாடமைநாளெலாம் - பெருமைபொருந்தியதங்களாயுளையெல்லாம் — பாழ்க்கிறைப்பவர் — மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களையெண்ணுமிடத்தில் — முந்திநிற்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவார்கள் எ-று. - (௰)

காம்படு தோளிமுக் கண்ணன் றாண்மலர் - *
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்பவர் - *
பாம்பொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர் - *
பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே. - (௰௧)

(இ-ள்.) காம்படுதோளி - மூங்கிலைவென்றதோள்களையுடையமாதே — முக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனது — தாண்மலர் - பாததாமரைகளை — தேம்படுமலர்கொடு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்களைக்கொண்டு — பூசைசெய்பவர் - அருச்சிக்கின்றவர்களை — பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்று - சற்பாபரணமில்லாதசிவனென்று — அவர்பூம்பதம் - அவர்களுடையபொலிவாகியபாதத்தை — மனமகிழ்ந்து - மனஞ்சந்தோஷித்து — உலகம்போற்றும் - உலகத்தார்துதிப்பார்கள். எ-று. - - (௰௧)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா - *
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெறா நர - *
ராய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரெள்ளுறு - *
நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ. - (௰௨)

(இ-ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத-நோயப்பிறப்புமில்லாத — கண்ணுதலை-பரமசிவனை — பூசியா-பூசைசெய்து — தலைக்கு — வாய்ப்புற-பொருந்த — ஒருமதிபெறா-ஒருசந்திரனைப்பெற்றுக்கொள்ளாத — நராய்-மனிதராய் — பிறப்புற்றதின்-பிறப்படைந்திருத்தலைப்பார்க்கினும் — அறிஞர்-பெரியோர்களால் — எள்ளுறு-இகழப்படாத — நாய்ப்பிறப்பு — ஆற்றவும்-மிகவும் — நன்று நன்று. எ-று. தலைக்கொருமதிபெறல்-சிவசாரூப்பியம்பெறுதல். (௰௨)

பொருவிலி யாகமம் புகன்ற மந்திரக் - *
கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லருட் - *
குருபர னருளினாற் கொண்டு செய்குநர் - *
பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார் - (௰௩)

(இ-ள்.) பொருவிலியாகமம் ஒப்பில்லாதசிவாகமங்களில — புகன்ற-சொல்லிய — மந்திரக்கிரியைகள்-மந்திரங்களையுங்கிரியைகளையும் — வழுவறக்கிளக்கும்-குற்றமறவுபதேசிக்கும் — நல்லருட்குருபரன்-அருளையுடையநல்லவாசாரியன் — அருளினால்-அனுக்கிரகத்தினால் — கொண்டு-பெற்றுக்கொண்டு — செய்குநர்-பூசைசெய்கின்றவர்கள் — பரசிவபூசனை-மேலாகியசிவபூசையினது — பயனை-பிரயோசனத்தை — நண்ணுவார்-அடைவார்கள். எ-று. (௰௩)

அண்ணலைம் முகங்களு மருளு மாகம - *
நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு - *
மெண்ணரு மன்புளத் தில்லையே யெனிற் - *
பண்ணிய பூசனை பயன் றராதரோ - (௰௪)

(இ-ள்.) அண்ணல்-பரமசிவனது — ஐம்முகங்களும் — அருளு மாகமம்-தந்தவாகமத்தில் — நண்ணிய-பொருந்திய — விதிமுறை-விதிப்படி — நன்குசெய்யினும்-தவறாதுசெய்தாலும் — எண்ணரு மன்பு - அளவிடப்படாதவன்பானது — உளத்து - உள்ளத்தினிடத்து — இல்லையேயெனில்-இல்லையாகில் — பண்ணியபூசனை — பயன்றராது-பிரயோசனத்தைக்கொடுக்காது. எ-று. (௰௪)

பூசைசெய் தன்னையும் பூசிக்கப் படு *
மீசனை யியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய் *
யாசறு பொருளையு மறிவறித் துயர் *
தேசிக னருளினாற் றெளிய வேண்டுமால். (௯௫)

(இ-ள்.) பூசைசெய்- அருச்சிக்கின்ற — தன்னையும்— பூசிக்கப்படும்- தன்னாற்பூசைசெய்யப்பட்ட — ஈசனையியல்பையும்- பரமசிவனதுதன்மையையும்— இறைவன்பூசைசெய் - பரமசிவனதுபூசைக்குவேண்டிய — ஆசறுபொருளையும்- குற்றமற்றதிரவியங்களையும்—அறிவறிந்துயர் - அறியத்தக்கவைகளையறிந்துயர்ந்த—தேசிகனருளினால்-ஆசாரியனதுஅனுக்கிரகத்தினால்—தெளியவேண்டும்- அறியவேண்டும் எ-று. (௯௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ *
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ *
பைந்தொடி பூசனைபயனிலென்று நீ *
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள். (௯௬)

(இ-ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ-மந்திரதந்திரங்களில் குற்றங்கள்வந்தனவோ—சிந்தனை- மனது—புறவிடயத்திற்சென்றதோ-வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ—பைந்தொடி- பசியவளையலையுடையமாயையே—பூசனை- சிவபூசை—பயனிலென்று- பிரயோசனமில்லையென்று— நீநிந்தனைசெய்தது— என்- என்னகாரணம் —நிகழ்த்துவாயென்றாள் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னாள்.

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால் *
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய *
நன்றியையறிந்திலடழுவிநிற்றலால் *
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (௯௭)

(இ-ள்) என்று- இப்படியென்று—நல்விமலைமாது- நல்லவிமலையானவள்—இயம்ப- சொல்ல— பூசையால் - தான்செய்தசிவபூசையால்— வென்றிகொளல்லமன்-மாயையைக்கடந்தவல்லமன்—விழியிற்றோன்றிய- கண்ணிற்காணப்பட்ட—நன்றியை - உதவியை —அறிந்திலள் - அறியாதவளாய் —தழுவிநிற்றலால் - அவ்வல்லமன் தன்கையிலகப்படாமையால் — வன்றுயர் - மிகுந்ததுன்பம்—மனமுற-மனத்திற்பொருந்த—மாயைகூறுவாள்-மாயைசொல்லுவாள்

(வேறு.)

ஒன்றையுமுணர்கிலேனெங்குருவுரைத்தவாற்று - *
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை - - *
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப - *
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (௰௮).

(இ-ள்) ஒன்றையும்-வேறொன்றையும்—உணர்கிலேன்-நானினைத்ததில்லை—எங்குரு-எங்களாசாரியன்-உரைத்தவாற்றல்-சொன்னநெறியால்—இன்றளவு-இன்றையவரைக்கும்-இலிங்கபூசை-சிவபூசையை—இயற்றியும்-செய்தும்— பயனொன்றில்லை-பிரயோசனமொன்றுமில்லை — என்றனள்- என்றுசொன்னாள்— பருவமுற்றோர்க்கு-பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு— இருமறை-பெரியமந்திரங்களை—உபதேசிப்பதன்றி- உபதேசிப்பதல்லாது— வன்மனிதர்க்கோதின்- அபக்குவர்க்குபதேசித்தால் — அதுபயன்படுவதுண்டோ—அதுபிரயோசனப்படுமோ. எ-று. - (௰௮)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ - *
மறுகுறுமனத்தளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா - *
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று - - *
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து (௰௯)

(இ-ள்) நெறிபலமுறையுரைத்தும் - பலநெறிகளைமுறையாகச்சொல்லியும்—நினைந்திலளதனை- அக்காரியத்தை ஆலோசித்திலள்—அந்தோ-ஐயோ—மறுகுறுமனத்தளாகி- கலங்கியமனதையுடையவளாகி—மாயை—மால்கொண்டிருந்தாள்—மயக்கங்கொண்டிருந்தாள்—அறிவிலர்க்கு- அறிவில்லாதவர்களுக்கு—அறிவிப்பார்-அறிவிக்கின்றவர்கள்—அறிவிலராவரொன்று-அறிவில்லாதவராவாரொன்று— வெறிமலர்-வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த—வணர்-தாழ்ந்த—வார்-நீண்ட—கூந்தல்-அளகத்தையுடைய—விமலை— தன்மனந்தளர்ந்து- தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ-று. (௰௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததிதனைநானறிவலென்று -*
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே *
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு - *
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். - (உ௰)

(இ-ள்.) இவண்மனம் - இம்மாயையினதுமனம்—கவன்றிருந்த

று - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனைநானறிவேனென்று - இக்காரியத்தைநான்தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலையையுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோதிலெழுமடந்தாய் - அழகியவளையலையுடையமாயையே — நின்மேல் - உன்மேல் — அவிழ்மலரம்பு - விரிந்தபுஷ்பபாணம் — பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது — எனக்கு — நவிலுதி - சொல்வாய் — மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம் — அன்னை - தாயாகிய — நகமகள் - பார்வதியினது — ஆணையென்றாள். எ - று. (உ0)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற *
தாணுவுமுளம்விரும்புந்தன்னுமைத்தொழிலான்கண்கட் *
கூணனுமழகின்மிக்காலொருவன்வந்தனனன்னானைக் *
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (உக)

(இ-ள்.) ஆணையைவெருவி - ஆணைக்குப்பயந்து — மாயை — அம்பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில்நடனஞ்செய்கின்ற — தாணுவும் - சபாபதியும் — உளமவிரும்பும் - மனதிலாசைகொள்ளும் — தன்னுமைத்தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் — கண்கட்கு - கண்களுக்கு — ஊணனும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க — அழகின்மிக்கான் - அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய — ஒருவன் — வந்தனன் - வந்தான் — அன்னானை - அத்தன்மையையுடையவனை — காணலும் - கண்டவளவில் — எனை நான்காணேன் - நானென்னைக்காணேன் — என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — கற்றார்போல - ஞானிகள்போல.

அல்லமனனையநாமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக் *
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு *
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு *
நல்வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (உஉ)

(இ-ள்.) அனையநாமம் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் — அல்லமன் — அவன்றனக்கலது - அவனுக்கல்லாது — என்னெஞ்சக்கல் - என்மனமாகியகல் — உருகுறாது - உருகாது — முக்கட்கடவுளுக்கன்றி - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கல்லாது — மேரு — வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்வடிவாகுமோ — விளங்கிழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவிமலையே — நின்னைக்காணும் - உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய — நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொ

ன்றிருத்தலால் — நானுயிர்தரித்தேனென்றாள்- நானுயிரோடிருந்தேனென்றாள். எ-று - - - (உஉ)

நீநவில்லல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய் - *
நானவில்லல்லமன்றானச்சுமொன்றனக்குத்தக்க - - *
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்றான் - *
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான் (உ௩)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் — வாணுதல் ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய — மடந்தாய் - மாயையே — நீநவில்லல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவில்லல்லமன்றான் - நான்சொல்லியவல்லமனே — நச்சுமொன்றனக்குத்தக்க - விரும்புமனக்கேற்க — மானிடவடிவங்கொண்டு - மனிதவடிவங்கொண்டு — வந்தனன்போலும் — அன்றான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்விழியினன்றி - நல்லஞானநேத்திரங்களுக்கல்லாது — நயந்து - விரும்பி — தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான்.

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிழைநெடுவேற்கண்ணி - *
தன்னிகரல்லமன்சச்சிதானந்தசம்புவென்றா . - *
யன்னவனல்லனிவன்றான்மத்தளவல்லமன்காண் - *
மூன்றொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள் (உ௪)

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற - நல்லவிமலைசொல்ல — இலங்கிழை - பிரகாசியாநின்றவிழைபோன்ற — நெடுவேற்கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடையமாயை — தன்னிகரல்லமன் - தனக்குத்தானேயொத்தவல்லமன் - சச்சிதானந்தசம்புவென்றாய் - சச்சிதானந்தவடிவமாகியசிவனென்றாய் — அன்னவனலன் - அத்தன்மையையுடையவனல்லன் — இவன்றான் — மத்தளவல்லமன்காண் - மத்தளத்தொழிலையுடைய அல்லமன் — மூன்றொடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க — மொழிந்தனை - சொன்னாய் — அணங்கே - விமலையேயென்றாள். எ-று. - - (உ௫)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு - *
மாண்டருளல்லமற்கிதாமென்றுமாகாதென்றுங் - *
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதன்றோ *
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(இ-ள்) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பியஉருவத்தைக்

கொண்டு — வேண்டியவாறுசெய்யுங் கொள்கைப்படிசெய்யும் — ஆ ண்டருள்வல்லமைக்கு - யாவரையும் அடிமைகொண்டருளாநின்ற வல்லமை னுக்கு — ஈதாமென்னும் - இக்காரியமாகுமென்னும் — ஆகாதென்னும் - இக்காரியமாகாதென்னும் — தொண்டருடையபட்ட — நினதுநெஞ் சால் - உன்மனதினால் — குறித்திடப்படுவதன்றோ — நிச்சயிக்கத்த டுமோ — பூண்டிகழ் - ஆபரணங்கள்விளங்குகின்ற — இளமென்கொங் கை - இளமைபொருந்திய மிருதுவாகியமுலையையுடைய — பொற் றொடி - பொன்வளையலையணிந்தமாயையே — என்றுசொன்னாள்.

ன்றன

கருத்துறுமனையன் றன்னைக்காட்டுவல்கண்டு நீயின் *
புரைத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று *
தெரித்தனையாயினல்லான் றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (உகூ)

(இ-ள்.) தருக்கநின்னுடனுரைத்தல் - உன்னுடன்தர்க்கித்துப்பே சுதல் — தகாது — இனி - இனிமேல் — அரங்கில் - நடனசாலையில் — என் றன்கருத்துறும் - என்மனதிற்பொருந்திய — அனையன்றன்னை - அவ் வல்லபனை — காட்டுவல் - காட்டுவேன் — கண்டு நீ - நீ அவனைப்பார் த்து — பின்பு — உரைத்தருளினையெனினு - இத்தன்மையனென்று சொல்வாயாக — உணர்ந்து - (பலநூல்களிலும்) ஆராய்ந்து — அறிவரி யனென்று - அறிதற்கரியவனென்று — தெரித்தனையாயின் - நீமுன்னறி வித்தவனேயாகில் — அன்னான்றிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்ல மையை — காண்பலென்றாள் - பார்ப்பேனென்றுசொன்னாள். எ-று.

கண்டுகொண்மணியின்றன்மைகாட்டுதற்கறிந்தோரைக் *
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப்,
பண்டுதன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோன்மதளிர்சூழ்த் *
தொண்டையங்கனிவாய்மாதைச் சுடர்மணிக்கோயில்புக்காள்.

(இ-ள்.) கண்டுகொண்மணியின்றன்மை - பார்த்துப்பெற்றுக்கொள் ளும் ரத்தினத்தின்குணத்தை — காட்டுதற்கு - அறிந்துசொல்வதற்கு — அறிந்தோரை - தெரிந்தவர்களை — கொண்டுசெல்பவர்போல - அ ழைத்துக்கொண்டு போகுமவர்போல — வந்தகோதையை - கைலையி லிருந்துவந்தவிமலையை — உடன்கொண்டேகி - தன்னுடனழைத்துக் கொண்டுபோய் — பண்டு - முன்பு — தன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோல்

— தான்பூசைசெய்தற்குப்போகுந்தன்மைபோல— மகளிர்சூழ-மா தர்சூழ்ந்துவர — தொண்டையங்கனிவாய்மாயை- அழகியகோவைக் கனிபோன்ற அகரத்தையுடைய மாயை — சுடர்மணி - பிரகாசம் பொருந்திய ரத்தினங்கள்பதித்த — கோயில்புக்காள் - மதுகேசுவர ருடைய ஆலயத்திற்போயினாள். எ-று. - - (உஎ)

அருச்சனைமுன்புபோனன்றாற்றபுமதுகைநாதன் - ※
திருச்சரணங்கள்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய் ※
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து ※
திருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை. உஅ

(இ-ள்.) நிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களைய ணிந்ததளிர்போன்றகைகளையுடையமாயை— அருச்சனை- பூசையை — முன்புபோல்- தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல— நன்றாற்றபு- நன்றாகச்செய்து—மதுகைநாதன் - மதுகேசுவரனுடைய — திருச் சரணங்கள்போற்றி-திருவடிகளைத்துதித்து—(பின்பு) — சேயரிநெ டுங்கண்-செவ்வரிபரந்தநெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவா யையும்—விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்- வாசனைபொருந்தியகொ த்தாகியபூவையணிந்தமெல்லியகூந்தலையுமுடைய— விமலைமாதோ டும் - விமலையோடும்— வந்து— திருத்தமண்டபம்புகுந்தாள்-நடன மண்டபத்தினுள்ளேபிரவேசித்தாள். எ-று. - - (உஅ)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென்றறிதரவறிதிராமற் - - ※
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை ※
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுகலாடச் - ※
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றாள். - (உகூ)

(இ-ள்.) அல்லமரிவர்தாந்தாமென்று-இவர்தாம்இவர்தாமல்லமமொ ன்று—அறிதர-அறியும்படி — வறிதிராமல்-சும்மாயிராமல்—சொல் லுகவென-சொல்லென்று—அடிக்குந்தோற்றம்போல்-அடிக்குங்கா ட்சியோடு—மத்தளத்தை—வல்லவன்- வல்லவனாகியபிரபுதேவன்— அறைதலோடும்-(தாம்தாமென்று)அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ் சுகலாட-தன்மனதுஊஞ்சலாட—சில்லரி-சிலவாகியபரலையுடைய— மணிச்சிலம்பு-ரத்தினத்திலாற்செய்தசிலம்புகள்— சிலம்புற- ஒலிக்கு ம்படி—ஆடுகின்றாள்-நடனஞ்செய்கின்றாள். எ-று. - (உகூ)

முன்னுறநின்றஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப் - *
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு - *
மன்னுறவிருத்திநின்றுமாயைதானடித்தாள்கண்டோர் *
தன்னயனமுமானெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவீழ. - (௬௰)

(இ-ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற — ஞானமூர்த்திமேல் - ஞானவடிவினனாகிய மதுகேசனிடத்து — விழியும் - பார்வையையும் — ஆர்த்து - மத்தளமடித்து — பின்னுறநின்ற - பின்னேநின்ற — மூர்த்திமான்மிசை - சிறந்தவடிவையுடையஅல்லமனிடத்து — பெயரும் - விஷயங்களிற்செல்லுந்தன்மையையுடைய — நெஞ்சும் - மனதையும் — மன்னுறவிருத்தி - நிலைபெறவைத்து — நின்று — மாயைதான் - மாயையானவள் — கண்டோர்தன்னயனமும் - தன்னைப்பார்க்கின்றவர்களுடைய கண்களும் — மானெஞ்சும் - மயக்கமுற்றமனமும் — தன்மிசைவந்துவீழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக — நடித்தாள் - நர்த்தனஞ்செய்தாள். எ-று. - - - (௬௰)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை - *
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான் - *
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவியகுணமடுத்துப் *
பரத்தினிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௬க)

(இ-ள்.) அரி - இரேகைகளையும் — மதர் - செருக்கையும் — மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய — கண் - கண்களையுடைய — மாயை - மாயையினது — கருத்துறுகாமம் - மனதிலுற்றவிரகம் — அரத்தமதுறுபளிங்காய் - செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய் — தன்பால் - தன்னிடத்தில் — காணுறத்தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி — நின்றான் - (அல்லமன்) நின்றான் — வருத்துறு - வருத்துகின்ற — செயல்கொள் - செய்கையைக்கொண்ட — மாயை - மாயையினிடத்தில் — மருவிய - பொருந்திய — குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள் — அடுத்து - சேர்ந்து — பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில் — தோன்றுமென்று - காணப்படுமென்று — பகர்வதும் - சொல்வதும் — உண்மையன்றே - மெய்மையன்றோ. எ-று. - - - (௬க)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பிகொட்டுக்குநாணுமாற் - *
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிந்தைவேறாகிநின்றாள் - *
வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல - *

மூத்துக்குமதியையென்றமுகத்தியர்குழாத்துணி. (௫௨)

(இ-ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்மையாருட்டு — புகுந்த - வந்த — நம்பி - அலமனது — கொட்டுக்கு - மத்தளமேளவோசையின்வரிசைக்கு — சீர்த்தப்பு - சரிதப்பிய — நடநவின்று - நடனஞ்செய்து — நாணுருடல் - (மாயையானவள்) வெட்கமுறாமல் — வார்த்தைக்குட்படாத - சொற்களுக்கெட்டாத — ஞானவாரியை - ஞானக்கடலாகிய அல்லமனே — வாயாற்சொல்ல — மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற — மதியையென்ற - சந்திரனையென்ற — முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடையமகளிர்கூட்டத்தில் — நாணி - வெட்கமுற்று — சிந்தை - மனது — வேறாகிநின்றாள் - வேறுபட்டுநின்றாள். எ-று. - (௫௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணால்மாயைகாட்ட - *
ஐயனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி - *
வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல - *
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௫௩)

(இ-ள்.) கையொடு — செல்லாநின்ற - போகாநின்ற — கடைக்கணால் — மாயைகாட்ட - மாயையானவள்காண்பிக்க — ஐயனை - அல்லமனை — விமலை — கண்ணுற்று - பார்த்து — அதிசயமுடையளாகி - ஆச்சரியமுடையவளாகி — வையகமதனில் - உலகத்தில் — மிக்க - மிகுந்த — மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளே — இனையன்போல - இத்தன்மையையுடையவன்போல — மெய்யழகுடையான்றன்னை - உண்மையான அழகையுடையவனை — வேறுகண்டிலனென்று - வேறேகண்டதில்லையென்று — உள்ளி - ஆலோசித்து. எ-று. - - (௫௩)

மாறருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டவள்செய்பூசைப் *
பேறருளுதற்குற்றானேபெருந்தவத்தாற்பிறந்த - *
வேறொருமகனேயென்றுவிமலையையத்தளாகித் - *
தேறிலளிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனளெங்கோமான். (௫௪)

(இ-ள்) மாறரும் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற — அலமனே - அல்லமனே — இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு — இவள்செய்பூசை - இம்மாயைசெய்கின்ற பூசையினது — பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்தற்கு — உற்றானே - வந்தானே — பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்தினால் — பிறந்த — வேறொருமகனேயென்று - மற்றொருபுருஷனேயென்று — விமலை — ஐயத்தளாகி - சந்தேகித்தவளாகி — தேறி

லணிற்ப-தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துநின்றனன்-மயக்கஞ்செய்துநின்றான்—எங்கோமான்-எமதுதலைவனாகிய அல்லமன்.

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்று *
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல - *
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும் - *
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே.

(இ-ள்) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில் — சேய்மைத்தடத்து - தூரவழியில் —ஒருவனை—கண்டு-பார்த்து— அன்னான்-அவன்—அமைவுற-பொருந்த— வருதல்போதல் - வருதலையும் போதலையும் — ஐயமுற்று-சந்தேகித்து— அறியார்போல - அறியமாட்டாதவர்போல— நிமலனை - அல்லமனை — விகாரியென்றும-விகாரத்தையுடையமனிதனென்றும் — நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற— நிருவிகாரியென்றும்- விகாரமில்லாதகடவுளென்றும் — விமலையே —மயங்குமென்னில்- மயங்குவாளாகில்—மாயையைவெறுப்பதென்-மாயையையெறுத்துச்சொல்வதென்ன. எ-று. - (௫௫)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன் - *
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்று - *
ஏர்நிலைவடிவமாயைக்கிணையனேயலமனென்று - *
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாள். (௫௬)

(இ-ள) நீர்நிலை-சலத்தினாழத்தை—கோலாற்காணும்-கோலாலறியும்— நீர்மைபோல்-தன்மைபோல—இங்குநின்றோன் - இவ்விடத்தில்நின்றவனது—சீர்நிலை- குணத்தின்றன்மையை — மாயைதன்னால்-மாயையினால்—தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல்— அறிவலென்று - அறிவேனென்று— ஏர்நிலைவடிவம்-அழகினிருப்பிடமாகியவடிவத்தையுடைய — மாயைக்கு—இணையனே-இவனே — அலமனென்று-அல்லமனென்று —வார்நிலை-கச்சணிந்த—முலை-ஸ்தனத்தையுடைய— மடந்தை - விமலை — வடிக்கணால் - கூர்மைபொருந்திய கண்ணால்—காட்டினாள். எ-று. - - - (௫௭)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - *
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக் - *
கண்ணினாற்கூறவந்தகைலைமாதறிந்தாளன்னாள் - *
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை. (௫௮)

(இ-ள்.) கண்ணின்றுற்கேட்கும்-கண்ணாலேகேட்கும்படியாகிய—சீர்சால்-சிறப்புமிகுந்த—கங்கணத்திறைவன்முன்னர்-பாம்பாகிய கடகத்தையுடையமதுகேசனதுசந்நிதியில்—கண்ணினால்-தன்கண்களால்—குமரர்-காளையராது—நெஞ்சக்கட்டவிழ்ந்து-மனவலியை நீக்கி—ஆடுவாட்கு-ஆடுகின்றமாயைக்கு—வந்தகைலைமாது-கைலாசத்திலிருந்துவந்தவிமலை—கண்ணினாற்கூற-கண்ணினாலேகாட்ட—அன்னாள்-அந்தமாயையானவள்—ஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை-ஞானநேத்திரத்தினாற்காணப்பட்ட அல்லமனை—கண்ணினாற்கண்டு-கண்ணாலேபார்த்து—அறிந்தாள். எ-று. (௩௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கைலைக்குன்றில் ✼
சொல்லியசூணெஞ்சத்திற்றோன்றலுஞ்சுழன்றோடிப்போ ✼
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப் ✼
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௩௮)

(இ-ள்.) புல்லியநெறியினின்றாள்-அற்பமாகியகாமத்தைக்கருதிநின்றவளாகிய—வல்லி-மாயை—தன்மனத்தில்—காமமாய்ந்து-ஆசைகெட்டு—வண்கைலைக்குன்றில்-வளம்பொருந்தியகைலாசகிரியில்—சொல்லிய—சூள் சபதம்—நெஞ்சத்தில்-மனதில்—தோன்றலும்-தோன்றியவளவில்—சுழன்றோடிப்போய்—அல்லமன்மீதுவீழ்வாளாக-அல்லமன்மேல்விழுகிறவள்போல—மேல்வீழ்ந்து—பற்றி-பிடித்து—புல்லிய-கட்டிக்கொள்ள—நினைந்து-நினைத்து—சென்றாள்-போனாள். எ-று. (௩௮)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம ✼
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற் ✼
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான் ✼
விண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன் (௩௯)

(இ-ள்.) வீரன்-அல்லமன்—அவள்கருத்தை-அம்மாயையினதுநினைவை—கண்டனன்-அறிந்து—காரிகைமனத்துள்-இம்மாயையினதுமனத்துளிருக்கும்—காமம்-காமத்தை—மண்டலமுணரக்காட்டி-இவ்வுலகமறியச்செய்து—வழிக்கொள்வலென்று-போவேனென்று—உளத்திற்கொண்டு-மனதில்நினைத்து—கைதவறிவீழ்ந்தகுடமென-கைதப்பிவிழுந்தகுடம்போல—மத்தளம்—விண்டுக-உடையும்படி—எறிந்துபோகட்டு-எறிந்துவிட்டு—ஓடினன்வி

ணாந்து-சீக்கிரமாகஓடினான். எ-று. - - (௩௯)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனாலென்றெண்ணி - ✻
மத்தளமதனைவீசிப்போகல்போல்வள்ளல்போகப் - ✻
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபிக்கூறிஇமாதரொல்லாங் ✻
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்றார். - (௪௰)

(இ-ள்) இவட்கு-இம்மாயைக்கு — இத்தனையாட்டமெல்லாம் — இதனாலென்று — எண்ணி - நினைத்து — மத்தளமதனை - மத்தளத்தை — வீசி-எறிந்து — போகல்போல்-போவதுபோல — வள்ளல் போக-அல்லமதேவன்போக — மாதரொல்லாம்-ஸ்திரீகளெல்லாரும் — பித்தடைந்தனன்கொலென்று - இவன் பையித்தியங்கொண்டானோவென்று — பித்துறீஇ-மயக்கங்கொண்டு — கைத்தளிர்விரல்-தளிர்போன்றகைவிரல்களை — முடக்கி — கவுளடி-கபோலமூலத்திலே — வைத்துநின்றார். எ-று. - - - (௪௰)

பறைபடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை - ✻
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான் ✻
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி - ✻
னிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிகுளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(இ-ள்.) பறைபடித்து-வாத்தியமடித்து — இன்றுகாறும்-இன்றுவரையில் — மறைத்த — இப்பாவைசெய்கை-இம்மாயையினதுசெய்கையை — பறையுடைத்து-வாத்தியத்தையுடைத்து — ஒழிந்து-நீங்கி — காளை-அல்லமன் — பாரொலாம்-உலகமெல்லாம் — அறியச்செய்தான் — கறையடி-உரல்போன்றஅடிகளையும் — களி-செருக்கையுமுடைய — நல்யானை-நல்லயானையையும் — கருங்கழல்-பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும் — சீற்றத்துப்பின்-கோபத்தையும் வலியையுமுடைய — இறைமகட்கு-அரசன்மகளாகியமாயைக்கு — உயிர்நிலாதென்று — இகுளையர்-தோழிகள் — மனமுளைந்தார்-மனம்வருந்தினார்கள். எ-று. - - - (௪௧)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி - ✻
மலைதனிலியப்புமாற்றமவழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள் - ✻
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழிநிரங்கு - ✻
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு (௪௨)

(இ-ள்) முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளி

பொருந்திய பற்களையுடைய கற்பகப்பூங்கொம்பு போல்பவளாகிய மாயை — சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதன் — இன்றுசெய்யும்- இப்போதுசெய்கின்ற — செருவினுக்கன்றி- சண்டைக்கேயல்லாமல் — வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில் — இயம்புமாற்றம்- சொல்லியபிரதிஞை — வழுவிற்றென்று-தவறியதென்றும் — கலவிசெய்தலைவன் - போகநாயகன் — நீங்க - நீங்குதலினாலே — கைப்பொருட்கு-கையில்வருந்திரவியத்துக்கு — அழுதிரங்கும்-துக்கிக்கின்ற — மூலைவிலைமகளிர்போல- தாசிகளைப்போல — உளமழிந்தாள்-மனங்கலங்கினாள். எ-று. - - - (௪௨)

மாலைவாய்மரையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு ⁕
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற் - ⁕
சாலுமாரஞரறிந்துதடங்கணாய்தளரேனின் - ⁕
சீலநாயகன்போந்தேத்துந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள்.

(இ-ள்) மாலைவாய்- மாலைக்காலத்து — மரையேபோலும்- தாமரைமலரையொத்த — மாயைவாண்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்தியமுகத்தை — கண்டு-பார்த்து — வேலுலாம் வேல்வடிவமுலாவுகின்ற — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுமுடைய — விமலைமாது-விமலையானவள் — அவளுளத்தில்- அம்மாயையினதுஉள்ளத்தில் — சாலும்- மிகவும் — ஆரஞர் - நிறைந்ததுக்கத்தை — அறிந்து — தடங்கணாய்- விசாலமாகிய கண்களையுடையமாயையே — நீ — தளரேல்-வருந்தாதே — நின் - உன்னுடைய — சீலநாயகன்போம் - ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன்போகின்ற — தேத்தும்-இடத்தும் — தேடி — நாங்காண்போமென்றாள். எ-று.

சிலைநுதலவிமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக் ⁕
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனாண்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயினமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார் (௪௪)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்-வில்லையொத்தநெற்றியையுடைய — விமலை- விமலையினது — சொல்லால் — தெளிந்துளம்- மனந்தெளிந்து — இறையைநோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு — கலைதொடருழைபோல்-ஆண்மானைத்தொடருகின்றபெண்மான்போல — மாயை — காட்டினில — தொடர்ந்துபோனாள் — கொலைபடும் - கொல்லுதலை

யுடைய — அயிலமர்த்து - வேலோடுயுத்தஞ்செய்து — குழைபொ
ரு காதுடன் போர்செய்கின்ற — தடங்கணல்லார் - விசாலமாகிய க
ண்களையுடையஸ்திரீகள் — மலர்தொடரளிகள்போல - புஷ்பத்தை
த்தொடருகின்றவண்டுகள்போல — மாயையைத்தொடர்ந்து — செ
ன்றார் - போனார்கள் என்று. - - - (சச)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்மூக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை - *
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தோவாண்டு - *
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர்.

(இ-ள்.) அரசன் - மமகாரன் — மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மையா
ன தவத்தைச்செய்து — பெற்று — வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரச
ருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல் — மூக்கணத்தனுக்கென்று - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று — வாளா - வீணாக — வைத்திருந்த — பாவை - பெண் — மத்தளிகன்பின்போனாள் - மத்தளங்கொட்டுவோன்பின்னேபோனாள் — அந்தோ - ஐயோ — மகடனை - மகளை — ஆண்டுபத்தின்மேலவைத்திருத்தல் - பத்துவருஷத்தின்மேலகலியாணஞ்செய்துகொடாமல்வைத்திருப்பது — பாவமென்று — இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தனர் — கண்டோர் - பார்த்தவர்கள்.

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள் - *
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனாலெய்து - *
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்குமேன்மை *
சாவுமெண்ணுறாமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (சரு)

(இ-ள்.) தயங்கு - பிரகாசியாநின்ற — புன்காமம் - அற்பமாகிய காமமானது — பாவமும்பழியும - பாவத்தையும்பழியையும் — நல்கும் - கொடுக்கும் — பல்வகைப்புகழறங்கள் - பலவகைப்பட்டகீர்த்தியையும்தருமத்தையும் — யாவையும் - மற்றவைகளையும் — அழிக்கும் - கெடுக்கும் — எய்துமின்பமும் - தன்னால் வருஞ்சிற்றின்பத்தையும் — அதனாலெய்துநோவும் - அவ்வின்பத்தாலவருந்துன்பத்தையும் — நன்மரபும - நல்லபரம்பரையையும — செய்யுநோன்பும் - செய்கின்றவிரதங்களையும் — நல்லொழுக்கும் - நல்லஒழுக்கத்தையும் — மேன்மை - மேம்பாட்டையும் — சாவும - இறப்பையும் — எண்ணுறாமல் - எண்ணுதிருக்கும்படி — நிற்கும் - நிலைபெறும் — என்

பார்-என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று. - - (சகூ)

(வேறு.)

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க *
ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள் - - *
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவாள் - *
நெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியந்நிலாவனைசென்றாள். (சள)

(இ-ள்.) பஞ்சின்மேல் — மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் — பதை பதைக்கும்-பதைபதைக்கின்ற—மென்பதங்கள்-மெல்லியபாதங்கள் — பரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து — அஞ்சுருள்-அஞ்சமுறுள் — நீருணவவாவாள்-நீர்பருகுதலைவிரும்பாள் — ஞாயிறு-சூரியனது — விஞ்சு-மிகவும் — முதிர்-முதிர்ந்த — கதிர் -கிரணங்களுடைய — வெதுப்பினை-வெப்பத்தைக்குறித்து — வெருவாள் - பயப்படாள் — நெஞ்சு-மனதை — யோகிமேலிருத்தி-அல்லமன்மேல்வைத்து — அந்நிலாவனை-அந்தமாயை — சென்றாள்.

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த - - *
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண் - - *
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற் - *
றாமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். - (சஅ)

(இ-ள்.) காமவெந்தழலால்- வெவ்வியகாமாக்கினியால் — உடல் வெந்து-சரீரம்வெந்து — உளங்கரிந்த-உள்ளங்கருகிய — கோமடந் தையலால்-ராஜபுத்திரியாகியமாயையல்லாமல் — அலைமேல்வரும்- பார்கடலிற்பிறந்த — குளிர்தண்- மிகவும்குளிர்ச்சிபொருந்திய — பூமடந்தை-ஸ்ரீதேவியானவள் — அப்பாலையிற்போமெனில் - அப் பாலைநிலத்திற்போவாளாகில் — புனலில்-சலத்தில் — தாமிளங்கயல்- தாவாநின்ற இளமைபொருந்தியகெண்டையானது — சுடுமணல்வீ ழ்ந்தென் - சுடுகின்றமணலில் வீழ்ந்ததுபோல — தளரும்-சோர் வாள். எ-று. - - - - (சஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை - - *
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல் - *
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிருப்பின் - *
மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து - (சகூ)

(இ-ள்-) பானலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலரையொத்தகரிய

கண்களையுடையமாயை—போகிய—கொடும்பாலை-கொடியபாலை நிலம்—யானைதன்-யானையினுடைய—புழைக்கைநிகர்-துதிக்கையையொத்த—துளி-நீர்த்தாரைகளை—இடைவிடாமல்-ஓயாமல்—வானம்-மேகமானது—நின்றுபெய்யினும்-நெடுங்காலம் நின்று பெய்தாலும்—தழற்பட்ட-அக்கினியிற்காயப்பட்ட—வல்-வலிய—இரும்பின்மேல்—நகந்தெறி-நகத்தால்தெறித்த—திவலைபோல்-நீர்த்துளிபோல—விரைந்து-சீக்கிரத்தில்—சுவறுறும்-சுவறிப்போம் எ-று. - - - - - (௫௪)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப் - - ※
பாலையன்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து - ※
வேலையிற்றலைவீழ்ந்ததனுலுமுண்வெண்ணை - - ※
யானும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. - (௫௫)

(இ-ள்.) மால்-நாரணன்—அருந்தியபோது-இவ்வுலகத்தையுண்டபொழுது—தம்வயிற்றிடையிராது-தம்வயிற்றிலிராமல்—இப்பாலை-இந்தப்பாலைநிலத்தை-அன்று-அந்நாளில்—உடனுமிழ்ந்திலனுகில்-உடனேயுமிழாவிட்டால்—மெய்பதைத்து-சரீரம்பதைத்து—வேலையின்றலை-சமுத்திரத்தினிடத்தில்—வீழ்ந்ததனுலும்—உண்வெண்ணையாலும்-வெண்ணையையுண்டதினுலும்—வெந்தழறணிந்து-வெவ்வியதாபம்நீங்கி—உயிருய்குவனலன்-பிழைத்திருக்கமாட்டான். எ-று. - - - - (௫௫)

நாயினுவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந் - - ※
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற - - ※
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசெம்மலர்முகமாதர் - ※
வாயினீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. - - (௫௬)

(இ-ள்) நாயினுவினீர்-நாயினதுநாவிலுள்ளசலத்தை—சிறுமுயற்குருளைகள்-சிறியமுயற்குட்டிகள்—நக்கும்-நக்குகின்ற—தீயபாலையில்-கொடியபாலைநிலத்தில்—தனைமறந்து—அவசத்தில்-பரவசப்பட்டு—சென்ற-நடந்த—மாயைமாதுபின்-மாயையினதுபின்னே—தொடர்ந்துசெல்-தொடர்ந்துபோகின்ற—மலர்முகமாதர்-தாமரைமலர்போன்றமுகத்தையுடையமகளிர்—வாயினீரறீஇ-வாயில்சலமற்று—கண்கணீர்-கண்களில்சலம்—வந்துசுரந்தன. எ-று. - - - - - (௫௬)

கானனிமொனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார் - ※
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைநாவினுல்வருடித் - - ※
தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார் - ※
வேனிலாமெகாடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (ருஉ)

(இ-ள்.) மானனார்சிலர் - மானையொத்த சில்ஸ்திரீகள் — கானனிமொன - கானலைச்சலமென்றுநினைத்து — சிறிதிடம் - கொஞ்சதூரம் — கடிதுசென்று - விரைந்துசென்று — இளைப்பார் — வாய்க்கடை - கடைவாயை — நாவினுல் — வருடி - தடவி — தானையோர்கரம் - ஒருகையால்முன்தானையை — முகதமெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக்கெதிரேவீசி — மெய் - சரீரம் — தளர்வார் — வேனில் - வேனிற்காலம — ஆ — கொடிதென்று - கொடியதென்று — தம்விதியினை - தமதுவிதியை — வெறுப்பார். எ - று. (ருஉ)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை ※
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ் - - ※
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல் - ※
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்னேடும். (ருந)

(இ-ள்.) மாதர் - ஸ்திரீகள் — இவ்வணம் - இத்தன்மையாக — தொடர்ந்து — பின்வர - பின்னேவர — எழின்மாயை - அழகையுடையமாயையினது — பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள் — பாலையுள் - பாலைநிலத்தில் — நடந்து — வருந்தின — (ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்றனை - அவ்வல்லமதேவனை — மறித்து - தடுத்து — உதவிசெய்து — அறன்மெல்லோதியோடு - கருமணலையொத்த மெல்லியகூந்தலையுடையமாயையோடு — உறவாவமென்று - சிநேகமாவோமென்று — உழைகள் - மான்கள் — முன்னேடும் - முன்னேயோடும்.

கூந்தல்மேல்விரிமுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட - ※
வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக் - ※
காந்தளங்கைகடாவருங்கானக்கலாபம் - - ※
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழுவந்தனள்பெருவனத்தில். (ருச)

(இ-ள்.) கூந்தல - தலைமயிரானது — மேல்விரிமுகிற - மேலேபரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — கோபம்வாய்காட்ட - உதடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் — ஏந்துகொங்கையின்வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமாலைக

ள் — மலையருவியை — எய்ப்ப - ஒத்தலாலும் — காந்தளங்கைகடர - அழகியகைகள்காந்தண்மலரின்தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — வருங்காரொன - வருகின்றகார்காலமென்று — கலாயம்வாய்ந்த மஞ்ஞைகள் - தோகையையுடையமயில்கள் — மகிழ - சந்தோஷிக்க — பெருவனத்தில் - பெரியகாட்டில் — வந்தனள் - மாயைவந்தாள். எ-று.

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யு - - *
வங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா - - *
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து - , - *
பொங்குறுந்துயரொடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(இ-ள்.) சிங்கமும் — கரியும் யானையும் — பணிசெய - தங்களுக்கு வேலைசெய்யும்படி — தவஞ்செய்யு - தவஞ்செய்து — அங்குறுந்தவர் - அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்கின்றமுனிவர் — மாயைதன் - மாயையினது — முலையிடையாம் - ஸ்தனமும் இடையுமாகிய — மாதங்கமும் - யானையையும் — சிறுசிங்கமும் - சிறியசிங்கத்தையும் — கண்டு - பார்த்து — உளந்தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து — பொங்குறுந்துயரோடு - மிகுந்ததுக்கத்துடனே — எழுந்து — இரிந்துபோயினர் - ஓடினார்கள். எ-று. - - - - (௫௬)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ - *
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந் - - *
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருதுயரு - *
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருணமூர்த்தி. - -(௫௭)

(இ-ள்.) கொடிய - கொடிதாகிய — வாள்வரிவேங்கையை - வாள்போன்றவரிகளையுடையபுலியை — கண்ட - பார்த்த — மான்குழாம்போல் - மான்கூட்டங்கள்போல — நெடியவார்சடை - மிகவுநீண்டசடைகளையுடைய — முனிவரர் - முனிவரிற்சிறந்தோர் — கலங்குறுநிலையும் - மனங்கலங்குகின்றநிலையும் — தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்ற — மென்றோள் - மெல்லியகைகளையுடைய — மடவார்வருதுயரும் - ஸ்திரீகள்வருகின்றதுக்கமும் — முடியுமாறு - நீங்கும்படி — அருள்செயநினைந்தனன் — அருணமூர்த்தி - அருள்வடிவாகிய அல்லமன.

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றரப்பணீர்மனத்தி - *
ஞேயுநீரொனவொருமுனிபோனின்றுநவன்று - *
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த் - *

தேயு நுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. - (ருஎ)

(இ-ள்.) மாயையோக-மாயை நீங்கும்படி — ஓர்கணத்தினில்-ஒரு க்ஷணத்தில் — துரப்பன்-ஓட்டுவேன் — நீர்-நீங்கள் — மனத்தில் — நோயுறீரென-வருத்தமுறவேண்டாமென்று — ஒருமுனிபோல் — நின்று-அல்லமநின்று — நுவன்று-சொல்லி — தூயமாதவர்க்கு-பவித்ரமாகியமுனிவருக்கு — அருள்செய்து-அனுக்கிரகஞ்செய்து — நொலலைநல்லுருவாய்-பழைய அல்லமனாய் — தேயுநுண்மருங்கு-தேய்ந்தநுண்ணிய இடையையுடைய — அணங்கெதிர்-மாயைக்கெதிரே — சிரித்து - தோன்றினன் எ-று. - - (ருஎ)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக் - ✻
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று - - ✻
மெங்களுயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத் - - ✻
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் - (ருஅ)

(இ-ள்) பொங்குமாரழல்-மிகுந்த அக்கினியான தாசொலிக்கின்ற — வெஞ்சுரம்-வெவ்வியபாலைநிலத்தில் — புக்கபூவையர்க்கு-சென்ற மாதருக்கு — கங்கையாறெதிர்ந்தாலென-கங்காநதியெதிர்ப்பட்டது போல — கண்ணெதிர்தோன்றும்-கண்ணுக்கெதிரேதோன்றிய — எங்களுயகன்-எமதுதலைவனாகிய அல்லமதேவனது — திருவடித்தாமரையிணையை-அழகிய உபயபாதாரவிந்தங்களை — தங்களாகுலந்தீர்ந்து-தங்கள்வருத்தம்நீங்கி — மெய்குளிர்தர-சரீரங்குளிர்ச்சியடையும்படி — சார்ந்தார்-அடைந்தார்கள். எ-று. (ருஅ)

பெருகளத்தினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த - - ✻
கரநெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய் - ✻
விரைமலர்க்கணைபட்டுளைதையுமெல்லியலை - - ✻
யருளறத்துறந்தனையெங்கொலென்றனரவர்தாம். (ருகூ)

(இ-ள) இளங்காளாய்-இளமையையுடைய அல்லமனே — பெருகு-மிகுந்த — அளற்றினில்-சேற்றில் — அழுந்தி-அமுழ்கி — அங்கெழுபவன்-அவ்விடத்தில்நின்றும் எழுந்திருக்கின்றவன் — பிடித்த-பிடிக்கப்பட்ட — கரநெகிழ்த்துவிட்டு-கையை நீக்கிவிட்டு — அகல்பவன்போல்-நீங்குகின்றவனைப்போல — விரைமலர்க்கணைபட்டு-வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணம்பட்டு — உளைதையும்-மனம்வருந்துகின்ற — மெல்லியலை மாயையை — அருளறத்துறந்தனை - அருளின்

றிநீங்கினாய்—என்கொலென்றனர்-யாதோவென்றார்— அவர்தாம்-அம்மகளிர். எ-று. - - - - (௫௯)

பற்றியாயிடைவிடுத்தநீயிரோபற்றி - - - ✻
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக , - - ✻
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ - , ✻
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். - - (௬௰)

(இ-ள்.) பற்றி-பிடித்து— ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில் விட்டது— நீயிரோ-நீங்களே—பற்றி-பிடித்து—இற்றைநாள்-இந்நாள்வரையில்(நான்)—உமை-உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை—இவ்வுலகமுற்றும்- இந்தலோகமெல்லாம்—ஓதுறும்- சொல்லும்— ஏதிலரிடை- அயலாரிடத்தில் — குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி — கூறுநரல்லால்-சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழைமொழிகுநர்- தங்குற்றத்தைச்சொல்பவர்—உளரோ. எ-று. - - (௬௰)

என்னவோதலுமல்லடனேந்திழைமடவார் - - ✻
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு - ✻
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா - - ✻
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (௬௧)

(இ-ள்.) அல்லமன் — என்னவோதலும் - என்றுசொல்லியவளவில்—ஏந்திழைமடவார்-ஆபரணத்தைத்தாங்கியமங்கையர்— மன்னன்மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினதுமனதில் — எழுகாமநோய்- உண்டாகியகாமவியாதி— வளருமுன்னம்-வளருகிறதற்குமுன்னம் — நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து — இன்றுதான்முனிந்தாய்-இன்றைக்குத்தானேகோபித்தாய் — என்னை-என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஏறவிட்டு- மேலேறும்படிசெய்து — ஏணியைவாங்கினை — என்றார் - என்றுசொன்னார்கள். எ-று. (௬௧)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தூய்தாய் - ✻
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு - ✻
வல்லையென்பதையறிந்திலேனுனைவன்சொற் - - ✻
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிராணிதுசொல்லும். (௬௨)

(இ-ள்.) மாயை — தொல்லை - ஆதியில் — நின்றிருமேனிபோல்-உன்வடிவம்போல — உள்ளமும்-மனமும் — தூய்தாய்- பரிசுத்தமாகி—நல்லையென்று-நல்லவனாகியிருட்பாயென்று—உனை-உன்னை —

நம்பினேன் — வஞ்சகநடிப்புவல்லையென்பதை - வஞ்சகமாகிய அபிநயத்தில் வல்லவளாகியிருப்பாயென்பதை — அறிந்திலேனுல்-நான் அறியேன் — என - என்று — வன்சொல்-குரூரமானசொல்லை — சொல்லிநின்றனள் — எம்பிரான் - அல்லமதேவன் — இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான். எ-று. - - - (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ - - *
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட் - *
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையும்படிறி - - *
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். - (௬௩)

(இ-ள்) தடங்கண்-விசாலமாகிய கண்களையும் — பஞ்சின்மெல்லடியாய்-பஞ்சுபோல்மெல்லியபாதங்களையுமுடையமாயையே — வஞ்சநாடகநடிப்பது- வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது — மாயைதன் செயலோ-மாயையினது செய்கையோ — தஞ்சவல்லமன்றன் செயலோ-ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனது செய்கையோ — என- என்று — கடவுளையும்-தேவரையும் — படிறினெஞ்சமாதவர்தமையும்-பொய்யில்லாதநெஞ்சத்தையுடையமுனிவரையும் — நீ — கேட்டறிதி-கேட்டறி — என்றான்-என்றுசொன்னான். எ-று. - (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு - *
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத் - *
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொல்விக்குந்தகைமை - *
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

(இ-ள்.) வள்ளல்-அல்லமன் — என் கூத்தை - எனது நடிப்பை — தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால்- நீக்கக்கூடாததேவராலும்முனிவராலும் — சொல்விக்குந்தகைமை-சொல்லிவிக்குந்தகுதி — கள்ளன் — மங்கையை- தன்மனைவியை — களவுசெய்பொருளினைக்கண்டுகொள்ளுநன்குறி-திருடப்பட்டபொருளைக்கண்டறியும்படியாகியநல்லகுறிகளை — புகல்விப்பதொக்கும்-சொல்விப்பதற்கொப்பாகும் — என்று — அம்மாயை — புன்னகைகொளீஇ- புன்சிரிப்புக்கொண்டு — உரைக்கும் — சொல்வாள். எ-று. - - - (௬௪)

நெஞ்சம்யாதினுமெனையகன்றிடவரினைக்குங் - *
கஞ்சன்மாயையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ - *
விஞ்சும்வானிறையென்னையெம்மெய்யினுல்விடுவான் - *

றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

(இ-ள்.) மாயை — தஞ்சமென்று - எளியவளென்று — இகழ்தரத்தக்க - இகழத்தகுந்த — சொற்கற்றோய் - சொல்லைக்கற்ற அல்லமதேவனே — அரி - விஷ்ணு — நெஞ்சமியாதினால் - எந்தடனதினால் — எனை - எவ்வனை — அகன்றிட - நீங்க — நினைக்கும் - நினைப்பான் — கஞ்சன் - பிரமதேவன் — மாயையையிலனென - தான்மாயையில்லாதவனென்று — கழற - சொல்ல — வாயுண்டோ — விஞ்சும்வானிறை - சிறந்த சுவர்க்கத்திற்குத்தலைவனாகிய இந்திரன் — எவ்வனை — எம்மெய்யினால் விடுவான் - எந்தசரீரத்தினால்விடுவான். எ-று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலாலும் - பிரமனுக்குமுகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலாலும் - இந்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறிகளிருத்தலாலும் - அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லரென்பதுகருத்து. (௬௫)

எனையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென் - ✻
றனைவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றனைப் - ✻
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று - ✻
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும் (௬௬)

(இ-ள்) எவ்வனையஞ்சி - எனக்கு அஞ்சி — மாவழங்குகாட்டிருக்கு மாதவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள் — என்றனைவென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லவரோ — அல்லர் — என்றனை - என்னை — பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள் — யார் — பேசுதியென்று - சொல்லென்று — மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்றநுட்பமாகிய இடையையுடையமாயைசொல்ல — அல்லமன் — விளம்பும் - சொல்லுவான்.

என்றனாணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று - - ✻
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய் - - ✻
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற - - ✻
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

(இ-ள்.) என்றனாணையை - என்னுடைய ஆஞ்ஞையை — கடப்பவர் — இலையிலையென்று - இல்லையில்லையென்று — வென்றிகூறினையேல் - வெற்றியைச்சொல்லுவாயாகில் — அவர்நிற்க - அவர்களிருக்கட்டும் — வேல்விழியாய் - வேலையொத்தகண்களையுடையமாயையே — நின்றவாருயிர்முயற்சியால் - நிலைபெற்றுநிறைந்தஉயிரினதுசெய்கையினு

லே — நிகழ்த்திடமாற்றமன்றி - சொல்லியசொல்லிலல்லாமல் — வாழ்மறையாகமத்து - நிலைபெற்றவேதாகமங்களிடத்து — அறிதி யென்று-அறியென்று — அறைந்தான்-சொன்னான். எ-று. (௬௭)

நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு - - ✻
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற - - ✻
நூலெலாமுனைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றான் - ✻
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. - (௬௮)

(இ-ள்.) மாலெலாம்-மயக்கங்களெல்லாம் — பிறப்பதற்கிடமாகிய மாயை — நாலுவாக்கு - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்கிற வாக்குநான்கினையும் — நீபார்ப்பினும் - நீபார்த்தாலும் — நான் — அவற்றினுக்கும்-அவைகளுக்கும் — மூலகாரணமாகுவன் — மொழிந்தவிம்மாற்றம் - நான்சொல்லியவிச்சொல் — நூலெலாமுனைத்திடுமென-சாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று — செருககொடு-செருவத்துடனே — நுவன்றாள்- சொன்னாள். எ-று. - (௬௮)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை - - ✻
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலைபேதாய் - - ✻
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார் - ✻
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். - (௬௯)

(இ-ள்.) பேதாய்- அறிவில்லாதவளே — இவ்வுலகமும் - இவ்வுலகங் களையெல்லாம — ஆட்டுகிற்பன்-ஆடச்செய்வேன் — என்றனை என்று சொன்னாய் — நின்னையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாடச்செய்கிறவர் — யாரென-ஆரென்று — அறிந்திலை-அறியாய் — மூடரோ — நின்னை-உன் ன்மையை — கேட்டு — ஓர்பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று — கிளப்பார்-சொல்லுவார் — நாட்டுமென்னை - நிலைநிறுத்துகின்றவெ ன்னை — நன்கறிந்துயர் - நன்றாகவறிந்துயர்ந்த — ஞானிகள் — நவில்வார்-சொல்வார்கள். எ-று. - - - (௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே - - ✻
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம் - ✻
பாரொனுவியம்பினள்பசிககையிடிற்பசிநோய் - ✻
தீருமாமருந்ததவுவனென்பவர்சீர்போல். - (௭௰)

(இ-ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ — அதையறியேம் — மாரவே ள்செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை — மறித்து - போ

து — அதன்பின் — என்வாதம்பாறொ - என்னுதர்க்கத்தைப்பாறொ ன்று — பசிக்கு — அன்னமிடில்-அன்னமிட்டால்—பசிநோய்—தீரு ம் - திரும்படி — மாமருந்துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பே ன் —என்பவர்சீர்போல் என்றுசொல்லுமவர்தன்மைபோல—இய ம்பினள் - மார்யைசொன்னாள். எ-று. (எ௰)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
நாமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
தீமைநெஞ்சினாற்சூணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினாருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன். (எக)

(இ-ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணினாய் - அச்சஞ்செய்கின்ற வேல் போன்றநெடியகண்களையுடையமாயையே — நீ — காமியாகி-காமி யத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி — அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால்- பூசனையை உறுதியாகக்கொண்டமையால்— காமிபோல் — நடித்தே ன்-அபிநயித்தேன் — தீமைநெஞ்சினால்-பொல்லாங்கையுடையமன தினால் — சூள்-சபதத்தை — நினைந்தனை-நினைத்தாய் — (ஆதலால்) — நினைத்தீண்டேன் - உன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன் — மினாருடன்- ஸ்திரீகளுடனே — போ — என்றனன் - என்றுசொன்னான் — வன்சொ லால்-கடினமாகியசொல்லாலே — புனிதன் பரிசுத்தனாகிய அல்லமன்.

(வேறு) மண்ணுலகி லிழிகுலமத் தளத்தொழிலோன் றனைவிரு ம்பி வறிதாமீண்டா, ளண்ணன்மக ளெனும்பழியை மாளாமலி று விட்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியா தெவ்வாறு விமலன்பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலெ ன மாயையுளம் பிழையுற்றாள். (எஉ)

(இ-ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில் — அண்ணன்மகள் - ராசகு மாரி — இழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனை- ஈனமாகியகுடியிற்பி றந்தமத்தளங்கொட்டுகின்றவனை — விரும்பி — வறிது - பயனில்லா மல் — மீண்டாள் - திரும்பினாள் — எனும்பழியை - என்னும் அபவா தத்தை — மாளாமல — நிறுவி - நிலைநிறுத்தி — போய் - கைலாச த்திற்குப்போய் — விண்ணுலகம் - தேவர்கள் — அங்கைகொட்டிந கைசெய்ய- கைகொட்டிச்சிரிக்க — சூண்முடியாது - பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றாமல் — விமலன்பங்கிற் பெண்ணரசி தன்முகத்தில - பர மசிவனுடைய பாதிதேகத்திலிருக்கின்ற பார்வதியினது முகத்தில் —

எவ்வாறு — விழிப்பலென - விழிப்பேனென்று — மாயை — உளம்பிழையற்றாள் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று. (௭௨)

அன்பினா லன்பர்பெறற் கெளியனாமெனைச் சூளொன்றறைந்து வந்து. வன்பினாற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தாயிதுதகுமோ மாயை மாதே. முன்பினாக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாகவேண்டி மிகமுயன்று நெஞ்சிற், றுன்பராய்த் திரியுமவர் போலென்றான் மாயைதனைத் துரக்கவல்லான். (௭௩)

(இ-ள்.) மாயைதனைத் துரக்கவல்லான் - மாயையைத் துரத்தவல்லவனாகிய அல்லமதேவன் — முன்பு — இனா - இனிமையாகாத — கடு - கசப்பாகிய வஸ்துவை — விதைத்து — கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரும்பாகவிளைய விரும்பி - மிகமுயன்று - மிகவும் முயற்சிசெய்து — நெஞ்சில - மனதில — துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய் — திரியுமவர்போல் - சஞ்சரிக்குமவர் போல — அன்பர் - பக்தர் — அன்பினால் - பக்தியினால் — பெறற்கெளியனாமெனை - அடைதற்கெளியனாகிய என்னை — சூளொன்றறைந்து - ஒருபிரதிக்ஞையைச்சொல்லி — வந்து — வன்பினாற்பெறவேண்டிநின்று - வலியதன்மையினாற்பெறுதற்குவிரும்பிநின்று — அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய் — இது தகுமோ — மாயைமாதே — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று. (௭௩)

கரைகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்தநாய் கன்போலக் கலங்கிநின்ற, வளைபுனைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள மறுகிமாழ்கி, யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினியல் நோக்குறா வியல்புபோல வருள் புரிதி யையவிவள் குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்சொன்னாள்.

(இ-ள்.) கரைகுறுகவந்தகலம் - கரையைக்கிட்டும்படிவந்த கப்பலானது — கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற — நாய்கன்போல - வாணியன் போல — கலங்கிநின்ற — வளைபுனைமென்முலைமாயைதனை - மலைபோன்றும்பிருதுவாயுமிருக்கிறஸ்தனங்களையுடைய மாயையை — விமலை — கண்டு - பார்த்து — உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று — மாழ்கி - மயங்கி — ஐய - அல்லமதேவனே — இரதம் - ரசகுளிகை — உறு - தன்னைச்சேர்ந்த — களிம்புமலி - களிம்புநிறைந்த — செம்பினியல் - செம்பினதுகுணத்தை — நோக்குறாவியல்புபோல - பாராததன்மைபோல — இவள்குணநோக்காது - இவள்குணத்தைப் பாராமல் — அருள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாயென்று — தொழுது - பணிந்து —

அஞ்சி-பயந்து—சொன்னாள். எ-று. (௭௪)

இலங்கிலைவேன் மருட்டுமதர் விழிவிமலாய் வறியவோடிரதந்தன்
னால், நலங்கிளர்பொன் னுருவாகி லென்னாலிம்மாயையின்ப நணுகு
மென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகி புகலமாயை, கல
ங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்.

(இ-ள்.) இலங்கிலைவேன்மருட்டும் - விளங்கிய இலையையொத்த வேலைமயங்கச்செய்கின்ற— மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தகண்களையுடைய விமலையே— வறியவோடு-பயனில்லாத ஓடானது— இரதத்தன்னால்-ரசகுளிகையினால்— நலங்கிளர்பொன் னுருவாகில்-நலம்விளங்கியபொன் னுருவமானால்— என்னால்— இம்மாயை-இந்தமாயை— இன்பநணுகுமென்று - சுகத்தைப்பெறுவளென்று— புலங்களறிவரிய-இந்திரியங்களாலறியக்கூடாத— பரமானந்தசிவயோகி-பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவன்— புகல சொல்ல— மாயை— கலங்கி— அளிபசும்புண்ணில்- அளிந்தபச்சைப்புண்ணில்— செவ்வேல்பட்டென- சிவந்தவேல்பட்டதுபோல— அழுங்கி- வருந்தி— கழறுகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ-று. (௭௫)

நனவொருபுன்கனவாக மயங்கவெனைப் புணர்தலினா னாளும்வெ
ன்றி, யெனதெனதென் றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுதலு மெங்க
ள்கோமான், கனவினுகர் வுறுமுணவு குறையுமோ பசியதனாற் களை
வதுண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண்டிறுமாந் தனைபேதா
ய்நீதானென்றான். (௭௬)

(இ-ள்.) நனவு-ஜாக்கிரமே— ஒருபுன்கனவாக - அற்பமாகியவொருகனவாக— மயங்க- திரிய— எனைப்புணர்தலினால் - என்னைப்புணர்ந்ததினாலே— நாளும்- எப்போதும்— வென்றி - ஜயமானது— எனதெனதென்று- என்னுடையதேயென்று— உளஞ்செருக்கி-மனதிற்செருக்குற்று— மடமாயை - பேதைமையையுடையமாயை— கூறுதலும்-சொல்லியவளவில்— எங்கள்கோமான் - எங்கள் தலைவனாகிய அல்லமதேவன்— கனவினுகர்வுறுமுணவு-கனவிலுண்ணப்பட்டவுணவு— குறையுமோ— பசியதனாற்களைவதுண்டோ - அதனாலே பசியைநீக்குவதுண்டோ— பேதாய்-பேதைமையுடையவளே— நினைவில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகனவை— கண்டு— நீதான்- நீயே— இறுமாந்தனை-செருக்குற்றாய்— என்றான். எ-று. (௭௭)

ாண்டுநீ தள்ளினுநானின்றுபோகே
ன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நினைத்தழுவிக் கட்டிக்
கொண்டு, செவ்வண்ண மமர்கைலைக் கேகியென்னுண்முடிப்பலெ
னச் செருக்கிச்சொன்னாள். மைவண்ண மலர்க்குழலாள் வான்றிரட்
டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல. (எஎ)

(இ-ள்.) கைவண்ணமலர்ப்பகழி மதனனையாய்- அழகியபுஷ்ப பா
ணத்தைக் கையிற்கொண்ட மன்மதன்போன்ற அல்லமதேவனே—
நீ—எவ்வண்ணம்-எவ்வகையாக—உனாவன்மைகொண்டு- சொல்வ
ன்மைகொண்டு—தள்ளினும்-தள்ளினாலும்—நானின்றுபோகேன்-
இப்பொழுதுநான் போகேன்— நினைத்தழுவி-உன்னைக்கலந்து—க
ட்டிக்கொண்டு— செவ்வண்ணமமர்கைலைகேகி- செய்யநிறத்தை
யுடைய பரமசிவனமர்ந்தகைலாசத்திற்குப்போய்—என்னுண்முடி
ப்பலென-என்பிரதிஜ்ஞையைநிறைவேற்றுவேனென்று— மைவண்
ணமலர்க்குழலள் - கருநிறமுடைய மலர்சூட்டிய கூந்தலையுடைய
மாயை—வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல - ஆகாயத்
தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிற சொல்லைப்போல— செருக்கி-
செருக்கையடைந்து—சொன்னாள். எ-று. (எஎ)

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் ளுண்முடிப்ப லெனுமொழிக்கு
முறுவலசெய்து, பிடிக்கவலை யாயிலெனைப் பிடிநடையாய் பிடி
யென்று பிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினாற் காண்ப
தும்போய் மதிமயங்கி வறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடி மென்றோண்
மடவா ரின்றிழந்தோ மிவளையெனத் துயருழந்தார். (எஅ)

(இ-ள்.) முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் - மலாமுடித்த கூந்த
லையுடைய மாயை—ளுண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நி
றைவேற்றுவேனென்றுசொன்னசொல்லுக்கு— முறுவல்செய்து-
நகைத்து— பிடிநடையாய்- பெண்யானையையொத்த நடையையு
டையமாயையே— எனை- என்னை— பிடிக்க —வலையாயில்-ஸாம
ர்த்தியமுடையவளானால்— பிடியென்று—பிரான்- அல்லமதேவ
ன் — மறைந்தான் — மடக்கொடி- மடமையையுடைய கொடி
யையொத்த மாயை—தன்விழியினால்- தனதுகண்களால்—காண்ப
தும்போய்— மதிமயங்கி- புத்திகலங்கி— வறிதுநின்றாள் - பயனி
ல்லாமல் நின்றாள் — சுடர்த்தொடிமென்றோண்மடவார் - பிரகா

சிக்கின்ற வளைகள்பொருந்திய மெல்லிய கைகளையுடைய மாதர்கள்—இன்று- இப்பொழுது—இவளை- இம்மாயையை— இழந்தோம்—என-என்று— துயருழந்தார் -துக்கித்தார்கள். எ-று. (௭௮)

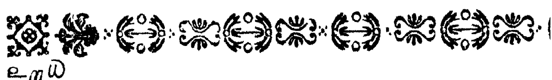
வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமெனுமென்புளன்றி
யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்றனும், பண்
டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படுவனோதான்,தொ
ண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்தூயோர்க்கல்லால்.

(இ-ள்.) வெண்டிங்கணிலவு - வெண்மையாகிய சந்திரனுடைய நிலாவானது—வாயிடைப்புகினும்- வாயில் நுழைந்தாலும்— சகோரமெனுமென்புளன்றி - சகோரமென்கிற மெல்லிய பட்சியல்லாமல்— உண்டு-அந்நிலவைப்புசித்து— வாழுமுயிர்- வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ-இவ்வுலகத்திலுண்டோ—(அதுபோல)நம்மல்லமனுமொருவன்றனும்-ஒப்பற்றநமது அல்லமதேவனும்—பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினும் •இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்பட்டாலும்—தொண்டன்பின்வழிநின்று- அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியின்வழியில்நின்று—மனமாசுதீர்ந்த- மனதின்குற்றங்களைந்த—பெருந்தூயோர்க்கல்லால்- பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி — அவள்பிடிக்கப்படுவனோ - அவளாற்பிடிக்கப்படுவனோ எ-று. - - - - (௭௯)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன்னிலைநின்று மாயாவாதி,யாயி
னனல்வீரசைவ சித்தாந்தகுலதீபமாயினோனென், றோயுமனநிறு
வியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றற்,றூயமுனிவரெ
ல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்ந்தார். (௮௰)

(இ-ள்.) நல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினோன்-நன்மைபொருந்தியவீரசைவசித்தாந்த பரம்பரைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன்—மாயைதனை-மாயையை— வாதித்து-வாதஞ்செய்து— தள்ளுபு-தள்ளி— தன்னிலைநின்று- தனதுஸ்வபாவஸ்திதியிலிருந்து—மாயாவாதியாயினன்—என்று—ஓயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தைநிறுத்தி—இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம்- முக்காலத்தையும்— உணருமாற்றல்-அறியுஞ்சக்தியையுடைய— தூய- பரிசுத்தமாகிய — முனிவரெல்லாம்—அல்லமனைத்தொழுது—தவந்தொடங்கி- தவத்தையாரம்பித்து—வாழ்ந்தார். எ-று. - - (௮௰)

மாயைகோலாகலகதி முற்றிற்று. ஆககதி- ௭-க்கு-திருவிருத்தங்கள்.

எட்டாவது-

வசவண்ணர்வந்தகதி.

(வேறு.)

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை - ✻
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங் - ✻
கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென் - ✻
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம். - (க)

(இ-ள்.) அசைவில்-நிலைதிரியாத—அல்லமற்காய்-பிரபுதேவனை க்காணும்பொருட்டாய்—உமைநற்கலை- உமாதேவியினுடையசத் துவகலையும்—வசவதேவன்- வசவேசனும்— வலியகணங்கள்-வல்ல மையுடையசிவகணங்களும்— கசியுமன்பின்-உளமுருகின்றஅன்பினோ டும்—கயிலையினின்று—தென்றிசையில்வந்த-தெற்குதிசையிலவ ந்தவதரித்த—திறம்-வகையை—உரைசெய்குவாம்-சொல்லுவோம்.

தீங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன் - ✻
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ ✻
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின் - ✻
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே. - (உ)

(இ-ள்.) தீங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) தீமையடையத்தக் க— சிறுவிலைநாள் - குறைந்த விலையையுடைய க்ஷாமகாலத்தில் — கடன்வாங்குமோர்பொருள் - கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை— போக் கும்வறியர்போல் - இழக்குந்தரித்திரர்போல— ஞானநெடுந்தகை- ஞானமாகியநெடியதகைமையையுடைய அல்லமதேவன் — நீங்க- மறைந்துபோய்விட—மாயை—ஆவியியக்கமுமின்றி- சுவாசமசை தலுமின்றி—நின்றேங்கும்-நின்றுவியசனப்படாநின்றனள். எ-று.

மத்தளங்கொடுவந்தவன் றன்னொடு - ✻
பொய்த்த நுண்ணிடை போயினளென்னவே ✻
சித்த நானுந் துயருந் தின்றிடப் - ✻
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர். (ஙு)

(இ-ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொடு-நாடோறுமத்தளமடித்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு — பொய்த்தநுண்ணிடை - பொய்யென்றுசொல்லப்பட்ட நுட்பமாகியஇடையையுடையமாயை—போயினள்—என்ன-என்றயலார்சொல்ல—பெற்றவர்-அவளைப்பெற்றதாய்தந்தையர் (கேட்டு)—சித்தம்-மனது—நாணும்-வெட்கமும்—துயரமும்-வியசனமும்—தின்றிட-நின்ன—பித்தர்போல்-வெறியர்போல— பின்றொடர்ந்தனர்- (அம்மாயையையின்) பின்றொடர்ந்துசென்றார். எ-று. (௩)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு ✻
மக்களின்றி மலடர்தா மாதலு ✻
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென் ✻
றுக்கநெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன். (௪)

(இ-ள்) தக்க-தகுந்த—தந்தைதாய்- பிதாவும்அன்னையும்— சாய - தலைசாய்க்க—பழிசெயும்-பழியைவிளைக்கின்ற— மக்களின்றி-மக்களில்லாமல்— மலடர்தாமாதலும் - தாங்கள்மலடராயிருத்தலும்—மிக்கவன்பிணி-மிகுந்தவலியநோயை—மேவலும்-அடைதலும்— நல்லவென்று - நல்லனவென்று— உக்கநெஞ்சுடன் - அழிந்தமனத்துடன்—ஓடினன்மன்னவன்-அரசனோடினன். எ-று. செய்யுள்விகாரத்தாற்சாய்க்க வென்பதுசாயவென்றாயிற்று. (௪)

காய்ப சிக்குக் கவன்று தசைதின ✻
வாய் பதைக்கு மறவர் வலையிடைப் ✻
போய் விழக்குழக் கன்று புகுந்தவண் ✻
டாய் பதைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ. (௫)

(இ-ள்) காய்-சுடுகின்ற—பசிக்கு— கவன்று - கவலையுற்று—தசைதின-மாமிசந்தின்ன— வாய்பதைக்குமறவர்- வாய்பதைக்கின்ற வேடருடைய—வலையிடை-வலையினுள் — குழக்கன்று- இளமையாகியமான்கன்று—போய்விழ-போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள — தாய்- அதனதுதாயாகியபிணைமான் — புகுந்தவண்- அவ்விடத்திற்சென்று—பதைப்பது-துடிப்பதை—தன்னெதிர் - (என்மக்கள்) தன்னெதிரில்—காணுமோ-காண்பளோ. எ-று. காண்பளாகில்என்னைநினைந்துதிரும்புவளென்பதுகருத்து. (௫)

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக் ✻
கொண்டு போகக் குடம்பை கண்டேங்கியே ✻

துண்டமாரிலா சோரப் பறவைகண் *
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. - (௬)

(இ-ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர் — பார்ப்பினை-குஞ்சுகளை — கண்டு-(தேடிக்) கண்டு—கொண்டுபோக-எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட—பறவைகள்-பட்சிகள்—குடம்பைகண்டு-கூண்டில்(வந்து)பார்த்து—ஏங்கி-ஏக்கமுற்று—துண்டம்-மூக்கினலகில்—ஆர்-பொருந்திய—இரை-உணவு — சோர- சோர்ந்துவிழ—மண்டுநோயின்- மிகுந்தவியாகுலத்தினாலே— மறுகுதல்- சுழலுதலை—காணுமோ-(என்மகள்)காண்பளோ. எ-று. இதுவுமது (௬)

அரின் மிதித்திட் டதர்படப் பூம்பணை - *
மாமுறித்து மழை மதக் கைம்முக - *
வுரலடிப் பிறை யொண்மருப் பஞ்செவிக் *
கரி நடப்பக் கலங்கி யிரியுமோ. - - (எ)

(இ-ள்.) மழைமதம் - மழைபோல்சொரிகின்றமதத்தையும் — கைமுகம்- துதிக்கையையுடையமுகத்தையும்— உரலடி- உரலையொத்தகால்களையும் — பிறையொண்மருப்பு — பிறையையொத்தவெள்ளியதந்தங்களையும் — அஞ்செவி- அழகியகாதுகளையுமுடைய — கரி-மதயானைகள்— அரில்- தூறுகளை— அதர்பட-வழியாக— மிதித்திட்டு — பூம்பணை- பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய— மரமுறித்து-மரங்களைமுறித்து—நடப்ப-நடக்கக்கண்டு—கலங்கியிரியுமோ-(என்மகள்)அஞ்சியோடுவளோ. எ-று. - - - (எ)

பாற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ *
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ - *
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத் - *
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள். - (அ)

(இ-ள்.) மகள்-என்மகளாகிய(மாயை)—பரற்கண்-பருக்கைக்கற்களின்மேல்— மென்பதம்- மெல்லியபாதங்களை— வைத்து— பதைக்குமோ - துடிப்பளோ—சுரத்து- பாலைநிலத்தில்— மேனிதுவண்டு-தேகந்தள்ளாடி—வெதும்பி-வாடி—நீரிரக்குமோ- தண்ணீர் கேட்பளோ— என்செயுமோவென - என்னவகைசெய்வளோவென்றெண்ணி— தாய்-அன்னையானவள்—தரிக்கரும்-பொறுத்தற்கரிய துயரடைந்தேகினாள்—துன்பமடைந்துசென்றனள். எ-று. (அ)

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட்டிவண் *
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு - *
மின்னல் காணவு மூழொழான் றிருந்ததென் - *
றுன்னி மாழ்கியவ் வூரர்பின் போயினர். - (௯)

(இ-ள்.) பொன்னையன்ன - திருமகளையொத்த — புதல்விபொருட்டு - மகளாகிய (மாயையின்) பொருட்டு — இவண் - இவ்விடத்து — மன்னர்மன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய (மமகாரனுடைய — மனத்தில் வளர்ந்தெழும் - மனத்திலதிகரித்தெழுகின்ற — இன்னல்காணவும் - துயரத்தைக்காணவும் — ஊழொழான்றிருந்ததென்று — உன்னி - எண்ணி — மாழ்கி - மயங்கி — அவ்வூரர் - அவ்வுனவசைமாநகரஜனங்கள் — பின்போயினர் - (அவ்வரசன்) பின்சென்றனர். எ-று. - (௯)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான் - *
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப் *
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை - - *
நயந்தெமக்கெனத் தந்தை நவின்றனன் - (௰)

(இ-ள்.) தந்தை - பிதாவாகியமமகாரன் — அயர்ந்துநிற்கும் - சோர்வடைந்துநிற்கின்ற — அரிவையைக்கண்டு - மாயையைப்பார்த்து — நான்மெய்த்தவமுயன்று - நான்மெய்மையாகிய (பல) தவங்களையெத்தனித்து — முற்றும்பயின்று - (அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து — உனைப்பயந்ததற்கு - உன்னைப்பெற்றதற்கு — நயந்து - விச்வாசித்து — எமக்கு - எங்களுக்கு — பயனன்று - நல்லபிரயோசனத்தை — உதவினையென - உதவினாயென்று — நவின்றனன் - சொல்லினன். எ-று. - - - - - (௰)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன் - *
றன்னை நாடித் தலைமை யிழந்தெனோ - *
கன்னி நீகொடுங் காட்டில் வந்தாயென - *
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனள். - (௰௧)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகியமோகினி — கன்னி - கன்னிகையாகிய (மாயையே) — நீ — என்னைநீங்கி — இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை - மத்தர்மடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை — நாடி - விரும்பி — தலைமையிழந்து - மஹாராஜபுத்ரியென்னுந் தலைமையையிழந்து — என்னோ - என்னகாரணத்தாலோ — கொடுங்காட்டில் - கொடி

ய காட்டினிடத்து—வந்தாயென-வந்தனையென்றுசொல்லி—ஓவென்று—அரற்றி-புலம்பி—அழுதனள். எ-று. - (௰௧)

மகனு மல்லனவ் வல்லமன் மாயை நும் - *
மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினு - *
மிக லும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங் - - *
ககலு மென்று விமலை யறைகுவாள். - (௰௨)

(இ-ள்.) வரைபுரைதோளினய்-மலையையொத்ததோள்களையுடைய அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனுமல்லன் - மனிதனுமல்லன்—மாயை—நும்-உங்களுடைய—மகளுமல்லள்—(ஆதலால்)—இகலும்-பொருகின்ற — வாட்கண்- வாளையொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும்-பட்டமஹிஷியாகியமோகினியும்நீயும்—இங்கு-இவ்விடத்தினின்றும்—அகலுமென்று-நீங்குமென்று—விமலை—அறைகுவாள்-சொல்லுவள். எ-று. - - - (௰௨)

வினைப் பயன்கொள வேண்டின னோரிடந் *
தனைப் பொருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத் *
தெனக் கினுரிவ ரொன்றபி மானமொன் - *
றனைப் பொருந்தி யழிவ ரறிவிலார். - (௰௩)

(இ-ள்.) வினைப்பயன்கொள- (தாமுன்செய்தவிரு) வினைப்பயனையனுபவிக்க—வேண்டுநர்-விரும்பினவர்—ஓரிடந்தனை-(தமக்கு விதிக்கப்பட்ட) ஓரிடத்தை—பொருந்துற- அடைய—சம்பந்தமாத்திரத்து-அந்தத்தொடர்ச்சியளவினுலே—எனக்கினுரிவரொன்று - இவரெனக்கின்னமுறையினரொன்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி - ஓரபிமானத்தை யடைந்து — அறிவிலார் — அழிவர் - வருந்துவர். எ-று. - - - - (௰௩)

தனைய ராகியுந் தந்தை தாயாகியு - - *
முனை யுறுத வுயிரிலை யாதலா - - *
வினையர் கேளி ரினைய ரயலென - - *
நினைவு றேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினய். (௰௪)

(இ-ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினய் - பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலைபோன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே— தனையராகியும்- (உனக்குப்) புத்திரராகியும்— தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும்— உனையுறுதவுயிரிலை - உன்னைச்சேராதவுயிர் (இவ்வுலகி) லில்லை—ஆ

தலால்— -இனையர்கேளிர்-இன்றோனக்குஉறவர் — இனையாயலென இன்றொனக்குஅன்னியமொன்று — நினைவுரேல்-நீநினையாதை.எ-று

வேனெடுங்கண் விமலை யிவைசொலப் - *
பான லங்கட் பனிமதி வாண்முகப் - *
பூத றுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன் - *
றானடைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே. (௰௫)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை- வேலைப்போல்நீண்டகண்களை யுடையவிமலை — இவைசொல-இந்நியாயங்களைச்சொல்லுகையில் — பானலங்கண்- நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும் — பனிமதி வாண்முகம் - சீதளசந்திரனை யொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையு ம் — பூதறுங்குழல் - பூமாலிகையணிந்துமணநாறுகின்ற அளகத்தை யும் — பொற்றொடி - பொன்னாலாகியவளையலையுமுடைய — மாயை- மாயையானவள் — தந்தைக்கு - தன் பிதாவாகிய மமகார ராஜனுக் கு — முன்-பூர்வத்தில் — தானடைந்தமை-தான்கயிலாயத்திலிருந்து வந்தசெயலை — உணர்த்தி - அறிவித்து. எ-று. (௰௫)

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை - - *
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன் - *
போவ னங்கிப் புரிகுழ லோடுநா - *
னீவிர் நோவன்மி னென்னை நினைந்தென. (௰௬)

(இ-ள்.) காவியங்கண் - கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகிய கண்களையும் — கனியிதழ் - கொவ்வைக்கனியையொத்த அதரத்தை யுமுடைய — மாதுமை - உமாதேவியானவள் — ஏவவந்த - அனுப் பவந்த — நான் — என்னெண்ணமுடித்திலேன் — (ஆதலால்) — இப்புரிகுழலோடும் - கட்டப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்த விமலையோடும் — போவனங்கு - அக்கயிலாயத்திற்குப் போவே ன் — நீவிர் - நீங்கள் — என்னை நினைந்து — நோவன்மின் - வருந்தாதீர் கள் — என - என்றுசொல்லி எ-று. - - (௰௬)

வினைந் தெழுந்து விமலை யணங்கொடு - *
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர் - *
பிரிந் தழுங்குரல் பின்றொடர்ந் தேகவே - *
பொருந் தருங்கயி லைத்தடம் போயினாள். (௰௭)

(இ-ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை- (பிரபுதேவர்தன்வசப்படா

மையின்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனத்தையுடைய மாயையானவள் — விரைந்தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து — விமலையனைக்கொடு - விமலையென்னுமாதொடு — அக்காட்டுளோர் - அக்காட்டினிடத்து தன்பொருட்டுவந்திருந்தபரிசனங்கள் — பிரிந்தழுங்குரல் - பிரிவுற்று அழுகின்றசத்தம் — பின்றொடர்ந்தேக - பின்னேதொடர்ந்துசெல்ல — பொருந்தரும் - (சிவபுண்ணியமில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத — கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையினிடத்து — போயினாள். எ-று.

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல் - *
புழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன் - *
பழுதி லாததன் பாவைகா ணாமையா - . *
லெழுது மோவிய மென்னநின் றனனோ . (௰அ)

(இ-ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன் — பழுதிலாத — தன்பாவை - தன்புத்திரியானவள் — காணாமையால் - காணப்படாமையால் — அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும் — தன்னுடல்புழுதியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியிலேயப்புரளாதவனாகியும் — எழுதுமோவியமென்ன நின்றான் - எழுதிய சித்திரம்போல (அசைவின்றி) நின்றனன். எ-று. ; (௰அ)

விழுவள் மீள வெழுவள் மெலிந்துளைந் - *
தழுவள் மேனி யசைந்து நிலக்கையா - *
லுழுவள் வாய்கொண் டுயிர்ப்ப ளிறப்பலென் *
றெழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே. (௰கூ)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகிய (மோகினி) — விழுவள் — மீள - திரும்பவும் — எழுவள் - எழுந்திருப்பள் — மெலிந்துளைந்தழுவள் - மனமிளைத்து இரங்கிஅழுவள் — மேனியசைந்து - சரீரந்தள்ளாடி — நிலக்கையாலுழுவள் - நிலத்தைக்கையால் துழவுவள் — வாய்கொண்டுயிர்ப்பள் - வாயால்மூச்சுவிடுவள் — இறப்பலென்றெழுவள் - இறக்கக்கடவேனென்று எழாநிற்பள் — கைநெரித்தேங்குவள். எ-று. (௰கூ)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின் - *
றாடு மாதரு மாரு மரிவைய - - *
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம் - *
மாடமாளிகைக் கண்ணுயிர் வாழ்வரோ. - (உ௰)

(இ-ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும் — பந்துங்கழங்குநி

னீராடுமாடகரும் - பந்துகளும் அம்மானைகளுங்கொண்டு (எதிர்நின்று)
ஆடுகின்றமகளிரும் — ஆரும் - ஆகிய — அரிவையரோடு - அரிவைப்ப
ருவமுடையமாதர்களோடு — மேவி இருந்து — ஒருமகள் - ஒப்பற்
ற. ஏனைத் மகளானவள் — வாழ்ந்தவம்மாடம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்
த அந்தச் சொளிகாமாடத்தை — நானினிக்கண்டு - இனிநான் பார்த்
து — உயிர்வாழ்வ தோ - உயிரோடிருப்பனோ எ-று [இவளைக்காக்
கின்றவர் இவளின் மேசனோதொன்றதறிவித்தற்கு அரிவையரென்றார்.]

துளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும் *
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வென்மகள் - *
களிகுமாளிருங் காட்டினு ளெம்மைவிட் *
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன். (உக)

(இ-ள்) துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும் - மிகுந்ததேனைத்துளிக்
கின்றசோலையும் - வாவியும் - தடாகங்களும் — பளிக்குமாடமும் - ப
ளிங்கினாற்செய்தஉபரிகைகளும் — பாழ்பட பாழாகும்படி — என்
மகள் — களி குமாளி - மான்கள்களித்தற்கிடமாகிய — இருங்காட்டி
னுள் - பெரியகாட்டினிடத்து — எம்மைவிட்டு - எங்களைவிட்டு — ஒளிக்
குமாறு - ஒளிக்கும்வகையை — ஒருசற்றும் - சிறிதும் — உணர்ந்திலேன்.

என்னை நீவிட் டிருப்பினு மபொற்றொடி *
யுன்னை நான்விட் டுயிர்பிழை பேனென *
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை - *
மின்னை னாருங் கதறினர் வேலைபோல். (உஉ)

(இ-ள்.) பொற்றொடி - பொன்னாற்செய்யப்பட்டவளைகளையுடை
யமாதே — என்னை — நீவிட்டு - நீபிரிந்து — இருப்பினும் - இருப்
பாயாயினும் — உன்னை — நான்விட்டு - நான்பிரிந்து — உயிர்பிழை
பேனென - உயிரோடிருப்பேனென்று — அன்னை - தாயாகிய (மோகி
னி) — வாய்விட்டரற்றினள் - வாய்விட்டுப்புலம்பினள் — ஆயிடை -
அப்பொழுது — மின்னனாரும் - மின்னலையொத்தமாதர்களும் — வே
லைபோல் - சமுத்திரகோஷம்போல — கதறினர் - புலம்பினர். எ-று.

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய - - *
னுந்த மாமக னுண்மை நுமக்குநான் - *
முந்து கூறில னேனுயர் மூழ்கிநீர் - - *
சிந்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான். (உ௩)

(இ-ள்.) வேந்தன்வழி- மமகாரராசனுடையவம்சத்திற்கு—மர பாரியன்-பரம்பரையாய்வருகின்றஆசாரியன்—வந்தா— நந்தமா மகள்- இலக்குமியையொத்தஉங்கள்புத்திரியினுடைய—நோன்மை- பெருமையை—நமக்கு- உங்களுக்கு— நான்முந்துகூறிலனோ-ஆதியில்நான்சொல்லவில்லையோ- (சொல்லியிருந்தும்)—துயர்மூழ்கிநீர் - நீங்கள்துன்பத்திலழுந்தி — சிந்தைநோதறகாதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று — செப்புவான் - சொல்லுவான். எ-று.

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும் - *
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை *
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர் - *
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே. (உ௪)

(இ-ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகியஅரியதவங்களை — ஆற்றும றிஞரும்- செய்கின்றமுனிவரும்—பொருந்தருங்கயிலைக்கு- அடைதற்கரியகைலாசத்திற்கு—மின் - மின்னற் (கொடியையொத்த) மாதை—போனமை- அடைந்தவியல்பை—தெரிந்தும்- (பிரத்தியக்ஷமாகக்)கண்டும்— நெஞ்சந்தெளியவறிந்தும்- மனதிற்குச்சந்தேகம்ஒழியவுணர்ந்தும்— நீர்வருந்துந்தன்மை—மடமைமடமையே- மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று. - - (உ௪)

சிலைநு தற்பசுந் தேமொழி மாதுமை - *
கலை நுமக்குக் கவின்மக ளாகநீர் - - *
தலைமை பெற்றது சாலுமு மையினி - *
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே. - (உ௫)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்- விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும்— பசுந்தேமொழி-பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல (மதுரமாகிய)வசனத்தையுமுடைய — மாதுமைகலை- உடாதேவியினுடையதமோகுணம்சம்—நுமக்கு- உங்களுக்கு— கவின்மகளாக - அழகியபுத்திரியாகும்படி— நீர்தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள்தலைமைபெற்றதுபோதும்— உமையினியுலகினில்- இனியுலகத்தில்உங்களை—பிறரொப்பவரில்லை-ஒப்பவர்பிறரில்லை. எ-று. - - (உ௫)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகன் - - *
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச் *
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக் - *

குன்றமாமதிற் கோயிலி னண்ணினான். - (உகூ)

(இ-ள்.) என்றுகூறக்குரவன் - என்றுகுருவானவர்சொல்ல — இறைமகன் - மமகாரராஜன் — மன்றல்வாழ்க்கை - மங்கலம்பொருந்திய இல்வாழ்க்கைக்குரிய — மனையொடு - மனைவியர்கியமோகினியோடு — துன்பு - வியசனத்தை — ஒரீஇ - ஒழித்து — சென்று - திரும்பிப்போய் — மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள்நிறைந்துசெல்வமிகுந்ததனதுநகரத்தில் — புகா - புகுந்து — குன்றமாமதில் — மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்திண்மைமுதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்சூழப்பட்ட — கோயிலினண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தனன். எ-று. (உகூ)

(வேறு.)

கயிலையில் விமலை யோடுங் கவிரிதழ் மாயை சென்று *
வியனில மதனிற் றன்னை விடுத்த ஞான்றென்ன வானோர் *
பயிலவை தன்னிற் புக்குப் பரனையு மிமய மீன்ற *
மயிலைய னையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகுநின்றாள். (உஎ)

(இ-ள்) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்தஅதரத்தையுடையமாயையானவள் — விமலையோடும் — கயிலையில் — சென்று - போய் — வியல் - விசாலமாகிய — நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் — தன்னைவிடுத்தஞான்றென்ன - தன்னைஅனுப்பியநாளிலிருந்ததுபோல — வானோர்பயிலவைதன்னில் - தேவர்கள்நிறைந்திருக்கின்றசபையில் — புக்கு - புகுந்து — பரனையும் - பரமசிவனையும் — இமயமீன்றமயிலையனையும் - மலையரசன்பெற்றமயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடையவுமையையும் — வாழ்த்திவணங்கி - துதித்துப்பணிந்து — அங்கருகுநின்றாள் - அங்கு (உமையவள்) சமீபத்தில்நின்றனள். எ-று. (உஎ)

பொலிவழி வதனங்கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின் *
மெலிவினை யறிந்துமன்னை வினவலுஞ் சூள்கொண்டேகி *
மலர்தலை யுலகிற் றன்முன் மடங்கிய வாறனைத்து *
நலியுநா ணடைவருந்தி நவின்றனள் குறிப்பிற் றேல்ற. (உஅ)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகியஉமாதேவி — அம்மாயை - அந்தமாயையினது — பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிநீங்கியமுகத்தை — கண்டபோதே — நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தைஅறிந்தும் — வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்

டனும்—(அவள்)—சூள்கொண்டு—சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூலோகத்தில் — எகி. போய்— தான்முன்மயங்கியவாறனைத்தும்— குறிப்பிற்றோன்ற குறிப்பினால்வெளிப்படும்படி—நவியுநாணட - வருத்துகின்ற நாணமானது வருத்த —வருந்தி— நவின்றனள் - சொல்லினாள். எ-று. (௨௮)

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள நாணுபு முகங் கவிழ்ந்தாள் ✻
பன்னக சயனனாதி பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண் ✻
முன்னகை செய் தாதிய முப்புர மாளச் செய்தான் ✻
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற் புரிகுழல் செருக்குமாள. (௨௯)

(இ-ள்) நன்னகமகள்கேட்டு- நல்லமலையரையனுடைய மகளாகிய உமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு - மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தாள் - முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டாள்—பன்னகசயனனாதி - சர்ப்பசயனனாகியதிருமால்முதலாகிய—பண்ணவர் - தேவர்கள்— நெருங்கு - நெருங்குகின்ற — அவைக்கண் - சபையினிடத்தில்— முன்னகைசெய்து-ஆதியில்நகைத்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமையையுடையதிரிபுரங்கள் — மாளச்செய்தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன்—பங்கிற்புரிகுழல் - தன்னிடதுபாகத்திலிருக்கின்றகட்டப்பட்டஅளகத்தையுடைய உமாதேவியினது—செருக்குமாள - செருக்கு அழிய — புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்செய்தனன். எ-று. ✻

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லமனரிய னோமற் ✻
றெளியனோ வுரைத்தி நீயென் றிலங்கயி லெறிதலேபோல் ✻
வெளியபுன் முறுவல்செய்ய விமலன்வெண் மதியங்கண்ட ✻
நளினமென் மலர்போலென் றாய் நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

(இ-ள்.) விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன்— அளியனென்று நான் சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென்று நான் சொல்லிய— அல்லமன் — உனக்கு — அரியனோ— எளியனோ— உரைத்தி நீயென்று - நீசொல்லென்று— இலங்கயிலெறிதலேபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினாலெறிந்தாற்போல் — வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புச்செய்ய—என்றாய் - என்றதாயாகிய உமாதேவி— வெண்மதியங்கண்ட - வெண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட—நளினமென்மலர்போல் - மெல்லியதாமரைமலரைப்போல்—நகைமுகமொடுங்கினாள் - ஒளிபொருந்தியமுகம்வாடினாள். எ-று. மற்று-ஆல்-அசைநிலை.

போக்கரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை சொன்ன *
வாக்கினில் வருந்துவேனை வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளல் *
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போலுமென்ன *
மீக்கிளரிமயமீன்ற மெல்லியல் மெலிந்துசொன்னாள் (௯௧)

(இ-ள்) வள்ளல்- (அடியார்வேண்டியயாவுந் தடையின்றியருளுகின்றஇறைவனே — போக்கரும்வலிபுகன்று- நீக்குதற்கரியசபதஞ்சொல்லி— போய்வருமாயை- போய்வந்தமாயையானவள் — சொன்னவாக்கினில் - சொன்னவசனத்தில் — வருந்துவேனை - வருந்துகின்றஎன்னை — நீநகைசெய்தெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்தல் — மூக்கிலி - மூக்கில்லாதவனுடைய — முகத்தின்முன்னர் — முகுரங்காட்டுதலைபோலும் கண்ணாடிகாட்டுதலையொக்கும் — என்ன - என்று — மீக்கிளரிமயமீன்றமெல்லியல் — மேலாக (வுயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் — மெலிந்து-வாட்டமுற்று — சொன்னாள். எ-று. (௯௧)

நடம்பயிலெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தினளென் *
றடைந்தருள் சொல்வன்ஞால மலைக்குமம் மாயைசூளா *
னெடுந்தகை முன்னர்சென்ற நிலையேநன் றாடுகொல்வோன்
மடங்கல்முன் வெல்வேனென்று வருதலேயாற்றலன்றே.(௯௨)

(இ-ள்.) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்றஎமக்குத்தந்தையாகியபரமசிவன் — மங்கை- உமாதேவியானவள் — நாணினால்வருந்தினளென்று — அடைந்தருள்சொல்வன் -கிருபையடைந்துசொல்லுவன் — ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோரையலைக்கின்றஅந்தமாயையானவள் — சூளால் -சபதத்தால் — நெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடையஅல்லமனுக்குமுன்புபோனநிலையேவிசேஷமாகும்(அதெவ்வாறெனின்) — ஆடுகொல்வோன் - ஆடுகளைக்கொலைசெய்பவனொருவன் — மடங்கல்முன் - சிங்கத்தின்முன் — வெல்வேனென்று - அதனைவெல்லுவேனென்று — வருதலே — ஆற்றலன்றே-பெருமையல்லவோ. எ-று (௯௨)

அல்லமன் பெருமையெல்லா மனைவரு மறிந்துகொள்ள *
நல்லெழின் மலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினை நீயென்று - *
சொல்லுந ரன்றிநின்னை நிந்தனை சொல்லவல்லா - *
நிலையென்றியம்பயாவு மீன்றவ ளியம்புகின்றாள். (௯௩)

(இ-ள்.) நல்லெழிற்மலைமடந்தாய் - சிறந்த அழகினையுடையமலையரசன்புத்திரியாகிய உமையவளே — அல்லமன் பெருமையெல்லாம் — அனைவரும் - யாவரும் — அறிந்துகொள்ள — நயருணர்க்கினை நீயென்று - நீநன்றாகஅறிவித்தனையென்று — சொல்லுநராகி - சொல்பவராகமாட்டார் - நின்னை - உன்னை — நிந்தனைசொல்லவல்லார் - நிந்தனைசொல்ல வல்லவர் — (ஒருவரும்) — இல்லையென்று — இயம்ப - சொல்ல — யாவுமீன்றவள் - (சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும் பெற்றவளாகிய (உமாதேவி) — இயம்புகின்றாள் - சொல்லுகின்றனள்.

பொறியிலியேன்செய் திமை பொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை *
யறிவருள் குரவனாகு மல்லமன் றன்னைக்காணு *
நெறியருள் புரிதியென்ன நிரைவளை வணங்கிக்கூற *
மறிமழு வமர்ந்திருக்கு மலர்க்கைவா னவனுரைப்பான். (ருச)

(இ-ள்.) பொறியிலியேன் செய் - அறிவில்லாதவளாகிய நான் செய்த — தீமைபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து — அருள்புரிந்து - கிருபைசெய்து — மெய்ம்மையறிவருள் - உண்மையாகிய (ஞானத்தை) அருளிச்செய்கின்ற — குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய — அல்லமன்றன்னைக்காணும் - அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க — நெறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை (அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்யென்று — நிரைவளை - வரிசையாகஅணிந்தவளையலையுடையஉமாதேவி — வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல — மறிமழு - மானும்மழுவும் — அமர்ந்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் — மலர்க்கைவானவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களையுடையபரமசிவன் — உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ-று. (ருச)

மத்தமதாறுகுணத்து மாயையை விடுத்தவாற்று *
னித்திய குரவன்றன்னை நீயறிந் திலையணங்கே *
சத்துவ கலைமடந்தை தனையினி விடுத்தியாயிற் *
கைத்தல நெல்லிபோலக் காண்குவை யவனையென்றான். (ருரு)

(இ-ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே — மத்தமதாறுகுணத்து - மயக்கமிகுந்த குணத்தையுடைய — மாயையை — விடுத்தவாற்றால் - அனுப்பியபடியால் — நித்தியகுரவன்றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனாகியகுருபரனை — நீயறிந்திலை — சத்துவகலைமடந்தைதனை - சத்துவகுணமயமாகியமாதினை — இனி — விடுத்தியாயின் - அனு

ப்புவையாகில் — கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி போல — காண்குவையவனையென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான்.

மிடையட விறப்பவென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன் *
குடமொடு கண்டவன்போற் கொலைசெய்நாணுற்றுவந்தா *
துடியிடை புமைபெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவனைபடுகப் *
படிமிசை பலமற்காண்பான்செல்கெனப் பணித்தாளன்றே (௩௬)

(இ-ள்.) மிடையட - தரித்திரந்தன்னைவருத்துகையால் — இறப்ப வென்று - இறக்கக்கடவேனென்று — மேவுமோரிடத்தில் - செல்கின்ற வோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொடு கண்டவன்போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போல — துடியிடையுமை - உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவள் — கொலைசெய்நாண்டுற்று - கொல்லுதலைசெய்கின்ற நாணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எமமானைதொழுது - எம்முடையஇறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவனைதை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமற்காணபான் - அல்லமனைக்காணும்பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில — செல்கெனப்பணித்தாள் - போவென்றுசொல்லினள் எ-று. அன்று-ஏ அசைநிலை (௩௬)

அப்பொழு தருகுநின்ற வருணந்து தேவனையே *
யொப்பரும் பத்தியென்னு மஞ்சன மொன்றுண்டாயிற் *
செப்பரு ஞானனந்த வலலமதேவ னென்னும் *
வைப்பினை யெளிதுகாண லாமென மகிழ்ந்துசொன்னான் (௩௭)

(இ-ள்) அப்பொழுது — அருகுநின்ற- சமீபத்தில்நின்ற — அருணந்திதேவன் - கிருபையுடையநந்திதேவன் — அன்னே - தாயே — ஒப்பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும - பக்தியென்றுசொல்லப் படுகிற — அஞ்சனமொன்றுண்டாயின் — செப்பரும - சொல்லுதற்கரிய — ஞானனந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய — அல்லமதேவனென்னும் — வைப்பினை - நிக்ஷேபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிற்காணலாமென்று — மகிழ்ந்துசொன்னான் எ-று. (௩௭)

அழிவரு நிதியவைப்பை யஞ்சனங் கொண்டுகாணும் *
விழியுடை யவன்போன் ஞான மெய்க்குரு வனைததான்கண்டு *
சழிமய லன்பர்காணக் காட்டுவோ னிவனென் றெண்ணமை *
வழிவழி யடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

(இ-ள்.) எமமை வழிவழியடிமைகொள்ளும் - எங்களைப்பரம்பரா

யாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாவாகிய பரமசிவன் — அடீவருநிதியவைப்பை - அழிவில்லாத நிக்ஷேபத்தை — அஞ்சனங் கொண்டுகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவரைப்போல் - நேத்ரத்தையுடையவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு - தான் உண்மையாகிய ஞானாசாரியனை முன்கண்டு — மழிமயலன்பர் - மயக்கநீங்கியசரணர் — காண - காணும்படி — காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவரை — புகழ்ந்தது - சிலாகித்தது. எ-று. (௯அ)

சத்தியால் யான்பிணித்த தளைதனைத் தனதுதூய ※
பத்தியா லவிழ்க்க வல்லோன் பார்க்கினிந் நந்தியேதா ※
னித்தினால் விலங்குபூட்டு மிறைவனே விடுவிப்பானே ※
மெய்த்தவ ராருளினோன்யார் விளம்புக வென்றுசொல்வான் ※

(இ-ள்.) சத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயா சத்தியாற்கட்டிய — தளைதனை - பந்தத்தை — தனது — தூய பரிசுத்தமாகிய — பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவனை — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில் — இந்நந்தியேதான் - இந்தநந்திதேவனேயாகும் — இத்தினால் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டும் இறைவனே - (ஒருவற்கு) தளையிடுகின்ற அரசனே — விடுவிப்பானே அதைவிடுவிக்கிறவனே — மெய்த்தவாருளினோன்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன்யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்றுசொல்வான் எ-று இத்திருமெலன்பதுவிரித்தலவிகாரம்.

அல்லமனென்னுஞ்ஞான வானையை யகப்படுத்த ※
வல்லவொண் பார்வைநீயே யாதலான் மண்ணிற்போகி ※
யெல்லையி லன்பர்நெஞ்சத் தின்பருணந்தியென்று ※
சொல்லின னுயிரிற்றோன்றாத் துணையென விருக்கும்பெம்மான். ※

(இ-ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே — அல்லமனென்னும் — ஞானவானையை யகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொரூபமாகியயானையை அகப்படச்செய்யவல்ல — ஒண்பார்வை - அறிவுடையபார்வைமிருகம் — நீயே யாதலால் — மண்ணிற்போகி - பூமியினிடத்திற்சென்று — எல்லையிலன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாதஅடியார்களுடையமனத்தில் — இன்பருளென்று - இன்பத்தைஅருளுகவென்று — உயிரிற்றோன்றாத் துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்கும்பெம்மான் - இருக்கின்றபரமசிவன் — சொல்லினன். எ-று. (௯௰)

அந்திவண் ணச்செங்கோமா னருளிறை யின்னகூறச் *
சுந்தரி தனக்குமெட்டாத் தூயவன் றனைக்காண *
நந்திவல் லவனேயென்று நகைசெய்து கணங்கடம்முள் *
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங் காளன்சொல்வான். (௬௧)

(இ-ள்) அந்திவண்ணச்செங்கோமான் - சந்தியாகாலச் செவ்வானம்போலும் நிறத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய பரமசிவன் — அருளிறையின்னகூற - கிருபையினாலே இத்தன்மையவாகிய வசனங்களைச் சொல்ல — கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள் — வந்தொருசிலர் - சிலர் வந்து — நகைசெய்து — சுந்தரிதனக்குமெட்டாத்தூயவன்றனை - அழகுபொருந்திய உமையாளுக்குமெட்டாத நிருமலனாகிய அமலனை — காண நந்திவல்லவனேயென்று - நந்திதேவன் அறியவல்லவனேயென்று — உரைப்ப - சொல்ல — மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனாகிய பரமசிவன் - சொல்வான் எ-று. (௬௧)

நந்தியென் றனையுணர்ந்தா னானவன் றனையுணர்ந்தேன் *
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர் தெளிவுற வறிகிலீரென் *
றெந்தையெம் பெருமான்கூற விகழ்ந்துரை செய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர் கொண்டுநின்றார் மீளவுமவிமலன் சொல்வான். (௬௨)

(இ-ள்) நந்தியென்றனையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் எனது (நிலை யை) அறிந்திருக்கின்றான் — நானவன்றனையுணர்ந்தேன் - நானவனது (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன் — சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் - நீங்களெம்மைத் தியானித்து — தெளிவுறவறிகிலீரென்று - தெளிவுபொருந்த அறியீர்களென்று — எந்தையெம்பெருமான்கூற - எம்முடைய தந்தையாகிய இறைவன் சொல்ல — இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம் - நந்திதேவனை யிகழ்ந்து சொல்லிய கணங்களெல்லாம் — வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் - கொடிய துயரடைந்து நின்றார்கள் — மீளவுமவிமலன்சொல்வான் - பின்னும் பரமசிவன் சொல்லுவான். எ-று.

மாசறு நந்திபத்தி வார்த்தையா லறியீர் நீவிர் *
காசினி யதனிற்சென்று கண்களா லமையக்கண்டு *
பேசுதிர் பின்னொன்று பெருந்தகை நந்திதன்றே *
டசொண் கணங்கடம்மை யேயின னருளினானே. (௬௩)

(இ-ள்) மாசறுநந்திபத்தி - குற்றமற்ற நந்திதேவனுடைய பக்தியை — வார்த்தையாலறியீர்நீவிர் - (நாம்சொல்லும்) வசனத்தினாலே நீங்களறியமாட்டீர்கள் (ஆகையால்) — காசினியதனிற்சென்று - பூலோகத்திற்போய் (அவதரித்து) — கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்

களால் தெளிவாகக்கண்டு — பேசுதிர்பின்னொன்று - பின்பு(வந்து) சொல்லுங்களென்று — பெருந்தகைநந்திதன்னோடு - பெரிய தகைமையையுடைய நந்திதேவனோடு — ஒண்கணங்கட்கமை - ப்ரசித்தராகிய சிவகணங்களை — ஈசன் - பரமசிவன் — வயினனருளினனே - கிருபையினாலே அனுப்பினான். எ-று. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட் டலைமைபெற்றோர் *
மண்ணுலகதனில்வேணிமை வளம்பதிதோறும்வந்து *
நண்ணினா ருலகர்கண்ணி னரர்வடிவாகத்தோன்ற - *
வெண்ணுறி னெழுநூற்றின் மேலெழுபதென் றாறாக்குமெண்ணார்

(இ-ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்கிருபையினாலே அனுப்பப்பட்ட — கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் - சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள் — மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தில் — வேணிமைவளம்பதிதோறும் - தங்களுக்குவிருப்பமாகிய வளம்பொருந்திய நகரங்கள்தோறும் — உலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற - உலகத்திலுள்ள மானிடர்களுக்கு மானிடராகத்தோன்றும்படி — வந்துநண்ணினர் வந்து அவதரித்தனர் — எண்ணுறின் - (அவர்களைஎத்துணையென) எண்ணத்தொடங்கில் — எழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றாறாக்குமெண்ணார் - எழுநூற்றெழுபதென்றாறாக்குமெண்ணினையுடையார் எ-று. (௪௪)

நந்தியென் கின்றஞான ஞாயிறு நிலத் துதிப்பின் - *
முந்துறு மமணொன்று மூடுவல் லிருள்கெட்டோடுஞ் *
சந்திர மௌலி சீர்வெண் டாமரை மலருமென் - *
றிந்திரன் முதலாயுள்ள விமையவர் மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

(இ-ள்.) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்லப்படுகின்றஞானசூரியன் — நிலத்துதிப்பின் - பூலோகத்தில் உதையமாகில் — முந்துறுமமணொன்றும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிறந்த சமணமொன்றுசொல்லப்பட்ட — மூடுவல்லிருள்கெட்டோடும் - மூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட வலியஇருள் அழிந்துபோய்விடும் — சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது — சீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - புகழாகிய வெண்டாமரைமலர் மலருமென்று — இந்திரன்முதலாயுள்ள - தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்தார். எ-று. (௪௫)

ஆக கதி-௮-க்கு, திருவிருத்தங்கள் - ௪௮௧.

வசவண்ணர்வந்தகதி, முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது -

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

(வேறு.)

புரஞ்சுடு சிறுநகைப் புனிதன் பாலமர் - *
கருந்தடங் கண்ணனிதன் கலையு நந்தியும் - *
அருங்கண நாதரு மகனிலத்திடை - *
வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம். - (௧)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரிதுறைந்திடக் *
கடிசுட மளவுவாய்க் காவி ரோடியே - *
மடையுடை மதுமழை மலர்பெய் சோலைசூழ் *
உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை. - (௨)

நம்மையென் பனவெலா முடைய னான்மறைப் *
புன்மையென் பனவெலாம பொருந்தா னெனுந்
தன்மைதன் பெயரினு லறியத் தககவன் - *
நின்மல னெனவொரு நிகரி லானுளன். - (௩)

அவனெழில் மனையவ ளாட கத்தினைச் - *
சுவணமென் குதலெனச் சுமதி யென்பவள் *
தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே *
யுவமையி லில்லறத் தொழுகு நீர்மையாள். (௪)

தூநிரு மலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத் - *
தாமொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினள் *
ஆனுயர் கொடியினோ னங்கை தாங்குறு *
மானுயர் சத்துவ கலை மடந்தையே. - (௫)

மதிபெறு கடலென மகளை யீன்றவர் - *
நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பாலுறு - *
கதிபெறு மதிநுதற் கரும்பைப் பெற்றுநற் *
றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினார். (௬)

நெறிமுறை நிருமல னீறு சாத்தியே *
யறிவொரு மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர் *

குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய - *
பொறிநிகர் வுறுமொரு புதல்விக் கென்பவே. (எ)

இந்துவார் சடையிறை யிடத்தளே யெனுஞ் *
சிந்தைப்பான் மகளையா தேவி யென்னொரு *
சுந்தர நாமங்கொடு தானழைத் தனன் - *
தந்தையா தற்குநற் றவம் புரிந்தவன். - (அ)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த் - *
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை *
யுறவொடு குழவியா யுடன் வளர்ந்திட - *
மறுவறு சுமதிதன் மகள் வளர்ந்தனள். (கூ)

வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள் *
கோடிய சிலைகொடு தவங் குலைப்பவே - *
போடிய மதனம்மா தேவி யோங்குநாள் *
வீடிய சிலையனாய் வீழ்ந்து மாழ்கினான் (ய)

விழுந்தன கொடியதீ வினைப்பரப்பெலாம் *
எழுந்தன நல்லறம் யாவுந் திங்களங் - *
கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள் *
முழங்கின சிவாகம முற்று மெங்குமே. (யக)

(வேறு)

ஈங்குமா தேவி யின்னண மிருப்ப வெம்பிரா னேவிய கணங்கள், தாங்கள் வேண்டிய வொண் பதிதொறு முன்செய் தவத்தர்பா லன் மகவாகித், திங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தேவனென் றிடுபெயர் முதலா, ஐந்து நாமங்கள் வேறு வேறுறக் கொண் டுற்றனர் நற்றவ முயன்று. - - - - (யஉ)

பயகுற்றமிலியசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவியற்றிச் செய நற்கருஞ் செய்கை செய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக் கயிலைபோற் சிறக்க, மயக்குறுமமண வல்லிருண் மெலிய வயிணவ மெனுமுகி மழுங்க, விபக்குறுசைவமலரநன்னந்தி வெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன் றன்னை மதித்துநன் னுதலின் மண்ணிடாமற், பாயும்வெண் டிரையிற் றுயில்பவன் றனக்குப் பரிந்தியொன் றளித்தருண் முக்க, ணாயகன்றனையே கருதிவெண் ணீற்றுனன் னுதல் வீதியை யணியுந், தூயநன் மறையோர் தமக்கிடமாகுந் துரிசிலா விங்குளா புரியே. - - - (யங)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்ப்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ்,
புதுநயும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முட்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூழ்,முதி
ர்கனித்தேமாந்தண்பொழிலயார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடிபுகாம,
லதிர்முரசியம்பும் வீதியந்நகரிற் கணிகள்வைத் திடுபடைகாட்டும்.

விருந்தினுக்கிடுவா ரன்னமந்நகரின் வேதியர்மடநல்லைய ரெல்லா
ர, யொருந்துமன்னதீதிற்கிடுவனவிருந்து புனல்வயற்செங்கமலங்க
ள், வருந்துநுண்ணிடைநம்மாதர்கைக்கமலர்க்கு வண்டினைக்கொடுப்
பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ் தடங்கள்வண்டிற்குத் தாண்மலர்
கொடுத்திடுமன்றே. - - - - (௰எ)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும் யாகதூமம்படிந்தன்றோ, பொ
ன்னகர் வாழ்நர் நிறைந்தவாயுளராய்ப் பொருந்துத லிந்நகர் மறை
யோ, ருன்னருமனுவானெருப்பிளைவளர்த்திட டொழுகுநீர் காட்டுநி
ன்றிப், பின்றொருசெயலாற் கலியுகந்தன்னிற் பெருகுநீர் காணுற
ப்படுமோ. - - - - - (௰அ)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண் டுளனொருமறை
யோ, னினைவெலாமரன்றுளினுமுணையெல்லாநிருமலன் றுதியினுஞ்
செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன் வேதமுமொ
ழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற
றவனுமமாதரசன். - - - - (௰௯).

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின் மாதாம்பிகை யெனு
பா, னருந்ததிமுதலாங்கற்படையார்தமருநிலை யூறின்றிமுற்ற, நிரந்
தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயவிற்படுப்பார் கருந்
தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையார்கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௰௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரை யன்றுபட்டா
ங்கே, யோங்கியவபரசிவனென வேதமுரைத்திடு மருணந்திவந்தான்,
றுங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனுற் றக்கவர்தகவிலரென்ப, தாங்கவர்
பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென் றறைகுவர்பெரியோர்.(உ௰)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழ மறுதொழிலாளன்மா தரசன்,
பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள் பரிந்துதீ வளர்ப்ப
வன்மன்றயோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றிற் றீயவிப்
பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன் சொன்மகளிருக்கு நாவி
னும்புகன்றிடப்படாதே. - - - (உ௧)

இன்னமாதரசன்றேவி தன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணிய
த்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந் துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்வது
போ, லென்னையாளுடைய நந்திவானவன்ற னைய்திவந் துதித்தன
னன்று,சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந் துமிமுழங்க.

எங்குருநந்தி தோன்றுநட்புத்துமை யென்சொல்வாங் கண்டுமுட்
டென்னும்,வெங்குணவமணருளத்தெறிமழுவேவான் வேடங்கண் டஞ்
சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம்பிறந்த துதிருமாலடியவருளத்தினிலெ
ங்கள்,சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்த துதமையறியாமல்

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்யயனி
லகூற, னிலையபூஇயொருவன் செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவஞ்சனைபி
றர்தூஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவும்போ
யினவா,னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவானவன்புவிவருநாள்

தாடலைதந்திங் கெம்மையாணந்தி தாயகட் டினுநின்று தனைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தரு ளுதன்முனங் குரு
வாய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளித்துக்குறுகிநன் னுதலினீற
ணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்மா.௨௫

தரித்தபின் றனதுமேனிதோன்றுமற்றுயெதிர்நின்றிட பப்பேர்,
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச் சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா,
யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென் றுளைப்பவருலாகெடத்
தானே, யருட்குருவடிவாய் வந்தருள்புரிந்தவாலமார் சூலபாணிய
னே. - - - - - (௨௬)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன் னுதலிற் பெருகொளி நீறுமொ
ண்களத்திற்,சிறந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசெறிந்தவரனைவரும்விய
ந்து, மறைந்தரன்குருவாய் வந்திவைபுனைந்து மகவினைவசவ னென்
றுரைப்ப, ரறைந்தனனென்ன வறிந்தனரமலனறிவுணின் றறிவிக்க
வன்றே - - - - - (௨௭)

குறில்வழிலகரந்தனிநிலையாயுங் கூடியதகரமுன் னெழுத்தென், ற
றிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துறினு, நறு
மலர்விழியிற்கண்டவரொல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார், பெறு
தவமுயன்ற வன்னையும்பிதாவும் பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்.

ஈன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன் மாதரசன்றான், றோன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறுங்காலை, யான்றமாமறைகண் முதலவாய்த்தான்முன் னறிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவற் றிறப்பத் தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். - - - - (௨௯)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பாமதயானையையடக்க, வரமுறுகூர்மையங்குசமென்ன வானிடியாரொனுமழாவிற், கொருமழவிளங்கன் றெனவருள்வசவ னெழுகுநாள் வளங்கொள்கல்யாண, புரமுறவமணகுழாந்தொடுமிக்க புரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௩௰)

படியில்கல்யாண புரமெனுந்தூசு பரசிவபத்தியாய் விளர்ப்பக், கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங் குவலயத்திருந்திடுமற்றா, ளடியவர்செல்வ மெனும்வசவேச னங்குடன்வந்தநாகாம்பை, யுடன்வரவந்தவ்விச்சலனைகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. - - (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென் றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து, மந்திரியென் றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை, வெந்தழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டுத லெனவெதிர்போ, யுய்த்திட்டவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயி லுட்புகுந்தான்

பொருந்துமத்தாணி யிடைத்தவிசொன்று புறமதகோளரிக்குதவி, யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தன னரசனப்போதி, லருந்திறற்றானை காவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண் கவரிகொண்மாதர், நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பாம். - - - - - - (௩௩)

(வேறு)

இந்திரனெதிர்நின்றுமேந்திலைழகாதிற்செம்பொற் - *
சுந்தர வோலையொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்க - *
லந்தர முகட்டினின்று மரசன்பே ரவையிடத்து - *
வந்தெதிர் விழுந்ததொன்று மானிடர் மருண்டு நோக்க.(௩௪)

நின்றவ ரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி - *
வென்றிகொண் மடங்கலன்றான் விரித்ததை யெழுத்துநோக்கித்
தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தானுணர்ந் திலன்மயங்கி *
வன்றிற லமணகாலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தானன்றே.(௩௫)

வாங்கிய ரூடங்களொக்கி வசவநா யகனிவ்வோலை - *
தாங்குநின் றவிசின்கீழோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற *
தோங்கிய தூண்செய்தோளா யுனக்குநான் காட்டுவே னென் *
றுங்கதை யகழ்வித்தானவ் வரசர்கோ னதிசயிப்ப. - (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதியவைப்பொன் றூடக மலையிலத்திற் - *
புகுந்திவண் வந்துமெல்லப் புறப்படல் போலத்தோன்ற *
மகிழ்ந்தவ்வரசர்கோமான்வசவனைக்கண்டபோதே - *
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்துநெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப்பயந்தவிவ்வசவதேவன் - *
கயிலைநன் மலைக்கிரண்டாங் கடவுளே யென்றுசொல்லி *
யியலுளா மடந்தைபொய்யா ளென்பதைப் புதுக்கினனச் *
செயலினைவிழியிற்கண்டோர்தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார் ௩௮

மந்திரிக் கிழமைநல்கி மாபுளி யுரிமையாற்றி - - *
மைந்தனைப் புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தியென்று
சிந்தனை களிப்பவின்சொற் செப்பியா யிடையிருப்ப *
நந்தியைத் தொடர்புகொண்டா னுந்தகத் தடக்கைவேந்தன். ௩௯

பெருந்தகை வசவதேவன் பெருமைக்குத் தக்கவாறே *
யருங்கடி மணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன் முருகனன்னான் *
திருந்திய வம்மணத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்பதென்கொல் *
புரந்தனை யன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாண மென்றால். (௪௰)

இவ்வகை கல்யாணத்தி னிருப்பநா காம்பையென்னுந் *
தவ்வைநம் வசவதேவன் றன்பிரசாதந் தன்னு - - *
லெவ்வமின் முத்திமெய்யோ டிருக்கையி னளிக்கும்வீர *
சைவநன் னெறிவளர்க்குந் தனயனை யீன்றளம்மா. (௪௧)

மைந்தனை யீன்றுவந்து வசவநா மம்புனைந்தா - *
னிந்தையில்கற்புநங்கைநிகழ்திருமுகங்களாறு - *
* முந்தயிறலங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த - *
கந்தனென்றுவ்வந்நாகாம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௪௨)

---

* ஸ்தலங்களாறவன — பக்தஸ்தலம், மாஹேச்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்.

வீரமாகேசனொன்று மென்பயிர்வளர்க்கவந்த *
மாரிபோ னிகரில்சென்ன வசவதேசிகனிருப்ப *
நேரிலா வசவநாம நெடுந்தலை மகவொன் றீன்று *
சீருலாஞ் சங்கமேச தேசிகன் பெயர் புனைந்தான். (௪௩)

மொழியினு னினைவா னுக்கா னூக்கது னடியர்வேண்டிற் *
றொழிவிலா துதவித்தாய்போ லோம்பினன் புறமதத்தோர் *
வழியெலாம் வழக்குமாற மலிபுகழ்ச் சைவமென்னும் *
பழியிலா வழிநடப்பப் பண்ணினன் வசவதேவன். (௪௪)

அரனடி யவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன் சீர்த்தி *
விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பினையகன்று *
தரைமிசை வந்திருந்த தவமொலா முணர்ந்து சென்றார் *
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போற்கல்யாணத்திலசாறு

புலமொடு வறிஞுமெள்ளும் படிதனி வறினுமிக்க *
நலமொடு வறிஞுமேனி நலமற வறிஞுஞ்சீர்சான் *
மலைமகள் கணவன்றொண்டர் வரயுகன் னுறினெதிர்ந்து *
நிலமிசை வணங்கியஞ்சி நின்றுநன் றூற்றுநந்தி. (௪௫)

சாதியுங் குறியுநீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று *
பாதபங் கயமிறைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனந்நந்தி *
தீதறு சுவைத்தீங்கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும்வேம்பும் *
பேதமொன் றுறுமற்சாதி பெயர்விடுத் தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்க டமையகன்ற மலிதுறவினரொண் ணில்லார் *
கோதைய ருடனிருந்துங் கொடுமைய விலரொண் ணில்லார் *
மேதைகொ ளருச்சனைக்கு வேண்டிய முழுதுங்கொண்டு *
போதுகள் வழாமலீசன் பூசைசெய் பவரொண் ணில்லார். (௪௮)

விரதங்கள் வேறுவேறு மேவிநிற் பவரொண் ணில்லார் *
பரதஞ்செய் மதரரிக்கட் பரத்தையர் மனைகடோறுஞ் *
சுரதஞ்செய் பவரொண்ணில்லார் தூயநன் னந்திநாம *
வரதன்ற னன்பின்வாழும் வழுவின்மா கேசரம்மா. (௪௯)

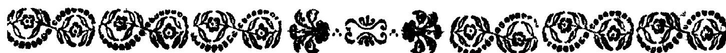
தீதுசெய் சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கைகாட்டி *
வாதுசெய் தவர்செருக்கு மாய்வுசெய் திமையமீன்ற *

குறுசெய் மூலைமடந்தை துணைவனுக் கொண்டர்க்கெல்லாம் ✻
யாதுசெய் குவனென்றேவ வியற்றுவன் வசவதேவன். (ருய)

உளந்தெளி சரணர்தம்மோ டிம்முறை யொழுகுநாளி - ✻
னளந்தறி வரிய்சோதி யல்லமன் வரவுநோக்கி - - ✻
வளங்கெழு திருக்கல்யாண வளநகர் தனிலவாளுக்கு - - ✻
மிளம்பயிர் போலிருந்தா னெம்மையா ளுடையநந்தி. (ருக)

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆ கதி - சு ௨ - திருவிருத்தங்கள். ருாகூஉ.

பத்தாவது -

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

(வேறு)

தன்னைக் காணாவேள் கணைபாயத் தடுமாறு - - ✻
மன்னைக்காணுஞ் சோறெனவிட் டருண்மா தேவி - - ✻
பின்னைப்போது மல்லமதேவன் விளை யாடுங் - - ✻
கொன்னைக்கானிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்றாம். - (க)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டுமருங்குற் கொடிவாட ✻
வங்கைக்குடநெய் யெய்தழலென்ன வழுகெய்தி - - ✻
நங்கைக் கிணைகண் டிலமுலமெங்கணு நாமென்ன - - ✻
மங்கைப்பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி. - (௨)

வாதித்தொன்றே டொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும் ✻
பேதைப் பெண்போற் காமமுளத்திற் பிறவாமற் - ✻
பாதிப்பெண்மே னியனெனு மின்பப் பதிதன்னைச் - ✻
சாதித் தெய்துஞ் சாதனமோடு தலைப்பட்டாள். - (௩)

தன்னை யறிந்திடை யிடறழுக்கட் டவைவன்பாற் - ✻
பின்னமறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக் - ✻

கன்ன னெடுஞ்சிலை மன்மதன் வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பருவத்தின னென்பர் மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறாகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடு மொண்சுட ரோயெனு மாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்தாளில். (௫)

வீரங்குறைவின் மைமத வேழ மிசைகொண்டு
தாருற்றோரும் பொங்கமதிக்குடை தன்மேலா
மாரன்கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ரூருந் தெருவிற் கௌசிகமன்ன னுலாவந்தான். (௬)

இயங்கட ரங்க நெடுங்கடலென்ன வெழுந்தார்ப்ப
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர்பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவர்ந்திள மைந்தர்மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்கள லங்கவிலங்கவிசும்பிறை போல்வந்தான். (௭)

மானு நெடுங்கரி மீதுபுரந்தனில் வந்தானைக்
காணு மடந்தைய ரோதுமுணர்ந்திலர் காமத்தா
னூணு மிழந்தனர் தூசுமிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவியிழந்திலர் போனார்கள் (௮)

நல்லமதந்தா னோண்கவு ளின்பா னன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பே வெங்கரி யின்றாழ் செவிமூடு
மெல்ல நடந்தே போவென மெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
வீதியினூடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா
மாதவனுக்கு நிர்மல னுக்கோர் மகளாகுங்
காதொடு காதுங் கண்மடமாதைக் கண்டானே. (௰)

கண்டன னோவிலை யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கிக்
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னோடிக் கொடுமார
னுண்டிலை யோவென வாவி தளர்ந்தே யும்பன்மேல்
மண்டலமாளு மன்ன னிருந்தான் வசமற்றே. (௰௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம - *
லிங்கிப்பாரிநீபோதுமலர்க்கணைழின்மாவோ - *
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்றோ - *
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னென்றிர்வந்தேமயல்செய்தா - *
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே - *
னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேலனல்காணும் - *
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. - (௰௩)

என்ன நினைந்தே மன்னவன்வெந்தீ யிழுதாகி - *
முன்னர் மருங்கே நின்றவொருத்தன் முகநோக்கிப் *
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலினின்று புறப்பட்ட *
கன்னி டணங்கார் நீயறிகென்றான் காமுற்றே. - (௰௪)

ஓடியறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய - *
வாடு மருங்குன் மங்கையையின்றான் மகளென்று. - *
நீடிய வெந்துயர் மன்ன னறிந்தென் னெறியாலுங் - *
கூடுவனிந்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி - (௰௫)

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந் - *
தூயவராகிய வாரியர்தாமுஞ் சுடர் செம்பொற் - *
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாதொன்று - *
வாயிலிருலணை வேனென மன்னன் மனத்தெண்ணி. (௰௬)

(வேறு)

தூதுவல்லநன் முதுக்குறை மாதரைத் துணிந்து - *
நீதிவல்லவ னிருமலன் மகடனை நீவிர் - - *
ஓதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம் படிபுரை செய்து - *
போது மின்கவென் றேவினன் வியனிலம் புரப்பான். (௰௭)

ஐயமுன்னதே செய்குவ மெனப்புகன் றகத்திற் - *
பையவந்துநன் னிருமலன் றிருமுகம் பார்த்து - *
வையமன்னவன் கருத்தினை வகுத்தனர் மறுத்துத் - *
தூய்ய மங்கைமீ ரொமக்கடா திதுவெனச் சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன் மாமனை யும்மகளாயினவ் வேந்தன் - *
சார்ந்த வாழ்வெலா நுமவென வறிகிலீர்தானே - *

போந்தவோர் திருமகள் வரவினைப் புறம்போக்கு
மாந்தர் யாருள ரொன்று மங்கையர்சொல வகுப்பான். (௰௯)

இம்மைசேர்பயன் கருதியே தகாதவ ரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலை மாட்கொடை நேர்ந்தவக் கொடியா
ரம்மையாழ்நிரை யத்திடை வீழ்ந்தன ரழுந்தித்
தம்மைநோக்கின ரொருவரு மின்றியே தளர்வார். (உ௰)

தமக்கடா ததுசெய் துயிர்வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய் விடுத்தலே நன்றெனச் சொல்வ
ரெமக்கடாதது புகன்றனிர் மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாததென் றியம்பலு மங்கையர் நுவல்வார். (உக)

உறையில் வாளொடு மாவழங்குறு வனத்தோடி
மறவனோர் பொருட்டுறுமென வீரத்தலைமாறு
மிறைவலவாழ் குடிதன்னி லொன்றொரு பொருளிரத்த
லறவனாகிய நீபிதை யறிந்திலை யந்தோ. (உஉ)

என்றுமாதரார் கூறலு நிருமல னெங்கன்
மன்றலவார்குழற் பேதையோ வல்லனும் மனக்கதைச்
சென்றுகூறுமி னவண்மனை மிசைந்துணா செய்யி
னென்றுபோமி னென்றியம்பின னவர்மன நயந்து. (உ௩)

மங்கைபாலடைந் தறைகுவர் மதன்வலி மாயக்
கொங்கைமா முகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமக னுருயிர் நிறுத்தினை யெண்ணி
லங்கண்மாநிலத் துயிர்க்கெலா மன்னையா குவையால். (உச)

என்னவோதலு நிருமல னீன்றரு ளென்றாய்
மன்னனும்மனை துறக்குமோர் சூட்சியை மதித்துப்
பொன்னனீ ரரசெனக் கொரு சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தாள். (உரு)

தூதுசென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற்
காதல்கொண்டன னென்றுளந் திரிந்துதாங் கருதி
மாதுநின்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன்
யாதறைந்தனை யதுசெயத் தக்கவ னென்று. (உ௬)

உள்ளமார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப
வள்ளலாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்ந்து
தெள்ளுமா ரமுதனை யவளிருந்துழிச்சென்று
னெள்ளுகாம நோய்கொண் டவனெனச்செய விசையான். (உஎ)

வல்லிகொங்கையைப் பொன்மலை யென்னவே மதியா
னில்லுறுங் குடமாகவே யெண்ணினா னுதலை
வில்லெனும் படிநினைத்தனன் வெண்பிறை யென்றான்
சொல்லுவன் றனக்ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து. (உஅ)

அருள்செய் தென்னை நீ யளித்திடுமதற்கு நான்செய்வ
துரைசெய் நானதுசெய்வனென் றரசர்கோ னுரைப்ப
வரைசெய் தோளினுயென்னை நீ வலிந்துபுல் லாமைக்
கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றனளொரு புடையொதுங்கி

நின்கருத்திசை வாலன்றி நின்னையான் வலிபே
னென்பதற் கொருகு றுரைக்குவன் புகிலெழுந்த
மின்கொடிச் சிறுமருங்குலாய் கேளென வெள்வேற்
புன்புகர்க் கருங்கடாக களிற்றரசர் கோன்புகல்வான். (ருய)

(வேறு)

வந்தநல் விருந்திருப்ப மனையினுற் றருந்துவானும்
பந்தியினுணவு வேறுபண் ணுபாதகனுந் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் ணுதசழக்கனு முச்சிட்போதி
னுந்தவர்தமைநோக்காம னுகர்ந்திடு கொடியன்றானும். (ருக)

நிந்தைசெய் யுணவினுனு நிருமலன் பூசையின்றி
வந்துண வருந்து வானுமறுத்த வூனுகர்விப்பானுந்
தந்தநல் வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைநகண்டு
சிந்தனை பொருதழுங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான்றானும் (ருஉ)

கன்றுண விடாமலான்பால் கறந்துகொள் பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல் பவனுங்கோடி நடுநிலை தவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலை வனைவிடுத்துச் சாய்ந்துபோ மடமையானும். (ருரு)

அடைக்கல மெனவுந்தானை யளித்திடா தகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக் கொடானுமொண் கொடைவிலக்கி

விடுக்குறு மவனும்பாவ வினையிடத் துதவியாகி - *
நடக்குறு மவனுந்தேர்ந்து நட்டபின்வஞ் சிப்பானும். (௫௪)

குரவர்தம் மனைகடக்குங் கொடியனுந் துறந்துளார்தம் *
வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனு மறிந்தான்போன்று - *
கரவினி லருநூல்கற்குங் கயவனும் புதியராகி - *
யிரவினில் வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடா தகற்றுவானும். (௫௫)

முன்புகழ்ந் துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய் திகழ்வான்றானுந்
தம்பெருங் கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கின்றானு - *
மன்புகொண் டொருவன்வைத்த வரும்பொருள் கவர்கின்றானுந் *
துன்புறுந் தொழில்செய்வித்துச் சொல்பொருளிலையென்பானும்.

கற்பழி மனைவியோடு கலந்திருப்பவனு மற்றோர் - *
பொற்புடை மனைவிதன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணுவானுஞ் *
சொற்பொரு ளுணர்த்தினானைத் தொழவுள நாணுவானும் *
விற்பன வலாதவிற்று மெய்வளர்த் தழிகுவானும். (௫௭)

நலமலி வயலிலாற்றி னந்தனத் தாலயத்திற் - - *
சலமலமொழிப் போன்றானுந் தனிவழி விலக்குவானும் - *
விலைமொழி பொய்த்துவிற்கும் வெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்த
குலமிலி தன்குற்றேவல் கூலிகொண் டியற்றுவானும். (௫௮)

உறவுசெய் தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக் கூறுவானும் - *
பிறர்பிழை தனையேநாடிப் பிறரொடு பேசுவானு - *
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிகுவானு *
மறிவழி மனைவிசொல்லின் வழிநிற்கு மறிவிலானும். (௫௯)

கலந்தவர் தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண் டிடவல்லானும் - *
புலந்தரு நூலினில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு - *
நலந்தனை யழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன்றானு *
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப் பெருக்குவானும். (௬௰)

புண்ணியம் பிறர்பொருட்குப் புரிபவன் றானுமிந்த - *
மண்ணிடை யின்பத்திற்கா மறுமைசெய் தொழிலவிடுக்குந் *
தண்ணிய வறிவிலானுந் தவத்தனை யிகழ்கிற்பானும் - *
பண்ணிய வினையிலென்றும் பாவமே பயில்கின்றானும். (௬௧)

ஆவனு னுண்மைநீயா தறைந்தனை யதுசெய்தன்றி - *
மேவுவே னுயினென்று வேள்விரும் பழகன்கூறக் - *
காவிநேர் விழிமாதேவி கருத்திசைந் தற்றேயாயிற் - *
போவம்வா வென்றுசொன்றாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (சஉ)

கோயிலின் முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன் சிவிகையேற்றி *
யாயிழை மடந்தைநல்லா ரருகுசூழ் வுற்றுச்செல்லப் *
போயின னரசர்கோமான் புகுதுழிப் புக்காளொள்வேற் *
சேயரி நெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவா ணுதன்மாதேவி (சங)

மடந்தையைத் தனிக்கண்டங்கி மருவிய வரக்கேபோல *
வுடைந்துநெக் குருகியாற்று வுள்ளமோ டிளம்பூங்கொம்பே *
கடந்திடற் கரியகாமக் கடல்கடந் தேறக்கொங்கைக் - *
குடந்தரத் திருவுளத்திற் கோடியென் றரசிறைஞ்சு. (சச)

காவலன் காமமிக்க கழிபடர் கிளவிகண்டு - - *
பாவைபுன் முறுவல்செய்து பண்பெனுந் தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய் யாதுநிற்கு மொருகளி றனையாயான்சொ - *
லேவல்செய் திட்டபின்ன ரொன்றொடு பேசுகென்றாள். (சரு)

ஏதுநான் செய்வதன்ன தியற்றுவ னறைதியென்ன - *
வோதினு னரசனேத வொண்டொடி யயன்மாறேடுஞ் *
சோதிமா சிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க் காமூடத்திற் *
போதினுலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னரொன்றாள். சசு

எல்லையில் காமம்பொங்க விளம்பிலை யெழுங்கத்தோளாற் *
புல்லுவ னென்றெழுந்த புரவலன்றனைத் தடுத்துச் - *
சொல்லிய தன்னமன்னாள் சுரத்துணீர் முகந்துவாயிற் *
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண்டாயின்
மகவிடை மதனவின்பம் வருவதுண் டாயிற்சைவப் - *
பகையொடு மருவிநின்ற பார்த்திபன் றனதுளத்தி - *
னுகைவிடையமலற்போற்றுமொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். சஅ

செப்புறுஞ் சூணினைந்து தீண்டில னரசனின்று - *
முப்புரஞ் சீறுமுங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான்யாங்க - *

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

ளெப்பொழுதுஞ் செய் தக்கதன் றெனவிணையிலாநின் *
றப்புறந்தோளுநம்யாங்க டொடுவதன் றெனப்புகன்றாள்.(௪௯)

மட்டவிழ் குழன்மடந்தை வாயுரை கையும்வாயுங் - *
கட்டிய தெனவடங்கிக் காமமிந் தன மிதீப்போற் - *
கெட்டிட்ட வறிதிருந்தான் கிளர்மணித் தூண்செய் தோளா *
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணு ணீத்தனள்போகவெண்ணி (௫௰)

துறவெனு மாகநெஞ்சத் தொன்னகர் கொளவவாவா *
யிறைவன தானையெல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள்யாவு *
மறவையு மகற்றியோதி யவிழ்த்துவார் மைக்குழம்பின் - *
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறையவிட்டாள்.

மருளடைந் தனள்கொலென்று மருண்டுமன் னவனிருப்பத் *
தெருளடைந் தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத் தொடுநினைந்த *
பொருளடைந் தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனை நீங்கி *
யருளடைந் தொழுகு கண்ணா ளணிமறு கூடுசென்றாள் (௫௨)

அன்னையும் பிதாவுங்கேளா வருமகட் கடுத்த தென்னென் *
றுன்னிவந் தழுங்கநீவி ருமமகளென்று மாழ்கி - *
யின்னல்கொண் டிரங்கன்மின் போமெய்ம்மை நானறியத் தேடித்
தன்னிருங் கருணைசெய்யுஞ் சற்குரவனைச்சார் கிற்பேன். (௫௩)

என்றவ ளவனைநோக்கா தேகிலர் போலகன்று - *
சென்றன ளிருமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ் சுமதிதானு - *
நன்றிவ ளினைந்த தென்று நம்முடை மாபிற்கெல்லா - *
நின்றிடும்புக ழென்றெண்ணி நிறுவினர் தங்கணுமம். (௫௪)

கண்டவ ரொல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக் கண்ணீர்மல்கத் *
திண்டிற லரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந் தலர்பூங்கோயி *
லொண்டிருமகள்போற்சென் றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண் போகாநின்ற கொள்கையே தகியேமென்பார்.

மங்கையை யிவணங்கண்டேம் வயிறெரி தவழ நின்றே . *
யிங்கிவ டன்னையீன்றா ரென்படு வாரோ வென்பார் - *
மங்கல வடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங்கண்டு - *
பொங்குறு துயரங்கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார். (௫௬)

இன்னண் நகரமெல்லா மிரங்கமா தேவியம்மை - - *
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பே ரின்பநல்குந் *
தன்னிகர் குருகுகேசன் றன்னையே தேடிச்சென்றாள் *
மென்னிழல் விரும்பிமிக்க வெயில்கடச் செல்வார்போல. (௫௭)

அடவிகடொறு மடைந்து மடுக்கல்கடொறு மிவர்ந்துங் *
கடிநக தொறும் புகுந்துங் காமனை வென்ற வல்லி - *
மடிவறு மனத்திலன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெங் - *
குடிமுழு தடிமை கொள்ளுங் குரவனைத் தேடுகின்றாள். (௫௮)

அக்கமாதேவி துறவுகதி முற்றிற்று.

ஆ. கதி. ம இ - திருவிருத்தங்கள். ருாகூம.

பதினொன்றாவது

கொக்கிதேவர்கதி.

(வேறு)

அருள்செயு மல்லம னநி மிடப்பெயர்
குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டு தான் *
பரவுறு மடியர்தம் பவந்துறந்து போய்த் *
திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம். (௧)

சீர்நிலை யல்லம தேவன் ருல் கொளுங் - *
கார்நினை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே - *
பார்நிலை மிசையமர் பத்தர் தம்மையா - *
ளோர்நினை வொடுநடந் துலாவு நாள்களுள். (௨)
ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னேகருட் *
குன்றனை யாளொரு கோலங் கொண்டுதான் *
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று *
மன்றன்மென் மலரிள வனமொன் றாயிடை. (௩)
சிறுபொழு தைத்திலுந் திரிவிலாத பே - *
ரறுபொழு திலைமிக மலிந்து தேன்சொரி - *

நறுமலர் நிறையுமந நந்தனத் துணைப்.
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார் (௪)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர்
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக்
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றல்வந்
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே. (௫)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ
யுண்ணாறு நறுமது கொள வுழன்றிடு
மெண்ணறு மளியின மிரையுந் தன்மையாற்
றண்ணாறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே. (௬)

குறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென்
றறைதரு பெயரினா னனைய னாயிடைத்
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன். (௭)

நின்றவன் றனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு
சென்றன னல்லமதேவன் கண்டிவன்
புன்றொழில் விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
வென்றரு ளடைந்தைய சரண மென்றனன். (௮)

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெனத் தொழாத்
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின்
மேனியின் பெயரொது விளம்பு கென்றனு
ஞானநல் விளக்கனா னவிறன் மேயினான். (௯)

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண்
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம
னுத்தம வென்பெயர் பெயருனக் கெனென்
றத்தனும் விளவத்தன் பெய ரறைந்தவன். (௰)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய்
வருந்துறு தொழிலற வறி திருப்பவ
னருந்துறு பிணமென வுறையு மாற்றநீ
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பன் மேயினான். (௰௧)

(வேறு.)

எய்தற்கரிய யாக்கைதனக் கெய்திற் மறன்றா லதுகொண்டு, செய்தற்கரிய வறங்கள்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற்குரிய பால்கமரிற் பெய்தகொக்கு மென்பரால். - (யஉ)

பின்போலழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய் தழியா வுடம்பெய்தி, யின்போடமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென்றெண்ணி, யன்போ டறஞ்செய் திளையாம லருந்திவாளா விருக்குமவன், றன்போன் மருளரிலை யென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத் தளிக்கின்றான். (யங)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான் கேட்டுக்கைகுலைத்துச்சிரித்துவினை நல்லனசெய்து சிதையா வின்பம் பெறுவானேல், வருத்தலுறுமும் மலங்களிலொர் மலமாகிய வாணவத்தாலும், பொருத்தமுறுபே ரின்பநாம் புணரலாமென் றியம்பியே. - (யச)

தான்செய்வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனையவ், வூன்செயுடல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழியாமல், வான்செய்பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயைதந்த தன்றாகும், கான்செய்மலர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்தடைப்ப வெண்ணுவோய். - (யரு)

இன்பநனிசெய் நல்வினையி னிறப்பினிறப்ப வுடம்பினிடைத், துன்பமதுசெய் தீயவினை தோன்றுமத் தீவினைமாய்வின், முன்புசெயுநல் வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு, மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறி வருதல்போல். - - (யசா)

பறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்திட் டெலிபிடித்தாங், கிறப்பச்சிறிய வின்னின்ப மெய்துமவனே நோவுமன், மறுத்துச்செயல்க ளனைத்தினையும் வாளாவிருந்து பேரின்பம், வெறுத்தக்கவனே மருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (யஎ)

பொறியிற்புறத்து மனஞ்செல்வித் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற், செறியக்கரணம் பாரநந்த சிவமேதோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற, வறிவிற்பாரந்த விடயமய மாகுமுலகந்தோன்றாமற், பிறவித்துயரக்கடல் கடந்து பேரின்பஞ் சார்குவரொன்று. (யஅ)

கன்றாற்காணக் காட்டியிவன் கருத்தைத் திருத்துவே னென்ன *
வென்றாக்கருணைக் கடலனையா னிவனை யகற்றியென் றுலாய்ப *
நன்றாம்பெருமை நன்றென்று நவின்ற நிலத்தை யகற்றிற்றான் *
பன்றாற்சிறந்த பொறிவண்டு பாடிமலர்ப்பூம் பொழிலுடையான்.

தொடலுஞ்செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட் பொருள்போலக், கடிதினகழ்ந்து புகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தை யகழ்நதிட்டு, மிடியன்கண்ட பொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணாமல், வடிவுஞ்சிறிது மசையாமல் வசம்நீறிருக்கும் யோகியையே. உ௰

கையிற்சிவ லிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட் டெலும்பலான் *
மெய்யிற்றசையொன் றின்றியே மேவும்புனிதன் றனைநோக்கிச் *
செய்யசெய லிலாதசெயற் சிவயோகியைக் கண்டனையோவென் *
றையத்தடைந்த வவனறிய வறிவித்துயரல் லமதேவன். (உ௧)

கடலின்விழுந்து துயர்பவர்க்குக்கலமொன்றருகு வந்ததெனக் *
கெடலில்பரம குருவெனக்குக் கிடைத்ததாவா வற்புதமென் *
றுடலம்விதிர்ப்பக் கண்கணீரொழுக வுருகித்தொழு தனனால் *
விடலின்மரபிற் குருசீடவிதியை விளக்கவுளங் கொண்டு (உ௨)

காத்தங் கண்ட விரும்புபோற் கண்ட பொழுதே யறிமிடன்ற *
மேனந்தனுஞ் செங்கைச் சிவலிங்கமெங்கள் பெருமானங்கைமலர் *
போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற் புனிதன்சிவகலைதானுஞ் *
சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற் சார்ந்ததால். (உ௩)

வந்து பரம சிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றனையு *
மந்த விமலலிங்கமுட னடைந்தஞான குரவனையுங் *
கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வுற் றிவர்பெருமை *
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ் சாற்றற் கரிதென் றறைகுவான். உ௪

நின்றாற் கண்டேன் சிவலிங்கநிஷ்டை ஞானயோகிதனை *
முன்னாட் கருமமனைத்து மினிமுடித்தேன் ஞானநிலைநின்றே *
னுன்னாற் செய்யப்படுமுதவிககுதவி வேறுநெடுந்தகா *
யென்றாற்செய்வதொன் றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார். உ௫

ஐய நினையு நின்காத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் *
பொய்யில் குரவன்றனையுமொருபொருளென் றறித்தேனின்றென்று

செய்யகமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல்லமநாம - *
மெய்யமெனதிர் நின்றனபிறுஞ்விளம்பும் வணங்காவல னன்றே (உ௬)

என்னை யறிவித்ததுபோ லிவ்விஷ்டலிங்க மகம்புறமு - *
முன்னி யிருக்குநெறி யினைநின்மலர்த்தாள் பரவுமடியார்க்குப் *
பன்னியுணர்த்திச் சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பா யெனத்தொழுதான் *
றன்னினிலத்தினைரொல்லாத் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். உ௭

கொக்கிதேவ னிரந்தமொழி யொண்டுகிள ரல்லமதேவன் - *
றக்கபெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ள பேறெல்லா *
மிக்கவுலகம் பெறுகவென வேண்டிக்கோட லெனப்புகழ்ந்து *
செக்கர் மலர்ப்பூங் கைகளாற் றீண்டித்தழுவி யருள்செய்தான். உ௮

ஆங்கைச்சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்சகமுந் *
தங்கச்சிவயோ கத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தா னேவியப்போன் *
மங்கைகிடந்தந் தருளினோன் மலர்த்தாடகிடு வணங்கிப் *
பொங்கப்புரந்த தவத்தால்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண் ணுற்றான்.

அடியர் வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பே ரெய்பெருமா - *
னடியவிழிக ளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங் கரத்தேந்திப் - *
படியிலரிய தவஞ்செய்யும் பதிதருள்ளங் களிகூர - - *
வடியவிளமாத் தழைப்பவரு மந்தாநிலப் போற் சரிக்கின்றான்.(௩௰)

கொக்கிதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆ கதி-௰௧ இ-திருவிருத்தங்கள். ௬௱௨௰.

* *

பன்னிரண்டாவது-

முத்தாயியம்மைகதி.

(வேறு)

கண்டிலே னச கண்ணனை யென்றனுர் - *
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாடியர் - *
விண்டு போக வினாந்துவந் தல்லமன் - *
பண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம். - (௧)

பொடி யணிந்தெழில் பொங்குறு மல்லம - *
ணடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை - - *
யுடை யிழந்த வொருவன் கரமெனக் - *
கடி தடைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள். (௨)

மறைத் திருந்த மலிசிவ பத்திமைப் - *
புறத் தறிந்த பொழுதே யுடம்பினை - *
வெறுத் தகன்று வெளியுற வாயினு - - *
ணறுத்த பந்த வசகண மென்னவே. - (௩)

அறைந்த தூயவ ணங்கவு பாதிபோய் - *
நிறைந்த நீர்மை நினைந்திலள் போயுபி - *
ரிறந்து போயின வென்னைத் தளர்ந்துடன் *
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே. - (௪)

புலம்பி னைந்திருக் கின்றவப் போதினி - *
லிலிங்க ரூங்கர முந்திகழ் வெய்துற - *
நலங்கொ ளல்லம னன்னணின னன்னணுங் - *
கலங்கி நின்றவக் காரிகை கண்டனள். - (௫)

கண்ட போதச கன்னனைக் காண்கிலாள் - *
கொண்ட பீழை குறைய வழுதடிப் - *
புண்டரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்து கண் - *
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள். - (௬)

பாவியேன் முகம் பார்க்க வொண்ணுதென *
வாவியாமச கன்னண னகன்று செய் - *
நோவெலாமிவ ணுறாக்க வருளினான் - *
மேவினா யென மீண்டும் வணங்கினாள். - (௭)

வணங்கு மாதின் மலர்முக நோக்கியே - *
யணங்க னாய்நல் லசகணன் றன்மையை - *
யுணர்ந்திடாம லுளைத லுணர் வுளார்க் - *
கிணங்கு றாதெதன் றெந்தை யியம்புவான். (௮)

அழிவிலானை யழித்தன னென்று நீ - *
விழியி னூண்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை - *

கழிவி லாதவர காயங் கழிந்தபின்
றொழிவி லாம லுளமெனி வார்கள்போல் (௯)

சச்சிதா நந்த சங்கர னாகவே
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்
றுச்ச மாந்துயர் தோய்மலி யாக்கையி
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே (௰)

ஒண்ட லாக்க ளொழிவி லுருளுருக்
கொண்டடுத்த குரு வருளாற்றனைக்
கண்ட மெய்த் தவன் காயந் தனையன
மூண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனால். (௰௧)

படியில் வந்த பரம குரவனாற்
றடை யறும்படி தன்னை யறிந்தவ
னுடல் விரும்பொழு தொங்கொரு மண்மயக்
கட முடைந்தவா காய நிகர்ப்பனால். (௰௨)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட
நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை
சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்பு தான்
வெந்த தூசின் விழியெதிர் தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு
மேவுஞான விழியுடை யான்றனக்
கோவுமாறி லுறவு பகை யெனும்
பாவமோ விலை யென்றறி பாலையே. (௰௪)

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ
ருக்கிலாவறி வாகியுடம் பொடு
தாக்கிலா தவர் தம்மையுந் தாமென
நோக்குவாரவ ருண்மையை நோக்குறார். (௰௫)

கந்த னாடகக் கோல நடிப்பினைப்
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் யாருளா
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை
யோர்த்து மாயவ ருண்மையென் றுன்னுறார். ௰௬

அறிந் திடாம லசகணன் றன்மையை - *
யிறந்து ளானென் றிரங்கினை யன்னைநீ - *
மறந் திடாயிம் மதியென் றணல்சொல - *
நிறைந்தஞான முத்தாயி நிகழ்த்துவாள். (௰௭)

அரவின் காலர வன்றி யறிப்வர், - - *
தரையினில்லை யசகணன் றன்னைநீ - - *
தெரியி னன்றிச் சிறிய னறிவலோ - *
பெருமை யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று.

(வேறு)

பங்க லிருந்த பதிக் கருள்செய்து - - *
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா - *
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார் - *
தங்கட் வந்தரு தன்மையி னென்று - (௰௯)

வந்தனை செய்து வழுத்தி முனின்று - *
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண - *
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென் - *
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே. - (௨௰)

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து - *
பாச மகன்று பரம்பொருள் காணு - - *
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார் - *
காசினி யிம்மிசை கண்டில மென்று. - (௨௧)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து - *
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய் - *
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச் - *
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ. (௨௨)

மரிட் பொடு திப்பு மறிக்குது மென்று *
கருத்லை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்து - *
விரிக்குத னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற - *
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதை யொக்கும் (௨௩)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக் - *
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டென் - *

றெட்டிய பண்பி னுளைத் தலமப்பேர் - ✻
சிட்டன வட்கருள் செய்தன னன்றே. (உச)

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி - - ✻
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான் ✻
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி போங்கு ✻
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு. (உரு)

வீடு விரும்பி வெறுந்தில ன் மெய்யைத் - ✻
தாடரு மொண்குரு வன்றனை யெங்கு - ✻
நாடி யுழன்றில னுறுய வெல்லைத் - ✻
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று. (உசா)

அல்லம னென்னு மருட் குரவன்றாள் - ✻
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னாள் - ✻
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி - - ✻
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா. (உஎ)

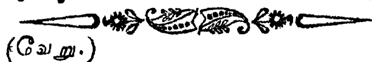
முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி- ௰உ இ - திருவிருத்தங்கள். சாசஎ.

பதின்மூன்றாவது-

சித்தராமையர்கதி.

(வேறு.)

காமரு சித்த - ✻
ராம னிடத்திற் ✻
போமனல் சொற்ற ✻
சீர்மை யுளாப்பாம். (க)

கரும யோகமுங் ✻
கிரியை யாவையும் ✻
மருவி ராமன்வாழ் ✻
புரியை மேவினன். (ங)

செல்லல் களைந்து ✻
நல்லறி வின்பந் ✻
சொல்லுவ னென்று ✻
மல்லம னென்பான். உ

வானி யாலயங் ✻
கானி ராமனை ✻
ரேவ லாளர்செய் ✻
தேவி லாமையை. (ச)

பார்த்தரு ளண்ணன் * இல்ல மக்னறிவ் *
மேக்தவ ராமன் * வல்ல லடைந்தா - *
வார்த்தை யறிந்த * னல்ல பசும்பொனி *
கூத்தின னென்றே. ௫ வல்லியு வந்தான். (எ)

பேரறி வன்றுன் * என்று நினைந்து - *
சார விருந்த - * நன்றுற வாவி - *
ஊரினு மில்லென் * பொன்றகும் வார்பாற் *
றுச விகழ்ந்தே. (அ) செய்றிது சொல்வான்.

(வேறு.)

ஒட்ட ராமனு ளத்தினி - - *
விட்டம் யாதுகொ வித்தொழின் - *
மூட்டி லாமன்மு யன்றனன் - - *
கொட்டி வீழுயி குத்தலபோல் - (௯)

விழற்கிறைப்பவி டுத்தல்போற் - - *
ஒருழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுடைம - *
யிமைமக்க விட்டதெ னென்றிட - - *
மொழிகக வுற்றவ னேறினான். - - (௰)

சாந்த னேறிய தாழ்மொழி - - *
காய்ந்த வேலிரு காதினும - - *
போந்த போன்று புகுந்தன - - *
மாந்த ராகுல மன்னினார். - - (௰௧)

அறமழித்தனை யன்றியு - - - *
நெறிய றக்குரு நிந்தனை - - - *
பெறவு ளாத்தனை பித்தவென் - - *
றுறவு ருத்தன ரொட்டலர். - - (௰௨)

- - *
சுட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத் - - *
துட்ட வென்று சுளித்தனர் - - - *
வெட்டிருந்தட மேவினோர். - (௰௩)

(வேறு.)

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே *
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மின்மையான் *
மத்தர்நுங் குரவனே மன்னணி னும்மினு - *
முத்தமவொட்டனென் றுரைத்துமெய்ம்றனன். ௰சு

நிகழ்ந்தல இடைநிலை நிற்கு நல்லற - *
முகந்துசெய் பவன்நினை யும்ப னேயெனப் *
புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொருமை யானிழித் *
திகழ்ந்தவர் நரகரொன் றிசைப்பர் நல்லவர். (௰ரு)

மறவினை யுடையனை மாற்றித் தூயநல் - *
லறவினை யுடையனை யறிந் திட்டன்னரோ - *
டுறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத் *
துறவினை யுளேயென வொட்டர் சொல்லினார். (௰சா)

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர் - *
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ *
ராங்கவை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ *
னீங்களென் றனையுணர் நெறியி லீரென்றான். (௰எ)

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறினு - *
யுனக்கொரு கதியிலென் றுண்மை கூறியே *
னைத்தனர் நிலனசழ் கிறியர் யாவருந் - *
தனக்கிணை தானெனுந் தம்பிரானையே (௰அ)

முற்றிய கல்வியின் மூடர் நீவிர்நுங் - *
கற்றறி மூடனைக் கரைமி னென்னவ - *
னுற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லினு - *
விற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான். (௰௯)

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை - *
மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிக யற்தொடத் *
தோடருங் கொட்டினோர் சிற்றத் தாய்பெனு *
நீடுவெந் தழல்சொரி தெயற் றிகர்த்ததால். (உ௰)

இறக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன *
ருறுக்கின ரதிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை *

ஞறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற் *
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ் சினத்தராய். ௨௧

நங்குர வனையிகழ் நய மிலான்றனை - *
யிங்கொரு சிலையினா லெறிந்து கொல்லுதல் *
பொங்குறு மறமொடு புகழு மாகுமென் - *
றெங்குர வனையவ ரெதிர்ந்து சூழ்ந்தனர். (௨௨)

கட்டுயின் பிடியினுங் கரத்திற் கொட்டினால். *
வெட்டுயினிந்தைசொல் வாயின் வெண்பலைத் *
தட்டுயி னெறியின் வன்றலை குழைந்திடக் - *
குட்டுயி னனையுளங் கொதித்துக் கூடினர். (௨௩)

எம்மனை விருளற வெழுந்த வல்லமன் - *
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச் - - *
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன் *
கன்மழை சொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (௨௪)

சாக்கிய னெறி தனிக்கலன்றிமெய் - *
நோக்கிலர் தாமொரு நூறு கோடிகள் - *
மீளார் சோதிதன் மீது வீசினுந் - *
தூயகுறு மோவலை தாக்குறுவரோ. - (௨௫)

கொடியவ ரெறிந்தகல் குவியக் குன்றென *
முடியிலை நின்றனன் முத்த னல்லமன் - *
புடவியி னுடனிழல் புதைப்பவந் திழல் - *
கடிதினின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல். (௨௬)

ஒறுப்பவ னிழிந்தவ னொருவன் செய்தநோய். *
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு *
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற் *
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரோ. (௨௭)

தீங்கினை யெதிர்நின்று செய்த போதினை *
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரைத் - *
தேங்கமழ் மலரென முகஞ் சிறப்புறீஇ - *
யோங்குறின் றிடுமிவன் யாண்டுளான் கொலோ. (௨௮)

மலர்மிசை வேதனே மலர்க்கண் மாயனே *
மலர்புகழ் மழுவிடைப் பாகனேயெனி - *
லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு - *
நலனுள னென்று கண்டவர் நவின்றனர். (௨௯)

கல்லெறி படாமையைக் "கண்ட வொட்டலர் *
சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம் - *
வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே - *
கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரரோ. (௩௰)

குறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டன - *
னிறைபுனற் கடந்தொரு நிலவுதோன்றல் போல் *
மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற் - *
கறிகில ரினையனென் றனையன் றன்னையே. (௩௧)

மருண்டனர் சித்ராமப் பெருந்தகை - *
யிருந்தரு ளிடத்து மெய்யிளைப்ப வோடியே *
திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந் *
துரந்தை யோடனை யவரறைதன் மேயினார். (௩௨)

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது மின்றியே *
போந்தன னொருமகன் புதிய னின்புக - *
ழோர்ந்தில னுனைக்கொணு விழி புனைத்தனன் *
மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களே. (௩௩)

என்றவ ரறைதலு மிராமன் சிந்தையிற் - *
புன்றொழி லகன்று மெய்ப்போதம் பெற்றிட *
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு - *
மொன்றொரு சீற்றம் வந்துதித் தெழுந்ததே. ௩௪

யாவனென் றனையன் றிகழ்ந்து ளானவ *
னவரிந் திடுவனு னெனவெ ழுந்தனன் - *
மேவுறுந் தவமத வெகுளி தானினி - *
யோவுறுந் தரத்த தன்றொரு வானுமே. (௩௫)

(வேறு.)

என்னைவை தவன்யா ரவனென முனிந்தெதிர்போன்
முன்னை யொய்திலன் சித்தராமப் பெயர்முதல்வ

னன்னை யன்னநம் மல்லம னவன்சின மறிந்து - *
சென்னியொண் கரமசைத்து வெண்ணகை செய்துசெப்பும்.

அகழ்கின்றார் தமைத்தாங் குறுமக ணிலமென்ன - *
விகழ்கின்றார் தமைப்பொறுக்கு மித்தன்மை யெய்தவிளு *
ளிகழ்கின்றா ருண்மாதவ முடையோகிநீ யென்று - *
புகழ்கின்றா னெனவிகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (௧௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன் மனக்கெழு சினந்த - *
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ - *
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற் *
பொறுத்தற்கொப்பிலையென் றுநன் றறிந்தனைபோலும். (௧௮)

காலனின்முனம் பொறையுள னாகுவன் கடல்சே - *
ராலநல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான் - *
போலவைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச் - *
சீலநல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன். - (௧௯)

பொறையுறும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக் - *
குறையுறுஞ்சின மிகுந்தன னெருப்பெனக் கொதித்தே *
யறையுறுந்திரள் பற்றெனச் சித்தராமைய - - *
னிறையுறுந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும். (௪௰)

குறிப்பில்வைதனை வெளிப்படை யிகழ்வினுங் கொடிதாய் *
வெறுப்புமுன்செயா வென்னைநீ யீண்டிகழ்ந் தமையாற் *
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப்பொடிப்ப *
வறுப்பனென்றன னிகழ்வினுக் காருளமறுகார். - (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல் - *
பன்னிற்பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர் - *
நின்னைச்சொல்லிய வறத்தினை நிந்தையென் றெண்ணி *
யென்னைக்கொல்லுவ னென்றநீ யறவனோ யென்று. (௪௨)

சாதனங்களா லன்றுமுந்திய தென்பர்சாற்று - - *
மாதவங்களா லுயிர்செகாமையு மற்று மதிப்பிற் - *
பாதகங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து - *
நீதெரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன். (௪௩)

செருக்கொழித்திலை யென்னெதிர் செவிசுடுதீச்சொ - *
லுரைத்தா னின்றனை யுனைவி டிலெனென வுருத்து - *
நெருப்பெ னுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினைத்து - *
மரிப்பினுந் தருவே னுயிரொன்றிரா மன்றான். - - (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக் காமனை நீற்றுவ தன்றிப் - - *
பற்றிக்காமமில யோகியைப் படுத்திட வற்றோ - *
செற்றத்தானுதல் விழியழ லல்லமதேவன் - *
வெற்றித்தாண் மலர்கீழ்ச்சென் றுபணிந்த துவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ் வழலொரு வீரன்மேற் பாயத் - *
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண் டுளவலி தொலைந்து - *
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமா றலைவன சரன்போ - *
லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற் பற்றிய தன்றே. - (௪௬)

கங்கைவார்சடைக் கறைமிடற் றிறைநகைக் கனல்போய்த் *
துங்கமாமதில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ - - *
லெங்கணாயகன் மேல்விடு மிராமனன் னுதற்க - *
ணங்கிபோகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே. - (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத் - - *
துணியெரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின் - *
பணியெரிந்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு - - *
மணியெரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு. - (௪௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரை யீர்ப்பவர் சேமம் - *
போயெடுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு - *
வாயடிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப் - *
பாயலைக்கட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து. - (௪௯)

உதித்தஞாயிறு போன்று செம்மணியின மொளிரப் *
பதித்தமாளிகை மீதுபற்றியவழற் கொழுந்தாற் - *
கதிர்த்தவாடகச் செங்கமலத்துவான் கங்கை - - *
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொரு தன்னங்கள் குழைய. (௫௰)

அன்னகாலையி லருட்கட லல்லமதேவன் - - *
சொன்னலாபுரத் தவர் துயரனைத்தையுந் தொலைப்ப - *

வுன்னியோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான் *
முன்னமாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லம னருளினா னுதல்விழி யெரியால் *
வெந்தவந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம் *
வந்தபல்வள மொடுசிறந் தனநரர் மகிழ *
வுந்துவெவ்வழலிடை வெந்தவா டகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவா றுக்கிய பொற்பணி யொன்றைத் *
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற் *
புரத்தைநன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர் *
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமாகடலே. (௫௩)

ஓரகனூற் றல்போ யொழிந்திட வலியறுமிராம *
னிருகணாலுங் கண்டுளச் செருக்கென்ப தொன்றின்றிப் *
பெருகுநாணினும் புனல்கொளப் போழல் விழுந்து *
கருகுநாண்மல ரெனமுகங் கரிந்தின கருதும். (௫௪)

(வேறு.)

என்னொருநுதல் விழித்தீ யிவன்றனை யிறைஞ்சலாலே *
துன்னருளதனா லென்னைத் தடுத்துவந் தாளவேணடிப் *
பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த புணர்முலை மடந்தைபாக *
னிந்நில வரைப்பிற்கோல மிதுகொடு வந்தானென்று. (௫௫)

தீயனே னறிவிலாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட்கோடி *
பேயனா னொருவன் செய்தபிழையினை யவனையீன்ற *
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர்தானுமே யென்றிராமன் *
போயெனாரமுதின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னின மாமிராமன் சரண்புகி லவன்செய்தீமை *
யுன்னுவ னலனெங்கோமா னுடன்றுவந் திலங்கைகாக்கு *
மன்னவன் கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத் தலைத்துவந்து *
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ (௫௭)

செய்யதாண் மலரின்வீழ்ந்த சித்தனை யருளானோக்கி *
மையநீ யெழுகநெஞ்சி லஞ்சலை யென்றுகூறிக் *
கையினா லெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந் தவமுமாய்க்கும் *
வெய்யகாமவெகுளி தன்னைவிட்டிடென் றெந்தைசொல்வான்.

வலியவ னிடத்துமொத்தான் மாட்டினும் வெகுளிகாத்தல் *
பொலிவுடைய றமதென்னப் பொருந்துறு தனையர்தம்பா *
னலிவுறு வெகுளிசெல்லா தாதலா னவியலாற்று *
மெலியவ னிடத்திற்காக்கும் வெகுளியே யறமதென்பர். ௫௯

வைதவன் றன்னைநன்று வாழ்த்தின னெனவுந்தீய *
செய்தவன் றன்னைநல்ல செய்தவ னெனவுங்கொள்வோன் *
கைதவ மகன்றமுத்தி கண்டவ னவ்வாறன்றன் *
பொய்தவ னெஃதெதென்று புகன்றனர் புலவரன்றே. (௬௰)

பெரியவர் சம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் வியகோலொட்பால்
பரிவிலா புரிப்பட்டுப் புலம்புவ னொத்தார்க்காய்ந்தா *
னெரிதரு கதலிப்போழ்வ னிழிந்தவர்க காய்ந்தானென்று *
லொருவர்தம்மிடத் துஞ்சீற்ற முறாமையேநன்றுமாதோ. ௬௧

யாவர்க்கு மொப்பநன்று மெய்னிறுவுஞ் சினமிலாமை *
மேலவர்க்கு மரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ் சிறந்ததென்று *
மேதவர்க்கு மரியவின்பஞ் சித்தராமப் பேரண்ணன் *
மேவருங் வடிவங்கொண்டு மேவியவி மலஞ்சொன்னான் (௬௨)

அல்லடி னறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ் சித்தராமன் *
சொல்லுவன் முத்தியெய்துந் துணைய சாதனங்களெல்லா *
மில்லையென் னிடத்திலேனு மென்னை நீவலிந்தாட்கொள்ள *
நல்லவ னாகச்செய்த நன்மையே நன்மையென்று. (௬௩)

சருத்தறி கடமிறந்து கவுட்கரி வலிந்துபற்றித் *
திருத்துபு தன்காலேவுஞ் செயல்செயக் கொள்வதன்றி *
யொருத்தல்வந் தறிந்துதானே யுறவுகொண் டிடுவதுண்டோ *
தெரிதரு மடியனேனின் றிருவடிக் கத்திறத்தேன். (௬௪)

ஆடல்மலி வீரன்வீர மவனெதிர் மலைந்து நின்றோன் *
பாட்டமிசை கொண்டுகாணப் படுமது போலவுந்தன் *
கடன்மலி யருளினாற்றல் கண்டிடப் படுமிங்கென்றன் *
கொடுமையின் மிகையாலென்று குட்டித்தம்பட் டழுங்கிக்கூறி.

என்குறை நீயாவொத்தா யினித்திருவுள மிரங்கி *
நன்குறு முத்திசேருஞ் செந்நெறி காட்டுகென்று *

தன்குறை யிறந்துளேர்ந்து தனைநிகர் சித்தராமன் *
முன்கணா யிறந்தவன் பான்முதல் வினைவணங்கினுன். (௬௬)

வணங்கிய வவனைஞான வாரிதி யருளாகோகி *
யிணங்கிய பருவங்காணு மிவன்றனக் கின்பமுத்தி *
யணைந்திடு நெறியிதென்ன வறைவனென் றுளத்துட்கொண்டு *
பிணங்குறு பிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான் சொல்வான்.

பருவமுற் றிலர்க்குமுக்கட் பகவனு கமத்திலுண்மைப் *
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத் துனைப்பிலன்று
குரவரிற் பதடிகென்ப குறித்துநற் பருவம்நோக்கி *[ன
யருள்செய்த் குரவசிவக மவனெரு வறைவனையன். (௬அ)

உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது *
சரிதைநற் கிரியையோகந் தாமொரு மூன்றுஞான *
மருவுற்ற ஏதுவென்று மறைபுகன் றமொக்கருமிந்தக் *
கருவினைப் பொருளொன் றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே.

கருமமும் யோகந்தானுங் கரணத்தைப் புனிதமாக்கிப் *
பொருநீர் வாயிரேறும் புக்குழல் கறங்குபோலத் *
தெருமரு தண்ணிறுத்துந் தெளிந்தவக் கரணந்தன்று *
னிருமல னருமீச னித்தனென் றுணர்வுறிக்கும். (௭௰)

நித்திய விமலனென்று நினைவுறி னவித்தமாகிப் *
பொய்த்ததழியுடம்புடர்மைப்பொருந்துமயபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள் குரவன்றன்னை விருமபினன் சென்றுசார்ந்து *
தத்துவ முதமிநின்ற தனிபறி வினையேகானுமே. (௭௧)

புலன்களை யொழித்தபோதே பொறிகளும் பூதமைந்துங் *
கலங்குறு கரணநான்குங் கலாதியுந் சுத்தமைந்தும *
விலங்குறு மடியில்வைத்த வெறுங்குடந் தன்னின்மேன்மேன்
மலங்குற வொருங்கடுக்கு மட்கலம் விழுதலேபோல். (௭௨)

இத்திய மோமொன்றாய்விட் டிடின்மற்றை யொன்றுசாரு *
முத்திய மனமழிப்ப மூற்றுய்மோ மணியபாம்பி *
னைந்தலை களினுமொன்றை யரிந்திடின் மற்றொன்றுறாந் *
சித்திடு மிட மரித்தாந் தீர்ந்திடு மொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான் மனமட்டங்கி லங்கலிங் கங்கடம்முட் - *
பேதமோர் வபேதமோவென் றழிவுறு பித்துநீங்குந் - *
தீதிலா யென்றியம்பிச் சித்த ராமற்குநாவா - - *
லோதொணாவுணர் வினுண்மையுணர்த்தினன் குருகுகேசன். எச

மனிதரு ளுரகர்சித்தர் வானவர் கணங்கடம்முள் - *
முனிவரு ளென்போனின் றன்முழுதருள் பெற்றாரில்லை *
யினியெனை நிகர்வார் யாவரென்றருட் குரவனார்தம் - *
பனிமலரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்தராமன். (எரு)

இப்பரி சருளினு லேயிராமனுக் குபதேசித்துச் - *
செப்பரு மவன்குற் றேவல்செய் யியவுளமகிழ்ந்து - *
கைப்படு மயிர்தமன்ன கருணைவா ரிதியிருந்தான் - *
றுப்புர வமைந்துசீர்சால் சொன்னலா புரத்துமாதோ. (எசா)

சித்தராமதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ கதி - ௰௩ - இ - திருவிருத்தங்கள் - எ௨௩.

பதினொன்காவது-

வசவண்ணர்கதி.

(வேறு.)

சித்த ராமனே டாரிய னல்லமதேவன் - - *
பத்தராகிய பயிர்செய் கல்யாண மாம்பழனத் - *
துய்த்த நீரொனும் வசவனை யுழவரிற்கண்டு - - *
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினிவிரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனுட னிசுழ்வறக் கொண்டமை யாமற் - *
சென்றெலார் வயநீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த - - *
சொன்னலா புரத்தவஞ் செய்தவென்று வான்றுதிப்ப - *
வென்னையா ளுடையல்லம னிருந்தரு ளுளில். (௨)

ஊர்தமேவு கல்யாணமா நந்தனந் தன்னி - - *
னந்திநாண்மலர்ப் புகழ் மனை நயந்தசொல் வளியால். - *
வந்துகா தெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த - - *
னுந்துவார்திரைக் கருங்கட லுடுத்தபே ருலகம்.. - (௩)

மூக்கணுபகம் புகழெனு மோரனுண் டாதற்குத் - - *
தூக்கதிஞ் சுவைக்கறி யெனச் சமைந்தது வசவன் - *
மிகவிரான்புக ழமுதத்தினை மாதவர் விரவித் - - *
துய்க்கு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய. - (௪)

விலக்கு முற்பவச் சித்தரா மற்குமுன் விளம்பு - - *
மிலக்கணத்திறுக் கருணைந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக் - *
கலக்கமற்றறிந் திடுவதற் குதாரணங் காட்ட - -*
மலக்க மற்றநம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான். - (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற் - *
குடியிருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர் - *
நெடிலடுத்தநன் னிறையென வந்நகர் நீங்கிக் - *
கொடிமதிற்கலி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான். - (௬)

நறும்பழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு - *
மெழும்பொழுங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து - *
மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குறு வசவ - *
னுறும்புரம்புக லிருவருங் கண்டுள முவந்தார். - (௭)

தம்பிரானருள் வசவனுக் கியவநிச் சாலைக் - - *
கும்பவாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு - - *
வம்புலாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வழிசேர்ந் - *
தெம்பிரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார். - (௮)

பாண்டின்மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேகுனர் பரிந்து - *
வேண்டுமாறுகொள் வேடத்தர் துறந்தவர் விரத - *
ரீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென் றெழிலலங் கார - *
காண்டமாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார், - (௯)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற் - *
கொண்டவல்லமன் றிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து - - *

பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல் விராமனைப் பார்த்து *
மண்டபவ்வளங் காட்டுவன் றனித்தனி வகுத்து. - - (௰)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த - *
தினகரன்கதிர் விரும்புறச் செய்தளித் திரள்க - - *
ணனிவிருந் துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார் - *
கனிவிரும்புதண் பொழினிகழ் வதையெதிர் காணாய் (௰க)

பூவினோடுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியுங் - *
காவினோடுவள் ளிதழவிழ்ந் தொழுகுதேங் கமல - *
வாவியோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு - *
பாவினோடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய். - (௰உ)

கடிமலர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக் - *
குடியிருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு - *
மடியடுத்தவ ரெனவிருந் திளங்கயல் வரனு - *
நொடியினிற்கவர் தண்பணை மருதமு நோக்காய் - (௰ங)

குதிரையங் கதிர்மணிக் குடநீர் குடிப்பதுபோ - *
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணிநெற் - *
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து - *
நதிபொருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய். - (௰ச)

இங்குத்தன் னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு - *
மங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர் *
தங்கற்குன் றுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற் *
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பநீ காணாய். - (௰ரு)

திறந்தழுடுநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து - *
பிறங்குமாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச் - *
சிறந்தகோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம் - - *
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பநீ பாராய். - (௰சு)

இலங்குநீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியம்பு - *
மலங்கல் வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத் தத்திரமடுத்த - *
நலங்கொள் வீரராம் பத்தர்தமறுகம ணள்ளார் - *
கலங்குபாசறைபோன் றெதிர்நிகழ் வதுகாணாய். (௰எ)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுதல் பூசனைக் கரும *
மட்டுமாதவர் தீப்பசி யாற்றுறு மறமுள் *
ளிட்டுமேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப் *
பட்டுமாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய் (௰௮)

பொறித்தவாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக் *
குறித்திடாதுண வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு *
நிறுத்துவாழையின் கனியுமச் செய்கையாய் நினைந்து *
கறித்திடாதமர் செம்முகப் பசுங்கிளி காணாய். (௰௯)

வள்ளனல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா *
தெள்ளரும்வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில் *
புள்ளுநல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து *
கிள்ளையவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய். (௨௰)

என்றுகூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப *
மன்றல்வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற் *
குன்றுபோலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச் *
சென்றுமேவின னெம்மையா ளல்லம தேவன். (௨௰௧)

தொடர்த்துளைக் கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந் தோற்றோ *
லுடுத்தமெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழுவொப்ப *
வடைத்தலைக் குறித் திடாதசெம்மணிக் கதவடுத்த *
கடைத்தலைக் கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார். (௨௰௨)

(வேறு)

அறுசுவை யடிசிலுண்பா னடைகுவாரடிசி லுண்டு *
மறுகிடை வருவார்சான்றோர் வைகிய விடங்களுடிக் *
கறியொடு மருவுசோற்றுக காவடிசுமந்து செல்வார் *
நறுமலர் சுமந்துதண்ட நாதன்பூ சனைக்குப்போவார். (௨௰௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணி யிட்டவ ணகன்றுபோவா *
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும் பொன்னணி துகிலலங்கல் சார்தம் *
வஞ்சியர் தமக்களிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார். (௨௰௪)

நிந்தைசெய் தெமையெதிர்ந்த நெறியில்புன் சமணர்தங்கண்
மைந்தினை யறியச்சொல்வம் வசவனுக் கென்றுசெல்வார் *

நந்தியையுவணங்கவேறு நகர்தொறு நின்றுபோந்து - *
சிந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார் (௨௫)

சீர்கெழு வசவற்பாடத் திவவியாழ் கொண்டுசெல்வா - *
ராகிவினை மதனைவென்றோ னடியவர் குழாநெருங்கு - *
மேர்கெழு மணிப்பசும்பொன் னிருங்கடை நோக்கிநின்றோ *
ரோகையோ டலமருமத் தொருவனு மிராமன்றானும். (௨௬)

ஆயிடை நின்றோர்தம்மை யப்பணப் பெயரின்மிக்க - *
தூயவ னெதிர்கண்டோகை சொல்லுவ லையற்கென்று *
கோயிலு ளமலபூசை குழாத்தொடு செய்யும்போதிற் *
போயினன் வசவனோடு புகழ்ந்திது புகலலுற்றான். - (௨௭)

மாதவ ரிருவராய மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை - *
பாதிய னுருவிரண்டு படைத்துவந் தனனேயென்னச் *
சோதிய தரளக்கோவைத் தோரணவாய்தன் முன்னம் *
வீதியி னின்றொன்று விளம்பினன் றவத்தின்மிக்கான். (௨௮)

என்றவ னியம்பநந்தி யெனும்பெயர்க் கருணைக்குன்றங் *
கன்றினை நினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந் தணையுந்தாய்க்கிங் *
கொன்றொரு தடையுமுண்டோ வொல்லைநீ தருதியென்னச் *
சென்றவ னமலனோடு சித்தராமனை வணங்கி. - (௨௯)

பரசிவ லிங்கபூசை பண்ணியபயனே யுங்கள் - - *
வரவென வுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர் வருகவென்ன - *
வெருவொடு முளமுலைந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள் *
குருபரன் முனிவான்போலக் குறுநகை கொண்டுகூறும். (௩௰)

அரசிய லடைந்தார்தம்பா லையமேற் றருந்துகின்றோர் - *
வருசெயல் வரிசையன்று மறித்துநீ போதியென்று - *
வுரைசெய வமலனப்ப னுளம்வெரீஇக் கடிதுமீண்டு - *
வரைசெயும் வயிரத்திண்டோள்வசவநா யகற்குச்சொன்னான்.

அல்லமன் புகன்றமாற்ற மப்பணன் சென்று நின்று - *
சொல்லலுந் துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்து
புல்லவந் தணையுந்தாய்முன் பொருந்துதும் பறித்திட்டோடு *
கல்லிளங்கன்றுபோன்முன் னன்செலாதிருந்தேனென்று. ௩௨

கரைந்துருகு மனமுளைந்து கவலைகொண் டழுங்க நந்தி ※
பெருந்தகை மாசசிதேவன் பெருங்கடற் பிறந்தசாவா ※
மருந்துதன் னெதிர்கிடைத்து மற்றதை வாரிககையா ※
லருந்துற வலசுவான் போலாயினை நீயு மென்றான். (௫௩)

பெருந்தகை மாச்சிதேவன் பேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுந் ※
துரும்பெனவுதவச் செம்பொற் றூணெனுந் தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென் மேற்றேயென் றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவ னொடுபுறப்பட் டல்லம னருகுவந்தான். (௫௪)

என்குண மறமேயாகி யானதிற் றிரிதலில்லை ※
னின்குண மருளேயென்றா னியத்னிற்றி யெந்தாய் ※
புன்குண மவ்வின் றீமை பொறுத்தருள் செய்கையென்னுந் ※
தன்குணம் விடுத்தொழிக்குந் தாய்விய னுலகிலுண்டோ. ௫௫

சூத்திரப் பாவையானச் சூத்திரி நீயருட்கண் ※
பார்த்தெனைக் குறையகற்றிப் பணிசெயக் கோடியென்று ※
வாய்த்தநற் குரவன்சேர்ந்தா மனையடி யிசைவிழுந்தா ※
னைத்துமெய்ப் பத்திநீத்த மெனப்படும் வசவதேவன். (௫௬)

நிலமகள் பொறுத்தள்ளி னிறுத்துனர் யாவரோதை ※
மலிகடல் புரளுமாயின் மறிப்பவ ருளரோவெங்க ※
டலைநீ முனிவையாயிற் றடுப்பவ ருலகில்யாண்டு ※
மிலையிலையருள்செயெந்தாயெனச்சொன்ன வசவன்றாழ்ந்தான்.

சொற்றிடுங் குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறந்தெரிதல் போலிச் ※
சிற்றிளங் குமரனன்பு செயவடி யிடுபூஜைக்கேல் ※
சற்றுநின் கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளி புரிகவென்று ※
நற்றவ மாச்சிதேவ னங்குரவனைப் பணிந்தான். (௫௮)

உமைமன மெய்யொருங்கி யுன்பணிசெய்ய வல்லோன் ※
றமைமிசை யிவனலாது தானொருவரையுங் காணே ※
மருள்செய வேண்டுமென்ன வல்லம னடிபணிந்தான் ※
கிரிமகள் கொழுனற்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. (௫௯)

எமையெலாமடிமைவேண்டினி வன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா ※

யுடைமடமு ளனைப்புவற்ற வொண்டவ ரெலாம்பணிந்தார் - *
சடையுளாருண்ணருமெங்க டம்பிரான் சாற்றலுற்றான். (௪௰)

சொல்லிய சொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந் நெறியினிற்கு *
நல்லிடையில்லைற்றம்பா னவிற்று மாற்றமொன்று - *
புல்லிய செயலொன்றாகப் பொருந்தனர் தம்மிலார்க்கும் *
புல்லிய மொடுநடிக்கும் பரதரோ பெரியராவார். - (௪௧)

ஆதர விலையேல்வேண்டு மறத்தினிற் பொருளோர்செம்பொற்
பூதர வளவளித்தும் பொருளழி வளவேயாகு - *
மாதர வுளதேனல்கும் பொருளணு வளவென்றாலும் - *
பூதர மெனவளர்ந்து புண்ணியப் பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவற மனையறஞ்சேர் தூய்மைநற் கல்விநல்லோ - *
ருறவொடு மகங்கடான மொண்டவம் விரதம்பூசை - *
யறிவிவை யனைத்து மில்லையாதர வில்லையாயிற் - *
பெறுவன மெய்வருத்தம் பெரும்பொரு ளழிவுமாதோ. ௪௩

ஆதர வுடையான்செய்யு மல்லவு நல்லவாகு - *
மாதர விலாதான்செய்யு நல்லவு மல்லவாகு - - *
மாதர வதனுலாவிக் கருந்துணை யின் பழுத்தி - - *
யாதர வலாதுவேறொன் றளித்திடக் கண்டதுண்டோ. (௪௪)

ஆதலா லன்பினுற்சொல் லகமகிழ் வினைச்செயாவென் *
றோதினு னடியர்தீமை யொழித்தரு டொழிலினின்றோன் *
காதலால் வணங்கினோர்நின் கருணையா லன்பியாங்க *
ளோதினு னவ்வராவே மென்றடி தொழுதுநின்றார். (௪௫)

காஞ்சிரங் கனிதின்றாங்குக் கடையனேன் பிழைபொறுத்தாய் *
தீஞ்சுவை யமிர்தமன்ன திவ்விய கதியிற்குற்ற - - *
மாஞ்சுவை யறைதல்போலிவ் வன்பனைச் சீறேலென்று - *
பூஞ்சரண் மிசைவணங்கிப் போற்றினன் சித்தராமன். (௪௬)

அடைக்கல மென்னையாளா யண்ணலே யென்றுநந்தி *
கடிக்கம லங்களன்ன சான்மிசை மீண்டுந்தாழ்ந்தான் *
விடுத்திடே லென்றுசென்ன வ்சவனும் வீழ்ந்திறைஞ்சித் *
தொடிக்காற்றொழுதானன்பர் துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. ௪௭

அல்லமனென்னுமெங் கோமானருட்கடைக் கண்வைத்தைய *
சொல்லுவனெழுதியென்று துணைக்கையா லெடுத்துணைத்து *
நல்லருள் புரிந்துதண்ட நாயகன் றிருமடத்து - *
னெல்லையி லடியர்சூழ வினிதெழுந் தருளினானால். (சசு)

வசவண்ணர்கதி முற்றிற்று.

ஆகு - கதி - ௰௪ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௭௱௭௧.

பதினைந்தாவது-

மருளசங்கரதேவர்கதி.

(வேறு)

தானுவி னுயர்பிரசாத குண்டத்திற் - *
கானுறு மருள சங்கரனைக கண்டருட் - *
பூணணி யல்லமன் போத நல்கிய - - *
மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம். (௧)

மாதவ ரொன்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர - *
வாதுல ரெதிர் பொருளாக வல்லம - *
நாதனை யறிவறி நந்து கொண்டுதே - *
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான். (௨)

அவத்தைகள் யற்பல வகன்று மெய்ப்பர - *
சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை *
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை • *
யுவப்புட னடைந்தன னெப்பி லல்லமன். (௩)

உயர் பிரசாத குண்டத்தி னெண்கரை - *
மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன் - *
பயினுதல் கண்ணுறீஇப் பரம யோகிதன் - *
விழைவினை யுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (௪)

கண்டரு ளமலனைக் கண்டு தானெதிர் - *
வெண்டிரை யமுதினை விழியன் மேவியே *

புண்டனை யென்னமகிழ்ந் தோடி யிழந்தனன் *
வண்டுழுரு வடிமிசை மருள சங்கரன். - (௫)

வணங்கிய வறவனை வந்தெடுத்து மெய் - *
யணைந் தெழுவ கையோடருள் செய்தல்லம *
னினங்குற வருணிலை யிராமற் பார்த்தவன் *
குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான். (௬)

குண்டமே வுறுபிரசாதங் கொள்ளை கொண் *
டுண்டுவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத் *
தண்ட நாயகன் முதற்சாரணர் யாவரும் - *
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர். - (௭)

சரிதையொண் கிரியைகா றடுக்கும் யோகினை *
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற் - *
றெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா - *
முரிபதன் ஞானியை யறிய லாகுமோ. - (௮)

நலமுறு மோர்சிவ ஞானியில் லிவ்வாழ் - *
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர் - *
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே - *
விலைமறை காவென விருக்கு மென்பவே. (௯)

வல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையொன் *
றில்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப் *
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய *
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே. (௰)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ - - *
மறிவுறு கருமியான் மாய் வுறுதுகா - *
ணெறிகதி ரிரவி வந்தெழூந் திடர்விடிற் - *
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே. - (௰௧)

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென் *
றங்குரு பரஞ்சொல விராமன் கைதொழு - *
திங்கிவன் மருளரி விருந்த தன்மையென் - *
னங்கண வறைகென் றறைதன் மேயினான். (௰௨)

(வேறு)

நெறியிலான்றுயமன்றா நகர்வழி மனிற றுபரொன் றுயிர்க்குவினையுமெ
வெறியாமல் சரமூர்த்தி யுடைமிச்சி றுகர்வழிமனிற் - [ன
பறியாதுமில்ல யகன்றுமேயாம் பவமுமெமனைப் பிரசாகக் - *
குழியானதனை யகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான் புனாலிககாம் (௰௩)

பந்தமகன்ற சிவபத்தர் பாதகம்விளக்கும் புனற்குறிபிச் - *
வந்துபிறந்து வரூபிபதில் வைகும்புழுவின் பெருமபேறு *
முந்துசங்கைசூ தலைவா முற்றுமர்படித்து தீவினைகள் - *
சிந்துமந்த ஞானருமே சோரவொன்று மறைசாற்றும். - (௰௪)

தாய்யகு வழுவிம் மகவிர்க்குந் தந்தை யெனக்குப் பசுவிற்குச் *
சேய்கருமமைதே பார்தமகிடர்செய்தீர்விலகொ டியபாதகமும் *
போசகு மிமைப் பிறப்பாணத்தைப் புனிதமாசகிச சிவமாக - *
வாச்சு மராமறனைபிரசாத மாயினதற்கு நிகருண்டோ - (௰௫)

பரியதுமருந்துமாய்விடு பயக்கும்வண்மை சேர்ந்துபவ - *
நோய்கரு மராமறன் பிரசாத ஆதியந்தா னுணர்ந்திங்கு - *
யசிக்குந் தலைமைசங்கரர்கே வருவதறிப் பசிகுனயு - *
டிசிருமனிதர் தமகொண்ணுமபொருநரம் தொருமோரப்பிரான். ௰௬

நின்னை யறிவன்சங்கரனே நீபேயவனை யறிகுவாய் - - *
பின்னையுலகில் யாரறிவார் பேசிற்பாமபேபாமபின்கா - *
றனை யறியு மெனவமலன் றடடாமனையின் கீழ்ப்பணிந்தா *
னென்னையடிமை யாவுடைய விராமனென்று மீணையிலான. (௰௭)

அம்பொன்வைட்பின் மீதிருந்த மறியாதவ்லற் பரிவான்போ *
னம்பன் மருளசங்கரனை நாடுவேறியா திருந்தேழிந்தே - *
னிமபர்மருவி நிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித் தந்தனையென் *
றம்பர்பரவு மல்லமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (௰௮)

இனைங்கு மிக்க காமிதனக்கிம்ப மூடலச்சரலிங்கம் - - *
பிலனங்கள் முதநிகாமிக்குப் பேரின்பெம்ப துணர்த்தற்குக் [வின்
குணங்கண்மிக்காய் நினைசசிந்தாங் குறையொன் றுளதோநின்கரு
பணியகொணிலத்திற்பரம சிவபத்திக்குவானீயென் றகால். (௰௯)

இங்குமருள சங்கரன்போ லெண்ணிலார் நின்மனைவாய்தற் - *
கங்குல்பகலு மகலாமற் காப்பமொன்னி லிவ்வுலகில - *

பங்கவினையின் வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய் தவப்பயனாந் *
றங்குகயிலை மலையன்றோ தண்டநாத வென்றமலன். - (௨௰)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும்வெந்தீக்குணமென்பதுபோல *
மும்மையுலகின் யாண்டேனு மூளக்கிற்பத்தி யதைநினதென் *
றிம்மையுலக மியம்புமெனி லலங்கள்வசவ நின்பெருமை - *
டகாய்மையிளமென் முலைப்பிடந்தை கூறனன்றி யாரறிவார். (௨௧)

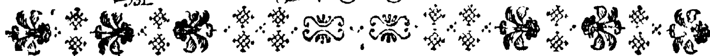
பத்திகசடலே குணக்குன்றே பாசப்பகைமே யெம்முறவே *
முத்திகபரசே சிவானந்த முதலேஞான மணிவிளக்கே - *
சித்தப்பொருளே யருணந்தி தேவே நின்னைத் தொழுமடியார் *
புத்திக்கமுதே யாவர்நினைப் போல்வாரவரை யறியேமால். (௨௨).

என்றுகூறிவெமையுடையானெனக்குப்புகன்ற நலமெல்லாஞ் *
சென்றநாளிலிலைநினது செந்தாமரைத்தா டொழப்பெற்ற *
வின்றுதொடங்கி யுளவாமென் றெந்தைநந்தி வணங்கியெழ *
நின்றவமல சிவசரணர் நெஞ்சமுவகை பூத்தனரால். - (௨௩)

அருளாம்மருள சங்கரனுக் கமரர்தாமு மறிவரிய - - *
பொருளாகியபே ரின்பவநு பூதிவிளக்க மருள்செய்தா - *
னுமையானினைவா லருரேறுக்கா லெகருணாநெய்ப் பிணித்தமல *
விருளானதனை யறமாற்ற வெழுந்தஞான சூரியனே. - (௨௪).

மருளசங்கரதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ - க௫ - ௰௫ - ௫ - திருவிருத்தங்கள் - எ௱கரு.

பதினாறாவது -

இட்டலிங்ககதி.

(வேறு)

சிட்டனல்லமதேவ னருளுநீதி - - *
நட்டநண்பொடு நந்தி யுணர்வுற - - *
விட்டலிங்கத் தியல்பு பகன்றமை - *
கட்டுவல்வினைக் கட்டற வோதுவாம். - (௧)

சங்க ரற்குத் தனைநிக ரின்பவி - - *
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்திதன் - - *
மங்க லத்திரு மாளிகை கட்செவிக் - *
கங்க ணற்கினி யாரொடு கண்டனன். - (௨)

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந் - *
தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைந்தட - *
வண்ட நாயக னல்லம னுய்யுமடக் - - *
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன். - (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன் - - *
பாதமம்பொடு பன்மலர் தூயிது - - *
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு - *
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்திதான். - (௪)

அடிய னேன்சிவ பத்தியறிந்தமை - *
படியி னாமன் கனவெனப் பட்டது - *
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற் *
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினன். (௫)

கேட்ட வாரியன் கேடில் சிவநெறிக் - *
கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னாய்நினைக் - *
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிரு - *
ளோட்டு சோதியு முனைப்பொரு ளோவென்றனன். (௬)

வள்ள லின்றனை வந்து புகழ்ந்தனன் - *
றெள்ளு தண்புனற் றேக்கு முனைத்தலை - *
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவர் போலெனு - *
வுள் ளுடைந்திட் டிளைக்கும் வசவனே. (௭)

(வேறு.)

இகழ்ந் தெனதுளச் செருக்கினை யகற்றிலாய் - *
புகழ்ந் தனைவிழைப் புளிங்கறி யிட்டாறுநோய் - *
மிகுந்தெழ வளர்த்தல் போலென விளம்புபு - *
தகுங்கழ லிறைஞ்சினன் றண்ட நாயகன். - (௮)

அருளினு னினதடி யருச்சிக் கும்படி - - *
தெருளிலா வெனக்குணா செய்தி யென்றலு: - *

மருளறு மெனமொரு மதிஞர் தீந்தருள்
பொருளி னறிவினையன புகறுன் மேயினான். (௯)

புன்மர தெளிபழுப் புள்விலங் கெனும்
பன்மைய துயர்செயும் புவங்கடப் பிமேய்
யன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுத
லன்மைகொ ளுயிர்க்கூலா லரிது நந்தியே. (௰)

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுரு
மா:பிணி யுலகினில் வருத றப்புத
லரிது நல்லறம் புரிவழி யடுப்பினு
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே. (௰௧)

அறத்தூறுப் பெய்தினு மன்பினு லறஞ்
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிது செய்யினும்
புறச்சம யங்களைப் போக்கி யாகம
நெறிச்சம யங்களை யரிது நேர்தலே. (௰௨)

ஆகமம் புகனெறி யடைவ ராயினுஞ்
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச்
சேர்குத லரிதது சேர்வ ராயினு
மேகலிங் கயிகய ளுகுதலன் றெண்மையே. (௰௩)

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தி யங்கையிற்
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை
யெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே. (௰௪)

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந்
தாவினை யூட்டல்போ லாணவங் கெட
வாவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின்
றூவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன். (௰௫)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடு செயலெனத் திரித லின்றியே
பொருந்துறு மகமொடு புறமுந் தீர்வற
விருந்தில குறுமரு விட்ட லிங்கமே. (௰௬)

குறிபல பலநூறை கொண்டு பல்வகைப் *
பொறிதொறு மருவியொண் புலனுகர்ந் துமாய்ந் *
தறிவரு நிலையவா தார மேவியு *
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே. (௰௭)

அடைந்துள வுருச்சுவை யமைதி யென்பன *
வுடம்பொரு மூன்றினு மூற்றடைந் திடுந் *
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு *
மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே. (௰௮)

ளன்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமா *
மொன்றொரு பொருளிலே யுறவிழித் தவன் *
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை *
வென்றவ னவனென விளம்பும் வேதமே. (௰௯)

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம் பூண்டொரு *
வரவயி ராகமாம் வத்திரம் புனைந் *
தொருவலி லுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப் *
பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னாகுவான். (௨௰)

ஒன்றியொன் றுள்ளுறு வுடம்பு மூன்றையு *
மன்றநல் வத்திர மடிய தாக்கியே *
யென்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனே *
லன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே. (௨௧)

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம் *
வளாநறுஞ் சந்தொடு மருவ வித்திய *
விளாமலர் புனைந்தறி வினை யருத்துறிற் *
பரமனை யுவன்சிவ பத்த னாகுவான். (௨௨)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே *
பூசனை யுவக்கிலன் புராரி சென்னிமேல் *
வீசுறு திரையினு மிக்கதோ சொலா *
பூசல்செய் மனமுடை யொருவ னுட்டுநீர் (௨௩)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ் *
பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனேச் *

சேப்புனை கொடியுடைத் தேவனேயென
நாட்புனை புகழொடு நாகரோத்துவார். (௨௪)

பூசனை செயாதகை பராந்த கண்புகழ்
பேசுத லிலாதவாய் பெற்று மன்றிடு
நீசரா வைர்தமி னெடுவனத் திடைக்
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ. (௨௫)

குடிப்பன் விழுங்குவ கூறொயிற் றிறைற்
கடிப்பன நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல
ரடுத்துள சிவன்றனக் கற்பித் துண்பவன்
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே. (௨௬)

தானுறு முட்டன்மனத் தனமென் றுள்ளவை
யினையில் குருசிவ சரங்கட்கீந் துதான்
யாவென தென்குத லின்றி யவ்வருவோன்
மேனிகழ் சிவமொடு வேறலா னரோ. (௨௭)

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம்
பொருளிவை நமவெனப் புந்தி செய்துகொ
ளொருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன
சரனணி நல்லன்மெய் தவறி லாமையால். (௨௮)

விடுவன காமம்வெவ் வெகுளி மாலிவை
தொடுவன குருசிவ சரங்க டொல்பவங்
கடுவென வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவ
ணடுவன வெனப்புல னட்ட வர்திறலாய். (௨௯)

அங்ஙனையி னமர்தரு மரனைவிட் டொரு
வெங்கட வுளர்தலை விழைந்து போற்றுவார்
கங்கையை யகனுறவர்க் கழியின் மூழ்குனர்
தங்களின் வேறலர் தரும மூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில் குருசர முனியின் முன்னுவா
தாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்டுறை
போகிய மடிவயனைப் புனித குருவெயற்
பாகியன் மொழியுமை பாகற் கன்பரும். (௩௧)

வெள்ளரு நற்சிவ வேடத்தோர் பொருள்
கொள்ளைகொள் ளிற்பினுங் குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினு
மெள்ளுந்த விலுனெனி லீசற் கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந் தனக்கொரு சார்தி யுன்னினு
ணங்கையி லமர்தரு மரந்கு முன்னினன்
சங்கர னெனுசரந் தம்மில் வேறெனு
மங்கவ னிவரு மனத்தமுங் குவான். (௩௩)

தலைமை சொள்ளுரு சிவசரங் கட்காகவே
யுலையிடு மரிசியன் றேங்கண் மத்தெறி
யலையமு தாந்தமக் காக வாக்குறிற்
கொலைசெயு நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால். (௩௪)

தனுவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையு
மனமுள வளவும் பாவனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுமே யமுமையைந் தவன்
பிணையுள வளவுநோய் பிறர்க் ககற்றுமே. (௩௫)

சனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்பொரு
ளாசையை யிருத்துத லந்தணு ளர்தாம்
மாசமுறத் திடுமொரு மனையிற் புன்செய
னீசனை யிருத்துத னிகாக்கு மென்பரால். (௩௬)

னைமுத வியமய நீர மீற்றுபு
வினைசப வாய்மையா மொழுக்கை யன்பெனும்
புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது
மனமெனு மனையிடை வராதி லிங்கமே. (௩௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுமும் பரிசறப் பார்மடந் தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுனர்
சீலமும் விரதமுந் தீய வென்பரால். (௩௮)

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
றிங்கிவை யொழ்பட்டீ இயிருக்கிவ ரர்தமக்

கங்கையி னெல்லிமேபா லவிர்சடைப் பிரான் *
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே. (சகூ)

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர் *
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர் *
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு *
முத்தியும் பொருளென மூன்று ரூர்களால். (சய)

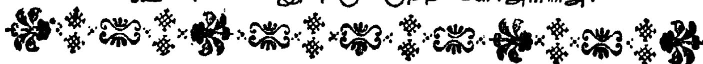
இன்னண நன்னெறி யாவு மாயிடை *
துன்னிய சிவகணத் துணிந்து கொள்ளவே *
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன் *
றன்னொடு புகன்றனன் றலைவ னல்லமன். (சக)

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை *
யாடினன் பன்முறை யல்லமன் றிருத் *
தாடலை புனைந்தனன் றண்ட நாயகன் *
மூடிய வுவகையின் மூழ்கி னனரோ. (சஉ)

திருந்தவிவ் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா *
வருந்தவர் குழாத்தொ டுமெருணந்திப் பெயர்ப் *
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரிய *
னிருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே. (சஈ)

இட்டலிங்ககதிமுற்றிற்று.

ஆ-கதி-௰௯-ஐ-திருவிருத்தங்கள்.அ௱ஈஅ.

பதுமூன்றாவது-

கதலிவனகதி.

(வேறு.)

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின் *
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைக் காண்பான் *
திரிதற் குற்றலாய் வந்துமா தேவி கல்யாண *
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாம். (க)

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணா - . *
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவிட்டுக் : *
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக் - *
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெந்நாசமைந்து - *
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலவெலாம்பழிச்ச - *
வலிமரும்பார்க்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட் - *
புலன்விருந்துணுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத் - *
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம் *
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு - *
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனோக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப்பேண்டதெயன்றுணர்ந்தனளோதா *
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவரொன்றோ *
வுலகுளார்தமைநாணிலணீங்கியவுடையா - - *
ளுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

தண்டநாயகனெனுமியலர்நெருங்குறத்தவிசி - *
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக் - *
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமரர்கணங்கள் - *
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. - (௬)

நெஞ்சமாரமுலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச் - *
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக் - *
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதன்கணேநாய்காணு - *
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (எ)

வீடுவப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறோ - *
வேடலர்க்குழனுமைகலையேயிவளிவள்போ - *
லூடுநிற்பருவம்பெறுமவரிலைஞானங் - - *
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான். - (அ)

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்னு, - *
ஞானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணு - *

டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறானை *
ரோனைமாந்தருளுநவர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (கூ)

இன்றுகாமனைவென்றவளிளையளாயினுமேயோ - *
டொன்றுமேனியளாகியகண்ணுதலொருவன் - *
வென்றளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை *
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமர்திவளென்வினைத்தையுமொருங்கு - *
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி - *
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்பருப்புல்லியநரர்க்கூத் - *
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார்.

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சிட - *
ரன்றிஞானதேசிகனுளனேவெனவாய்ந்திட் - *
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா - *
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவாளினைந்தான். (௰௨)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி - - *
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும் - *
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச் - *
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி - - (௰௩)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலதிற்கு - - *
நாயிலவேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென் - *
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை - *
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல் - (௰௪)

தேறுநீயெனவுளந்தெளித்ததேசிகனைகம் - *
மாறுகாண்கிலேனுடலபொருளாவிகண்மதிப்பில் - *
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக - - *
ளூறுநீரொடுமல்லமன்றொடொழுதினைந்தாள். - (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட் - *
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா *
நின்னிரீதெளிந்துறுதிகொணிதித்தியாசனத்தின் *
மன்னுவாயெனவேவினன்றற்கொடைவள்ளல். (௰௬)

வள்ளனாண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற் - *
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு. - *
வெள்ளமாகியபவன்புநின்றாய்த்திடமேவித் - *
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (மஎ)

வசவன்பாலருளல்லமனூற்றென்வானோர் - *
பசுவின்பாணிறைகனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை - *
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகேட்டெனவிரவ - *
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். - (மஅ)

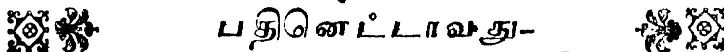
விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம் - *
பொருந்துமாறுவின்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே *
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிவில் - *
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும. (மகூ)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி - *
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத் - *
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளசுவைதருசெங் - *
கனியவாவியவுளமொடுமிருந்தனள்களித்து. - (உ0)

கதலிவனகதிமுற்றிற்று.

ஆ - கதி - மஎ - ஐ - திருவிருத்தங்கள் - அாகூஅ.

பதினெட்டாவது—

சாதகாங்ககதி.

(வேறு.)

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக் - - *
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன் - - *
மனனடக்கம்வசவற்குணர்த்துத - - - *
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. - (க)

காவினீங்கதலிவனத்துமா - - *
தேவிபோதத்திருவருள்செய்தவன் - *
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை - - *
யாவிபோலும்வசவனுறைகுவான். - (௨)

மந்தர்வாதமயக்கமிலாதுயர் - - *
முதிசாதனமொன்றுமொழிந்தரு - *
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப் - - *
பத்திவேண்டும்பரமன்பகருமால். - (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட் - - *
காரணசுத்தியதனதுகாரண - - - *
மரணெரித்தவமலற்குறித்தநற் - - *
கிரியையித்திறம்வேதங்கிளக்குமால். - (௪)

மனமிலிங்கமருவிலையேனுட - - *
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை - - *
யெனவியம்புமிணையிலியாகம - - *
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்தினாய். - - (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா - - *
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண் - - *
பூவுநாடொறும்போக்குறுபூசனை - - *
யாவிபோகியவாகநிகரீக்குமால் - - (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை - - *
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு - - *
லெறும்பிகாணுறிவின்கரும்பேகொளுஞ் - *
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. - (௭)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாதிற்பத் - - *
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ் - *
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னிலும் - *
பரந்தவல்லற்படுக்கும்பகையிலை. - (௮)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத் - *
தியலுநெஞ்சமிலாமையினாலன்றே - *

பயிலுநெஞ்சம்பார்த்துதிரிதருஞ்
செயலிவிலலைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்.
மனமொருத்தன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௰)

அறவினைக்குமரும்பொருளிற்பொரு
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே. (௰௧)

நல்லசெய்துநராயுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்களத்திடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியம்புமறையெலாம். (௰௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறாவவணவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே. (௰௩)

பக்கண்மானிடமொன்றுமனத்தினன்
ரிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லெனிற்
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைந்தினு
தொக்குமாவினையொத்துயர்வுற்றிடார். (௰௪)

நெறிக்கவல்லதுங்கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லதுமிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவனேயபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன்கடிதரோ. (௰௫)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறினிற்குந்துரும்புமே. (௰௬)

ஊடுமாவைந்திறத்துறினுள்ளூறக் - - *
கோடும்வாய்க்கவினத்தினைக்கொள்ளுவார் - *
நீடும்மாமனநிற்கநிறுத்துறி - - - *
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால். - (௰௭)

ஒடுக்கநாடிகளங்கொன்றுமூன்றினும் - *
விடுத்துவாங்கியுமேலநிறுத்தியுந் - - *
தடுத்தும்வாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய் - *
மடுத்திட்டாதுமனமும்வசப்படும். - (௰௮)

ஒடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர் - *
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும் - *
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல் - - *
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். - (௰௯)

மண்ணுகாமவெகுளிமயக்கமென் - - *
றின்னகூடியெறிவளிமுற்கூட - - *
வொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந் - - *
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. - (௨௰).

மறிந்திடாதுமனப்பவனங்கடாஞ் - - *
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா - - *
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்தினோ - - *
ரிறந்திடாதவிலிங்கப்பிராணியாம். - (௨௧)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு - - *
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேசிகன் - - *
றன்னைநேர்தருசைவம்வளர்க்குமோர் - *
மன்னனாகும்வசவனைநோக்கியே - (௨௨)

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு - - *
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு - *
மென்னமாதவமெய்தினவோவெனப் - *
பன்னிநாதற்பணிந்தனனந்தியே - (௨௩)

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு - - *
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய - - *

பத்தராகும்பலருமென்புன்றலை - - *
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தனர் - (உ௪)

ஆனகாலையிலல்லமனுகிய - - - *
ஞானவாரிநடந்துலகெங்கணு - - *
மேனைமாதவர்களின்பமளிக்குவல் - - *
யானொருவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (உ௫)

சாதகாங்ககதிமுற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௰௮ - திருவிருத்தங்கள் ௮௱௮௩.

பத்தொன்பதாவது-

கோரக்கர்கதி.

(வேறு.)

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று - - - *
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிக் - - *
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த *
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம். - (௧)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற - *
நெறிமுறைவழாதியற்றிநிலையரோதீவிர்மிக்க - - *
வறவனாயுலகிற்கண்டிங்கடைதுமென்றண்டையோர்கட் - *
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான் - (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச் - *
சென்றனனையனொன்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி - - *
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீர்மல்கி - - - *
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். - - (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப் - - - *
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான் - *

மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று - *
ஆணியுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். - (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு - - *
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான் - *
றெண்டனாகியவிராமன்சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற் - - *
கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். - (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்றமகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய் - - *
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடர்தொறுதனுகிவாழ்ந்தார் - - *
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற் *
செல்லுவனென்றுசென்றான்செயலினித்தெரிக்கலுற்றாம். (௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றல் - - *
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத் - - *
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல் - *
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதங்கண்டுசென்றான். - (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை - *
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள் - - *
வல்லவெனவிருக்குமதிஞருமயங்கிநிற்ப - - - *
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவஞ்சிறிதஞ்சாமல். - (௮)

நாடொறுமுதித்தொடுங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்குங் - - *
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக் - *
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பந் - - *
தாடருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. - - (௯)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்தநிற்பச் - *
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவியெற்புத் - *
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென் - *
றின்னற்கட்படிந்தன்றோவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. - (௰)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத் - - *
துரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா - - *
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக் - *
குருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். - (௰௧)

பொருப்பிறைமகளுனைத்துப்பொருந்திருந்தச்சுநாம
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னைநாணுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௰௨)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளினன்றோன்
சென்னிபால்வணங்கிப்பேதத்தாஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவினையுறுப்பருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்நிரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மதத்தோவொக்கும். (௰௩)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநாறாத்தகூன்கிழவன்செற்றோர்
முகைமலர்க்கணையினெஞ்சிமுருக்கொப்புளிக்கூர்த்தோட்டுப்
பகைமலர்குழன்மடந்தைநலந்தபகர்ந்தவோனைகாகு
பகிழ்மணத்தன்பனைபோல்வந்துமேலெழுவனன்றே. (௰௪)

சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமரைதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றமைப்பராகைகுன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰௫)

தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டுமாற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதீரசென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள்போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (௰௬)

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாரெழுமின்றேசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றவர்புறத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றோ
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (௰௭)

பீடுறுகருவேற்றோடுபெயரியுவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனுத்தெய்தோங்குயசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தவப்பிள்ளைகுன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (௰௮)

செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சூழ்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்

குருவினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு *
மயங்கனல்லொருந்திற்றென்றுபீடிமைச்சுழன்றிரங்கும். (௰௯)

நறுமலர்க்குழன்மென்முத்தநகைமலைமடந்தைமிக்க *
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற்றளவிருநாழியென்று *
கலையமடற்றிறைப்பளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ் *
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின்மேயகளுவொன்றிற்பெற்றாள். (உ௰)

நெடியவன்குறியப்பானின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின் *
பிடியுடைப்பொருவன்விற்கும்விறலினைக்குறித்துச்சென்று *
வடியுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும் *
படியறுபசும்பொனாகும்பரசுகொண்டுவந்துசெல்வான். (உ௧)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில் *
வண்டுபண்முரன்றுமூசிமலரிளைத்தூறுசேர்ந்தே *
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி *
னொண்டுகண்டவசிமரத்தினொரோலெனவிழியுமன்றே. (உ௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத்தனதுவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் *
களித்ததென்றுளமயங்கியரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக் *
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (உ௩)

நண்ணுறுமதியின்மானைப்பிடித்துநீநல்குகென்று *
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று *
பெண்ணுவாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ *
லெண்ணிவனிதற்கெஞ்செய்வேனென்றுளைந்துநிற்பான். (உ௪)

மேருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச் *
சாருமென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானென்னநினைந்து *
சேருமொன்னலாயஞ்சிச்சிலம்பழுமாறுபோல *
வாரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுடைத்துமாதோ. (உ௫)

இனையனவளமிகுத்தவெந்திருச்சயிலந்தன்னை *
யனையினுமினியவெனங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித் *
தனியுடல்சித்திபெற்றுத்தருக்குமக்கோரக்கன்று *
னனியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உ௬)

அத்தனேனர்வருதல்கண் ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்றே *
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன் னுபுதனைவியந்து - - *
நித்தனுண்மலர்த்தாடாழா நின்றுகைகுவித்துஞான - *
சித்தநீவருகவென்றேர்தவ சிடைச்சேர்த்திசொல்வான். (உஎ)

(வேறு.)

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதான்று - *
தெரிவவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த - *
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினிவ்வரவு - *
பொருவிலாமாசவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

மதலையாகியநந்தனைஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை - - *
சிதைவிலாவடிபாரினுஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண் - - *
ணுதவினுனையுஞ்சேர்ந்திடானெய்பவெந்நாளு - *
முதவிலானபெறுமூதியம்யாதுகொல்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குணாசெயுமுகமன்றேயொப்பக் - *
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி - - *
வருபெருந்தகையார்கொணீயுமையெனவாழ்த்தி - *
யருளினங்கடனைவிருப்பிநின்றனனரோ. - (௩௰)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட் - - *
டிறந்திடாததற்கண்டவனென்னையுங்காண்பன் - *
மகிழ்ந்துபோமுடன்மானியையுாப்பதென்மறித்தென் *
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். - (௩௧)

ஆதிநாதனதருளினாற்குளிகையாதிகளான் - - *
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றுார்விளியா - *
ஞதலாலதுபெருதவனமூியுமென்றறைந்தான் - *
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். - (௩௨)

உடம்புவாழ்தருஞான்வாழ்தலுமென்பொதிந்திபற்று - *
முடம்புசார்தருஞ்சாதலுமாகவேயுதைத்தா - - *
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு - - *
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. - - (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னே - *
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளொன்றெனதென். *

ருக்குவார்தமிலதனையானென்பவனாய *
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௫௪)

யானினைத்தனனேடினனென்றியம்புதலற் *
றனைப்பற்றிறதே தனக்கதுதயினை *
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப *
ஞானநற்குருபாணிதுநவின்றனனயந்து. (௫௫)

நானினைந்தனனெனக்கரணத்தினைநண்ணு *
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து *
நானெனும்படிவரும்வரத்தாலபலவதனு *
ணீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த (௫௬)

ஓழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய *
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிநீ *
பழிபினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச் *
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெலமையாள்பவன்செப்பும். (௫௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குகாத்கியத்பெயருளாப்பி- *
லயனுறுந்தனக்கப்பெயராகுமோராமென் *
றியலுணர்ந்தவறிம்புவொன்றெமக்கிறைவன் *
மயலறும்படியுணர்த்திடீதூதாதனன்மன்னே. (௫௮)

தன்னைச்சச்சிதாநந்தமென்றருமறைசாற்ற *
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புசோரமேய்ந்த- *
வின்னதிபொய்க்குடிலாகியவுடம்பினைபானென் *
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றிறுமியம்பும். (௫௯)

வெருவுறப்பரிம்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு *
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிர்மலவடிவைத் *
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைசதிண்டி *
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும். (௬௰)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போத்திவமருவி *
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண *
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல *
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே (௬௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ *
வெறிந்தவாஞ்சிலைவீழ்ந்திடாதிருட்பதிக்கில்லை - - *
செறிந்தகாரியமெய்பதென்றாயினுஞ்சிதையு - - *
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும் - (சஉ)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவகுத்த - - *
திருந்துவாழுநாட்யன்லைமகொணடன்றிவேறில்லை - *
பொருந்திநியுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா - *
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். - (சங)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும் - - *
வாதுசெய்வதென்காடசிபானுணர்த்துவன்வலியின் - *
றூதுநாதனைகருளினாலென்றுகோரக்கன் - - - *
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். - - (சச)

இவ்வியங்களிற்புழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த - *
மின்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட் - *
டன்னைமெய்யிராஞ்சைக்கொடுத்தனையனொன்றன்னை - *
நின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனநிகழ்த்தி. - (சரு)

அந்தவீச்சிறகஞ்சநேர்தோலறுமேனுஞ் - - *
சிந்தநுமோ [illegible] னென்றாழுன்னின்றனன்செருக்கி - *
நிந்தையானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின் - - *
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றுருவம்வலித்தான். (சசு)

வாங்குவாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி - - *
யோங்குவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற் - - *
றூங்கமால்வாமீதெறிந்தானெனத்தாக்க - - *
வாங்கொரோதைகின்னென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத் - - - *
தரக்கனுற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென் - *
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப் - - - *
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட - - *
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயாகணம்போ - - *

னெஞ்சமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (சகூ)

இன்னவாறொலியெழவுடனூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவயனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (ரு௰)

ஒலியெழுந்திடவிண்ணணைந்துபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்றொப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைக்குலத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான் (ருக)

வாங்கும்வாளினுனின்வலியொடுநுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னோங்குநின்றனமசித்தனுமஞ்சிலாணுகி
யோங்கும்வாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (ருஉ)

அனுமயங்குமின்னுழைகதிரெறிந்தவாளாக
விணைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றே. (ருங)

(வேறு.)

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கித்
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன் - றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்
துசெப்புகின்றான். (ருச)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்தபாவம்
பின்னெதிர் நின்றுநின துரைமறுத்துப் பித்தனெனப் பிதற்றுந்தீ
மை - யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபிழையெல்
லாமெந்தாய் - மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்கோடியெ
னமறித்துத்தாழ்ந்தான். (ருரு)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்த்துநின்

றன்-மெய்த்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்
கூற-வுய்தலிலெலம்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்
றாய்-கைதருசெம்மணியனையாயாள்செய்வதே துள துகைம்மா
றென்று. - - - - - - - (௫௭)

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று *
பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவகுன்பருவங்கண்டு - *
கற்றறியுமறிவிலுலநிவரியபாஞ்சோதிகருணைகொள்ளப் - *
பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றுப்பேசலுற்றான்

இருந்தபடிகுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து
பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன்போற்றியெந்தா
ய்-பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேதுகூறப்படு
வான்யாவன்-றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெரு
மான்செப்புகின்றான். - - - - - (௫௮)

குகையிதயமதன்கணமரிறைபீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்
மோ-நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யான்றனெனவே நிமலன்கூ
ற-வகம்மிழமுகமலர்ந்துசித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன் - *
முகையவிழ்மென்மலர்க்காத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென் கொன்
மொழிதியென்றான் - - - - - - - (௫௯)

பிறந்தபயன்பெறவுலகோனைக்கண்டுகொண்டுமனம்பிறழ்தலின்றிச்
சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி *
நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்யானீங்காதென்
று-மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனறைய
லுற்றான் - - - - - (௬௰)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று - *
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலாலே *
சாதகனாகியபருவமாணுக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான் - மேதினிமே
லுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால். - (௬௧)

என்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல-நின்
றலெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற்-பொன்
றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை *

நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாதன்றன்னை. (கூஉ)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப் பொருளை நன்றறிந்தி-ட்டேனவடிவெஃபதாவிட்டுண்மையலாவனைத்தையு நீத்துண்மை கண்டு - தானதனையடைந்துதானதுவென்றுமொளகனறு தானேயாகி வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்மன்னினனால். (கூரு)

கோரக்கர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ - கதி - யகூ க்கு திருவிருத்தங்கள் • கூ௱௪௪ •

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

இருபதாவது - முனிவர்கதி.

(வேறு.)

பனிவரைமகளொடுபவளவார்சடைத் *
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே - - *
துனிவரையல்லமன்சுருதிமெய்ப்பொருண் - *
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை - *
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப் *
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம் - - *
பொருந்துநர்தமக்கருள்புரியப்போயினான். (உ)

நல்லனதீயனநாடொறுந்துகொள் - - *
வல்லழலெனவருண்மழையெனப்படு - *
மல்லமனெதிர்ந்தவாறமுளாரற - - *
மில்லவொருதறிவியற்றினனோ. - (௩)

யாவருந்தனதருட்கேற்றவாறெனப் - *
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி *
மேவவந்தருள்புரிவிமலனுயிடை - - *
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினான். (௪)

அக்கொடுவனத்தெதிரங்பெங்கின்றதுட் - *
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக் - *
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன் - *
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினன், (ரு)

அன்பனுக்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக் - *
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான் - *
வன்பனைத்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென் - *
றென்பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (சா)

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா - *
வல்லமன்வினையறவருட்கண்வைத்தனன் - *
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாமுனி - *
புல்லெரிவுறவழற்போகட்டென்னவே. - (எ)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப் - *
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றனன் - *
மாவலால்வழங்குறுவனத்தில்வேட்டுவன் - *
யாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். - (அ)

அறிவெனும்வேலினாலைம்புலன்களா - *
மறியினமருளெனும்வலையைத்தப்புறு - *
தெறிகுவையெனினினைக்கில்லைத்துன்பெனு - *
நெறியினைவழுவற்நிமலன்கூறினான். - (கூ)

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான் - *
குறியெனவெய்வையேற்குமரநின்றனைப் - *
பொறிமதிலிலங்கைமுன்புரந்துளான்றலை - *
பறிபடவெய்தவன்பணியுமென்றுமே. - (ய)

இப்பரிசெறுழ்வலியெயினனுய்வகை - *
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே - *
யப்புறமருளுடையமலன்போம்பொழு - *
தொப்பறுதவவனமொன்றுதோன்றிற்றே. (யக)

கோடமைகரிகளுங்கொடுமடங்கலும் - *
பாடமைபகைதவிர்பரிசினைதற் - *

காடரவெர்மொழியமர்பிரான்சடைக்
காடுலத்துவமையாங்கண்டதில்லையே. (௰௨)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
மூயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவர்ப்பணிகள்செய்யுமால். (௰௩)

மறைபுலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடறுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார். (௰௪)

(வேறு)

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்றவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றூயெனக்கொருதாளெனுமல்லமன். (௰௫)

நோற்றுநோன்புடனுறைந்துகருத்துவீ
டாற்றுநீர்மகயாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (௰௬)

ஞானங்கொண்டுநணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்தூறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறா
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (௰௭)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுத்
தடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படா
துடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (௰௮)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்போரவிபெய்வனே
லாதிசோவுடைட்டாசியவினை
வேதப்பாவம்விளக்கவிளம்புமே. (௰௯)

மறையினுள்ளகருமமனைவினை - - *
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ் - - *
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமணி - - *
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (௨௰)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு - - *
நின்றஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை - *
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தனை - - *
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார். - (௨௧)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை - *
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர் - - *
வாயினூற்றுருவாசஞ்சொலப்படுந் - . *
தூயனுமிவனென்றுதுதித்தனர். - (௨௨)

இன்னவாறிங்கிருந்தவரின்புற - - *
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே - *
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன - - *
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. - (௨௩)

முனிவரர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ-கதி-௨௰௫-திருவிருத்தங்கள்-௬௱௬௬.

இருபத்தொன்றாவது-

சூனியசிங்காதனகதி.

(வேறு.)

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுஞ்னிச் - - *
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன் *
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன். - *
மல்லலுறவினிதமர்ந்திவ்வுறுமொன்றவகுத்துரைப்பாம். - (௧)

ஒடுக்குமனம்வீட்டின்னெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து *
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென் *
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெமபிரானியம்பியவா *
றடக்கமனமூழுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (௨)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே *
யில்லாருமதிடமுதம்விருந்திடுநட்பதிஇப் *
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச் *
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால் (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த *
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத *
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பனலகிற்பொருள்வே *
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவடிவினைநோக்கி. (௪)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன் *
செவ்விடவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருட்பவனை *
யவ்வியமில்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந் *
திவ்வுலகமுளமவியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (௫)

(வேறு.)

ஆதியாதாரமாதியபதிக்கெண்பன்னிறந்த *
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று *
யோதுஞானுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு *
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான் (௬)

காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச் *
சீரணிறுதயின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப் *
பூரணஞானநந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா *
னேரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவர்மனமலர்த்தும் *
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்நிழற்போய் *
விளங்குதறன்மேற்றோன்றவெற்றெரிபகும்பொனாற்செய் *
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்

திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தவற்றிலையின்வாய்நல் - ✻
பொருந்துதனெறிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங் ✻
காங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல - ✻
வருந்தியமனமகிழ்ந்தூவசவனைவியப்பரன்றே. - (௯)

நினைவினுலொருவன்செய்தநெடுஞ்சுளாலயமேயன்றி - ✻
வினையினுலுலகர்செய்துவிளங்கியமணிகட்பூ - - ✻
ளினையதோர்வமையாதலில்லையென்றும்பரெல்லாந் - ✻
தனையலானிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றார். - (௰)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கோளாமுச்சுட் - - ✻
டம்பிரானடியராகத்தமையுளாரெல்லாஞ்சென்று - ✻
செம்பொனலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி - ✻
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார் - (௰௧)

கணையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத் - ✻
தணைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ - ✻
லுணைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட - - ✻
மருடருகுருகேசனன்றியேறிடற்காமோ. - (௰௨)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும் - ✻
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல ✻
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனேயென்று - ✻
செப்புறுபரிசிலானுய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. - (௰௩)

கணைபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம் - ✻
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப் - ✻
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக் - ✻
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். ௰௪

வட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன் - ✻
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை - ✻
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார் - ✻
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (௰௫)

சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி-௨௧௫. திருவிருத்தங்கள்-௯௱௮௪.

இருபத்திரண்டாவது-

சூனியசிங்காதனத்திருவிருந்தகதி.

(வேறு.)

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா - *
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற் - - *
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை - *
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)

சிரளூடுறுகடலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ - *
ராளூடுறுமொருகாவிரியறளூடுறுமுறைபோற் - - *
பரநாடுறுமடியார்வினைபுரியத்திரிகுரவன் - - *
வராளூடுறுபுருகும்பரவசவன்புறுவசவன் - - (௨)

பொன்னுணமைகதிர்வீசணைபுரிந்தீரறுபருவம் - *
பின்னுபினையான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற் - *
றெற்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென் - *
றுமன்னுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெல்லையாளுடைவசவன் - *
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரமேருன்றிற் - *
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனூர்வந்தனையொருநா - - *
ளெவ்வாறுணசெய்வம்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ் - - *
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய் - *
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து - *
மலமாயைகடரக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான். - (௫)

(வேறு.)

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால் - *
வற்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவநிகழ்ச்சியாளும் - *

பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்று, - *
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். - (௯)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காண்டையின்று - *
மெய்யுரையிதுகாணென்றுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள் - *
கையுறமழுதனன்றான்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ் - *
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்

உடம்பெனும்வனத்திநின்றவுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத் - *
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்தா
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணியினென்றெற்றைகூற *
நடந்தனர்நன்றென்றன்னூர்நகரியோர்க்குணர்த்தினரால். (௮)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி - *
விலகுறவுற்றுக்காமன்மேலுறவொருகாணிற்பப் - *
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி *
லிலைநெருங்கியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். - (௧௦)

போதகக்குருநம்முருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென் - *
றாதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பர் - *
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழன்மெனநகுதல்போல - *
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார். - (௧௧)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப் - *
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும்புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார். *
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக் - *
கொங்கவிழ்தழ்நறும்பூங்கோதைகடூக்கினரால், - (௧௨)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை - *
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல் *
லியருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ் *
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுனார்த்தார்

இலையினாற்பொலிந்தவாழைதொடையினாலெய்தும்பேறு *
முலையினாற்பெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக் *
கலையினாற்சிறந்தவல்குற்கயற்கணார்நிறைகுடங்கள் - *
விலையினாற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார். (௧௩)

மனத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப - *
நினைத்தாவந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன் - *
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட் *
டணிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (௰௪)

அல்லமகுரவன்றன்னைப்பருணந்தியோடுகாணச் *
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு *
மொல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல - *
வில்லெலுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலத்தேறி. (௰௫)

திருநகரிதனையின்றுதிருந்தவேறலங்கரிப்ப - - *
நெருநனுள்ளனசழித்துநீத்தவையமரர்கோமா - *
னொருநகரலங்கரித்தற்குரியனவென்னினந்தி - *
பெருநகரணியின்மிக்கபெருமையார்கூறவல்லார். - (௰௬)

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு - - *
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் - *
றன்னொருகுரவன்றன்னைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப் *
பொன்னவிர்கோயிலின்றும்புறப்படப்போதலுற்றான். (௰௭)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவிஞ்ஞானம் - *
பொதியுமைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும் *
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறும்வீடுமோதி - *
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (௰௮)

எம்மடிமாகமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர் - *
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்னொழிநெறிவழாத - - *
செம்மடிவாலமாச்சதேவனுமன்புதாயின் - - *
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். - (௰௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத் *
திங்களுஞ்செய்தவொப்புச்செங்கைமானவசமாகக் - *
கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியிசை - - *
கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (௨௰)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்தூளனத்தர் - *
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல - - *

கண்டனைய கம்புறத் தாங்கண்டவர் வினையினீங்கித் *
தொண்டுறு நெறியினின்றோர் சூழ்ந்தன ரெண்ணிலாரே. (௨௧)

தோள்வலந் துடித்தகின்றுகுடரிலைவேற்புனைன்று - [பேம்
கோள்வலங்கொள்ளுஞ் செப்பொற் குன்றென மார்பி…ன்ன
வேள்வலங்கொண்ட நெற்றிவிட்டிறையருளாலென்றும் - *
வாள்வலங்கொண்ட சேனைமறவர் வாரிதிபோற் சூழ்ந்தார். (௨௨)

எங்கள் வாழ்வனைய நந்தி யெழுந்தருண் மறுகினூடு - *
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தேர்ப் பைங்கிளிளை *
தங்கள் காற்றாட் குடைந்தாரிப்பரிதாகியோட. - - *
வங்கண் மாஞாலமெல்லாமதிர் தரநடந்தவம்மா - (௨௩)

ஆரவொடுமெண் சுமக்குமடுகளிறெட்டொடும்போர் - *
பொரவொருகளிறல்யானை போதுமென்றெண்ணிலாத - *
வீரவொடு புனைநிறத்தவீர்ங்கவுட் சிறுகட்டுங்கு - *
கரவளைவெண் மருப்புக் கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. - (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டும் வாவுமாடல் வெம்பரியிவர்ந்துங் - *
கூனல்வேய் தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச் சிவிகையூர்ந்துஞ் *
சேனைகாவலரெண்ணிலார் சிலைமதம் கோலமென்ன - *
மானவேன்மன்னர் மன்னன் மந்திரி மருங்குசென்றார். (௨௫)

நலங்கிளர் மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன [ந்த
விலங்குறு பசும்பொற்காம்போடெண்ணில் வெண்குடையெழு
புலன்களை வென்றவீரன் போகிய மறுகிலெங்கு - - *
விலங்கினையன்றிவந்த விலங்கின் வாலாடிற்றன்றே. - (௨௬)

மாயைதன் றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும் வந்ததன்றே - *
நாயகன் றன்னைப்பற்றிநாம் வென்றிகொள்வமென்று - *
போயுறு தன்மைபோலப்புணர்முலைக் கருநெடுங்கட் - *
டேயுநுண் மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே (௨௭)

பரிகளின் முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும் பூட்கைக் - *
கரிகளின் முழக்கும்வீரக்கழலொடு செல்லும் வெங்கோ - *
ளரிகளின் முழக்குமாதரணிகளின் முழக்குஞ் செங்கைச் - *
சரிகளின் முழக்கும்விம்மித் தடங்கடல் போன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும்பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (௨௯)

கரிகன்மலையாதின்றகவரிகணுரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமகரமைகளிரர்விரூர்க்கும்வாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்கும்பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

(வேறு.)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றனைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனெங்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
வெத்திறஞ்செயாவெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகரொம்மன்று
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே
ளென்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவனேவருமென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலந்துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்களவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசையிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள்
விழுகினுன்மிகுதண்டநாயகனுமெவ்விளைவு

கருதினன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றம்மனந்தங்கியத்தலைவன்
றண்டநாயகன்றனயர்கட்குசமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைந்தனன்பணிந்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்வீனுமென்று
முன்னற்கோவணமொடுவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
நம்மைக்காண்குநர்பித்தனென்றெள்ளவென்றனக்குப்
பொம்மைப்போதுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (௩௮)

(வேறு)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
வொருவியிங்ககலகலெனவிலக்கினு
மொருவநன்கண்டிறையுருவுணர்ந்திலா
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனுயிடையாடலுஞ்ஞனியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனுகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனுகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல்வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரொங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினுற்காணுநம்பனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்விசை - *
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர் - - *
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த் - *
தேடுநர்தம்முடனேடும்மல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவளநகர்பொருந்துமானிடர் - *
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ - *
ரொருவரோவலர்கொலோவுணர்கிலோமென *
வெருவிறரல்லமவ்விநோதநோக்கியே. (௪௫)

மண்ணிடைமறைவுறாநிதியவைப்பினைக் - *
கண்ணிடுமஞ்சனக்காரன்காண்கைபோ *
னண்ணிடுமுணர்வுடைநந்தியெம்பிரா - *
னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. - (௪௬)

உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ - *
ரடங்குறுதொழுகமெய்விதிர்ப்பவன்பினாற் *
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந்தொண்டுகொண்டரு *
ணெடுந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினான். (௪௭)

தண்டநாயகனிலந்தண்டிற்றாழ்ந்தெழத் - *
தொண்டராயவனெதிரூஉனிருதொலாங் - *
கண்டுநீர்விழியுகக்கசிந்தவன்பினு - *
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார். - (௪௮)

நந்திதனன்பையுநந்திபால்வரு - - *
மெந்தைதன்னருளையுமெஞ்சொல்வாமெனச் *
சிந்தினர்மலர்மழைதேவர்யாவருந் - *
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (௪௯)

மயலிலாநங்குருவசவன்வாழ்தரு - *
மியலினாலல்லமனெண்ணிவந்தருள் - *
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாற் - *
கயிலையேவளங்கெழுகல்லியாணமே. - (௫௰)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும் - *
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையும் - *

கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில - *
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வமே. - (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன் - *
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினனொடு - *
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே - *
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. - (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராதிய - - *
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத் - *
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன - - *
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். - (௫௩)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன் - - *
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை - *
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக - - *
னிசையமருலகிடையேறவேறினான். - (௫௪)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினான் - *
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத் - *
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம - - *
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன - *
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித் - *
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட் - *
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றென்பவே. ௫௬

(வேறு.)

முந்தனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார - - *
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்று *
றாதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு - *
மந்தன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப. (௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுறைத்திடப்படுமூபாதிக
ளைக்-கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல *
நெடுந்துவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரேழையுங்

கடவா - விடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர் யாவருங்
கண்டார். - - - - - - - - (௫௮)

ஆடினர்சிலவரங்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப் *
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக *
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. - (௫௯)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னும்யாவையுங்காண்கிலேனெங்கு *
மந்தரவணைமேலிவர்ந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
முந்தியபரமாநந்தவாரிதியுண்மூழ்கினனழுந்தினனம்மா - *
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைவதந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௰)

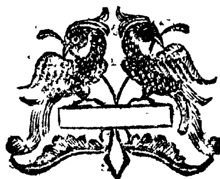
மண்டலமவத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட் *
கண்டிடும்வண்ணம்புறத்துநீயெம்மைக்காணியவமைத்தவிச்செய்
கை - வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளர்செய்வதன்றெ
ன்று - தொண்டர்கடுதிக்கும்வசவனைத்துதித்தான்சுரரொலாந்துதிக்
குமெம்பெருமான். - - - - - (௬௧)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாலெழிலுமொருசிறுதுரும்பு செய்கிற்கு
மென்னநல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிழிபுனலுகவுருகித் *
தன்னுணர்விலனாய்வசமறநிற்பத்தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற - பொ
ன்னரியணைமேல்விசும்புறவிருந்தான்புல்லருமல்லமதேவன். (௬௨)

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆக கதி. ௨௫. திருவிருத்தங்கள் ௲௬௰௬.

○○*○*○*○*○* ——— ○*○*○*○*○*○*

இருபத்துமூன்றாவது - ஆரோகணகதி.

(வேறு.)

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார் *
றனாயிலென்னுந்தகுமொழிபொய்த்திட *
வருளினல்லமனுரும்பசிகெட *
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணந்திங்களிற்றண்ணெனத்தன்கதிர் *
வண்ணங்குன்றாருஞாயிறுவார்சிலைப் *
பண்ணங்குன்றுறுபாலைமயிருகனத் *
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையில். (௨)

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென *
விசயனல்லமன்மேனிவடிவமா *
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில *
விசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவிசென்றுங்கலத்திடை *
யழிவறத்திகழ்நல்லமனாகிய *
செழிபநற்சுவைசென்னவசவனும் *
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

முனிவினைக்கொளுமோளிகைமாரனும் *
வினையினைத்தெறுமெய்ம்மடிவாலனுந் *
துணைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை *
மனமெனப்படும்வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும் *
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய *

மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத் - - *
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬)

புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க் - *
கண்டியென்றுங்கலனணிவார்சிலர் - *
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே - *
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். - (௭)

நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ் - *
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண் - *
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ - *
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்போர்சிலர். - (௮)

தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதித் - - *
பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிமைம்புலக் - *
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக் - *
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங் - *
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென - - *
ஆசறாத்தவுளமிலராய்ப்புலத் - - *
தூசிநீற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். - (௰)

அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென - - *
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித் - *
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள் - - *
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். - (௰௧)

பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே - - *
யீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க் - *
காசதீரவருளுமருளுடைத் - - *
தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். - (௰௨)

புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச் - *
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய் - *
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற் - - *
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். - (௰௩)

ஓடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனநிற்பதன்றாதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநிலைபவரோர்சிலர். (௰௪)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையணுகியவல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுறநின்றுதமதிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர். (௰௫)

(வேறு)

பெரியவர்சிறியவரொன்றும்பெற்றிமை
யரவணிகடவுடனடியர்தம்முளே
தெரியவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமெய்யவே. (௰௬)

ஆவுரித்திடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (௰௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநந்தியே. (௰௮)

பத்தியிற்றவறினேன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம்வெருண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (௰௯)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (௨௰)

வழுவினனன்புசெய்வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறித்துச்செய்தவிவ்

வொழிவறுமடியினுண்டொழிந்திடாதுதீர்ந்
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே
அங்கமபத்தஞ்செய்தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய்தன்மையெண்மையேயோ. (உஉ)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே. (உ௩)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான். (உ௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையன்சிற்றுணா
விரைவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின்
பரிவுறவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன். (உ௫)

ஐயனுமுனிவுறாதருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உ௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும்புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (உ௭)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகமழ்கறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்துநந்தியே. (உ௮)

அருந்துகவெனவடிதொழுதுமக்கலந் - *
திருந்தியவமுதுளோரவிழுஞ்சேடியா - *
சருந்தினரேறிமைப்போதினல்லமன் - *
பொருந்தியவவரிறும்பூதராகவே. - (௨௯)

பின்னருமம்முறைபெய்யவையுனவ் - *
வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும் - *
பின்னருமம்முறைபெய்யவுண்டனன் - *
றன்னுலம்வியந்தனன்றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறுச்சிறிதனமிடுஞ்செய்கையாலரு - *
ளிறைக்கெழிலுதரவெந்நெருப்பெழுந்ததால் *
விறற்கனலம்முறைவிறகிடக்கனன் - *
றுறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே (௩௧)

னண்ணியவெண்ணியாங்கியற்றுமேவல - *
ரண்ணலும்வருகெனவழைத்துநம்மனைப் - *
பண்ணியபதமெலாம்படையிமென்றலுந் - *
துண்ணெனவனமிடுந்தொழிறொடங்கினர். (௩௨)

(வேறு.)

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு - *
வளமுறுகயிலைக்குன்றம்பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத். - *
தளவுறமடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். - (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலரொடுத்து *
விளைப்புறுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலர்மணக்கும் - *
பொரிக்கறிபளிதம்பாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா - *
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (௩௪)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக - - *
வுடைபடுகலைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு - *
கடைப்படுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப் - *
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல ௩௫

குளங்கரையாகவந்தக்குளத்திலுட்பசுவின்றீம்பால் - *
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டார்சிலோ - *

ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர் - *
வளங்கெழுதொடர்புபோதுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (௩௬)

எண்ணிலடிடுவவெல்லாயினியுணவின்றேவென்றான் - *
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயின்றாதவுருமல் - *
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கிவறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவல்பரிக்குமேபசிவுமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்றதமருபசரியாவண்ணஞ் - *
சற்றினுமிடுகவென்றதம்பிரானுண்ணாநின்றான் - *
மற்றதுகண்டுநின்றோர்மட்கலமொழியவேறு - - *
பற்றிலையென்றுநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவெண்மேற் *
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம் - *
விண்விளையாடுஞ்சோலைவியனகரிடத்திற்செல்வப் - *
பெண்விளையாடுந்தம்பிற்பேரணையிடுதற்கெண்ணி - (௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும்பானையிற்சுமந்துவந்தும் - *
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுபயன்ன - - *
மாண்டகைக்குரவனுண்ணவளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா - *
ருண்டழல்வெறுக்கும்வண்ணமூட்டுவமென்பார்போல (௪௰)

மலைவியனவமலைஞானவாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா - *
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்தமிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த *
வுலையமைபல்காயம்பெயொண்கறியமுதுவேறு - *
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பவர்சிலரெடுத்து - *
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பவர்சிலர்நிரம்பப் - - *
பெய்கவிழ்சொரியென்றுன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த *
கைகமழ்தயிர்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. - (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார் - *
மூட்டுவவெதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக் *
கொட்டுவரடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து - *
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியாரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுசைவ *
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிர்நீபொல்லா - *
மென்னநலவசவதேவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு - *
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமுத்திதனைச்செய்தான். (சச)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந் - *
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங் - *
குவளையுங்கயிலையும்பொற்குன்றமும்போலஞாலத் - *
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தாலும். சரு

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன் *
மென்றனைகணத்துளின்னுமெல்வனகொணர்தியென்ன *
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனதஞ்சலவையியற்றி - *
நின்றிடத்தபிரானுநினையிலவையயின்றான். (சசு)

நோக்கினவைத்தவெல்லாநோக்கினற்றொலைத்தானற்றி - *
வாக்கினவைத்தவெல்லாமவாக்கினவெள்ளனுண்டு - *
போக்கினனிடுதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே *
தூக்கினவிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றடைந்தாரில்லை. (சஎ)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனதியல்புமன்ன - *
துடைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயவனியலுநோக்கி - *
படு நற்பத்தவொல்லாமனையவரிருவர்சீரு - - *
மெடுத்துரைத்துளம்வியட்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ.

இடுமற்றுவல்லானந்தியிடும்பொருளெவற்றையுங்கை - *
தொடுமற்றுவல்லானிந்தத்தூயவனென்பரிவ்வா - *
றிடுமற்றுவல்லாரிலையென்பரிவ்வாறுநாங்கை - - *
தொடுமற்றுவல்லார்தம்மைச்சொல்லவுங்கேளேமென்பார்.

கண்ணுட்பனம்பிறனேகறியெனவமைத்தவுணை - *
யுண்ணப்பனுனிமேவாமுயிருணினமவனென்று *
மண்ணப்பொய்னினையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி *
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானேறு (ருய)

(வேறு)

சென்னவசவன்சொல்லியவச்செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று *
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப - *

வென்னையுடையானும்மொழியேயெனத்தமனத்தைத்தேற்றமது *
பின்னையுளதோகதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.(௫௧)

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய - *
கறிகளாகவாருயிரோகலந்துண்பதமாநீயுன்னைப் - - *
பெறுகதிலன்யானென்னறின்றுபிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற - *
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானுமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான் - - *
டசிவபின்வந்தேனலன்பொருட்டுப்பட்டர்காமக்குவந்திலன்யான் *
கசியுநினதுமனத்தன்புகாணவந்தேனென்றேத்தி - - *
யிசையின்மலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே *
யுண்போன்யாவுமூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா *
லெண்போதென்போற்பேதையாரில்லையிவலையென்றன்பின் *
பண்போடமலனெதிர்நின்றன்பத்திவடிவமாயினான். - (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ - *
பொய்ம்மைதிருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கவற்றியிவர் - *
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத்தவஞ்செய்துடலமிதாபெற்ற *
வெம்மையாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாயொன்றுநீதளரப் - *
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத் - *
திருந்தவணங்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற - *
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றுலங்கணிந்த - *
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து - *
நின்றன்முதலகறிமணகத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து - *
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால்.௫௭

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா - *
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த - *
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிறாப் - *
பண்டுபோலவாய்கைதொழிற்படாமையின்றேயின்றென்று. (௫௮)

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ - ✻
லாலயங்களெலாமேலமுமுணவடிசிலலமன்ற - ✻
னுபமருவவிடுநினையோர்நாவோபுகழுந்தரத்தவதன - ✻
வாயியலை. நந்துஞ்சீரமலனடியார்புகன்றேத்தி. - (௫௯)

உலகிலெலாருவஞ்சிவயோகியுண்டதம்மச்சராசரமா - - ✻
மலிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமெனமறைகூறு. - - ✻
மிகுமுணாவைக்காட்சிபானின்றிக்குணரவணர்த்திறன் - ✻
கலகவினைகடோக்குமருட்கண்ணனின்றிகழமலதேவன். - (௬௰)

ஆதலாலவ்வமலனையருத்தலெம்மையெலாமருத்தல் - ✻
பாதமவனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும் - ✻
பேதமில்லைநல்வசவப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை - ✻
மாதுடனுழுவகுழைந்துதோள்வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (௬௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனூர்மென்பூக்கமலவடியிறைஞ்சி - - ✻
யாண்டபெருமானடியார்களென்னையுண்டவுணவுகரு - - ✻
வீணடமகவுமுன்னைபோலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு - ✻
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீபுனைந்தமரும்புனைந்தென்றான் (௬௨)

மாறனடித்தவடிபட்டமன்றாமுயிரின்றிறமெல்லா - - ✻
மீறிப்புகழ்ச்சங்கணவசவனிட்டவடிசிலுண்டுபசி - - ✻
யாறியிருந்தவாதலினாலல்லமன்பூரணனெனக் - - ✻
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றுகூறியுலகங்களித்ததால். - (௬௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறுமெங்கள்பரமயோகிதான் - ✻
றெவ்வாகிபவைம்புலம்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து ✻
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச் ✻
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதவிவீற்றிருந்தனனால். (௬௪)

ஆரோகணகதிமுற்றிற்று.

ஆ. கதி · உ௱இ திருவிருத்தங்கள் · ஆ௱௰.

இருபத்துநான்காவது —

மனோலயகதி.

(வேறு.)

மயக்குதலின்றிடமனோலயமெய்திற் - *
சயந்தருமுத்திதலைப்படுமென்று - - *
நயந்தருமல்லமநாதன்விளங்க - - *
வியம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. - (௧)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணவாமையன் - *
றத்துவநல்குகருத்தொடுதங்க - - *
வத்தலையன்பொடகங்குழைகின்ற - - *
வித்தகநந்திவிளம்புவனன்றே. - - (௨)

விருப்புவெறுப்புருவாம்விடயத்தோ - *
டிருக்குமயற்சகமென்பதிலாமற் - - *
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத் - *
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (௩)

அன்னனுமார்வமடைந்தருணந்தி - *
மன்னுலகோர்தமைமாறுபுஞானக் - *
கண்ணுறுமாறுகடாவினனென்று - - *
புண்ணியனோடுபுகன்றிடுகின்றான். - (௪)

யானெனதென்பதிருந்திடுகாறு - - *
ஞானமுறாதுநண்ணியதாகிற் - - *
றுணிவிலாதசுகந்திகழ்கிற்குந் - - *
தீனமிலாதசிவந்திகழாதே. - - (௫)

கறங்கெனுமாறுழல்கின்றகருத்துப் - *
பிறந்திறவாதபெரும்பிரமத்து - - *
விறந்திடியானெனதென்றுமகந்தை - *
மறைந்திடுமன்றிமறைந்திடுமோதான். - (௬)

யானிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ
ரோனையொன்னவிருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்திவிரும்பவிருட்டாற்
பானுவைமேவுறுபற்றைநிகர்க்கும். (௭)

இருவினைதாம்வரும்யானெனலாலவ்
விருவினையால்வருமிம்பொறிதன்ப
மிருவினையானெனவின்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனிலில்லைபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்கமனந்துணையாகும்
பினைத்துணைபின்றதுபெற்றனனாயிற்
றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளைந்தொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமரும்பொருளாவான். (௰)

(வேறு.)

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பின்னட்பெயரன்றே. (௰௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோர்சிவனாதற்றிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையுறுதலெல்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனந்தோன்றுமோ

பாசநீங்குபரஞ்சுடரோ நினைக்குறினைவா றபற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால் - (௰௪)

வானமல்லேன் வளியல்லேனழனீரல்லேன் மண்ணல்லேன் - *
ஞானமல்லேன் வினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ - *
னூனையல்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்னுதா - - *
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சுழலுமென்றுஞான்றும். (௰௫)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனையறிந்தான்றன்னையுண்மையாத் *
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை - *
தன்னைச்சிவமென்றென்றறிவனன்றேபாசந்தனைநீப்பன் - *
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும்.(௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந் - *
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிசீரொருவ -, *
னொன்னக்கருதிமறையதுநீயாகுமென்னவத்துவிதந் - *
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௰௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாந் *
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி - *
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்றும் *
வாதாவழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினார். - (௰அ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினித்தநிறுத்திவிடயங்க - - *
ளஞ்சுநீத்துவரத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியினையிற் - *
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா - *
நெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (௰௯)

ஒன்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப - *
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச் - *
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத் - *
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால் (உ௰)

இவ்வாறருவாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர - *
சைவாசிரியனல்லமணித்தனையிற்பருவந்தலைசிறப்ப - - *
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் - *
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவினான்

மனோலயகதிமுற்றிற்று. ஆக - கதி - உசஇ. திருவிருத்தங்கள் - தூாகூ.

இருபத்தைந்தாவது -
மான்மியகதி.

(வேறு)

வியனில்மேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். (௧)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழிலபூண்டனனரோ. (௨)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு
பின்னணிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினாள். (௩)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினிக்கணமெனத்தநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லினான். (௪)

நந்திநல்வசவனுநாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடியவனையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றனரோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்தருவிப்போயினாள். (௬)

நன்றுணிய நங்கணநாதர்தாமுமக் - - *
கண்ணைகன் ஞானமுற்றெமைமக்காணிய - *
வண்ணநல்வினைகள் பல்வகைபுரிந்தவ - *
ரெண்ணிய பலநகரிடத்துவைகினர். - (எ)

அளக்கருர் விரதராயவரிருந்திடத் - - *
துளக்கமின்னிலையுடைத்தூயவலமன் - *
கொளக்குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண - *
விளக்கினனுலகினில்வீரசைவமே. - (அ)

(வேறு.)

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனேயெனினுநேயஞ் - *
செய்நற்சமயத்தாற்றாஞ்சைவத்தும்வீரசைவத் - *
தவயாற்பிறவிநீக்குமாலமன்விருப்பமுள்ளான் - *
மெய்யர்க்குயமெனுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். - (கூ)

சமயமெவ்வகையினுந்தான்சைவமேலாயதெல்கொ - *
லமைபுநல்வீரசைவமன்னினுஞ்சிறந்ததெல்கொ - *
லிமைபடவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன - *
வுமைபவள்விலவவேழமுரித்தவன்விளம்புமன்றே. - (௰)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்குமுத்தரபாகஞ்சைவந் - *
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத்தமமெனவீரசைவந் - - *
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா - *
யரிக்குநர்சிலம்பரற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். - (௰க)

புறந்தருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்தெய்தி - *
யறந்தருசைவமுற்றுங்கதிர்சரிதாதியாற்றிச் - - *
சிறந்தவவ்வீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு - *
நயுநருளிர்கவற்றுமேனிநனைமலர்வலவியன்றாய். - (௰உ)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமோதத் - *
பொருமறமிலாமன்முற்றும்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித் *
தருபுறையகற்றல்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ் - *
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். - (௰௩)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி *
யென்றுமெய்ம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு *
நின்றாறாகருமமுன்றாத்தூய்மையிவ்வீரசைவத் *
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்குமாதே. (௰௪)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான் *
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கு *
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான *
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய் (௰௫)

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு *
திரிவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப் *
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியனாபுகன்று கொண்டான் *
குரவவார்குழலடைந்தாயுன்றனக்குன்றவில்லி. (௰௬)

அம்மையுமகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா *
மம்மர்செய்துளங்கலக்குமாயையைக்கடந்தனென்றன் *
மெய்ம்மைநின்பவளவாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று *
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணாயனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித் *
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ *
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன் *
மங்கலமுத்தியின்பம்வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௰௮)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல *
தீத்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும் *
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து *
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினானேயிவருறவிவர்வேறென்னா *
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாரருளொருங்குசெய்தே *
யென்னையாளெனக்கொண்டானுமிணையடிக்குருகுகேசன் *
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (௨௰)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு *
மல்லமன்சரிதமோதிலறம்பொருளின்பம்வீடாம் *

நல்லனபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க - *
வல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன். - (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர் - - *
நிதியிலார்நிதியடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர் - *
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து - *
கதியினானிரம்புகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். - (௨௨)

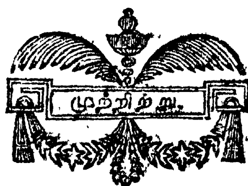
பார்கெழுசகாத்தமூவைஞ்ஞூற்றெழுபானான்காவ - *
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற் - *
சீர்கெழுமல்லமன்றன்றிருவிளையாடற்காதை - - *
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினேனே.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க - *
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியர்வாழ்க - *
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க - *
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. - (௨௪)

மான்மியகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫௰-திருவிருத்தங்கள்-௲௫௫.

பிரபுலிங்கலீலை

துறைசை-சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௭	௰௬	சித்தர்க்குழாத்தை	சித்தர்குழாத்தை
௰௧	௰௮	மாணிக்கவாசர்	மாணிக்கவாசகர்
௰௫	௯	தன்மையினில்லாமை	தன்மையில்லாமை
௨௪	௰௨	குழவியாகி	குழவியாய்
௸	௨௨	பிரந்தமை	பிறந்தமை
௩௫	௧	புகன்று - சென்று	புகன்று - துதித்து
௪௰	௨௫	விரகாளியும்	வீரகாளியும்
௪௩	௫	மத்திரம்	மாத்திரம்
௪௬	௨	சொல்லுதற்கு காரணம்	சொல்லுதற்குக்காரணம்
௫௧	௰௯	விளவதெய்தி	வீளவலத்தெய்தி
௫௭	௨	உடைத்து	உளது
௸	௩	யொன்றுடைத்தென்ற	யொன்றுளதென்ற
௬௮	௩	விரித்துரைத்தமை	விரித்துரையென்றமை
௮௪	௨௩	மிஞ்றிரைந்தெழ	மிஞ்றிறைந்தெழ
௮௫	௧	பலவகைய	பலவகையமாந்தியும்
௮௭	௩௰	யனைபவர்	யனைபவர்
௯௰	௨௪	இரத்னகோவை	அரதனக்கோவை
௯௮	௰௯	மயிலெழுந்தன	மயிலெழுந்தென
௸	௨௩	துயிலெழுந்தன	துயிலெழுந்தென
௸	௨௫	வெயிலெழுந்துண	வெயிலெழுந்தென
௱௭	௰௯	கலசநீரும்	கலசநீருமாகிய
௱௰	௨௰	கையாலலங்கரிக்க [யை	அலங்கரிக்க [த்தை
௱௰௯	௰	அழகியகுண்டலமணி	அழகியமணிக்குண்டல
௸	௰௯	மோதிரமும்	மோதிரமுமாகிய
௸	௨௫	அவையவ	அவயவ
௱௨௰	௩௰	மகளிர்	மாதர்
௱௨௧	௪	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௸	௮	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௱௨௩	௰௭	தேசம்யெது	தேசமேது
௱௩௰	௨௬	கரியகண்களையுமட	கரியகண்களையும்மட
௱௪௩	௫	பிறையோசன	பிரயோசன
௸	௰௨	தாணியோயிங்கே	தாணியோவிங்கே

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஷெ	௰௯	தன்னிற்	தன்னில்
ஷெ	௨௪	நன்றரோ	நன்று
௱௪௫	௩௨	பெற்ற-	
௱௪௭	௨௩	கண்ணகநிலத்தில்	கண்ணகனிலத்தில்
௱௪௮	௨௫	பேசத்துடங்கினாள்	பேசத்தொடங்கினாள்
௱௪௯	௨	பிறையோசனத்தை	பிரயோசனத்தை
௱௫௰	௰௪	யிரண்டுமாதரு	இரண்டுமாதரு
௱௫௪	௰௩	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
ஷெ	௰௫	பொருளாய்த்துணிந்து	பொருளாத்துணிந்து
௱௫௬	௰௭	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
௱௫௭	௰௧	போய்திரும்பும்	போய்த்திரும்பும்
ஷெ	௨௨	நின்றும்	நின்று
௱௫௮	௭	திரண்ட	திரண்டு
ஷெ	௰	திருந்தயிருவர்	திருந்தவிருவர்
௱௫௯	௰௪	பெற்றவவற்க்கு	பெற்றவவர்க்கு
௱௭௩	௰௪	சொல்லி	சொல்லியழைக்க
௱௭௭	௨௰	எள்ளினெண்ணெ	எள்ளிலெண்ணெ
௱௭௮	௰	அல்லமனீங்கி	அல்லமனீங்கி
௱௮௰	௫	சதாசிவஞாதன்	சதாசிவநாதன்
௱௯௧	௰௫	மாயயையை	மாயையை
௱௯௪	௧	பற்களையுடைய	பற்களையுடைய
ஷெ	௨௭	மயினமர்த்து	மயிலமர்த்து
௱௯௫	௫	நெருங்கயோகி	நெருங்கியோகி
௱௯௮	௨௪	மென்று	மென்றுரேதல்போல
௨௱௨	௨௪	சொல்லிவிக்குந்தகுதி	சொல்விக்குந்தகுதி
ஷெ	௩௰	வரினைக்கும்	வரிநினைக்கும்
௨௱௫	௰௧	முயர்ச்சி	முயற்சி
௨௱௭	௩௰	பேதமை	பேதைமை
௨௨௮	௨௫	தெல்றிசைக்கயிலை	தென்றிசைகயிலை
௨௱௭	௫	நம்மைநோக்கினர்	தம்மைநோக்குநர்
ஷெ	௯	புகன்றனிர்	புகன்றநிர்
ஷெ	௰௫	வார்குழற்பேதை	வார்குழல்பேதை
௨௪௫	௨௨	ஞானகுரவனை	ஞானக்குரவனை